

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน
ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PRIVATE KINDERGARTEN SCHOOLS ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON
THE CONCEPT OF FOUNDATIONS FOR YOUNG ADULT SUCCESS

Mr. Mongkol Teeradirek

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
โดย	นายมงคล ตีระดิเรก
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.แอนจิรา ศิริภิรมย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.พฤธี ศิริบรรณพิทักษ์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร.แอนจิรา ศิริภิรมย์)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤธี ศิริบรรณพิทักษ์)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จีระพันธุ์ พูลพัฒน์)	

มงคล ตีระติเรก : กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จ
 ของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์. (PRIVATE KINDERGARTEN SCHOOLS ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES
 BASED ON THE CONCEPT OF FOUNDATIONS FOR YOUNG ADULT SUCCESS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : อ.
 ดร.แอนจิรา ศิริภิรมย์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ. ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนและ
 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร
 วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ และ3) พัฒนากลยุทธ์การบริหาร
 วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุ
 ระยะ (Multiphase Mixed Methods Research) ประชากรได้แก่ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในระบบ ที่มีชั้น
 อนุบาล จำนวน 3,329 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายปฐมวัย/
 วิชาการ และครูผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบประเมิน
 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลข
 คณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNImodified)
 และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย (1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (2)
 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ และ (3) การประเมินพัฒนาการ กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
 ประกอบด้วย (1) การกำกับตนเอง และ (2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล 2) สภาพปัจจุบัน พบว่าอยู่ในระดับมาก และ
 สภาพที่พึงประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งสภาพ
 ปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ 3) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ
 ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ 1) เพิ่มคุณค่าหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้าง
 พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มี 2 กลยุทธ์รอง 2) พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อ
 เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มี 2 กลยุทธ์รอง 3) เพิ่มมิติในการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนา
 พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มี 2 กลยุทธ์รอง

สาขาวิชา บริหารการศึกษา
 ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5884468027 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: success, kindergarten, young adults, academic management

Mongkol Teeradirek : PRIVATE KINDERGARTEN SCHOOLS ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES
BASED ON THE CONCEPT OF FOUNDATIONS FOR YOUNG ADULT SUCCESS. Advisor: ANJIRA SIRIPIROM
Co-advisor: Prof. Pruet Siribanpitak

This research aims to 1) study the conceptual framework of private kindergartens academic management and foundational concepts for young adults success, 2) study the current and desired states of private kindergartens academic management based on the concepts of foundational for young adults success, and 3) develop strategies for academic management in private kindergartens based on the concepts of foundational for young adults success. The Multiphase Mixed Methods Research approach was used. The population was private general education schools with kindergarten levels, totaling 3,329 schools. The sample group included 357 schools. The respondents were administrators, early childhood/academic department heads, and teachers. Research tools included a 5-point Likert scale questionnaire and an evaluation form assessing appropriateness. The statistics used to analyze data include frequency distribution, percentages, arithmetic mean, standard deviation, analysis of the modified priority needs index (PNI_{modified}), and content analysis.

The research findings reveal that 1) the conceptual framework for academic management comprises (1) development of the school curriculum, (2) organization of learning experiences, and (3) evaluation of development. The foundational concepts for the success of young adults include (1) self-management and (2) interpersonal knowledge and skills. 2) The current state reveals a high level, and the desirable state is the highest. The aspect with the highest average value is the development of the school curriculum, encompassing both the current state and the desired state. 3) The strategies consist of three main strategies: 1) Enhance the value of the school curriculum to build a foundation for the success of young adults, comprising two sub-strategies. 2) Transform the quality of learning experiences to support the foundation for the success of young adults, involving two sub-strategies. 3) Expand dimensions in the evaluation of development to advance the foundation for the success of young adults, including two sub-strategies.

Field of Study: Educational Management

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสะดวก ความกรุณาและความเอาใจใส่ดูแลอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.แอนจิรา ศิริภิรมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยให้สมบูรณ์และลุล่วงไปด้วยดีจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.จิระพันธ์ พูลพัฒน์ กรรมการภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่ง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ถ่ายทอดความรู้และมุมมองการคิดเชิงบริหารการศึกษา อีกทั้งให้การสนับสนุน ตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบกลยุทธ์และเข้าร่วมสนทนากลุ่มซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลและคำแนะนำที่มีประโยชน์ยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นบริหารการศึกษารุ่นพี่ และนอกเวลาราชการ รุ่นพี่ รุ่นน้องนิสิตปริญญาเอกสาขาวิชาบริหารการศึกษากุทันที่ ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจซึ่งกันและกันตลอดเส้นทางในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัว เพื่อน พี่น้องซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญและเป็นแรงผลักดันและกำลังใจให้ผู้วิจัยพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มงคล ตีระดิเรก

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
1.4 นิยามศัพท์สำคัญ.....	6
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	11
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	1
2.1 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (Foundations for Young Adult Success).....	2
2.1.1 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	2
2.1.2 องค์ประกอบของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	5

2.1.3 องค์ประกอบของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัย	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย (Early Childhood Education).....	20
2.2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย.....	20
2.2.2 ความสำคัญของการจัดการศึกษาปฐมวัย	21
2.2.3 หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย.....	21
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ (Academic Management)	25
2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ	25
2.3.2 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	26
2.3.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล	28
2.3.4 ความเป็นมาและความสำคัญของโรงเรียนอนุบาลเอกชน	53
2.4 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร.....	56
2.4.1 ความหมายของหลักสูตร.....	56
2.4.2 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร.....	57
2.4.3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร	58
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิด พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	65
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	66
ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
4.1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิด พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย	78

4.1.1	ศึกษาเอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	78
4.1.2	ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และ (ร่าง) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	79
4.1.3	กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย.....	81
4.2	ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	82
4.2.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	82
4.2.2	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน.....	83
4.2.3	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	100
4.3	การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	121
4.3.1	การวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	121
4.3.2	ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1	171
4.3.3	ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	187
4.3.4	ปรับปรุง(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2	201

4.3.5 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่น เยาว์ ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่ม	206
4.3.6 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับสมบูรณ์	208
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	1
5.1 สรุปผลการวิจัย	1
5.1.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	1
5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	2
5.1.3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	7
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	15
5.2.1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิด พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	15
5.2.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	17
5.3 ข้อเสนอแนะ	19
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	20
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	21
บรรณานุกรม	22
ภาคผนวก ก	26
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	26
ภาคผนวก ข	32
เครื่องมือในการวิจัย	32

ภาคผนวก ค	56
หนังสือเชิญ.....	56
ประวัติผู้เขียน.....	60

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1	การสังเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเอง	12
ตารางที่ 2.2	การวิเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเอง	12
ตารางที่ 2.3	การสังเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	18
ตารางที่ 2.4	การวิเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล.....	19
ตารางที่ 2.5	สังเคราะห์ข้อบ่งชี้งานวิชาการจากนักวิชาการ.....	28
ตารางที่ 3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค	66
ตารางที่ 3.2	แสดงการออกแบบวิจัยตามวัตถุประสงค์และผลที่ได้.....	73
ตารางที่ 4.1	ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชน	80
ตารางที่ 4.2	ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	81
ตารางที่ 4.3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	82
ตารางที่ 4.4	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม	84
ตารางที่ 4.5	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม จำแนกตามแนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	85
ตารางที่ 4.6	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนก ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	88
ตารางที่ 4.7	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	90
ตารางที่ 4.8	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ด้านการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	92

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	95
ตารางที่ 4.10 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการประเมินพัฒนาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	98
ตารางที่ 4.11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม	101
ตารางที่ 4.12 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม	101
ตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพการเมือง	102
ตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพเศรษฐกิจ	107
ตารางที่ 4.15 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพสังคม	112
ตารางที่ 4.16 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพเทคโนโลยี	117
ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	122
ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อย.....	123

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพการเมือง.....	141
ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพเศรษฐกิจ.....	147
ตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ สภาพสังคม	153
ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ สภาพเทคโนโลยี.....	159
ตารางที่ 4.31 สรุปข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็นของการ บริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ...	165
ตารางที่ 4.32 สรุปการวิเคราะห์ SWOT และค่า PNI _{Modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากสภาพแวดล้อมภายในและ ภายนอก ข้อมูลจากตารางที่ 4.29 ถึงตารางที่ 4.30	166
ตารางที่ 4.33 สรุปการวิเคราะห์ SWOT และค่า PNI _{Modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ข้อมูลจาก ตารางที่ 4.15 ถึงตารางที่ 4.24	169
ตารางที่ 4.34 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม.....	171
ตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกเป็น 4 ด้าน	174
ตารางที่ 4.36 ผลการจับคู่กลยุทธ์ TOWs Matrix ระหว่างผลการวิเคราะห์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์กับผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก.....	181
ตารางที่ 4.37 ข้อมูลที่ใช้กำหนด (ร่าง) กลยุทธ์	183

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน
อนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 1) 188

ตารางที่ 4.39 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ
ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) 201

ตารางที่ 4.40 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ
ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์)..... 208

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1	กรอบแนวทางการพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	4
ภาพที่ 2.2	องค์ประกอบของแนวคิดพื้นฐานสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ปัจจัยหลักและพื้นฐาน 4 ประการ).....	5
ภาพที่ 2.3	การพัฒนาพื้นฐานตามช่วงวัยสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	8
ภาพที่ 4.1	แผนภาพกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์.....	214

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่ง ทั้งเป็นความหวังของครอบครัว เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นมนุษยชาติ รวมทั้งเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยอนาคตของประเทศชาตินั้น จึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก เด็กที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีพัฒนาการในทุกๆ ด้านที่เหมาะสมกับวัย ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจริยธรรม จะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่งเด็กในวัยเริ่มแรกของชีวิตหรือที่เรียกว่า “เด็กปฐมวัย” คือ ช่วงวัยอายุ 3 – 5 ปี ที่จัดได้ว่าเป็นระยะที่สำคัญที่สุดของชีวิต ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะเจริญมากที่สุดในช่วงนี้ และถือเป็นช่วงเวลาอันสำคัญสำหรับการวางรากฐานทางการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ในอนาคต เพราะเด็กในวัยนี้ จะเริ่มมีพัฒนาการที่จะส่งผลต่อทั้งสติปัญญา อารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมที่ส่งผลต่อไปในอนาคตต่อไป ถือได้ว่า วัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการในช่วงอื่นๆ ของชีวิตเป็นอย่างมาก (กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2562)

เด็กปฐมวัยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยพัฒนาอย่างรอบด้านและสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคมและด้านสติปัญญาเพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจที่แจ่มใสเบิกบาน สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม รู้จักและเข้าใจตนเอง เอาใจเขามาใส่ใจเรา ซินชมสิ่งรอบตัวช่วยเหลือตนเองได้ อยู่ร่วมและทำงานกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบ มีทักษะชีวิต ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหา สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ สมดังจุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องการให้เด็กเป็นทั้ง “คนดี คนเก่ง และมีความสุข” (อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ, 2564) ทำให้ปัจจุบัน ทุกประเทศล้วนให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพราะเด็กในช่วงวัยนี้เป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตและเป็นวัยที่พัฒนาการด้านต่างๆ เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้และการพัฒนาอย่างรอบด้านเต็มศักยภาพ เป็นพื้นฐานสำคัญของการเติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งการปลูกฝังความคิด ความเชื่อ คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ถูกต้อง ตลอดจนทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตที่ควรจะทำและส่งเสริมเมื่อครั้งที่ยังเป็นเด็ก (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542) การพัฒนาเด็กปฐมวัย จึงเป็นรากฐานที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพตลอดช่วงชีวิต และก้าวสู่การเป็นพลเมือง

ในสังคมที่ท้าทายในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น เด็กปฐมวัยจะต้องได้รับการพัฒนาด้วยกระบวนการที่มีคุณภาพส่งผลต่อพัฒนาการที่มีประสิทธิภาพ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

การส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยนั้น มีความสำคัญอย่างมากต่อสติปัญญา บุคลิกภาพและความฉลาดทางอารมณ์ หากมุ่งพัฒนาเด็กปฐมวัยนับว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า เพราะจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ สุขภาพและสังคม ทั้งในระดับปัจเจกและระดับสังคม หากสามารถส่งเสริมทักษะการคิดและลักษณะนิสัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จในด้านต่างๆ ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีพลัง จะทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและเกิดเป็นผลตอบแทนสูงสุดกลับคืนมาแก่ประเทศ โดยผลตอบแทนจากการลงทุนในการพัฒนาเด็กปฐมวัยในช่วงแรกเกิดถึงห้าขวบนั้น จะได้ผลตอบแทนจากการลงทุนถึงร้อยละ 7-10 การลงทุนพัฒนาเด็กปฐมวัย ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าให้ผลตอบแทนแก่สังคมที่ดีที่สุดในระยะยาวนั่นเอง ดังนั้น การพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงเป็นรากฐานสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของคนตลอดชีวิตและเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ครึ่งหนึ่งของศักยภาพทางปัญญาของมนุษย์ได้รับการพัฒนาแล้วที่อายุ 4 ปี ดังนั้น การส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพจะส่งผลกระทบระยะยาวต่อความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางสังคมของบุคคล เด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ จะมีความพร้อมต่อการเรียนในโรงเรียนมากกว่า มีโอกาสเข้าชั้นหรือออกจากโรงเรียนกลางคันน้อยกว่า ซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายในภาพรวมของระบบการศึกษา เมื่อเติบโตขึ้นงานวิจัยก็ชี้ว่า เด็กที่ได้รับโอกาสพัฒนาตั้งแต่ปฐมวัยสร้างรายได้สูงกว่าและยุ่งเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมน้อยกว่าเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้รับการพัฒนา (Heckman,2012)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยเห็นว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาเพื่อวางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล โดยได้ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2563 (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560) ไว้อย่างชัดเจนว่า รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนโดยเฉพาะช่วงปฐมวัยโดยปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ 1 “การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์” ได้ระบุไว้ว่าจะ “ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัย มีการพัฒนาทักษะสมอง และทักษะทางสังคมที่เหมาะสม” และยังได้มีตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่า “เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ มีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่า 85%” สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560 – 2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ได้ระบุถึงเป้าหมายที่ 3 เด็กแรกเกิดถึง 5 ปี มีพัฒนาการสมวัย ตัวชี้วัดที่ 3.3 สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตาม หลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีตัวชี้วัดย่อยที่สำคัญได้แก่จำนวนของศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาที่ต้องได้รับการพัฒนาในมิติต่างๆ กันออกไป สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2560) ได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาเด็กปฐมวัยไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.

2560 – 2564 ซึ่งได้ขยายกรอบเวลาการใช้แผนถึงปี พ.ศ.2565 ปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ในแนวทางการพัฒนาที่ 3 ได้ระบุว่า เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2564)

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กทุกสังกัดนำไปใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กและ บริบทท้องถิ่น โดยกำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า “การศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรก เกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐาน คุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยนั้น Berry Street Childhood Institute (2016) ได้ระบุถึง 10 เสาหลัก (10 Pillars) ของจุดเริ่มต้นในการพิจารณาถึงการที่เด็กปฐมวัยในปัจจุบันนี้ ต้องได้รับการพัฒนาประกอบไปด้วย การมีที่อยู่และที่เรียนรู้อย่างมั่นคงปลอดภัย การได้รับการพัฒนาสุขภาพอนามัย เครื่องนุ่งห่ม และการจัดโภชนาการที่เหมาะสม การได้รับความรัก ความอบอุ่น การดูแลในครอบครัวที่มีความเข้มแข็ง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการมีเพื่อน การเห็นคุณค่าและการดูแลสิ่งแวดล้อม แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมดนตรีการเคลื่อนไหว การแสดง รวมทั้งงานศิลปะอื่น ๆ การจัดการศึกษาที่พัฒนาเต็มความสามารถของเด็กทั้งในด้านสติปัญญา ร่างกาย สังคม อารมณ์และจริยธรรม การส่งเสริมสนับสนุนการดูแลผ่านชุมชนที่เป็นมิตร เติบโตอย่างมั่นใจ พึ่งพาตนเองได้ มีความสามารถในการตัดสินใจและเด็กและเยาวชนสามารถมีส่วนร่วมในชุมชนและสังคมของตนเองได้ ดังนั้น การพัฒนาเด็กปฐมวัย จึงจำเป็นต้องดำเนินการให้ครอบคลุมในประเด็นสำคัญด้วยวิธีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มีความเหมาะสมต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างมีความหมายและหลากหลาย

University of Chicago Consortium on Chicago School Research (Nagaoka et al., 2015) ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจาก Wallace Foundation เพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่สะท้อนถึงสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จหรือแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (Foundations for young adults success) โดยกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นี้ พยายามที่จะระบุปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อการสร้างความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ และเพื่อรวบรวมความเข้าใจในปัจจุบันว่า ปัจจัยเหล่านี้

สามารถปลูกฝังในโรงเรียน ชุมชนและที่บ้านตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นสาวได้อย่างไร ซึ่งเป็นการนำความรู้ด้านการวิจัยและแนวปฏิบัติที่ดีจากหลากหลายสาขามารวมกัน แล้วนำมาวิเคราะห์ว่าปัจจัยสำคัญทำงานร่วมกันอย่างไรในสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อสนับสนุนพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ทางคณะผู้วิจัยมีความพยายามในการวัดปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ รวมถึงการมีส่วนร่วมของนักวิจัย ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงาน สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับกลไกของการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้และประเมินการมีส่วนร่วมและปรับปรุงแนวทางการพัฒนาเด็กตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในพัฒนาการด้านต่าง ๆ

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์เป็นแนวคิดที่ช่วยให้มนุษย์พัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จถึงความสมบูรณ์ของชีวิต (Self-actualization) ตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1943) การสร้างพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จเมื่อวัยเริ่มต้นเป็นผู้ใหญ่นั้นหมายถึง การเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเลือก และตัดสินใจเกี่ยวกับทุกอย่างในชีวิตที่ผ่านการสั่งสม และหลอมรวมจากประสบการณ์ตลอดช่วงชีวิต จนกระทั่งมีความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการกระทำสิ่งต่างๆ จนประสบความสำเร็จอย่างมีพลัง (Agency) อัตลักษณ์เชิงบูรณาการ (Integrated Identity) และสมรรถนะ (Competencies) เป็นพื้นฐาน โดยหัวใจสำคัญของการพัฒนาพื้นฐานเหล่านี้ อยู่ที่การแบ่งการพัฒนาพื้นฐานตามช่วงวัย โดยเริ่มจากการพัฒนาเด็กปฐมวัย (Early childhood) อายุ 3-5 ปี ใน 2 ด้านได้แก่ 1) ด้านการกำกับตนเอง ในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจและด้านความรู้ และ 2) ด้านทักษะระหว่างบุคคล ในเรื่องของการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่นและการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Nagaoka et al., 2015)

กิจกรรมในโรงเรียนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น คือ ขอบข่ายของการบริหารวิชาการในโรงเรียน ที่ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพราะเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน (จอมพงศ์ มงคลนิช, 2555; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ., 2550) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของโรงเรียนเอกชน ที่ต้องแข่งขันกันด้านคุณภาพของงานวิชาการที่เป็นเลิศเพื่อความไว้วางใจแก่ผู้ปกครองนักเรียนในการเลือกเข้าสถานศึกษาแก่บุตรหลาน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2560; ชিতวร ลีละผลิน, 2564) และจากข้อมูลสถิติการศึกษาระบุว่า โรงเรียนเอกชนมีจำนวนนักเรียนปฐมวัยถึง 550,755 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.9 ของจำนวนนักเรียนปฐมวัยทั้งหมดในประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) ดังนั้น การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนในระดับปฐมวัยหรืออนุบาล จึงต้องมุ่งจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กทุก

คนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย

การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนในระดับปฐมวัยหรืออนุบาลนั้น ประกอบด้วยด้าน หลักสูตรที่เกี่ยวกับการวางแผน การจัดทำและการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้อิงลักษณะการบูรณาการจากประสบการณ์ตรงของผู้เรียนอย่างหลากหลาย เพื่อเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา และด้านการวัดและประเมินผลหรือการประเมินพัฒนาการของเด็ก เป็นกระบวนการศึกษาข้อมูล คุณลักษณะหรือความสามารถในด้านต่าง ๆ ของเด็กเล็กในแต่ละช่วงวัยโดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมในการ เก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปผลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของพัฒนาการเด็กตามวัย ดังนั้น การบริหาร วิชาการของโรงเรียนเอกชนในระดับปฐมวัยหรืออนุบาลจึงต้องมีการวางแผน ออกแบบหลักสูตร สถานศึกษา การจัดการเรียนรู้หรือการจัดประสบการณ์เรียนรู้ รวมทั้งการประเมินผลพัฒนาการเด็ก ตามกระบวนการบริหารวิชาการ (เยาวพา เดชะคุปต์, 2542; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

จากข้อมูลที่แสดงถึงผลลัพธ์ของการพัฒนาเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่ส่งผลต่อ คุณภาพในประชากรไทย พบว่า คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังคงมีปัญหาส่งผลต่อการยกระดับขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต โดยเฉพาะกลุ่มเด็กปฐมวัย (0 - 5 ปี) ยังมีปัญหา พัฒนาการไม่สมวัย จากประชากรที่มีบุตรลดลง ส่งผลให้จำนวนเด็กปฐมวัยลดลงอย่างต่อเนื่อง และยังมีปัญหาเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการล่าช้ากว่าร้อยละ 27.5 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2560) ดังนั้น การพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย จึงมีความสำคัญมาก ทั้งในด้านการกำกับตนเอง เป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความสนใจ จดจ่อและพฤติกรรมของตนเอง รวมถึงความสามารถในการยับยั้งและตอบสนองต่อสิ่งเร้า อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยผ่านการตัดสินใจด้วยตนเองและด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีทักษะสื่อสารที่ดี สามารถเข้าสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข รวมถึงสามารถร่วมมือ ให้ความช่วยเหลือและ ปรับตัวในการทำกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ได้ ซึ่งทั้งสองด้านนี้ จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับ การพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องตามวัย ดังนั้น โรงเรียนอนุบาลเอกชน จึงต้องมีกลยุทธ์หรือแนวทางการบริหารวิชาการในโรงเรียนที่ดีเพื่อยกระดับ ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคตได้

การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนนั้น มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการบริหาร โรงเรียนอนุบาลรัฐบาลซึ่งเป็นจุดเด่น คือ มีความยืดหยุ่น คล่องตัว มีทางเลือกอย่างหลากหลายในการ

พัฒนาเด็กปฐมวัย มีการบริหารจัดการที่มีอิสระ สามารถตัดสินใจปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่น ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้ง่าย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2560; ชิตวร ลีละผลิน, 2564) ประกอบกับจำนวนของเด็กปฐมวัยที่อยู่ในสังกัดโรงเรียนเอกชนที่มีสัดส่วนจำนวนมากกว่าโรงเรียนอนุบาลของรัฐบาล ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อนำเสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนอนุบาลเอกชนและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนซึ่งจะส่งผลดีต่อเด็กปฐมวัยที่จะเติบโตไปเป็นพลเมืองของชาติในอนาคตที่มีคุณภาพต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1. กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เป็นอย่างไร
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์เป็นอย่างไร
3. กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนและแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

1.4 นิยามศัพท์สำคัญ

พื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หมายถึงทักษะในชีวิตเพื่อทำให้เกิดพื้นฐานที่สำคัญในการต่อยอดไปสู่ความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในเด็กปฐมวัยนั้นประกอบด้วยพื้นฐาน 2 องค์ประกอบ คือ การกำกับตนเอง (Self-Regulation) และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills)

การกำกับตนเอง หมายถึง การตระหนักรู้เรื่องของตนเอง ตลอดจนคนรอบข้าง และสามารถจัดการอารมณ์ และพฤติกรรมตนเองเพื่อที่จะมุ่งเข้าสู่จุดหมายได้ โดยสำหรับเด็กปฐมวัยนี้ เน้นใน 3 ด้าน ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ (Emotion regulation) การควบคุมพฤติกรรม (Behavioral regulation) และการจดจ่อใส่ใจ (Attention regulation)

การควบคุมอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ตระหนักรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในภาวะอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร สามารถปรับสภาพอารมณ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และควบคุมอารมณ์ได้เหมาะสม

การควบคุมพฤติกรรม หมายถึง ความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมของตนเอง ตระหนักรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในสถานะการณ์อะไร สามารถปรับสภาพพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และควบคุมการแสดงออก ทางพฤติกรรมได้เหมาะสม

การจดจ่อใส่ใจ หมายถึง ความสามารถในการรักษาความตื่นตัว รักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทาง รักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางที่ควรเพื่อให้ตนเองบรรลุสิ่งที่ต้องการจะทำให้สำเร็จด้วยความจดจ่อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม ตามสมควรของวัยและความยากง่ายต่อภารกิจนั้น ๆ

ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skill) หมายถึง ความรู้ และทักษะจำเป็นที่จะทำให้เด็กปฐมวัย มีความสามารถในเรื่องระหว่างบุคคล ได้แก่ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (relate to other) การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with other) และ การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (form relationships with other)

การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยสามารถยอมรับความเหมือน ความแตกต่าง เข้าใจอารมณ์ เข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่น

การร่วมมือกับผู้อื่น หมายถึง การที่เด็กปฐมวัยสามารถร่วมมือกับผู้อื่น ผ่านการเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม

การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น หมายถึง การที่เด็กปฐมวัย สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง

การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชน หมายถึง แนวทางการดำเนินการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านประเมินพัฒนาการ

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อวางแผนให้เด็กปฐมวัยเกิดคุณลักษณะตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย

การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง การกำหนดพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้มีตามคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ และประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์เรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อม ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การประสานความร่วมมือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การพัฒนาประสบการณ์ (Developmental Experiences) 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเชิงปฏิบัติ (Action) และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (Reflection) เพื่อให้เด็กปฐมวัยเกิดคุณลักษณะตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กิจกรรมเชิงปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ประกอบไปด้วย การพบเจอสิ่งใหม่ (Encounter), การลงมือทำ (Tinker) การเลือก (Choosing) และการฝึกฝน (Practice) ที่เน้นการปฏิบัติ

กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ประกอบไปด้วย กิจกรรมการอธิบาย (Describe) กิจกรรมการประเมิน (Evaluate) และกิจกรรมเชื่อมโยง (Connect) ที่เน้นการพูดสะท้อนความคิด

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง การพัฒนา/ใช้เครื่องมือ วิธีการ และเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน การประเมินผลการเรียนรู้ และการนำผลการวัดและประเมินไปใช้ เพื่อประเมินการพัฒนาคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย

การประเมินเพื่อพัฒนา หมายถึง การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์และพัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การประเมินเพื่อสรุปผล หมายถึง การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลการพัฒนาคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

โรงเรียนอนุบาลเอกชน หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในระบบ ประเภทโรงเรียนสามัญศึกษา ที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยนำแนวคิดที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็น กรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1) กรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ใช้แนวคิดของ (กมล ภูประเสริฐ, 2545; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; ปองสิน วิเศษศิริ, 2555; กระทรวงศึกษาธิการ, 2550; รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550; อุทัย บุญประเสริฐ, 2542; Nakaoka et al, 2015) มาศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ประกอบไปด้วย

- 1.1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.2) การจัดการประสบการณ์เรียนรู้
- 1.3) การประเมินพัฒนาการ

2) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

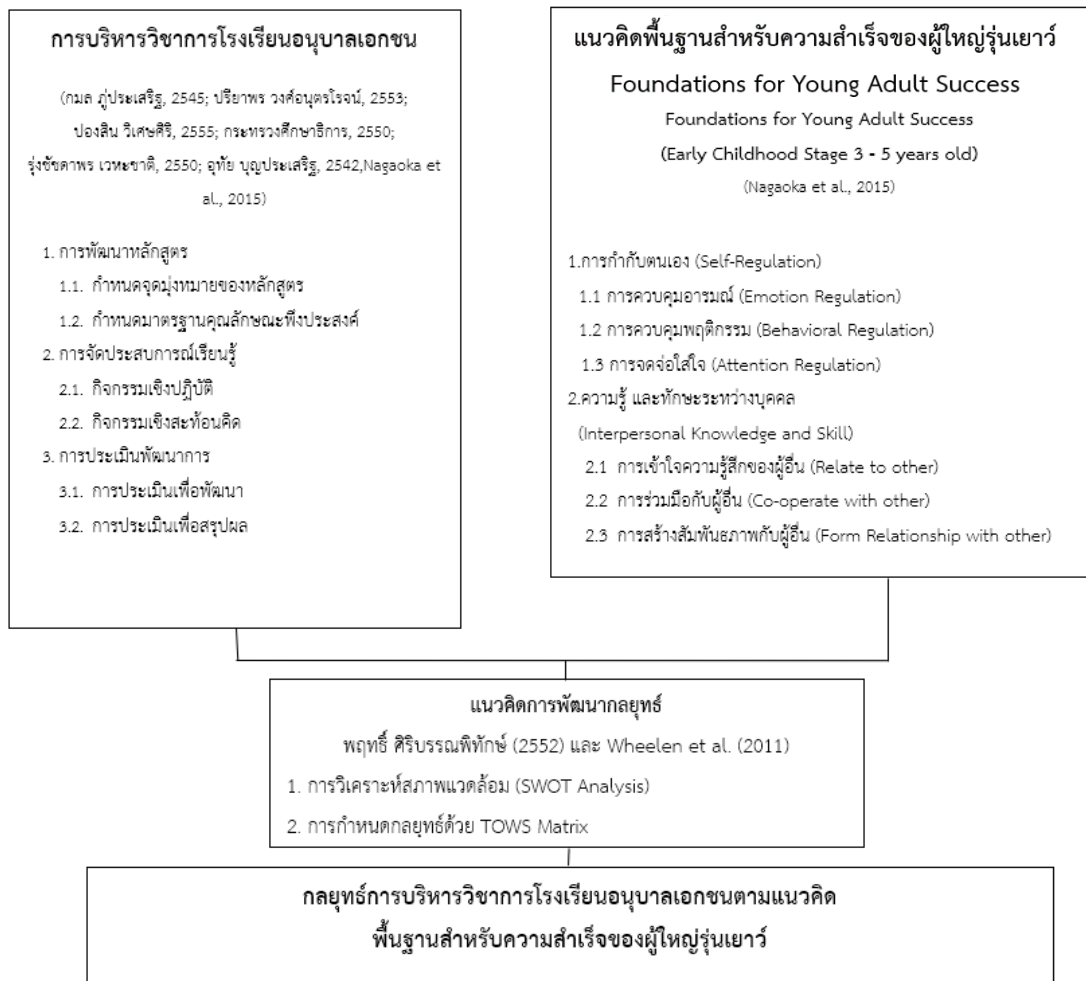
พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ใช้แนวคิดของ Nagaoka et al. (2015) พื้นฐานความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้ช่วงวัยของเด็กปฐมวัย 3 – 5 ปี ประกอบไปด้วย 2 พื้นฐานที่สำคัญคือ

- 2.1) การกำกับตนเอง (Self-Regulation)
- 2.2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills)

3) แนวคิดการพัฒนากลยุทธ์

การพัฒนากลยุทธ์ ใช้แนวคิดของ พงษ์ธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) และ Wheelen and Hunger (2011) ประกอบด้วย

- 3.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)
- 3.2) การกำหนดกลยุทธ์ด้วย TOWS Matrix

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยทำการสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อใช้ในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนต่อไป แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่การกำกับตนเอง (Self-regulation) และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skills) แนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 3. ด้านการประเมินพัฒนาการ

2) ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนระดับอนุบาล จำนวน 3,329 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากตารางสุ่มตัวอย่างของยามาเน่ Yamane (1973) จำนวน 357 โรงเรียน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามแนวคิดพื้นฐานสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2) นักวิชาการด้านบริหารการศึกษา นักวิจัย และผู้สนใจ สามารถนำองค์ความรู้ในเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ไปใช้ในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ดังกล่าวต่อไป

3) เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาทักษะสำคัญที่เป็นพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งในด้านการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดี และส่งผลดีต่อพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐาน
สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

2.1 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2.1.1 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2.1.2 องค์ประกอบของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2.1.3 องค์ประกอบของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

2.2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

2.2.2 ความสำคัญของการจัดการศึกษาปฐมวัย

2.2.3 หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

2.3.2 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.3.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์

2.4.2 ความสำคัญของการพัฒนากลยุทธ์

2.4.3 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (Foundations for Young Adult Success)

2.1.1 แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นั้น เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้เติบโตตามวัยได้ประสบความสำเร็จตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มีกรอบแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เกี่ยวกับการเรียนรู้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ตลอดจนแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้เสนอแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ไว้ ดังนี้

Benson & Scales (2004) ได้ศึกษาและสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสำเร็จของผู้ใหญ่วัยหนุ่มสาว ประกอบด้วย 1) สุขภาพกาย (Physical health) ได้แก่ โภชนาการที่ดี ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ไม่ใช้สารเสพติด พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย หลีกเลี่ยงความรุนแรง ไม่ดื่มไม่ขับ 2) ความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจและอารมณ์ (Psychological and emotional well-being) ได้แก่ ความเป็นตัวตนในเชิงบวก ความพึงพอใจในชีวิต การมองโลกในแง่ดี สำนึกในเป้าหมาย การวางตัวที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม 3) ทักษะชีวิต (Life skills) ได้แก่ การตัดสินใจ การควบคุมตนเอง ทางอารมณ์ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความรับผิดชอบทางการเงิน 4) พฤติกรรมทางจริยธรรม ได้แก่ พูดความจริง รักษาสัญญา งดอาชญากรรม ปฏิบัติตามกฎหมาย เรียกป่วยเฉพาะเมื่อป่วยจริง แสดงถึงความหวังใฝ่ผู้อื่น รับผิดชอบต่อตนเอง 5) ครอบครัวยุคใหม่และความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ การผูกมัดและการมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ คู่ซี้ และกับเพื่อน บ่อยๆ การมีส่วนร่วมในกลุ่มต่างๆ เช่น ทีมกีฬาชุมชน กลุ่มคริสตจักร กลุ่มดนตรี ชั้นเรียนเต้นรำ 6) ความสำเร็จทางการศึกษา ได้แก่ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำเร็จการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ 7) การมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ คือ มากกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในโรงเรียน การจ้างงาน หรือการทำงานบ้าน และ 8) ส่วนร่วมของพลเมือง ได้แก่ งานอาสาสมัคร การมีส่วนร่วมทางการเมือง การกุศล

Pellegrino & Hilton (2013) ได้ระบุและสรุปสิ่งที่ทราบเกี่ยวกับความสามารถที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จในด้านการศึกษา การทำงานและด้านอื่นๆ สำหรับเยาวชน โดยมุ่งระบุความรู้ ทักษะและการจัดการที่จำเป็นสำหรับ “การเรียนรู้เชิงลึก” เพื่อให้คนหนุ่มสาวถ่ายทอดความรู้ในบริบทที่หลากหลาย จากฐานการวิจัยที่กว้างขวางในด้านการรับรู้ การพัฒนา การศึกษา องค์กรและจิตวิทยาสังคมและเศรษฐศาสตร์ คณะกรรมการได้พัฒนารูปแบบการจำแนกประเภทด้วย 3 โดเมน คือ โดเมนพุทธิปัญญา (The Cognitive Domain) ได้แก่ กระบวนการและกลยุทธ์ทางปัญญา ความคิดสร้างสรรค์และความรู้ โดเมนภายในตัวบุคคล (The Intrapersonal Domain) ได้แก่ การเปิดกว้างทางปัญญา จริยธรรมในการทำงานและความมีมโนธรรม และการประเมินตนเองหลักในเชิงบวก และโดเมนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

(the interpersonal domain) ได้แก่ การทำงานเป็นทีม การทำงานร่วมกัน ความเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา การสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

Weissberg & Cascarino (2013) ได้ระบุชุดสมรรถนะหลักที่สัมพันธ์กันของการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ (SEL) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะหลักที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จให้กับนักเรียนหรือเยาวชน ได้แก่ การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) การจัดการตนเอง (Self-Management) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) ทักษะความสัมพันธ์ (Relationship Skills) และการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision-Making) สมรรถนะหลักของการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ตัดผ่านโดเมนด้านการรับรู้ อารมณ์และพฤติกรรมต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้เยาวชนได้รับและใช้ความรู้ ทักษะและทักษะที่จำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพในการทำความเข้าใจและจัดการอารมณ์ กำหนดและบรรลุเป้าหมายเชิงบวก รู้สึกและแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สร้างและรักษาความสัมพันธ์เชิงบวกและตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ

MHA Labs (2014) ได้ปรับปรุงทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้เป็นระบบของ “หน่วยการสร้าง” จำนวน 6 องค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดเตรียมเครื่องมือพื้นฐานสู่ความสำเร็จให้กับเยาวชนในปัจจุบัน โดยกำหนดเป้าหมายความสามารถทางสังคม อารมณ์และความรู้ความเข้าใจที่สำคัญต่อความสำเร็จของมนุษย์ องค์ประกอบทั้ง 6 ประกอบด้วย: ความคิดส่วนบุคคล (Personal Mindset) การทำงานร่วมกัน (Collaboration) การสื่อสารด้วยวาจา (Verbal Communication) การวางแผนเพื่อความสำเร็จ (Planning For Success) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) และการแก้ปัญหา (Problem-Solving)

Oak Park River Forest Community Foundation (2015) เสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หรือชื่อโครงการ Success of All Youth (SAY) เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กและเยาวชนในชุมชน เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนบรรลุศักยภาพของพวกเขา ได้แก่ การพัฒนาการด้านสังคมและอารมณ์ (Social & Emotional Development) สุขภาพและความปลอดภัย (Health & Safety) และความก้าวหน้าทางปัญญาและวิชาการ (Cognitive & Academic Advancement)

Nagaoka et al. (2015) ได้ศึกษาเพื่อหากรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์โดย แบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้ ช่วงที่ 1 หากนิยามคำว่า “ความสำเร็จ” และค้นหาปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จเมื่อเริ่มต้นอาชีพ ช่วงที่ 2 สร้างและแยกแยะปัจจัยที่ได้จากช่วงที่ 1 ทำความเข้าใจให้ละเอียดลึกซึ้งขึ้นในเรื่องที่ปัจจัยเหล่านั้นจะพัฒนาในแต่ละช่วงวัยอย่างไร ตั้งแต่วัยก่อนอนุบาลจนถึงวัยผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ช่วงที่ 3 ได้แยกแยะ ปัจจัยสำคัญที่เข้าใจอย่างลึกซึ้งแล้วมาค้นหาว่าจะปลูกฝังในสถานที่ที่เหมาะสมอย่างไรจึงจะเป็นองค์รวม และเน้นในการตอบสนองของผู้ใหญ่ที่จะมีต่อเด็ก เพื่อในการปลูกฝังปัจจัยเหล่านั้น ได้ผลดีที่สุด เมื่อได้ผล ดำเนินงานการวิจัยออกมา จึงได้นำเสนอกรอบพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ไปตามภาพที่ 2.1

Foundations for Young Adult Success: A Developmental Framework

This framework synthesizes decades of research evidence, practice wisdom, and theory to capture a holistic view of children's developmental needs from early childhood to young adulthood. Whether at home or school, in an afterschool program, or out in their community, young people are always developing. Broader societal contexts, systems, and institutions shape youth development—often creating big disparities in opportunities and outcomes. Adults also play a pivotal role, and can give young people a better chance at successful lives by understanding and intentionally nurturing their development.

Developmental Experiences Can Happen in All Settings

Children are shaped by their interactions with the world, the adults around them, and how they make meaning of their experiences no matter where they are.

Developmental Experiences Require Action and Reflection

Children learn through developmental experiences that combine **Action** and **Reflection**, ideally within the context of trusting relationships with adults.

Developmental Experiences Build Components and Key Factors of Success

Over time, through developmental experiences, children build four foundational components, which underlie three "key factors" to success.

Foundational Components

Self-Regulation includes awareness of oneself and one's surroundings, and managing one's attention, emotions, and behaviors in goal-directed ways.

Knowledge is sets of facts, information, or understanding about self, others, and the world. **Skills** are the learned ability to carry out a task with intended results or goals, and can be either general or domain-specific.

Mindsets are beliefs and attitudes about oneself, the world, and the interaction between the two. They are the lenses we use to process everyday experience.

Values are enduring, often culturally-defined, beliefs about what is good or bad and what is important in life. Values serve as broad guidelines for living and provide an orientation for one's desired future.

Key Factors

Being successful means having the **Agency** to make active choices about one's life path, possessing the **Competencies** to adapt to the demands of different contexts, and incorporating different aspects of oneself into an **Integrated Identity**.

Continued on reverse.

©2015 University of Chicago Consortium on Chicago School Research

Funded by The Wallace Foundation

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวทางการพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กรอบแนวคิดนี้ บรรยายเส้นทางสู่ความสำเร็จของการพัฒนาปัจจัยหลักสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ดังนี้ตามภาพที่ 2.1 ดังนี้

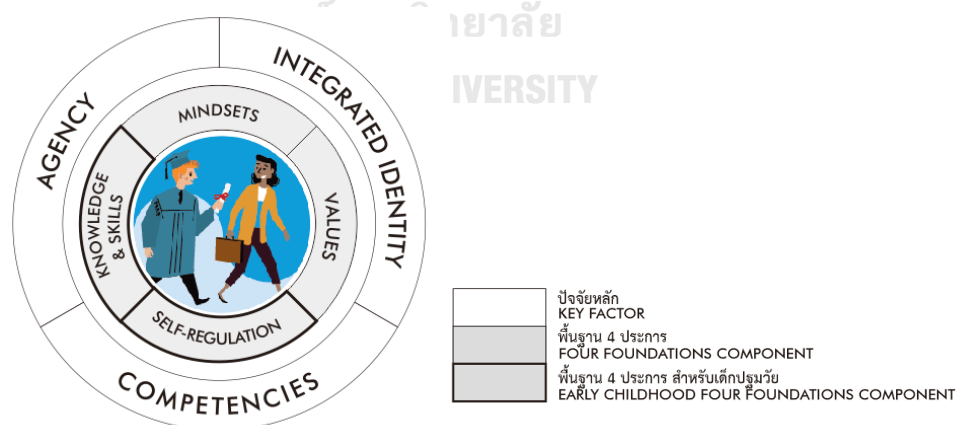
Nagaoka et al. (2015) กล่าวว่า การพัฒนาประสบการณ์ของเด็กทุกคนสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ และทุกเวลาไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน ที่โรงเรียนหรือที่ชุมชน เด็กจะถูกสร้างขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับโลก กับผู้ใหญ่รอบกายเขา และจากการทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องดี หรือเรื่องร้ายก็ตาม เด็กเรียนรู้ และพัฒนาจากประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับทั้งจากประสบการณ์ที่เขาคิดทำเอง (Action) และ ได้สะท้อนคิด (Reflection) ในแผนภาพได้แบ่งการพัฒนาประสบการณ์มีหลักใหญ่ 2 ประการ คือ 1) การได้ปฏิบัติ (Action) อันประกอบไปด้วย หัวข้อย่อย ๆ คือ การได้แบ่งปัน (Contribute) การได้ฝึกฝน (Practice) การได้เลือก (Choose) การได้ใช้ปัญญา (Tinker) การได้เผชิญ (Encounter) และ 2) การได้สะท้อนคิด (Reflection) ประกอบไปด้วยได้บรรยาย (Describe) ได้ประเมิน (Evaluate) ได้เชื่อมโยง (Connect) ได้นึก (Envision) ได้หลอมรวม (Integrate) และจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติ (Action) และ ได้สะท้อนคิด

(Reflection) ทุกวัน และตลอดเวลาจะค่อยๆ สร้างตัวตน นิสัย และความเป็นตัวเขาให้เป็นรูปร่าง และหากได้รับการจัดการประสบการณ์ที่ตีพอดด้วยการวางแผน ตลอดจนผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัวให้ความร่วมมือ ตัวเด็ก ก็จะได้รับพัฒนา พื้นฐาน 4 ประการขึ้นมาอย่างแข็งแกร่งกว่า ไม่ได้ได้รับการวางแผน และสนับสนุน โดยพื้นฐาน 4 ประการนี้ ได้แก่ การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ความรู้ และทักษะ (Knowledge and Skill) ชุดความคิด (Mindsets) และค่านิยม (Values) และเมื่อได้รับประสบการณ์มากพอ ปัจจัยหลักสู่ความสำเร็จก็จะปรากฏ “การที่ประสบความสำเร็จนั้นหมายถึงการที่มีพลัง (Agency) คอยสร้างทางเลือกที่เหมาะสมให้กับเส้นทางชีวิตของตนเอง และมีสมรรถนะ (Competencies) เพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนความต้องการได้ตามสถานการณ์ที่จำเป็นเป็นผลผสมผสาน ความหลากหลายเหล่านั้นให้บรรจุอยู่ในอัตลักษณ์เชิงบูรณาการ (Integrated Identity)”

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากข้อมูลและที่เนื้อหาที่นักวิชาการและนักการศึกษาสรุปได้ว่าเป็นการมุ่งเน้นไปที่ทักษะ พฤติกรรมและนิสัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จและให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์หรือเยาวชนจำเป็นต้องทำเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนและประกอบอาชีพ และมีส่วนร่วมในชีวิตพลเมือง ดังนั้น ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดของ Nagaoka et al. (2015) เป็นแนวคิดหลักเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในการวิจัยครั้งนี้

2.1.2 องค์ประกอบของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นั้น จำแนกองค์ประกอบได้เป็น ปัจจัยหลัก และพื้นฐาน 4 ประการที่ส่งผลถึงความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของแนวคิดพื้นฐานสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
(ปัจจัยหลักและพื้นฐาน 4 ประการ)

ปัจจัยหลัก (Key Factor) เป็นแนวทางสู่การประสบความสำเร็จ คือ องค์ประกอบหลักที่จะส่งผลต่อคุณลักษณะ ตลอดจนลักษณะนิสัย ซึ่งประกอบไปด้วย

1. **พลัง (Agency)** หมายถึง ความสามารถในการเลือก และตัดสินใจเกี่ยวกับทุกอย่างในชีวิตโดยอาศัยแรงผลักดัน ความตั้งใจ ความคิดไตร่ตรองเพื่อที่จะประมวลวิธีปฏิบัติ และปรับทิศทางที่จำเป็น ทำให้สามารถตัดสินใจเลือก โดยที่ไม่ต้องรอให้เหตุการณ์ผ่านไปเอง

2. **อัตลักษณ์เชิงบูรณาการ (Integrated Identity)** หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ที่ผ่านการสั่งสม และหลอมรวมจากประสบการณ์มาตลอดช่วงชีวิต จะเป็นตัวกำหนดกรอบในการตัดสินใจในทุก ๆ เรื่อง ตลอดจนเป็นรากฐานที่มั่นคง เป็นแนวทางในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ตลอดชีวิต

3. **สมรรถนะ (Competencies)** คือความสามารถที่บุคคลสามารถกระทำได้อย่างดี / มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานซับซ้อน ยุ่งยากได้สำเร็จหรือประสบความสำเร็จในเรื่องที่เฉพาะทางมาก ๆ ได้

พื้นฐาน 4 ประการ (Four foundations component)

ภายใต้คุณสมบัติของปัจจัยหลักทั้ง 3 นั้น ยังมี พื้นฐาน 4 ประการ (The Four Foundational Components) ซึ่งได้ครอบคลุมปัจจัยทักษะการรับรู้ (Cognitive) และทักษะด้านพฤติกรรม (Non cognitive) ได้แก่ ความสามารถในการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ความรู้และทักษะ (Knowledge and skills) ชุดความคิด (Mindset) และค่านิยม (Values) พื้นฐาน 4 ประการ (The Four Foundational Components) นี้ ได้พัฒนาและอธิบายด้วยการแสดงเป็นรูปทรงกลมล้อมรอบหลายๆ วง เพื่ออธิบายตัวตน และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (ภาพที่ 2.2)

พื้นฐานที่ 1 การกำกับตนเอง (Self-Regulation) คือ ความตระหนักรู้ ทั้งตนเองและคนรอบข้าง เป็นความสามารถที่จะทำให้สามารถจัดการความสนใจ อารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมของตนเอง เพื่อที่จะพิชิตเป้าหมายตามที่ต้องการได้ ความสามารถในการกำกับตนเองนั้น มีหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการจัดการองค์ความรู้ อารมณ์ พฤติกรรม ความสนใจ กฎระเบียบ และในเรื่องความสามารถในการกำกับตนเองนี้ เป็นพื้นฐานหลักในการพัฒนาช่วงปฐมวัย และประถมศึกษา

พื้นฐานที่ 2 ความรู้และทักษะ (Knowledge and Skills) เป็นชุดความจริง เป็นข้อมูล หรือความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และผู้อื่น และเข้าใจโลก ส่วนทักษะ (Skills) เป็นความสามารถที่จะทำให้ทำงานออกมาให้ได้ตามเป้าหมาย

พื้นฐานที่ 3 ชุดความคิด (Mindset) เป็นความเชื่อ และทัศนคติต่อตนเอง และต่อโลกภายนอก ตลอดจนกำหนดพฤติกรรมในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ชุดความคิดนี้เองจะเป็นจุดมุมมองเริ่มต้น เป็นค่าปริยาย (default) ของตนเองที่จะใช้ประมวลผลในเรื่องราวต่าง ๆ ในแต่ละวัน

พื้นฐานที่ 4 ค่านิยม (Values) เป็นความเชื่อ และทัศนคติที่โดยมากมักมาจากวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งกำหนดว่าสิ่งใดที่เรียกว่าดี หรือไม่ดี และกำหนดสิ่งสำคัญในชีวิต ตัวค่านิยมนี้เองมักมาคู่กันกับคุณธรรม (Moral) ทั้งคู่เป็นตัวกำหนด เป็นกฎในการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นกลายเป้าประสงค์ที่สำคัญในระยะยาว เช่นเรียนจบ แต่งงาน หรืออุทิศตนให้ชุมชน

หน้าที่หลักของแต่ละพื้นฐานนั้นมี 3 ด้าน (Threefold) ด้านแรกเริ่มจาก เมื่อเด็กได้รับประสบการณ์หนึ่งๆ และได้ทำความเข้าใจกับประสบการณ์นั้น ๆ แต่ละองค์ประกอบพื้นฐานจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อเสริมกัน ทั้งในแต่ละองค์ประกอบ และปัจจัยหลัก ด้านที่สอง องค์ประกอบพื้นฐานนี้เป็นตัวเปิดให้ความสามารถ และพฤติกรรมแต่ละช่วงวัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสุขภาพดี ด้านสุดท้าย องค์ประกอบพื้นฐานนี้จะส่งผลโดยตรงสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พื้นฐาน 4 ประการนี้ ถูกเลือกขึ้นมาเพราะว่าแต่ละตัวสามารถปรับแต่งได้ สามารถปรับเปลี่ยนตามประสบการณ์ที่ได้รับ และผลลัพธ์ที่ได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งด้านลบ และด้านบวก จากประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยพัฒนาองค์ประกอบพื้นฐาน ให้กลายเป็นสิ่งที่เรียกว่านิสัย กลายเป็นตัวตนในที่สุด

ขั้นตอน และส่วนประกอบเหล่านี้ ทีมวิจัยได้ข้อค้นพบจากทฤษฎี และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนา ปัจจัยหลัก (Key factor) และ พื้นฐาน 4 ประการ (The Four Foundational Components) แบ่งตามช่วงวัยออกเป็น 5 ช่วงวัย พร้อมกับแนะนำหัวข้อที่ควรพัฒนาในแต่ละช่วงวัย ดังนี้

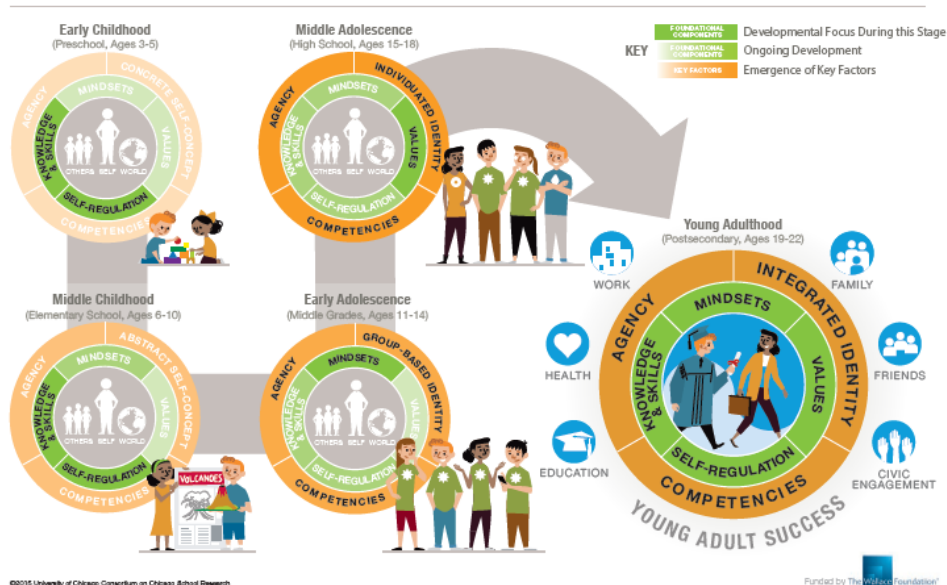
1. **ปฐมวัย (Early childhood)** 3-5 ปี ต้องได้รับการพัฒนา และปลูกฝังเรื่อง Self-regulation Interpersonal knowledge and skill
2. **วัยเด็ก (Middle childhood)** 6-10 ปี ต้องได้รับการพัฒนา และปลูกฝังเรื่อง Mindset, self-regulation และ knowledge and skill
3. **วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescent)** 11-14 ปี ต้องได้รับการพัฒนา และปลูกฝังเรื่อง Agency, Group-based identity, competencies และ mindset
4. **วัยรุ่น (Middle adolescent)** 15-18 ปี ต้องได้รับการพัฒนา และปลูกฝังเรื่อง Agency, Individuated identity, competencies และ Value
5. **วัยผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (Young adulthood)** 19-22 ปี เป็นผู้ที่ได้รับการพัฒนาครบทุกด้าน Agency, Integrated identity, competencies, values, knowledge and skills, mindset, self-regulation

ดังปรากฏในภาพที่ 2.3 ดังนี้

Focus of Development Changes as Children Grow Older

Download the full report at ccsr.uchicago.edu and wallacefoundation.org

Providing the right experiences for growth requires knowledge of child and youth development. The development of the four foundational components, along with agency, integrated identity, and competencies, occurs at different stages throughout childhood and adolescence. Development into a successful young adult entails growth of the self and one's abilities to interact with others and navigate the broader world. We define success beyond education and employment to include healthy relationships, a meaningful place within a community, and contributing to a larger good.

ภาพที่ 2.3 การพัฒนาพื้นฐานตามช่วงวัยสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2.1.3 องค์ประกอบของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัย

(Early Childhood Foundations for Young adults success)

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัย (Early childhood) อายุ 3-5 ปีนั้น ควรได้รับการพัฒนาและการปลูกฝังเรื่องการกำกับตนเอง (Self-regulation) และ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) กรอบแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จึงประกอบไปด้วยการกำกับตนเอง (Self-regulation) และ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) โดยได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายเกี่ยวกับ การกำกับตนเอง (Self-regulation) และ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) ไว้ดังนี้

2.1.3.1 การกำกับตนเอง (Self-regulation)

1) ความหมายของการกำกับตนเอง

นักการศึกษาและนักวิชาการให้ความหมายของการกำกับตนเองดังต่อไปนี้

Nagaoka et al. (2015) อธิบายเกี่ยวกับการกำกับตนเองว่าเป็นกลุ่มของกระบวนการที่ทำให้ปัจเจกบุคคลสามารถจัดการพฤติกรรม (Behavioral Regulation) อารมณ์

(Emotion Regulation) ความสนใจ (Attention Regulation) และสติปัญญา (Cognition) ของตนเอง ในระหว่างที่มุ่งมั่นเพื่อจะไปสู่เป้าหมาย

Moilanen (2007) ให้ความหมายที่ลึกซึ้งว่า การกำกับตนเองเป็นความสามารถที่จะ กระตุ้นตนได้อย่างยืดหยุ่น, สามารถเฝ้าระวัง, เฝ้ารอ, เพียรพยายาม และ/หรือ ปรับพฤติกรรมตน, ความสนใจ, อารมณ์ และใช้ปัญญาสร้างกลยุทธ์ เพื่อใช้ในการตอบสนองความต้องการจากภายในของตน ในขณะที่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้อื่น โดยยังสามารถรักษาเป้าหมายเดิมของตนเองไว้ได้

McClelland and Cameron (2012) ให้ความหมายในทำนองเดียวกันว่า การกำกับตนเอง ความหมายโดยทั่วไปแล้ว คือความสามารถที่จะควบคุม และชี้นำ ความสนใจ ความคิด อารมณ์ และการกระทำของตนเองได้

Barkley (2004) กล่าวว่า การกำกับตนเองคือความสามารถในการ สอดส่องและจัดการอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมของตนเองได้

Williams and Shellenberger (1994) ให้นิยามของการกำกับตนเองว่า คือความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมาย หรือคงไว้ซึ่งการเกิดพฤติกรรมอันเหมาะสมอย่างต่อเนื่อง หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมตามเป้าหมาย หรือเหมาะสมตามสถานการณ์

Bronson (2000) ได้เสนอว่า การกำกับตนเอง คือ การจัดเรียงความสามารถทางจิตใจที่ซับซ้อน ประกอบไปด้วย การควบคุมตนเองจากการถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้แสดงออกได้อย่างเหมาะสม การจะกำกับตนเองได้ต้องมีการวางแผน เพื่อนำทางความคิดและพฤติกรรมของตนเองและมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบทางสังคม

Jaromi and Stiffer (2008) ให้นิยามการกำกับตนเอง เป็นกระบวนการทำให้บุคคลมีลักษณะและรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกมา ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมมีอยู่หลายลักษณะทั้งในด้านอารมณ์ความรู้สึก พฤติกรรม และการรู้คิด จึงเป็นความสามารถในการควบคุมกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงความสามารถของตนเอง ความสนใจ การตั้งเป้าหมายเพื่อให้การกระทำต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้

สุภาวดี คำนาดี (2551) สรุปความหมายว่า การกำกับตนเองจัดเป็นวิธีการทางหนึ่งที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการด้วยตนเอง

การศึกษาความหมายของการกำกับตนเอง สามารถสรุปได้ว่า การกำกับตนเอง เป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความสนใจจดจ่อและพฤติกรรมของตนเอง รวมถึงความสามารถในการยับยั้งและตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยผ่านการตัดสินใจด้วยตนเอง

2) องค์ประกอบของการกำกับตนเอง

มีนักการศึกษาและนักวิชาการเสนอองค์ประกอบของการกำกับตนเองดังต่อไปนี้

Pintrich et al. (1990) ได้เสนอองค์ประกอบของการกำกับตนเองว่า ประกอบด้วย การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation) การกำกับความสนใจ (Attention regulation) และการกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)

Bronson (2000) ให้ทัศนะว่า การพัฒนาการควบคุมตนเองเป็นชุดของความสามารถที่ช่วยให้เด็กสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตน มีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้อื่น และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างอิสระ การเติบโตของการควบคุมตนเองและการขึ้นนำตนเองทั่วทั้งอารมณ์ สังคม แรงจูงใจและความรู้ความเข้าใจ ดังนั้น การควบคุมตนเองประกอบด้วย การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation) การกำกับความสนใจ (Attention regulation) และการกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)

Berk, Mann & Ogan (2006) เสนอองค์ประกอบของการควบคุมตนเองว่า ในช่วงปฐมวัยเป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับการพัฒนาการควบคุมตนเอง ซึ่งเป็นความสามารถทางจิตที่ซับซ้อน ซึ่งรวมถึงแรงกระตุ้นและการควบคุมอารมณ์ การขึ้นนำความคิดและพฤติกรรมตนเอง การวางแผน การพึ่งพาตนเอง และพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคม การควบคุมตนเองเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดทางวิชาการและสังคมของโรงเรียน ความต้องการของมนุษย์สำหรับระบบการกำกับดูแลที่ซับซ้อนและยืดหยุ่นที่สามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมที่หลากหลายหมายความว่า การพัฒนาการควบคุมตนเองเริ่มต้นตั้งแต่นั้น ๆ เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ขยายออกไป และต้องการการสนับสนุนจากภายนอกอย่างมาก เด็กปฐมวัยยังเป็นช่วง “ไฮซีซั่น” ของการเล่นในจินตนาการ เมื่อการทำให้เชื่อได้วิวัฒนาการจากการเลียนแบบธรรมดาไปสู่โครงเรื่องที่ซับซ้อนซึ่งเกี่ยวข้องกับการประสานบทบาทที่ซับซ้อน

Moilanen (2007) เสนอองค์ประกอบของการควบคุมตนเองโดยเน้นที่ความสนใจ การบังคับตนเองแสดงออกทางพฤติกรรม และการปรับตัวทางจิตใจและอารมณ์ โดยประกอบด้วย การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation) การกำกับความสนใจ (Attention regulation) และการกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)

McClelland & Cameron (2012) อธิบายเกี่ยวกับแง่มุมต่างๆ ของการควบคุมตนเองซึ่งสำคัญที่สุดสำหรับความสำเร็จของโรงเรียนระดับปฐมวัย ที่ประกอบด้วย การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation) การกำกับความสนใจ (Attention regulation) และการกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)

Bodrova, Germeroth & Leong (2013) ได้วิเคราะห์ข้อสันนิษฐานทั่วไปของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการเล่นกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความคิดสร้างสรรค์ การใช้เหตุผล การคิดเชิงบริหารและการควบคุมอารมณ์ที่ถือว่าความสัมพันธ์เหล่านี้มีความสำคัญต่อครูในห้องเรียนปฐมวัยและผู้สนับสนุนการเล่นของเด็กคนอื่นๆ และเสนอองค์ประกอบของการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยว่าประกอบด้วยการกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation) การกำกับความสนใจ (Attention regulation) และการกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)

Blair & Raver (2015) สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการกำกับตนเองประกอบด้วย การคิดเชิงบริหาร (Executive function) เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทของการควบคุมตนเอง ตลอดจนความสามารถในการควบคุมทางสังคมและอารมณ์ สัมพันธ์กับการวัดความจำในการทำงานและการเปลี่ยนความสนใจที่ยืดหยุ่นได้ (Attention) อารมณ์ (Emotion) และกายภาพ (Physiology) เกี่ยวกับทักษะทางสังคมพฤติกรรมของเด็ก พิจารณาถึงบทบาทของความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครู โดยมีสมมติฐานที่ตามมาสำหรับการปรับอารมณ์และพฤติกรรม รวมถึงการเรียนรู้ในระยะแรกเริ่มด้วย

จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2559) สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เป็นกระบวนการกำกับตนเอง มี 3 ขั้นตอน คือ กระบวนการสังเกตตนเอง กระบวนการตัดสินใจ และการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อตนเอง ที่สามารถสรุปการกำกับตนเองในเด็กปฐมวัยที่ผู้เรียนมีความสามารถในการกำกับตนเองที่มีองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และการปรับเปลี่ยนตัวเองตามสถานการณ์

วนิตา มากกลิ่น และคณะ (2565) สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยประกอบด้วย ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ความสนใจจดจ่อและควบคุมพฤติกรรมของตนเอง รวมถึงความสามารถในการยับยั้งและตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยผ่านการตัดสินใจด้วยตนเอง

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเอง

Pintrich et al. (1990)	Bronson (2000)	Berk, Mann, & Ogan (2006)	Moilanen (2007)	กระทรวงศึกษาธิการ (2560)	Bodrova, Germeroth, & Leong (2013)	Blair & Raver (2015)	จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2559)	วนิดา มากล้น และคณะ (2565)	การสังเคราะห์
การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)	การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)	การควบคุมอารมณ์	การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)	การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)	การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)	การควบคุมอารมณ์ (Emotion)	การปรับเปลี่ยนตัวเองตามสถานการณ์การเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น	การควบคุมอารมณ์	การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)
การกำกับความสนใจ (Attention regulation)	การกำกับความสนใจ (Attention regulation)	แรงกระตุ้นและความสนใจ	การกำกับความสนใจ (Attention regulation)	การกำกับความสนใจ (Attention regulation)	การกำกับความสนใจ (Attention regulation)	ความสนใจที่ยืดหยุ่นได้ (Attention)		ความสนใจจดจ่อ	การกำกับความสนใจ (Attention regulation)
การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)	การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)	การชี้นำความคิดและพฤติกรรมตนเอง	การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)	การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)	การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)	การแสดงออกทางกายภาพ (Physiology)		การควบคุมพฤติกรรมของ	การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)

จากตารางที่ 2.1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการกำกับตนเอง จากนักวิชาการและนักการศึกษาข้างต้นพบว่า องค์ประกอบบางตัวมีความหมายเดียวกันแต่เรียกชื่อแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำองค์ประกอบต่าง ๆ มากำหนดชื่อองค์ประกอบให้มีความหมายเป็นกลางที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายเดียวกันและครอบคลุมองค์ประกอบอื่นที่ใช้ชื่อแตกต่างกัน

ตารางที่ 2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการกำกับตนเอง

องค์ประกอบของการกำกับตนเอง	Pintrich et al. (1990)	Bronson (2000)	Berk, Mann, & Ogan (2006)	Moilanen (2007)	กระทรวงศึกษาธิการ (2560)	Bodrova, Germeroth, & Leong (2013)	Blair & Raver (2015)	จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2559)	วนิดา มากล้น และคณะ (2565)	ความถี่
1) การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
2) การกำกับความสนใจ (Attention regulation)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
3) การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9

จากตารางที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของของการกำกับตนเอง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical

Framework) พบว่ามีจำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของความรู้ และทักษะระหว่างบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำกับอารมณ์ตนเอง (Emotional regulation) 2) การกำกับความสนใจ (Attention regulation) และ 3) การกำกับพฤติกรรมตนเอง (Behavioral regulation) จึงสามารถสรุปได้ว่า การกำกับตนเอง หมายถึง การตระหนักรู้เรื่องของตนเองตลอดจนคนรอบข้างและสามารถจัดการอารมณ์ (Emotion) และพฤติกรรม (Behavioral) ตนเองเพื่อที่จะยับยั้งเข้าสู่จุดหมาย (Attention) ได้

3) การคิดเชิงบริหารด้านการกำกับตนเอง (Executive function)

การกำกับตนเองเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการคิดเชิงบริหาร (Executive function) ซึ่งเป็นความสามารถของสมองในการควบคุมและกำกับความสามารถพื้นฐาน และพฤติกรรมอื่นๆ ของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยจึงทบทวนเกี่ยวกับแนวคิดการคิดเชิงบริหาร ดังนี้

Center on the Developing Child at Harvard University (2014) ได้เสนอว่า การคิดเชิงบริหารเป็นการพัฒนาทางสมองซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และการเรียนรู้ เด็กก่อนวัยเรียนเป็นวัยที่มีความพร้อมในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ทั้งพัฒนาด้านพื้นฐานอารมณ์ ประสาทสัมผัส และการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ การรับถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น รวมถึงกระบวนการรู้คิด ดังนั้น การส่งเสริมการคิดเชิงบริหารจึงเป็นการวางรากฐานในการพัฒนาการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะ การคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions) คือ ความสามารถในการควบคุมกำกับ และจัดการกับชีวิตของตนเอง การมีเป้าหมายของชีวิต ความมุ่งมั่น ต่อเป้าหมายชีวิต ความสามารถในการปรับตัว ปรับวิธีคิดของตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลหรือความรู้ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ เด็กปฐมวัย เป็นวัยที่มีอัตราการพัฒนาการคิดเชิงบริหารสูงที่สุด

World Health Organization (2016) กล่าวว่า เด็กปฐมวัย (อายุ 0 - 6) เป็นวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานการเรียนรู้ในชีวิตของเด็กให้เติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติ เป็นช่วงเวลาที่เด็กมีการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ สติปัญญาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสมองส่วนหน้าซึ่งทำหน้าที่กำหนดเป้าหมาย วางแผน จัดลำดับการทำงาน คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรม

นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล (2559) อธิบายว่า การคิดเชิงบริหาร เป็นกระบวนการทำงานของสมองด้านการจัดการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในชีวิต โดยอาศัยกระบวนการทางปัญญาต่าง ๆ เป็นความสามารถ ในการควบคุมความคิดตนเอง เช่น มีรูปแบบความคิดที่หลากหลาย การคิดนอกกรอบ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนความคิดและความสนใจตามสถานการณ์ รวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่งที่ซับซ้อน กระบวนการทาง ปัญญาเหล่านี้ สามารถ

พัฒนาได้ในวัยเด็กปฐมวัย ผ่านกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะด้านสังคม อารมณ์และร่างกาย เพื่อช่วยส่งเสริมการคิดเชิงบริหารให้ดีขึ้น

นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล และคณะ (2560) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions: EF) เป็นการทำหน้าที่ระดับสูงของสมองที่ ช่วยให้มนุษย์ควบคุมอารมณ์ ความคิด และการกระทำจนเกิดพฤติกรรมที่มุ่งสู่เป้าหมาย (Goal Directed Behaviors) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ทักษะด้านการรู้คิด (Metacognition) เป็นความสามารถของเด็กในการใช้ความรู้สึกรู้จักคิด ของตนเองในการตั้งเป้าหมาย วางแผนจัดลำดับความสำคัญของงาน ลงมือทำงาน โดยไม่ต้องให้คนอื่นบอก มีการคิดแก้ปัญหาอย่างหลากหลาย ประเมิน ปรับปรุงงานให้ดีขึ้น และ 2) ทักษะ ด้านการควบคุมกำกับตนเอง (Self - Regulation) เป็นความสามารถของเด็กในยับยั้งควบคุม อารมณ์และพฤติกรรมของตนเองคิดไตร่ตรองก่อนลงมือปฏิบัติ ไม่วอกแวกกับสิ่งยั่วๆ มุ่งมั่น จ้อ จ้ออยู่กับสิ่งที่กำลังทำงานสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ การคิดเชิงบริหารเริ่มพัฒนาในเด็กเด็กปฐมวัยประกอบด้วยทักษะพื้นฐาน 3 ด้าน ดังนี้

1) ความจำขณะทำงาน (Working Memory) คือ การที่เด็กมีความสามารถในการเก็บ รักษาข้อมูลไว้ในกรณีจดจำข้อมูลจากประสบการณ์เดิมในชีวิตมาคิด เปรียบเทียบ เชื่อมโยง และ ใช้ในการแก้ปัญหาในเหตุการณ์ใหม่ ความจำขณะทำงานเริ่มพัฒนาปลายขวบปีแรกต้องอาศัยการจดจ่อใส่ใจ (Attention)

2) การหยุด การยับยั้งพฤติกรรม (Inhibitory Control) คือ การที่เด็กสามารถยับยั้ง พฤติกรรมของตนเองไม่หุนหันพลันแล่น หยุดคิดก่อนการลงมือกระทำและยืดเวลาของการตอบสนองเพื่อให้มีเวลาประเมินสถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น หยุดพฤติกรรมที่รบกวนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และควบคุมความคิดให้มีสมาธิจดจ่อใน เรื่องที่กำลังกระทำ การหยุด การยับยั้งพฤติกรรมจะเริ่มพัฒนาช่วงอายุ 3 ปี ถึง 3 ปี 6 เดือน

3) การเปลี่ยนความคิด (Shift/Cognitive Flexibility) คือ การที่เด็กมีความสามารถ ในการเปลี่ยนมุมมองความคิดคิดยืดหยุ่นพลิกแพลงคิดนอกกรอบและสามารถปรับตัวให้ทัน ต่อการเปลี่ยนแปลง ไม่ยึดติดอยู่กับสถานการณ์ หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งจนทำให้เกิดผล กระทบด้านลบ ยอมรับในสิ่งที่แตกต่างจากเดิมได้ และมีความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธี ที่หลากหลาย การเปลี่ยนความคิดเริ่มพัฒนาตั้งแต่เด็กอายุ 4 ปี ถึง 4 ปี 6 เดือน และต้องอาศัยความจำขณะทำงานและการหยุด การยับยั้งพฤติกรรมที่ดี

เมื่อเด็กมีทักษะพื้นฐานที่กล่าวมาเบื้องต้นที่ดีจะทำให้เด็กมีการคิดเชิงบริหารด้านอื่น ตามมา ได้แก่

4) การควบคุมอารมณ์ (Emotional control) คือ การที่เด็กมีความสามารถในการ แสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสม เมื่อโกรธ ผิดหวัง หรือเสียใจใช้เวลาไม่

นานในการปรับ อารมณ์กลับมาสู่อารมณ์ปกติ การควบคุมอารมณ์เริ่มพัฒนาตั้งแต่เด็กอายุ 4 ปี 6 เดือน ถึง 6 ปี

5) การวางแผนจัดการ (Plan/Organize) คือ การที่เด็กสามารถวางแผน จัดการงาน ให้สำเร็จ โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งเป้าหมาย จัดลำดับความสำคัญของงาน เริ่มต้นลงมือทำ ไม่ยึดติด กับปัญหาเล็กน้อยจนลืมนภาพรวมของงาน การคาดการณ์ผลของการกระทำเพื่อปรับปรุงงาน ให้ดีขึ้น

6) การริเริ่มและลงมือทำ (Initiating) คือ ความสามารถในการริเริ่มและลงมือทำงาน ตามความคิด เป็นทักษะในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง กล้าลองผิดลองถูก ลงมือปฏิบัติโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และไม่ต้องให้ผู้อื่นบอก

7) การตรวจสอบตนเอง (Self - Monitoring) คือ การที่เด็กสามารถตรวจสอบพฤติกรรมหรือการกระทำของตนเองทั้งในระหว่างการทำงาน หรือหลังจากการทำงานเสร็จสิ้น จากการทำงานแล้วเพื่อให้มั่นใจว่าการกระทำจะส่งผลดีต่อเป้าหมายที่วางไว้ หากพบ ข้อบกพร่อง ก็จะสามารถแก้ไขได้ทันเหตุการณ์ ทำให้เด็กรับรู้ถึงจุดอ่อนและจุดแข็งในการ ทำงานของตนเอง รวมไปถึงการตรวจสอบความคิด ความรู้สึกของตนเอง การกำกับติดตาม ปฏิบัติของตนเอง และดูผลกระทบจากพฤติกรรมของตนเองที่กระทบกับผู้อื่น

8) การวางแผนจัดระบบดำเนินการ (Planning & Organization) คือ การที่เด็กมีความสามารถในการคิดวางแผนการทำงานโดยเริ่มตั้งแต่การตั้งเป้าหมาย การจัดลำดับความสำคัญของงาน จัดระบบการทำงาน ลงมือทำงานจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน และมีการประเมินผลการทำงาน

9) การมุ่งเป้าหมาย (Goal - Directed Persistence) คือ การที่เด็กมีความพากเพียร มุ่งมั่นอดทนต่ออุปสรรคเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

วนิตา มากลั่น และคณะ (2565) กล่าวว่า การกำกับตนเองเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการคิดเชิงบริหาร (Executive function) ซึ่งเป็นความสามารถของสมองในการควบคุมและกำกับความสามารถพื้นฐานและพฤติกรรมอื่น ๆ ของแต่ละบุคคล ในการพัฒนาทักษะสมองส่วนหน้าหรือทักษะการคิดเชิงบริหารนั้น จำเป็นที่จะต้องส่งเสริมตั้งแต่เด็กเล็กหรือระดับปฐมวัย เพราะเป็นช่วงที่สมองเติบโตมากที่สุด มีการศึกษาอย่างกว้างขวางเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กก่อนวัยเรียน นับตั้งแต่ช่วง ค.ศ. 1990

การศึกษาและทบทวนเกี่ยวกับการคิดเชิงบริหาร สามารถสรุปได้ว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย หากเด็กได้รับโอกาสในการพัฒนาการคิดเชิงบริหารจะเกิดประโยชน์กับตัวเด็ก ทำให้เด็กรู้จักการคิดไตร่ตรอง คิดก่อน ตัดสินใจลงมือทำ รู้จักควบคุมอารมณ์

และพฤติกรรมของตนเอง ปรับเปลี่ยนความคิดเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย ทำให้เกิดความสุขในการดำรงชีวิต และประสบความสำเร็จในการทำงานเมื่อเป็นผู้ใหญ่

2.1.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill)

1) ความหมายของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

นักการศึกษาและนักวิชาการให้ความหมายของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ดังต่อไปนี้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) (2003) ให้ความหมายว่าเป็นทักษะการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคง และ การมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

Zins et al. (2004) ได้ให้ความหมายของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล คือ ความสามารถทางการสื่อสาร การมีส่วนร่วมทางสังคมและการสร้างสัมพันธ์ภาพ การทำงานร่วมกัน การรู้จักการไกล่เกลี่ย การปฏิเสธ และสามารถรับมือกับความขัดแย้งได้ รวมไปถึงการรู้จักขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น

UNICEF (2004) ได้นิยามความรู้และทักษะระหว่างบุคคลว่า เป็นกลุ่มใหญ่ของจิตวิทยาสังคมและทักษะระหว่างบุคคลซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาทักษะการจัดการกับอารมณ์ สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ความรู้และทักษะระหว่างบุคคลอาจมีทิศทางจากการกระทำของตนเอง การกำกับตนเองหรือบุคคลอื่น เช่นเดียวกับการกระทำที่เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม อันนำมาซึ่งความสุขกายสบายใจ

Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning [CASEL] (2019) ได้อธิบายถึงความหมายของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลว่าเป็นความสามารถในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างชัดเจนเป็นผู้ฟังที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถปฏิเสธและรู้จักเจรจาต่อรองได้เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่กดดัน และรู้จักขอและให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อจำเป็น"

กระทรวงศึกษาธิการของประเทศสิงคโปร์ (Ministry of Education Singapore: MOE, 2019) ให้ความหมายของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล คือ การมีทักษะการสื่อสาร การมีส่วนร่วมทางสังคม การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักต่อรองไกล่เกลี่ย ปฏิเสธและจัดการกับความขัดแย้งได้ สามารถให้และขอความช่วยเหลือได้

การศึกษาและทบทวนความหมายของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล สามารถสรุปได้ว่า เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีทักษะสื่อสารที่ดี

สามารถเข้าสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข รวมถึงสามารถร่วมมือ ให้ความช่วยเหลือและปรับตัวในการทำกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ได้

2) องค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

มีนักการศึกษาและนักวิชาการเสนอองค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ดังต่อไปนี้

Council (2011) ได้ให้ความหมายทักษะระหว่างบุคคล (interpersonal skills) คือ ทุกอย่างที่ทำเป็นประจำสำหรับการเข้าสังคมกับผู้อื่น และมีส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่สำคัญในศตวรรษ 21 ด้วย ได้แก่ ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ (Work Creatively with Others) สื่อสารอย่างชัดเจน (Communicate Clearly) และร่วมกันกับผู้อื่น (Collaborate with Others)

Nagaoka et al. (2015) ได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง ความรู้และทักษะที่จะช่วยให้เด็กสามารถ 1) การเข้าสังคมกับผู้อื่น (to relate to) 2) การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with) 3) การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น (form relationships with other) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กด้วยกัน ในส่วนของความรู้ในเรื่องระหว่างบุคคลนั้น เน้นในเรื่องทั่วไป และธรรมเนียมปฏิบัติในการติดต่อสื่อสารกับ บุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องติดต่อกับวัฒนธรรมที่ต่างออกไป ความรู้เรื่องระหว่างบุคคลช่วยให้เข้าใจในการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมกับเพื่อ และบุคคลก็จริง แต่ทักษะระหว่างบุคคลจะช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เหมาะสมได้

Collaborative for Academic Social and Emotional Learning: CASEL (2019) ได้กำหนดองค์ประกอบสำคัญของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลไว้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการสื่อสาร (Communication) 2) ด้านการมีส่วนร่วมทางสังคม (Social Engagement) 3) การสร้างความสัมพันธ์ (Relationship-Building) 4) การทำงานร่วมกันเป็นทีม (Teamwork)

กระทรวงศึกษาธิการของประเทศสิงคโปร์ (Ministry of Education Singapore: MOE, 2019) ได้เสนอองค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลว่าประกอบด้วย 1) การสื่อสาร (Communication) 2) การร่วมมือทำงานร่วมกัน (Working Cooperatively) 3) การมีส่วนร่วมทางสังคม (Social engagement) และ 4) การสร้างความสัมพันธ์ (Building Relationships)

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ให้แนวทางในหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ.2560 ในการพัฒนาทักษะด้านสังคมในส่วนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคล (Interpersonal) โดยใช้ประสบการณ์สำคัญส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ดังนี้ สามารถมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และมี

บทบาทสมาชิกของสังคม, การเล่น และทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ, การแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการยอมรับความเหมือนและความต่างระหว่างบุคคล

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

Council (2011)	Nagaoka et al. (2015)	CASEL (2019)	Ministry of Education Singapore: MOE (2019)	กระทรวงศึกษาธิการ (2560)	การสังเคราะห์
ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ (Work Creatively with Others)	การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with Others)	การทำงานร่วมกันเป็นทีม (Teamwork)	การร่วมมือทำงานร่วมกัน (Working Cooperatively)	การเล่น และทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ	การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with Others)
สื่อสารอย่างชัดเจน (Communicate Clearly)		การสื่อสาร (Communication)	การสื่อสาร (Communication)		การเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น (form relationships with other)
	การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น (form relationships with other)	การสร้างความสัมพันธ์ (Relationship-Building)	การสร้างความสัมพันธ์ (Building Relationships)	การแก้ปัญหาความขัดแย้ง และการยอมรับความเหมือนและความต่างระหว่างบุคคล	
มีส่วนร่วมกันกับผู้อื่น (Collaborate with Others)	การเข้าสังคมกับผู้อื่น (to relate to)	การมีส่วนร่วมกับสังคม (Social Engagement)	การมีส่วนร่วมทางสังคม (social engagement)	มีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และมีบทบาทสมาชิกของสังคม	การเข้าสังคมกับผู้อื่น (to relate to)

จากตารางที่ 2.3 การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลจากนักวิชาการและนักการศึกษาข้างต้นพบว่า องค์ประกอบบางตัวมีความหมายเดียวกันแต่เรียกชื่อแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำองค์ประกอบต่าง ๆ มากำหนดชื่อองค์ประกอบให้มีความหมายเป็นกลางที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายเดียวกันและครอบคลุมองค์ประกอบอื่นที่ใช้ชื่อแตกต่างกันดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

องค์ประกอบของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	Council (2011)	Nagaoka et al. (2015)	CASEL (2019)	Ministry of Education Singapore: MOE (2019)	กระทรวงศึกษาธิการ (2560)	ความถี่
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (to relate to)	✓	✓	✓	✓	✓	5
2) การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with Others)	✓	✓	✓	✓	✓	5
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (form relationships with other)	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากตารางที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) พบว่ามีจำนวน 3 องค์ประกอบ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (to relate to) 2) การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with Others) 3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (form relationships with other)

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัย ได้เน้นให้พัฒนา การกำกับตนเองและ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ซึ่งเป็น noncognitive skill เป็นแกนในการพัฒนาของช่วงวัยนี้ มีงานวิจัยมากมายที่สนับสนุน Self-regulation ในการเพิ่มผลการเรียนรู้ แก่เด็ก เช่น (Belsky et al., 1991; Guirdham, 1995; Lima et al., 2010) ได้ให้ผลวิจัยว่าความสามารถในการกำกับตนเองในช่วงปฐมวัยมีความสำคัญต่อความพร้อมในการเรียนรู้และเกี่ยวข้องกับกันอย่างมากกับความสำเร็จในการเรียน ในอนาคต หากเด็กที่พัฒนาการคิดเชิงบริหารมาดีจะมีความสามารถในการกำกับเป้าหมายตนเอง ในทำนองเดียวกันกับ การพัฒนา Interpersonal Skill ที่ส่งผลดีต่อพฤติกรรม และผลการเรียน เป็นอย่างดี (Duckworth & Yeager, 2015; Lima et al., 2010; Tran et al., 2017)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย (Early Childhood Education)

2.2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งอบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่แรกเกิด จนถึงอายุ 6 ปี เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจสังคม และสติปัญญาในทุกๆ ด้าน ให้มีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาในชั้นประถมศึกษาต่อไป โดยการจัดการศึกษามี 2 แบบ คือ บริบาลศึกษาและอนุบาลศึกษาโดยบริบาลศึกษาจะเน้นการดูแลเด็กเล็กอายุน้อยกว่า 3 ปี หรือ 3 ปีลงมา การอนุบาลศึกษาเป็นการดูแลเด็กอายุ 3 – 5 ปี เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่เป็นระบบมากขึ้น ซึ่งจัดในรูปแบบของการดูแลทารก ดูแลเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาล (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2545: 3, Woodill, Woodilet; et. al.: 1992, National Association for the Education of young children, 2019)

Department of Children and Youth (2020) ให้ความหมายเด็กปฐมวัยว่าหมายถึง เด็กซึ่งมีอายุยังไม่ครบ 6 ปีบริบูรณ์ เป็นช่วงวัยที่จะได้รับการดูแลจาก สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย อันเป็นสถานที่รับดูแล พัฒนา จัดประสบการณ์เรียนรู้และการศึกษา ก่อนเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาครัฐได้จัดทำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ปี 2562 เป็นมาตรฐานกลางของประเทศ ที่ใช้ในการประเมินการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เกิดคุณภาพ การจัดบริการและความต่อเนื่องของการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานด้านการบริหารจัดการสถาน พัฒนาเด็กปฐมวัย มาตรฐานด้านครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแลและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่น เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย และมาตรฐานด้านคุณภาพของเด็กปฐมวัย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การจัดการศึกษาระดับอนุบาล หมายถึง การจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็ก เพื่อที่เด็กจะได้รับพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

ราชบัณฑิตยสถาน (2555) ได้ให้ความหมายของการศึกษาปฐมวัย คือ รูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษา เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในช่วงอายุประมาณ 2 ขวบครึ่ง ถึง 7 ขวบ โดยการจัดประสบการณ์ กิจกรรม สิ่งแวดล้อมและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อม และพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมบูรณ์ตามวัยทั้งด้านสุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ บุคลิกภาพ การปรับตัวทางสังคม และคุณธรรม จริยธรรม นอกจากนั้น ยังหมายถึง การอบรม เลี้ยงดูเด็กในครอบครัว และบริการต่าง ๆ ที่รัฐและเอกชนจัดให้เด็ก

การศึกษาความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย สามารถสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบท

สังคม-วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

2.2.2 ความสำคัญของการจัดการศึกษาปฐมวัย

ปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยได้รับความสนใจมากขึ้นจากเดิม โดยเห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งระบุให้รัฐต้องให้การศึกษานปฐมวัยกับเด็กไทยทุกคนในหมวดที่ 5 หน้าที่ของรัฐ มาตราที่ 54 “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา ตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย

Heckman (2012) กล่าวว่า เด็กปฐมวัยอยู่ในช่วงวัยที่สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ การส่งเสริมพัฒนาการ ซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อสติปัญญา บุคลิกภาพ และความฉลาดทางอารมณ์ การลงทุนพัฒนาเด็กปฐมวัย จะส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจ สุขภาพ และสังคม ทั้งในระดับปัจเจกและระดับสังคม โดยเฉพาะช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดถึงห้าขวบ เป็นช่วงเวลาสำคัญจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสมอง สามารถช่วยสร้างรากฐานของทักษะการคิดและลักษณะนิสัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จในด้านต่าง ๆ อย่างมีพลัง ซึ่งจะมีผลทำให้เด็กเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ทำให้ได้ผลตอบแทนสูงสุดกลับมา โดย ผลตอบแทนจากการลงทุนในการพัฒนาเด็กแรกเกิดถึงห้าขวบ จะได้ผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ 7-10 และเมื่อลงทุนในโครงการพัฒนาอย่างรอบด้านและมีคุณภาพที่ดีสำหรับเด็กในวัยนี้ที่เป็นกลุ่ม ด้อยโอกาส จะให้ผลตอบแทนถึงร้อยละ 13

2.2.3 หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

Morrison (2013) ได้กล่าวถึงหลักการหรือเป้าหมายการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงอุดมศึกษา คือ การช่วยให้เด็กมีอิสระที่ได้พึ่งพาตนเอง ผู้เกี่ยวข้องควรหลีกเลี่ยงการทำอะไรให้แก่เด็ก แต่ควรให้เด็กได้เรียนรู้ในการทำอะไรรด้วยตนเอง

Hildebrand (1991) ได้นำเสนอหลักการเป้าหมายของการศึกษาระดับปฐมวัยไว้ 10 ประการ โดยมีแนวคิดจากแนวคิดของงานที่ต้องพัฒนาให้แก่เด็ก ของ Havighurst (1952) คือ

- 1) การเติบโตไปอย่างมีอิสระ มุ่งหวังให้เด็กเรียนรู้ในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำการเลือกและตัดสินใจ
- 2) การเรียนรู้ในการให้และแบ่งปันไปพร้อมกับการรับความรักความเอาใจใส่
- 3) การเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น
- 4) พัฒนาการควบคุมตนเอง
- 5) การเรียนรู้บทบาทของเพศ

- 6) เริ่มเข้าใจร่างกายของตนเอง
- 7) เรียนรู้และฝึกทักษะกลไกกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก
- 8) เริ่มเข้าใจและควบคุมโลกทางกายภาพ
- 9) เรียนรู้คำใหม่และเข้าใจบุคคลอื่น
- 10) พัฒนาความรู้สึกทางบวกเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพกับสิ่งรอบตัว

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) เสนอสาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2560 มีรายละเอียด ดังนี้

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาและให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวมมีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
- 2) ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็ก ตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
- 3) ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
- 4) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
- 5) สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 พัฒนาขึ้นบนแนวคิดหลักสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของสมอง ผ่านสื่อที่ต้องเอื้อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้หลักสูตรฉบับนี้มีแนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

- 1) **แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก** พัฒนาการของมนุษย์เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อเนื่องในตัวมนุษย์เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการของเด็กแต่ละ

คนจะมีลำดับขั้นตอนลักษณะเดียวกัน แต่อัตราและระยะเวลาในการผ่านขั้นตอนต่าง ๆ อาจแตกต่างกันได้ขั้นตอนแรกๆจะเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการขั้นต่อไป พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา แต่ละส่วนส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน เมื่อด้านหนึ่งก้าวหน้าอีกด้านหนึ่งจะก้าวหน้าตามด้วยในทำนองเดียวกันถ้าด้านหนึ่งด้านใดผิดปกติจะทำให้ด้านอื่นๆผิดปกติตามด้วย แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการด้านร่างกายอธิบายว่าการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กมีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถด้านนั้นก่อน สำหรับทฤษฎีด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคมอธิบายว่า การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความรักและความอบอุ่นเป็นพื้นฐานของความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ได้รับความรักและความอบอุ่นจะมีความไว้วางใจในผู้อื่น เห็นคุณค่าของตนเอง จะมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเป็นประชาธิปไตยและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทฤษฎีพัฒนาการด้านสติปัญญาอธิบายว่า เด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ รวมทั้งค่านิยมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้รับ

2) แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก การเล่นเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเล่นอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆกันด้วย จากการเล่นเด็กจะมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกของตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นเด็กควรมีโอกาสเล่น ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อมรอบตัว และเลือกกิจกรรมการเล่นด้วยตนเอง

3) แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมอง สมองเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญที่สุดในร่างกายของเรา เพราะการที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้นั้นต้องอาศัยสมองและระบบประสาทเป็นพื้นฐานการรับรู้ รับความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้งห้า การเชื่อมโยงต่อกันของเซลล์สมองส่วนมากเกิดขึ้นก่อนอายุ 5 ปี และปฏิสัมพันธ์แรกเริ่มระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีผลโดยตรงต่อการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อ โดยในช่วง 3 ปีแรกของชีวิต สมองเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก มีการสร้างเซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อขึ้นมามากมาย มีการสร้างไขมันหรือมันสมองหุ้มล้อมรอบเส้นใยสมองด้วย พอเด็กอายุ 3 ปี สมองจะมีขนาดประมาณ 80 % ของสมองผู้ใหญ่ มีเซลล์สมองนับหมื่นล้านเซลล์ เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อเหล่านี้ยังได้รับการกระตุ้นมากเท่าใด การเชื่อมต่อกันระหว่างเซลล์สมองยังมีมากขึ้นและความสามารถทางการคิดยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ถ้าหากเด็กขาดการกระตุ้นหรือส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เซลล์สมองและจุดเชื่อมต่อที่สร้างขึ้นมากก็จะหายไป เด็กที่ได้รับ

ความเครียดอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ขาดความสามารถที่จะเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ส่วนต่างๆของสมองเจริญเติบโตและเริ่มมีความสามารถในการทำหน้าที่ในช่วงเวลาต่างกัน จึงอธิบายได้ว่าการเรียนรู้ทักษะบางอย่างจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเฉพาะในช่วงเวลาหนึ่งที่เรียกว่า”หน้าต่างของโอกาสการเรียนรู้” ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูและครูสามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้และพัฒนาสิ่งนั้นๆได้ดีที่สุด เมื่อพ้นช่วงนี้ไปแล้วโอกาสนั้นจะฝีกยากหรือเด็กอาจทำไม่ได้เลย เช่น การเชื่อมโยงวงจรประสาทของการมองเห็นและรับรู้ภาพจะต้องได้รับการกระตุ้นทำงานตั้งแต่ 3 หรือ 4 เดือนแรกของชีวิตจึงจะมีพัฒนาการตามปกติ ช่วงเวลาของการเรียนภาษาคือ อายุ 3 – 5 ปีแรกของชีวิต เด็กจะพูดได้ชัด คล่องและถูกต้อง โดยการพัฒนาจากการพูดเป็นคำๆมาเป็นประโยคและเล่าเรื่องได้ เป็นต้น

4) แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็ก และเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ และความต้องการของเด็กที่หลากหลาย สื่อประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยควรมีสื่อทั้งที่เป็นประเภท 2 มิติและ/หรือ 3 มิติ ที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรม สื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่างๆให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้ สื่อต้องเอื้อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าโดยการจัดการใช้สื่อสำหรับเด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้นจากสื่อของจริง ของจำลอง ภาพถ่าย ภาพโครงร่างและสัญลักษณ์ตามลำดับ

5) แนวคิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี มรดก และความรู้ของบรรพบุรุษ แต่ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยมและความเชื่อของบุคคลในครอบครัว และชุมชนของแต่ละที่ด้วย บริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป ครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็ก มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ครูควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนา เกิดการเรียนรู้และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นมีความสุข เป็นการเตรียมเด็กไปสู่สังคมในอนาคตกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมเช่น ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเรื่องศาสนา ประเทศ พม่า ลาว กัมพูชาก็จะคล้ายคลึงกับคนไทย ในการทำบุญตักบาตร การสวดมนต์ไหว้พระ การให้ความเคารพพระสงฆ์ การทำบุญเลี้ยงพระ การเวียนเทียนเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีเข้าพรรษา สำหรับประเทศมาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามจึงมีวัฒนธรรมแบบอิสลาม ประเทศฟิลิปปินส์

ได้รับอิทธิพลจากคริสต์ศาสนา ประเทศสิงคโปร์และเวียดนามนับถือหลายศาสนา โดยนับถือลัทธิธรรมนิยมแบบจีนเป็นหลัก เป็นต้น

ดังนั้น แนวคิดในการจัดประสบการณ์หรือจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัย นับเป็นหัวใจของการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยถือว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สามารถใช้รูปแบบที่เป็นแบบบูรณาการ คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่นำความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมา เชื่อมโยงผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ (Academic Management)

2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

แนวคิดของนักวิชาการที่ได้นิยามความหมายของการบริหารวิชาการที่สำคัญๆ สรุปได้ดังนี้

จันทรานี สงวนนาม (2545) ซึ่งได้กล่าวถึงการบริหารวิชาการไว้ว่าเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ และแนวคิดของ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ที่ให้ความหมายการบริหารวิชาการว่า เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียน การสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียนนอกจากนี้

สมาน อิศวภูมิ (2551) การบริหารวิชาการ เป็นกระบวนการ ดำเนินงานเพื่อให้พันธกิจด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดไว้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ให้ความหมายการบริหารวิชาการ ว่าเป็นการบริหารสถานศึกษาโดยการจัดกิจกรรมทุกอย่าง ที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555) การบริหารวิชาการเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ การทำแผนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การประเมินผลการวัดผล และการนิเทศการสอน เป็นต้น การบริหารการศึกษาเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คนจะมีคุณภาพต้องมีความรู้ความสามารถ ความคิดและความเป็นคนดีได้ จะต้องมีการเรียนการสอนหรือ จะต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพนั่นเอง การบริหารวิชาการจึงถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา

สามารถสรุปความหมายของการบริหารวิชาการ คือ กระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

นักวิชาการและนักวิชาการสรุปเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารวิชาการ ดังนี้
สมาน อัสวภูมิ (2551) กล่าวว่า ขอบเขตการบริหารวิชาการ มีดังนี้

- 1) การวางแผนงานวิชาการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตร
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน

5) การประเมินผลงานวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ในกฎกระทรวง ดังนี้

- 1) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร

ท้องถิ่น

2) การวางแผนงานด้านวิชาการ

3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

6) การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

9) การนิเทศการศึกษา

10) การแนะแนว

11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ วังค์กร หน่วยงาน

สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

16) การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

17) การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้เสนอเกี่ยวกับขอบข่ายงานบริหารวิชาการไว้ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ

สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ 4 งาน

ดังนี้

- 1) การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ
- 2) การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน
- 3) การจัดบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน
- 4) การวัดและการประเมินพัฒนาการ

ปองสิน วิเศษศิริ (2555) กล่าวว่างานวิชาการเป็นงานสำคัญที่ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง

เพราะการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดจากการบริหารวิชาการ โดยเริ่มจาก

- 1) การบริหารหลักสูตร
- 2) การบริหารการเรียนการสอน
- 3) การประเมินผลการเรียน

Sergiovanni (1987) การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมาย
- 2) การจัดโครงสร้างโปรแกรมการเรียนการสอน
- 3) การประเมินผลการเรียนการสอน
- 4) การสร้างบรรยากาศในการศึกษา
- 5) การจัดหาสิ่งสนับสนุนและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

Kimbrough and Nunnery (1988) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย

- 1) การกำหนดนโยบายและหลักการให้ชัดเจน
- 2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา
- 3) การจัดระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเป้าหมาย
- 4) การจัดองค์กรของการเรียนการสอน
- 5) การประเมินผล
- 6) การจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

ตารางที่ 2.5 สังเคราะห์ข้อบ่งชี้งานวิชาการจากนักวิชาการ

ข้อบ่งชี้งานบริหารวิชาการ	ปองสิน วิเศษศิริ (2555)	Sergiovan niet al (1987)	Kimbrough and Nunnery(1988)	สมาน อัศวภูมิ (2551)	อุทัย บุญประเสริฐ (2540)	ภุชกรพรวง (2550)	รุ่งรัชดาพร เวทชาติ (2550)	ปรียาพร วงศ์ อนุตรโรจน์ (2553)	จอมพงศ์ มงคลวชิช (2555)	จันทร์ภาณี สงวนนาม (2545)	กมล คู่ประเสริฐ (2544)
การวางแผน				✓		✓		✓			
เกี่ยวกับหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การจัดการเรียนการสอน / กระบวนการ เรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
การวัด/ประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
การนิเทศและ การพัฒนาการเรียนการสอน				✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
สื่อการเรียนการสอน		✓	✓		✓		✓				
วิจัยเพื่อพัฒนา						✓	✓			✓	✓
ประกันคุณภาพ						✓	✓			✓	
ประสาน/ส่งเสริม กับสถานศึกษา/ชุมชน อื่นด้านวิชาการ						✓	✓				

จากข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการของนักวิชาการหลายท่าน พอสรุปได้ว่า การบริหารวิชาการนั้นเป็นงานหลัก ของโรงเรียนประกอบด้วยข้อบ่งชี้ที่สำคัญที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติ คือ หลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้ การเรียนการสอน วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การส่งเสริมการสอน การวัดผลประเมินผล การนิเทศภายใน และการประชุมอบรมทางวิชาการ ซึ่งงานโรงเรียนมี ข้อบ่งชี้ที่กว้างขวาง ครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียน การสอนของโรงเรียน โดยในงานวิจัยนี้จะแบ่งการบริหารวิชาการออกเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้
- 3) ด้านประเมินพัฒนาการ

2.3.3 ข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล

การบริหารวิชาการ ถือเป็นงานที่สำคัญและเป็นงานหลักเป็นหัวใจของโรงเรียน มีนักวิชาการและนักการศึกษาเสนอเกี่ยวกับข้อบ่งชี้การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลไว้ดังนี้

เยาวพา เตชะคุปต์ (2542) ได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการของโรงเรียนปฐมวัย หมายถึง การจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมเด็กให้พัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการจัดนั้น ๆ จะต้องครอบคลุมถึงการศึกษาลักษณะหรือแนวการจัดประสบการณ์ การนำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ การจัดหาและผลิตสื่อ การจัดสภาพแวดล้อม การจัดตารางกิจกรรมประจำวัน การนิเทศและการประเมินความพร้อม

มนัส ครอบญาติ (2551) กล่าวว่า การบริหารวิชาการในระดับปฐมวัย หมายถึง การบริหารกิจกรรม ทุกประเภทในโรงเรียนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลดีกับเด็กปฐมวัยมากที่สุด

สุทธนา ฮั่นเกียรติพงษ์ (2552) เสนอว่า การบริหารวิชาการหรือการจัดการศึกษาปฐมวัยหรือการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย มีรูปแบบการจัดที่แตกต่างกันออกไปหลายรูปแบบด้วยกันขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาระดับนี้ ไม่มุ่งเน้นทางด้านวิชาการ แต่เป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็ก คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา

นพรัตน์ สังข์ทอง และคณะ (2554) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการสำหรับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยหรือโรงเรียนอนุบาล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านหลักสูตร
- 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) ด้านการวัดประเมินผล
- 4) ด้านสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- 6) ด้านการนิเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) กล่าวว่า การบริหารวิชาการหรือการบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัยเป็นการดำเนินงานที่นำไปสู่สัมฤทธิ์ผลของการนำหลักสูตรไปใช้ โรงเรียนปฐมวัยจึงต้องมีการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้

1) การออกแบบหลักสูตรโรงเรียน เป็นงานสำคัญที่มีไว้เพื่อพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน และนำไปสู่การกำหนดและควบคุมการบริหารงานวิชาการอื่นๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนานักเรียนที่โรงเรียนได้ ตั้งเป้าหมายไว้

2) การจัดประสบการณ์ ในระดับปฐมวัยนั้นมีความสำคัญและมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างไปจากการจัดให้กับเด็กในช่วงวัยที่สูงขึ้น กล่าวคือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยนั้น จะต้องจัดให้เป็นไปตามธรรมชาติของพัฒนาการเด็ก

3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ เป็นงานที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยทำให้ภาวะทางสมองของเด็กเหมาะสมและพร้อมกับการเรียนรู้

4) การประเมินพัฒนาการเด็กหรือการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ในระดับปฐมวัย เป็นการประเมินตามสภาพจริง ไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้แก่ ผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกับการประเมินของการจัดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แต่พบว่า มีการนำ รูปแบบวิธีการของระดับประถมศึกษามาใช้ในระดับอนุบาล เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่การเรียน ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งขัดต่อลักษณะพัฒนาการของผู้เรียน

5) การบริหารความสัมพันธ์ของผู้ปกครองและชุมชน การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่ผู้สอนและพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องสื่อสารกันตลอดเวลา โรงเรียนอนุบาลควรมีการเชื่อมต่อพ่อแม่ผู้ปกครอง กล่าวคือ มีการเชื่อมต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองในระหว่างการศึกษาปฐมวัยให้มีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการกับทางโรงเรียนอนุบาล เพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก และมีการเชื่อมต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองในระหว่างการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อการเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จะประสบผลสำเร็จโดยการลดช่องว่างระหว่างสองชั้น การศึกษาและช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้ชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดย ให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการ ประสานความร่วมมือในการให้ชุมชนมีบทบาทในการจัดการศึกษาปฐมวัย

สุพรรณษา ใจอารีย์ และคณะ (2561) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลว่า ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้
- 4) ด้านการวัดและประเมินพัฒนาการ
- 5) ด้านการนิเทศการศึกษา

จากขอบข่ายการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลของนักวิชาการหลายท่าน สามารถสรุปได้ว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนนั้นเป็นงานหลัก สามารถแบ่งการบริหารวิชาการออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย) 2) ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ (การจัดการเรียนการสอนปฐมวัย) และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล (การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.3.1 ด้านหลักสูตร

1) ความหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

Government of Western Australia (2010) ได้สรุปเกี่ยวกับหลักสูตรระดับปฐมวัยว่าหมายถึง แผนหรือมวลประสบการณ์ที่ตระหนักถึงปัจจัยที่ส่งเสริมและเติมเต็มการจัดการเรียนให้มีคุณภาพที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและครอบครัว ตลอดจนมีความสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ของประเทศ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียน

ชวลิต ชูก่าแพง (2551) ให้ความหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยว่าหมายถึง มวลประสบการณ์ทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีทั้งส่วนที่เป็นเอกสารหลักฐาน กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม สื่อวัสดุต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนระดับปฐมวัยไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา

อาจารย์ สุวัฒน์พงษ์ (2559) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คือ แผนแม่บทในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดและจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรโดยประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร สารและเนื้อหา แนวการจัดการเรียนรู้ แนวการวัดผลประเมินผลและแนวการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

การให้ความหมายของนักการศึกษาและนักวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนหลักสูตร การจัดทำหลักสูตรและการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์

2) ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยว่า มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

พัชรี ผลโยธิน (2561) ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยว่า เป็นเอกสารทางราชการ เป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาปฐมวัยและเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างเอกภาพของชาติเพื่อกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย สำนึกความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศไทยในอนาคต อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

ดังนั้น สามารถสรุปการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญ คือ มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความสุขและเหมาะสมตามวัย

3) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

Hilda (1962) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ในระดับปฐมวัยตามความเชื่อที่ว่าผู้เรียนมีความเชื่อแตกต่างกัน โดยกำหนดกระบวนการพัฒนา หลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์สภาพปัญหา สำนวจความต้องการและความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคมและผู้เรียน

2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย หลังได้วินิจฉัยความต้องการของสังคมและผู้เรียนแล้วจะกำหนด จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ชัดเจน

3) การเลือกเนื้อหาสาระ ต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดแล้วจะ ช่วยในการเลือก เนื้อหาสาระที่สอดคล้องให้กับจุดมุ่งหมาย วัย ความสามารถของผู้เรียนโดยเนื้อหา ความต้องการมี ความเชื่อถือได้ และสำคัญต่อการเรียนรู้

4) การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่เลือกได้ยังต้องจัดโดย คำนึงถึงความต่อเนื่อง และความยากง่ายของเนื้อหา วุฒิภาวะ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

5) การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้อง คัดเลือก ประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

6) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ควรจัดโดย คำนึงถึงเนื้อหาสาระ และความต่อเนื่อง

7) การประเมินผล การพิจารณาว่าหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อย เพียงใดมีปัญหา ข้อบกพร่องในขั้นตอนใด เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) เสนอขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน ปฐมวัย ไว้ในคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ไว้ดังนี้

1) สร้างความเข้าใจในเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และ คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ร่วมกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน

2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการจากข้อมูล พื้นฐานของเด็ก ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนนโยบาย วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของโรงเรียน

3) จัดทำหลักสูตรโรงเรียนปฐมวัย โดยมีแนวทางดังนี้

3.1) แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

3.2) คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ฯ ศึกษาทำความเข้าใจเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3) ดำเนินการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนปฐมวัย โดยกำหนดตามองค์ประกอบ คือ ปรัชญา การศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย จุดหมาย มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ระยะเวลาเรียน สาระการเรียนรู้รายปี การจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ การบริหารจัดการหลักสูตรโรงเรียนปฐมวัย การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1

3.4) ตรวจสอบหลักสูตรโรงเรียนปฐมวัยหรือการประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้

3.5) ขออนุมัติการใช้หลักสูตรโรงเรียนปฐมวัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการโรงเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานต้นสังกัด

3.6) ประกาศใช้หลักสูตรโรงเรียนปฐมวัย

3.7) นำหลักสูตรโรงเรียนปฐมวัยไปใช้

สรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรโรงเรียน 2) การกำหนดโครงสร้างและสาระของหลักสูตร และ 3) การประเมินหลักสูตรโรงเรียนก่อนนำไปใช้

2.3.3.2 ด้านการพัฒนาการเรียนรู้

1) ความหมายของการจัดการเรียนการสอนปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนปฐมวัยหรือการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็ก 3 - 6 ปี ว่าเป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา

จิตรวรรณ เอกพันธ์ (2562) ให้นิยามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนปฐมวัย หมายถึง การวางแผนและออกแบบการจัดประสบการณ์และขอบข่ายการจัดกิจกรรมประจำวัน และการจัดประสบการณ์และกิจกรรมประจำวันผ่านการเล่นและเรียนรู้้อย่างหลากหลาย

ระวีวรรณ ทิพยานนท์ (2564) ได้สรุปความหมายของการจัดการเรียนการสอนปฐมวัย ว่าหมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้มีความเหมาะสมตามวัย

สรุปความหมายของการจัดการเรียนการสอนปฐมวัยได้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการจากประสบการณ์ตรงของผู้เรียนอย่างหลากหลายเพื่อเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา

2) ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนปฐมวัย

บรรพต พรประเสริฐ (2561) ให้ทัศนะว่า การจัดการเรียนการสอนปฐมวัย หรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยจะเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย เนื่องจากเด็กจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเด็กได้รับประสบการณ์ตรง ได้ฝึกการคิด แสดงออกอย่างอิสระและสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์นั้น ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาของตนและส่วนรวม เนื่องจากเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ในช่วงวัยนี้ จึงมุ่งเน้นการตอบสนองธรรมชาติและความต้องการตามวัยของเด็กอย่างสมดุล จึงนับว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นหัวใจของงานวิชาการและเป็นกระบวนการสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร เพราะเป็นขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้น หลักสูตรที่จัดทำขึ้นจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3) รูปแบบและหลักการจัดการเรียนการสอนปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) ได้นำเสนอในคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี) ไว้ 6 รูปแบบกิจกรรม ดังนี้

- 1) การพัฒนาทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน (รวมทั้งการช่วยตนเองในการแต่งกาย การรับประทานอาหาร สุขอนามัยและการนอนพักผ่อน)
- 2) การเล่นตามมุมประสบการณ์ / มุมเล่น
- 3) ความคิดและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 4) กิจกรรมด้านสังคม (การทำงานร่วมกับผู้อื่น)
- 5) กิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่
- 6) กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยผู้สอน

โดยหลักจัดการเรียนการสอนปฐมวัยหรือหลักการจัดการเรียนรู้ตามประสบการณ์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2560 นั้น จะต้องจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมต่างๆ ใน 6 กิจกรรมหลักดังที่กล่าวข้างต้น ซึ่งอยู่ภายใต้หลักการสำคัญดังนี้

- 1) จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้อย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลและต่อเนื่อง
- 2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

5) ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

ซึ่งมีแนวทางจัดการเรียนการสอนปฐมวัยหรือการจัดประสบการณ์ มีดังนี้

1) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เป็นไปตามอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

2) จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์สัมผัสทั้งห้า

3) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้

4) จัดกิจกรรมให้เด็กเป็นผู้ริเริ่มวางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำและนำเสนอความคิด โดยมีผู้สอนเป็นผู้จัดประสบการณ์ อำนวยความสะดวกและร่วมเรียนรู้ไปกับผู้เรียน

5) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน

6) จัดประสบการณ์ให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรมแวดล้อม

7) จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม สร้างเสริมวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์

8) จัดสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคล

9) จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครอบครัวและชุมชนได้มีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การใช้สื่อการสอน การจัดแหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการผู้เรียน

10) จัดให้มีการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมหมายถึงเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากปกติซึ่งเกิดขึ้นค่อนข้างบ่อยต่อเนื่องเป็นระยะและส่งผลกระทบต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ ปัญหาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยมักเกิดจากปัญหาด้านการเจริญเติบโตและอาการของเด็กในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมเช่นเด็กพูดช้า เด็กพูดติดอ่าง เด็กเล่นอวัยวะเพศ เด็กกัดเล็บดูดนิ้ว เด็กมีอาการ TICS เด็กที่มีปัญหาการรับประทานอาหาร เด็กที่มีปัญหาการนอน เด็กที่มีปัญหาการขับถ่าย เด็กปัสสาวะรดที่นอน เด็กนอนอยู่ไม่นิ่งขาดสมาธิ เด็กหยิ่งของผู้อื่น

เด็กซื่อจาง เด็กร้องอาละวาด เด็กติดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เด็กปฏิเสธการไปโรงเรียน เด็กเข้ากับเพื่อนไม่ได้ เป็นต้น เมื่อเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีที่ถูกต้องเหมาะสมเด็กจะเติบโตอย่างมีคุณภาพ และสามารถปรับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้

11) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ กล่าวคือ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช (2560) กล่าวว่าเด็กทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาและการให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างเป็นองค์รวมมีคุณภาพและเต็มศักยภาพ โดยเด็กกลุ่มเป้าหมายเฉพาะนี้ หากได้รับการจัดการศึกษาที่เหมาะสมควบคู่กับการบำบัดที่จำเป็นต่างๆ ตั้งแต่ระยะแรกเริ่ม ก็สามารถพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพได้ เด็กกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ หมายถึง เด็กปฐมวัยที่มีสภาพร่างกายสติปัญญาอารมณ์และจิตใจที่แตกต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาตั้งแต่อยู่ในครรภ์ขณะคลอดหลังคลอดหรือเมื่อเข้าสู่วัย ทารกวัยเตาะแตะเข้าเรียนในโรงเรียนหรือมีประสบการณ์สำคัญชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจไม่สามารถดำเนินชีวิตและพัฒนาตามศักยภาพที่แท้จริง แต่ความแตกต่างนี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ถาวร

สรุปได้ว่า รูปแบบและหลักการจัดการเรียนการสอนปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

2.3.3.3 ด้านการวัดและประเมินผล (การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย)

1) ความหมายของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย

McAfee and Leong (2007) อธิบายว่า การประเมินมีความหมายกว้าง ๆ ที่ครอบคลุมเกือบทุกรูปแบบของการวัดและการประเมินสิ่งที่ได้รู้และสามารถทำได้ เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การรายงานจากแหล่งต่างๆ ซึ่งบันทึกและบูรณาการอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการวางแผนการสอน จึงเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย จากนั้นนำข้อมูลมาจัดระเบียบและแปลความ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2535) ให้ความหมายว่าการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย คือ การนำข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการมาสรุปเพื่อตัดสินใจจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละด้าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ให้ความหมายการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยว่าหมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรม แล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

นภเนตร ธรรมบวร (2549) ให้ความหมายของการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย คือ ความรู้ความเข้าใจของครูที่มีต่อพัฒนาการการเรียนรู้ ความสนใจและความต้องการของเด็กแต่ละคน การประเมินผลนั้น ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นมากในการจัดการเรียนการสอน การประเมินพัฒนาการที่ดีควรเป็นไปอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน ความสนใจและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน การประเมินผลพัฒนาการที่ดีมีได้มีแต่เฉพาะการทดสอบหรือการตัดเกรดให้คะแนนเด็กหรือผู้เรียนเท่านั้น แต่ควรรวมถึงเครื่องมือชนิดอื่นๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการด้วย เช่น การสังเกต และแฟ้มผลงานเด็ก

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2553) กล่าวว่า การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้เด็กปฐมวัย หมายถึง กระบวนการวัดและประเมินผลตัวเด็ก เน้นการใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการวัดที่มีระบบและจุดมุ่งหมายในการมองความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์เด็ก การประเมินเป็นการรวบรวมข้อมูลทั้งที่เป็นตัวเลขปริมาณ (Quantitative) และค่าทางคุณลักษณะ (Qualitative) เพื่อใช้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินเป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังเด็ก เกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่นและจุดด้อยของเด็ก

ชนิพรรณ จาติเสถียร (2557) ให้ความหมายของการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้เด็กปฐมวัยว่า เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่เป็นระบบและมีความต่อเนื่องที่ช่วยนำครูไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการ การเรียนรู้ ความสนใจ และความต้องการของเด็กแต่ละคน โดยมีการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและนำข้อมูลมาจัดระเบียบและแปลความ

สรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัยหรือการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย หมายถึง กระบวนการศึกษาข้อมูล คุณลักษณะหรือความสามารถในด้านต่างๆ ของเด็กเล็ก ในแต่ละช่วงวัยโดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสรุปผลเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของพัฒนาการเด็กตามวัย

2) ความสำคัญของการวัดผลและการประเมินผล

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัยหรือการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดย Mcatee & Leong (2007) ได้ระบุความสำคัญของการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้

1) การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการที่จะเข้าใจพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็ก

2) ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย จะมีประโยชน์ในการวางแผนการ เรียนการสอน และการตัดสินใจต่างๆ ที่ส่งผลต่อเด็กปฐมวัย

3) การประเมินผลเด็กปฐมวัย จะช่วยให้ทราบถึงเด็กซึ่งอาจต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ (Special help)

4) การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย มีจุดประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเด็กโดยมีการรายงานผลและสื่อสารให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้องทราบ

นอกจากนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการเด็กปฐมวัยถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญที่ต้องประเมินผลพัฒนาการเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เนื่องจากความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1) สามารถเข้าใจธรรมชาติและความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก

2) ทำให้ทราบข้อมูลระดับพัฒนาการและความพร้อมของเด็กแต่ละคน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์พัฒนาการเด็กตามวัย จะทำให้รู้ว่าจะระดับความสามารถ และปัญหา ด้านต่างๆ ของเด็กจะต้องได้รับการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

3) ทำให้การวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก ซึ่งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ต้องส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถมากขึ้นและคลี่คลายปัญหาต่างๆ ให้ลดลง

4) ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้รับรู้ความสามารถ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็ก ช่วยให้อาสาสมัครกำหนดทิศทางการพัฒนาเด็กได้เหมาะสมต่อไป

3) จุดมุ่งหมายการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย

นลินี ฌ นคร (2557) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัยหรือการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย มีรายละเอียด ดังนี้

1) การประเมินพัฒนาการเพื่อศึกษาความก้าวหน้าของพัฒนาการเด็กปฐมวัย (formative assessment) สามารถดำเนินการได้ 2 แนวทาง คือ

1.1) การประเมินความก้าวหน้าของพัฒนาการโดยใช้วุฒิภาวะคุณลักษณะตามวัยเป็นตัวเทียบเคียง เป็นการประเมินการเปลี่ยนแปลงของคุณลักษณะทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยนำผลที่ได้จากการวัดคือ พฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัยไปเทียบเคียงกับวุฒิภาวะ คุณลักษณะตามวัยตามที่กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ แล้วพิจารณาว่าเด็กมีพัฒนาการเป็นไปตามวัย ช้ากว่าปกติ เร็วกว่าหรือสูงกว่าปกติมากน้อยเพียงใด

1.2) การประเมินความก้าวหน้าของพัฒนาการโดยเทียบเคียงกับสิ่งที่มีมาก่อนเป็นการประเมินที่บอกความแตกต่างของสิ่งที่วัดได้ในครั้งหลังกับสิ่งที่วัดได้ในครั้งก่อนว่า คงที่เพิ่มขึ้น หรือถดถอยไปจากเดิม สิ่งที่วัดได้ในที่นี้หมายถึง พฤติกรรมที่เป็นคุณลักษณะทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยนำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาเปรียบเทียบกัน แล้วประเมินว่าพฤติกรรมนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อย่างไร ทิศทางใดหรือมากน้อยเพียงใด

2) การประเมินพัฒนาการเพื่อวินิจฉัย (Summative Assessment) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกหรือการกระทำของเด็กปฐมวัยที่ครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อหาจุดเด่น จุดบกพร่องและปัญหา อุปสรรคต่างๆ ในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงพัฒนาการให้เป็นไปตามวัย โดยมีระยะการประเมิน ดังนี้

2.1) การประเมินเมื่อเด็กเริ่มเข้ามาในสถานพัฒนาเด็กหรือสถานศึกษา เพื่อค้นหาความพร้อมการเจริญเติบโต ความสามารถในการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามวัยมากน้อยเพียงใด มีพัฒนาการ เป็นไปตามวัยหรือไม่ ซึ่งข้อมูลจะเป็นประโยชน์ในการนำมาเป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูและการจัด ประสบการณ์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กแต่ละคน

2.2) การประเมินขณะอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก เป็นการประเมินเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของพัฒนาการว่าเป็นไปในทิศทางใด หากไม่ เป็นไปตามวัย ผู้สอนต้องทำการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุ หาทางแก้ไข ออกแบบวิธีการจัดประสบการณ์ และการอบรมเลี้ยงดู เพื่อบำบัด ฟื้นฟู หรือส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมหรือพัฒนาการเป็นไปตามวัย

3) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในช่วงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับสำหรับปรับปรุงเด็กให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยผู้ดูแลอบรมเลี้ยงดูและผู้สอนจะทำการประเมินพฤติกรรมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละด้านไปพร้อมๆ กับการอบรมเลี้ยงดูหรือการจัดประสบการณ์ ทำให้เห็นความก้าวหน้าของพัฒนาการ การเรียนรู้ของเด็กและสามารถช่วยปรับพฤติกรรมได้ในทันทีทันใด การนำการประเมินเพื่อการเรียนรู้ไปใช้ในการอบรมเลี้ยงดูหรือจัดประสบการณ์ในชั้นเรียนของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ และประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับกุญแจสำคัญ 5 ประการ ประกอบด้วย (1) วัตถุประสงค์ในการจัดประสบการณ์ชัดเจน (clear purpose) (2) เป้าหมายการเรียนรู้ชัดเจน (clear targets) (3) ออกแบบการประเมินที่ดี (sound assessment design) (4) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (effective communication) (5) ให้เด็กมีส่วนร่วม (student involvement)

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้การแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) การประเมินความก้าวหน้าของเด็ก (Formative Evaluation) หรือ การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) หรือการประเมินเพื่อเรียน (Assessment for Learning) เป็นการประเมินระหว่างการจัดประสบการณ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กในระหว่างทำกิจกรรมประจำวัน/กิจวัตรประจำวันปกติอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูลแล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของเด็ก และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอน การประเมินพัฒนาการกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กันหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ก็ขาดประสิทธิภาพ เป็นการประเมินผลเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ควรส่งเสริม ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินพัฒนาการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคล การใช้แฟ้มสะสมงาน เพื่อให้ได้ข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด สิ่งที่สำคัญที่สุดในการประเมินความก้าวหน้าคือ การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กในลักษณะการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ทำให้การเรียนรู้ของเด็กเพิ่มพูน ปรับเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้เด็กสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

2) การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) หรือ การประเมินเพื่อตัดสินผลพัฒนาการ (Summative Assessment) หรือการประเมินสรุปผลของการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เป็นการประเมินสรุปพัฒนาการเพื่อตัดสินพัฒนาการของเด็กกว่ามีความพร้อมตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยหรือไม่ เพื่อเป็นการเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัยควรเป็นไปเพื่อการศึกษาคความก้าวหน้าของพัฒนาการเด็กปฐมวัย เพื่อวินิจฉัยและเพื่อการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการรายงานและสื่อสารบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก

4) หลักการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย

ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ในการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือ อุดมศึกษานั้นสามารถวัดผลแล้วสรุปออกมาเป็นผลสัมฤทธิ์ที่มีค่าเป็นตัวเลขเกรด ค่าเฉลี่ยร้อยละได้ แต่สำหรับเด็กระดับอนุบาลหรือปฐมวัยที่ไม่สามารถอ่านเขียนหนังสือได้ การวัดผลการเรียนรู้เป็นค่าเฉลี่ย ร้อยละจึงเป็นไปได้ยากโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับชั้นปฐมวัย กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้เสนอการหลักการประเมินพัฒนาการควรรยึดหลักการ ดังนี้

1) วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ โดยนำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยไปสู่การปฏิบัติด้วยการออกแบบและจัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์การประเมิน วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล

2) ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน คือ การประเมินพัฒนาเด็กด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา สอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์แต่ละวัยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

3) ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี จุดมุ่งหมายของการประเมินพัฒนาการเด็กเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ

4) ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย และไม่ควรใช้แบบทดสอบ

5) สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็กสำหรับ วิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กปฐมวัย ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานที่เก็บอย่างมีระบบ

นภเนตร ธรรมบวร (2549) กล่าวถึง หลักการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยไว้ ดังนี้

1) การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยต้องประเมินทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่ควรแยกประเมินเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง

2) การประเมินผลถือเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้สอนจำเป็นต้องทำการประเมินอย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบถึงพัฒนาการความก้าวหน้าของเด็ก นอกจากนั้น ผู้สอนยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็กได้ตลอดเวลา

3) ผลการประเมินเด็กแต่ละคน ควรเก็บเป็นความลับ ไม่ควรนำไปเปิดเผยแก่ผู้ไม่เกี่ยวข้อง

4) การเลือกวิธีการประเมินผล ต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่จะประเมิน

5) ในการเปรียบเทียบระดับพัฒนาการเด็กกับเกณฑ์ ต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานซึ่งใช้กับเด็กวัยเดียวกันหรือใช้เครื่องมือที่มีความยาก - ง่าย ระดับเดียวกันกับเด็กวัยเดียวกัน

6) ในการประเมินพฤติกรรม ผู้สอนควรประเมินหลายๆ ครั้ง ก่อนที่จะสรุปผล

7) การเลือกพฤติกรรมที่จะประเมิน ควรพิจารณาวัตถุประสงค์ของการประเมินให้สอดคล้องกัน เช่น เมื่อสังเกตเห็นว่าเด็กมีปัญหาเกิดขึ้น คือ การติดผ้าห่ม การเฝ้าติดตามพฤติกรรมดังกล่าวไปสักระยะหนึ่ง โดยเน้นพฤติกรรมที่โดดเด่น ซึ่งสังเกตเห็นได้เพียงวิกฤตเดียว

นลินี ฌ นคร (2557) กล่าวถึงการประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยควรยึดหลักการ สำคัญ ตามรายละเอียด ดังนี้

1) ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่ควรแยกประเมินเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง เนื่องจากพัฒนาการทุกด้านมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องประกอบกันขึ้นเป็นความพร้อม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาในขั้นต่อไป

2) เป็นรายบุคคล การประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยต้องประเมินเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาคุณลักษณะของเด็กให้เป็นไปตามวัย ซึ่งเด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน

3) วิธีการหลากหลาย การประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยต้องประเมินหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ วิธี เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างรอบด้านก่อนที่จะทำการสรุปผล

4) ดำเนินการอย่างเป็นระบบ การประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยต้องทำอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดเป้าหมายของการประเมิน มีการวางแผนการดำเนินการ เลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะ ถูกต้องตรงตามมาตรฐานตัวบ่งชี้และสอดคล้องกับแนวการจัด การศึกษาปฐมวัย ที่สำคัญต้องมีการจดบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้เห็นร่องรอยของพัฒนาการอย่าง เป็นระบบ ทุกระยะของการพัฒนา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องเห็นร่องรอยของพฤติกรรมอย่างรอบด้านและสามารถ นำไปใช้เพื่อการพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น ผู้ดูแลเด็กและครู ควร ตระหนักถึงความสำคัญของการออกแบบเก็บรวบรวมข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้อย่างเป็นระบบ

5) ความต่อเนื่อง การประเมินพฤติกรรมเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และต้องดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่จัดประสบการณ์ให้แก่เด็กในแต่ละวัน ผู้สอนต้องพิจารณาอย่างรอบด้านและดำเนินการประเมินเป็นระยะๆ ตลอดปี

สรุปได้ว่า หลักการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัยเป็นการประเมินพัฒนาการของเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี ใช้วิธีการหลากหลายและดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติในแต่ละวันของเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างรอบด้าน ก่อนที่จะทำการสรุปผลและนำผลมาพัฒนาเด็ก มีกระบวนการในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลการพัฒนา ระหว่างผู้สอน เด็กและผู้ปกครอง

5) แนวทางการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ระบุเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินพัฒนาการ โดยมีการประเมินพัฒนาการที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1) **พัฒนาการด้านร่างกาย** ประกอบด้วย การประเมินน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ สุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี การรู้จักความปลอดภัย การเคลื่อนไหวและการทรงตัว การเล่นและการออกกำลังกาย และการใช้กล้ามเนื้อเล็กอย่างประสานสัมพันธ์กัน

2) **พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ** ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ ความสนใจ ความสามารถและมีความสุขในการทำงานศิลปะดนตรี และการเคลื่อนไหว ความรับผิดชอบในการทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริตและรู้สิทธิถูกผิด ความเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ตลอดจนการประหยัด อดออมและพอเพียง

3) **พัฒนาการด้านสังคม** ประกอบด้วย การประเมินความมีวินัยในตนเอง การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การระวังภัยจากคนแปลกหน้าและสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย การดูแลรักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีสัมมาคารวะและมารยาทตามวัฒนธรรมไทย รักความเป็นไทย การยอมรับ ความเหมือนความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4) **พัฒนาการด้านสติปัญญา** ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ ความสามารถในการคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การคิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ การทำงานศิลปะการแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และความสามารถในการแสวงหาความรู้

นอกจากนี้ นฤมล เนียมหอม (2566) ได้กล่าวถึง การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยตามสภาพจริง มีแนวทางดังต่อไปนี้

1) ใช้เครื่องมือประเมินที่เหมาะสมกับพัฒนาการและธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย กล่าวคือ ครูต้องศึกษาพัฒนาการทุกด้านของเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ในเครื่องมือการประเมิน การที่ครูรู้พัฒนาการและเข้าใจจุดหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและเหมาะสมจะทำให้ครูสามารถประเมินพัฒนาการและผลการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงได้

2) ใช้เครื่องมือในการประเมินที่หลากหลาย การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ควรเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ

ประเมินที่เหมาะสมคือ การสังเกตหรือการสนทนากับเด็ก แล้วบันทึกอย่างเป็นระบบ วิธีการบันทึก อาจใช้วิธีการสำรวจรายการ การจดบันทึกพฤติกรรม มาตราส่วนประเมินค่า อาจใช้วิธีการบันทึกวีดิทัศน์ บันทึกเสียง เก็บตัวอย่างงาน หรือใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ทั้งนี้ ครูควรเรียนรู้วิธีใช้เครื่องมือในแต่ละประเภท และเลือกใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถสะท้อนการเรียนรู้ของเด็กอย่างแท้จริง

3) บูรณาการการสอนกับการประเมิน การประเมินถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ การประเมินอย่างต่อเนื่องทำให้ครูทราบพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก เข้าใจเด็ก และรู้ว่าพัฒนาเด็กอย่างไรต่อไป งานที่สำคัญของครูในส่วนนี้ คือ ครูต้องทบทวนว่าจะประเมินพัฒนาการตามรายการใด เลือกใช้เครื่องมือประเมินชนิดใด ประเมินในช่วงเวลาใดในกิจกรรมประจำวันที่จัดขึ้น การวางแผนการประเมินที่เหมาะสมและยืดหยุ่นได้จะช่วยให้ครูสามารถจัดประสบการณ์โดยทำการประเมินควบคู่กันไปได้อย่างราบรื่น

4) เน้นที่ความก้าวหน้าของเด็ก ในการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ ครูควรบันทึกสิ่งที่เด็กสามารถทำได้ เพื่อเป็นการประเมินความก้าวหน้าของเด็ก ไม่ควรมุ่งสังเกตสิ่งที่เด็กยังไม่สามารถทำได้ การทราบสิ่งที่เด็กทำได้จะช่วยให้ครูสามารถแนะนำ สนับสนุนให้เด็กก้าวไปสู่พัฒนาการในขั้นที่สูงขึ้นได้ การเน้นที่ความก้าวหน้าของเด็กนี้ถือเป็นการวินิจฉัยและช่วยแก้ปัญหาให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี

5) ให้ความสนใจทั้งกระบวนการและผลผลิต ขณะที่เด็กร่วมกิจกรรมครูควรให้ความสนใจกับกระบวนการในการเรียนรู้ของเด็ก เช่น ขณะที่เด็กกำลังลงชื่อมาโรงเรียน เมื่อครูสังเกตกระบวนการทำงานของเด็ก จะพบว่าเด็กบางคนใช้วิธีคัดลอกชื่อของตนโดยมองจากชื่อที่ปักที่เสื้อ ทำให้ผลงานการเขียนมีลักษณะกลับหัว บางคนอาจเขียนได้อย่างคล่องแคล่วจากความจำของตนเองโดยที่ผลผลิตมีลักษณะใกล้เคียงกับคนที่เขียนโดยการคัดลอกจากแบบที่ครูเตรียมไว้ หากไม่สังเกตกระบวนการย่อมทำให้ครูไม่สามารถให้ความช่วยเหลือเด็กได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามครูควรให้ความสนใจและควรตรวจสอบทั้งกระบวนการและผลผลิตควบคู่กันไป

6) ประเมินจากบริบทที่หลากหลาย ครูจำเป็นต้องประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กจากบริบทที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่ตรงตามสภาพจริงของเด็ก การด่วนสรุปจากบริบทใดบริบทหนึ่งอาจทำให้ไม่ได้ผลการประเมินที่แท้จริง เนื่องจากเด็กอาจจะทำกิจกรรมในบริบทหนึ่งได้ดีกว่าอีกบริบทก็ได้

7) ประเมินเด็กเป็นรายบุคคล การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ครูต้องเฝ้าสังเกตเด็กแต่ละคน เพื่อให้รู้จักเด็กเป็นรายบุคคล การประเมินเป็นรายบุคคลนอกจากจะทำให้ครูทราบความก้าวหน้าของเด็กแล้ว ยังช่วยให้ครูทราบความสนใจ ทักษะ ความคิด ฯลฯ เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการวางแผนการช่วยเหลือสนับสนุนเด็กได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย

8) ให้เด็กมีโอกาสประเมินตนเอง เด็กควรได้รับการกระตุ้นให้คิดไตร่ตรอง เพื่อประเมินความก้าวหน้าของตนเอง การที่เด็กมีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของตนเอง จะช่วยให้เด็กภูมิใจ และเกิดความต้องการที่จะพัฒนาตนเองต่อไป โดยครูอาจนำแฟ้มสะสมงานของเด็ก มาใช้ในการให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

6) ขั้นตอนการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย

1) วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์และการกำหนด ประเด็นการประเมิน

2) กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการ ได้แก่

2.1) การสังเกตและการบันทึก

- **แบบบันทึกพฤติกรรมแบบเป็นทางการ** โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสังเกต (สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้) ระบุชื่อ นามสกุลเด็ก วัน เดือน ปี เกิดไว้ล่วงหน้า รวมทั้งชื่อผู้ทำการสังเกต ดำเนินการสังเกตโดยบรรยายพฤติกรรมเด็กที่สังเกตได้ตามประเด็น ผู้สังเกตต้องบันทึกวัน เดือน ปีที่ทำการสังเกตแต่ละครั้ง ข้อมูลการสังเกตที่ครูผู้สอนบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรม จะช่วยให้ครูผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมเด็กได้ดีขึ้น และทราบว่าเด็กแต่ละคนมีจุดเด่น มีความต้องการ มีความสนใจ หรือต้องการความช่วยเหลือในเรื่องในบ้าง

- **แบบบันทึกพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ** เป็นการบันทึกพฤติกรรม เหตุการณ์หรือจากการจัดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน โดยระบุชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปีเกิดเด็ก ผู้สังเกต วัน เดือน ปีที่บันทึก อาจบันทึกโดยใช้การบรรยาย ใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร ซึ่งจะเน้นเฉพาะเด็กรายกรณีที่ต้องการศึกษา ควรมีรายละเอียดและข้อมูลที่ชัดเจน ครูผู้สอนควรบรรยายสิ่งที่เด็กทำได้มากกว่าสิ่งที่เด็กทำไม่ได้ และวิเคราะห์ประเด็นการประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ ข้อมูลในการบันทึกต้องเป็นตามความเป็นจริง ซึ่งข้อดีของการบันทึกรายวันคือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยให้ครูผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล รวมทั้งช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลสำหรับวินิจฉัยเด็กได้ชัดเจนขึ้นว่า สมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาหรือส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้องและเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ของครูให้ดียิ่งขึ้น

- **แบบสำรวจรายการ** โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสำรวจ (สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้) ระบุชื่อ นามสกุลเด็ก วัน เดือน ปี เกิดไว้ล่วงหน้า มีการกำหนดรายการพฤติกรรมที่ต้องการสำรวจละเอียดขึ้นและกำหนดเกณฑ์ในการสำรวจพฤติกรรม เช่น ปฏิบัติ-ไม่ปฏิบัติ ทำได้-ทำไม่ได้ เป็นต้น

ช่วยให้ครูสามารถบันทึกได้สะดวกขึ้น ควรมีการสำรวจพฤติกรรมในเรื่องเดียวกันอย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อยืนยันว่าเด็กทำได้จริง

2.2) การบันทึกการสนทนา เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็ก ความสามารถในการคิดรวบยอด การแก้ปัญหา รวมถึงพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกรายวัน

2.3) การสัมภาษณ์ เป็นการพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ครูใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระจะทำให้ครูผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

2.4) สารนิทัศน์สำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อการประเมินพัฒนาการ เป็นการจัดทำข้อมูลที่เป็นหลักฐานหรือแสดงให้เห็นร่องรอยการเจริญเติบโต พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากการทำกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

2.5) การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก เป็นการประเมินการเจริญเติบโตด้านร่างกายของเด็ก ซึ่งการพิจารณาการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วๆ ไปอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก

3) กำหนดเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน เป็นระบบตัวเลข 3 ปฏิบัติได้ดี (ดี) 2 ปฏิบัติได้เป็นครั้งคราว (พอใช้) และ 1 ควรส่งเสริม (ควร ส่งเสริม)

4) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อผู้สอนวางแผนการประเมินพัฒนาการแล้วควรทำการสังเกตพฤติกรรมของเด็กเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การพูดคุย หรือสัมภาษณ์เด็ก หรือการประเมินผลงาน/ชิ้นงานของเด็กอย่างเป็นระบบ เพื่อรวบรวมข้อมูลพัฒนาการของเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกคนแล้วสรุปลงในแบบบันทึกผล การประเมินสภาพที่พึงประสงค์

5) สรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็ก การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กรายตัวบ่งชี้ ายมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และในภาพรวมพัฒนาการรายด้านของเด็กแต่ละคน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

6) รายงานผลการประเมินพัฒนาการและการนำข้อมูลไปใช้ การรายงานผลการประเมินพัฒนาการเป็นการสื่อสารให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเด็ก โรงเรียนได้กำหนดให้มีการสรุปผลการประเมินพัฒนาการและจัดทำ

เอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

7) วิธีการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย

วิธีการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัยหรือการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ต้องดำเนินการให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน นลินี ฌ นคร (2557) ได้นำเสนอ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) การประเมินแบบไม่เป็นทางการ การประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาแบบไม่เป็นทางการ มีหลายวิธีที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย ดังนี้

1.1) การสังเกต เป็นการเฝ้าดูพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เด็กแสดงออกอย่างมีเป้าหมายผ่านการใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ การสังเกตเป็นวิธีหนึ่งที่น่ามาใช้ในการประเมินในสภาพจริง ซึ่งเป็นวิธีพื้นฐานของการได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับการประเมิน การสังเกตต้องดำเนินการควบคู่ไปกับวิธีการเก็บข้อมูลและเครื่องมือชนิดอื่น ๆ ประกอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความตรง ความเชื่อถือได้ เช่น การสังเกตใช้ควบคู่ไปกับการบันทึกข้อมูลโดยใช้แบบบันทึก แบบสำรวจรายการ มาตรฐานค่า เมื่อพิจารณาถึงวิธีการเข้าถึงข้อมูลการสังเกต สามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้ เช่น ถ้าอิงรูปแบบของการสังเกต ก็สามารถใช้นำทางการสังเกตแบบมีโครงสร้างกับแบบไม่มีโครงสร้าง ถ้าอิงการมีส่วนร่วมก็เลือกการสังเกตแบบมีส่วนร่วมกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เทคนิควิธีการสังเกตแต่ละวิธีแตกต่างกัน มีข้อดีและข้อจำกัดที่ต่างกัน ทั้งนี้ การเลือกใช้ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวัง ต้องคำนึงถึงความเป็นกันเอง พัฒนาการของเด็ก บริบทของสิ่งที่ต้องการสังเกต

1.2) การบันทึก เป็นวิธีการหนึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งใช้เก็บข้อมูลในสภาพจริง สามารถใช้เก็บข้อมูลได้ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล เมื่อกล่าวถึงการบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมิน สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง และการบันทึกโดยการจดหรือเขียน การบันทึกจะช่วยเก็บร่องรอยข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ พูดคุย ข้อควรระวังสำหรับการใช้วิธีการบันทึก ผู้สอนต้องจดบันทึกตามสภาพข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยไม่ใส่ความรู้สึกหรือความคิดเห็นลงไป บันทึกทั้งข้อมูลที่เป็นทางบวกและทางลบ บันทึกทันที และสิ่งที่บันทึกบางครั้งไม่สามารถรายงานทั่วไปได้

1.3) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคล ผู้สอนควรใช้ภาษาที่เหมาะสมและภาษา นั้นต้องง่ายต่อการเข้าใจ การสัมภาษณ์เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการที่สามารถเก็บได้ ในสถานการณ์จริงขณะจัดประสบการณ์และเป็นวิธีที่เกิดขึ้นได้

โดยธรรมชาติ ซึ่งผู้สอนสามารถทำได้อย่างอัตโนมัติ ขณะจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรพึงระวังในการสัมภาษณ์หรือพูดคุยคือ ต้องเป็นไปอย่างมีจุดหมาย

1.4) การสอบถาม เป็นวิธีการที่ให้ได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึก ข้อคำถามที่ใช้เป็นได้ ทั้งข้อคำถามปลายเปิดและปลายปิด การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กสามารถถามได้ทั้งตัวเด็กและผู้ปกครอง ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับการสัมภาษณ์ ต่างกันตรงที่แบบสอบถามผู้ตอบเขียนลงไปแบบที่สอบถาม สำหรับการสัมภาษณ์ผู้ตอบตอบผ่านคำพูด ผู้ถามเป็นผู้บันทึกกรณีเด็กปฐมวัยหรือผู้ปกครองที่มีข้อจำกัดในการอ่านและเขียน ผู้สอนใช้วิธีอ่านให้ฟังและบันทึกคำตอบให้

1.5) การทำสังคัมมิตี เป็นวิธีการศึกษาคุณลักษณะทางจิตของกลุ่มคนที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินพัฒนาการทางอารมณ์ จิตใจ และสังคมของเด็กปฐมวัย วิธีนี้จะทำให้ผู้สอนทราบว่า เด็กมีพฤติกรรมอย่างไรเมื่ออยู่กับเพื่อน เพื่อนยอมรับหรือไม่ยอมรับ เพื่อนชอบหรือไม่ชอบ เมื่อนำวิธีนี้มาใช้กับเด็กปฐมวัย ผู้สอนต้องอาศัยการสัมภาษณ์พูดคุย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวาดผังเส้นทางแสดงความสัมพันธ์ของเด็กและเพื่อนในกลุ่ม การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีนี้ ผู้ดูแลเด็กและผู้สอนควรระมัดระวังในการใช้และการแปลผล เนื่องจากอารมณ์ของเด็กปฐมวัยเปลี่ยนแปลงง่าย ความไม่คงที่ของอารมณ์และการยึดเหตุผลตนเอง อาจทำให้การแปลผลทางอารมณ์ จิตใจ และสังคมคลาดเคลื่อนได้

1.6) การปฏิบัติ การประเมินจากการปฏิบัติ (performance - based assessment) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของสิ่งที่ต้องการประเมินด้วยวิธีการให้ลงมือทำงาน ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาและปรับปรุงตัวเองภายใต้ประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดให้การประเมินจากการปฏิบัติในระดับปฐมวัย ผู้สอน ต้องประเมินแบบองค์รวม (holistic assessment) และใช้วิธีการต่างๆ มาช่วยในการเก็บข้อมูลเพื่อให้การประเมินเป็นไปอย่างรอบคอบ ข้อควรระวังในการใช้วิธีการปฏิบัติ คือ สิ่งที่ทำให้เด็กปฏิบัติต้องไม่ยากเกินไป ทำท่าย ความสามารถและที่สำคัญที่สุดคือ ต้องผ่านการวิเคราะห์แล้วว่า งานนั้นเป็นตัวแทนที่สำคัญของสิ่งที่ต้องการวัดและมีความตรง

1.7) การเล่น การประเมินจากการเล่น (play - based assessment) เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้เห็นพัฒนาการของเด็กในทุกด้าน ทั้งการเจริญเติบโตทางร่างกาย พัฒนาการในด้านพฤติกรรมและการเรียนรู้ ขณะเดียวกันการเล่นก็สามารถสะท้อนผลของการอบรมเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก เช่น ผู้สอนได้เห็นทักษะการสื่อสาร ความคล่องแคล่วทางกาย การตัดสินใจทางสังคม ความร่วมมือ เป็นต้น การเล่นอย่างเป็นระบบจะสัมพันธ์กับการพัฒนาและการเรียนรู้ การเล่นมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา ความเข้าใจ อารมณ์ จิตใจ สังคม และทักษะทางกาย ดังนั้น ขณะที่เด็กเล่น ผู้สอนสามารถทำการประเมินพฤติกรรม พัฒนาการ ศักยภาพ ตลอดจนความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างรอบด้านและได้ตรงตามสภาพจริงมากที่สุด

2) การประเมินแบบเป็นทางการ สามารถดำเนินการได้ 2 วิธี คือ

2.1) การใช้เครื่องมือมาตรฐานเฉพาะทาง เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก เครื่องมือมาตรฐานเฉพาะทางนี้เป็นเครื่องมือทางกายภาพที่มีมาตรฐาน ใช้สำหรับวัดความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางร่างกาย เช่น เครื่องชั่งน้ำหนักที่วัดส่วนสูง สายวัด เครื่องมือวัด ความแข็งแรง ของกล้ามเนื้อเครื่องมือวัดสายตา เป็นต้น

2.2) การทดสอบ เป็นวิธีการทางจิตวิทยาที่ใช้สำหรับวัดพัฒนาการพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก เครื่องมือประเมินประเภทนี้ไม่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดทางตรงได้ ต้องวัดผ่านเครื่องมือซึ่งในที่นี้ คือ แบบทดสอบ (test) แบบวัด (scale) หรือแบบสำรวจ (inventory) การทดสอบด้วยแบบทดสอบ แบบวัด หรือแบบสำรวจกับเด็กปฐมวัยนั้น มีข้อพึงระมัดระวังในการใช้คือ ถ้าผู้สอนขาดทักษะหรือไม่เข้าใจกระบวนการวัด หรือแม้กระทั่งไม่เข้าใจธรรมชาติของเด็กปฐมวัย อาจทำให้ผลการวัดคลาดเคลื่อนได้ จึงไม่ควรใช้แบบทดสอบในเด็กปฐมวัย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 26 ได้กำหนดถึงการประเมินผลผู้เรียนว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น การประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอน โดยถือว่าการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นกลไกในการติดตาม พัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้เต็มศักยภาพ ทั้งนี้คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ได้ระบุว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องวัดและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งในส่วนของกระบวนการและผลงานทั้งด้านความรู้ ความรู้สึกร และทักษะการแสดงออกทุกด้าน และเป็นการประเมินตามสภาพจริง

สำหรับการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยนั้น ได้นำหลักการดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการประเมินของผู้เรียน ดังปรากฏในเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่ระบุถึงหลักการประเมินพัฒนาการทางเด็กปฐมวัย อายุ 3 – 5 ปี ว่า เป็นการประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ทั้งนี้ให้มุ่งนำข้อมูลการประเมินมาพิจารณา ปรับปรุง วางแผนการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตร โดยยึดหลักดังนี้

- 1) ประเมินพัฒนาการครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาเด็ก
- 2) ประเมินเป็นรายบุคคล อย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องตลอดปี
- 3) สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรม

ประจำวัน

4) ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและ
จัดบันทึกไว้เป็น หลักฐาน

นอกจากนี้ วิธีการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยควรใช้วิธีการประเมิน
ตามสภาพจริง คือ การประเมินพัฒนาการเป็นรายบุคคลผ่านชีวิตประจำวันของเด็ก การประเมิน
พัฒนาการตามสภาพจริงต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักการประเมิน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทักษะสำคัญยิ่งที่
ผู้เกี่ยวข้องในการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ นำสู่การปฏิบัติได้จนเกิด
เป็นทักษะ นอกจากนี้ ยังนำไปสู่การสร้างเครื่องมือการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงที่เหมาะสม
กับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ บุชบง ตันตวงศ์และศศิลักษณ์ ขยันกิจ (2561) สรุปไว้ว่า หลักการประเมิน
พัฒนาการตามสภาพจริงประกอบด้วย ดังนี้

- 1) ประเมินอย่างเป็นองค์รวมครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน
- 2) คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 3) สภาพการประเมินต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรม
ประจำวันของเด็ก โดยจัดการประเมินให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติตามตารางกิจกรรมประจำวัน
ประเมินพัฒนาการ อย่างต่อเนื่อง
- 4) การประเมินอย่างเป็นระบบ มีการประเมินเป็นขั้นตอน
- 5) เครื่องมือประเมินมีความหลากหลายสอดคล้องกับกิจกรรม
จุดประสงค์ที่จะประเมินและไม่ใช้แบบทดสอบ

หลักการเกี่ยวกับการประเมินดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงวิธีการประเมิน
ผู้เรียนที่ให้ความสำคัญต่อการประเมินอย่างรอบด้าน และเป็นการประเมินที่จัดอยู่ในกิจกรรมการ
เรียนการสอนตามปกติ ซึ่งวิธีนี้เรียกว่า เป็นการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง ซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้ได้
ข้อมูลของผู้เรียนตามความจริงที่ปรากฏในขณะนั้น

8) เครื่องมือการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) นำเสนอ การ
ประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยว่า ควรใช้วิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ซึ่ง
วิธีการและเครื่องมือที่นิยมใช้มี ดังนี้

- 1) การสังเกตและการบันทึก แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ การสังเกตแบบ
เป็นทางการ คือ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และการสังเกตแบบไม่เป็น
ทางการ คือ การสังเกต ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น
ผู้สอนต้องจัดบันทึกสิ่งที่รวบรวมได้จากการสังเกตอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ผู้สอนต้องทำอย่างชัดเจนและ
สม่ำเสมอ เนื่องจากเด็ก เจริญเติบโตและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสังเกตและบันทึก
พัฒนาการเด็กปฐมวัยสามารถใช้แบบบันทึกง่าย ๆ ดังนี้

(1) แบบบันทึกพฤติกรรมแบบเป็นทางการ โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสังเกต ระบุชื่อนามสกุลเด็ก วัน เดือน ปี เกิด ไว้ล่วงหน้า รวมทั้งชื่อผู้ทำการสังเกต ดำเนินการสังเกตโดยบรรยายพฤติกรรมเด็กที่สังเกตได้ตามประเด็น ผู้สังเกตต้องบันทึกวัน เดือน ปีที่ทำการสังเกตแต่ละครั้ง ข้อมูล การสังเกตที่บันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรมนี้จะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมเด็กได้ดีขึ้น และทราบว่าเด็ก แต่ละคนมีจุดเด่น มีความต้องการมีความสนใจ หรือต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

(2) แบบบันทึกพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ เป็นการบันทึกพฤติกรรม เหตุการณ์ หรือจากการจัดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยระบุชื่อนามสกุล วัน เดือน ปีเกิดเด็ก ผู้สังเกต วัน เดือน ปีที่บันทึก อาจบันทึกโดยใช้การบรรยาย ใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร ซึ่งจะเน้นเฉพาะเด็กรายกรณีที่ต้องการศึกษา ควรมีรายละเอียดและข้อมูลที่ชัดเจนผู้สังเกตควรบรรยายสิ่งที่เด็กทำได้มากกว่าสิ่งที่เด็กทำไม่ได้ และวิเคราะห์ประเด็นการประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ ข้อมูลในการบันทึกต้องตรงตาม ความเป็นจริง ซึ่งข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การสังเกตนี้จะชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยให้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล รวมทั้งช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลสำหรับวินิจฉัยเด็กได้ชัดเจนขึ้นว่า สมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาหรือส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้องและเป็นข้อมูล ในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้ดียิ่งขึ้น

(3) แบบสำรวจรายการ โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสำรวจ ระบุชื่อนามสกุล เด็กวัน เดือน ปี เกิดไว้ล่วงหน้า มีการกำหนดรายการพฤติกรรมที่ต้องการสำรวจละเอียดขึ้น และกำหนดเกณฑ์ในการสำรวจพฤติกรรม เช่น ปฏิบัติ - ไม่ปฏิบัติ ทำได้ - ทำไม่ได้ เป็นต้น ช่วยให้ผู้สอนสามารถ บันทึกได้สะดวกขึ้น ควรมีการสำรวจพฤติกรรมในเรื่องเดียวกันอย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อยืนยันว่าเด็กทำได้จริง

2) การบันทึกการสนทนา เป็นการบันทึกการสนทนาทั้งแบบเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลเพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็ก ความสามารถในการคิดรวบยอดการแก้ปัญหา รวมถึงพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรม หรือบันทึกรายวัน โดยระบุ ชื่อนามสกุล อายุ เด็ก ภาคเรียนที่และกิจกรรมที่ใช้สนทนา เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการสนทนา

3) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระ จะทำให้สามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก และค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้ เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกการสัมภาษณ์

4) การจัดทำสารนิทัศน์ เป็นการจัดทำข้อมูลที่เป็นหลักฐานหรือแสดงให้เห็นร่องรอยของการเจริญเติบโตพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากการทำกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม สารนิทัศน์เป็นการประมวลผลที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ของผู้สอนและร่องรอยผลงานของเด็กจากการทำกิจกรรมที่สะท้อนถึงพัฒนาการในด้านต่าง ๆ การจัดทำสารนิทัศน์มีหลาย รูปแบบ ได้แก่

(1) เพิ่มสะสมผลงานหรือพอร์ตโฟลิโอสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล เช่น การเก็บชิ้นงานหรือภาพถ่ายเด็กขณะทำกิจกรรม มีการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการบันทึกเสียง บันทึกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในงานที่เด็กทำ

(2) การบรรยายเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับ เช่น การสอนแบบโครงการ (Project Approach) สามารถให้สารนิทัศน์เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กทุกด้าน ทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กและการสะท้อนตนเองของผู้สอน รูปแบบการบรรยายเรื่องราวจึงมีหลายรูปแบบ อาจได้จากการบันทึกการสนทนาระหว่างเด็กกับผู้สอน เด็กกับเด็ก การบันทึกของผู้สอน การบรรยายของพ่อแม่ผู้ปกครองในรูปแบบหนังสือหรือจดหมาย แม้กระทั่งการจัดแสดงบรรยายสรุปให้เห็นภาพการเรียนรู้ทั้งหมด

(3) การสังเกตและบันทึกพัฒนาการเด็ก เช่น ใช้แบบสังเกตพัฒนาการการบันทึกสั้น

(4) การสะท้อนตนเองของเด็ก เป็นคำพูดหรือข้อความที่สะท้อนความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกจากการสนทนา การอภิปรายแสดงความคิดเห็นของเด็กขณะทำกิจกรรม ซึ่งอาจบันทึกด้วย เทคโนโลยีบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพ

(5) ผลงานรายบุคคลและรายกลุ่ม ที่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ความสามารถ ทักษะจิตนิสัยของเด็ก

5) การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก เป็นการประเมินการเจริญเติบโตด้านร่างกายของเด็ก ซึ่งการพิจารณาการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วๆ ไปอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

(1) การประเมินการเจริญเติบโต โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็ก แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งใช้สำหรับติดตาม การเจริญเติบโตโดยรวม

(2) การตรวจสุขภาพอนามัย เป็นการตรวจสอบที่แสดงคุณภาพชีวิตของเด็ก โดยพิจารณาความสะอาด สิ่งผิดปกติของร่างกายที่จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเจริญเติบโตของเด็ก

สรุปได้ว่า วิธีการและเครื่องมือวัดผลและการประเมินผลการศึกษาปฐมวัย สามารถมีทั้งวิธีเชิงปริมาณและวิธีเชิงคุณภาพ แสดงว่า เครื่องมือในการประเมินพัฒนาการต้องสะท้อนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือประเมินพัฒนาการเชิงปริมาณ เช่น แบบตรวจสอบรายการ แบบประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Scoring เครื่องมือประเมินพัฒนาการเชิงคุณภาพ เช่น แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบบันทึกคำพูดเด็ก แฟ้มสะสมงาน การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ที่ดีต้องเป็นส่วนหนึ่งกับการจัดกิจกรรมประจำวัน การประเมินช่วยให้ผู้สอนทราบพัฒนาการของเด็ก เข้าใจเด็ก และรู้ว่าควรทำอย่างไรจึงจะสามารถส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนจึงควรศึกษาวิธีการ เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย วางแผนการประเมินให้เหมาะสม ใช้ผลการประเมินในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดประสบการณ์อย่างมีคุณภาพ

2.3.4 ความเป็นมาและความสำคัญของโรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.3.4.1 ความเป็นมาของโรงเรียนอนุบาลเอกชน

แนวคิดการจัดการปฐมวัยศึกษาได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 15 โดยเริ่มจากแนวคิดของจอห์น อมอส โคมินิอุส (John Amos Comenius) ฌัก จาค รูสโซ (Jean Jacques Rousseau) และโจฮานน์ ไฮน์ริช เปสตาลอสซี (Johann Heinrich Pestalozzi) จัดขึ้นเป็นแห่งแรกที่ประเทศเยอรมนี โดย เฟรดริควิลี เฮมเฟรอบเอล (Friedrich Wilhem Froebel) ต่อมาได้แพร่หลายไปยังประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและสหรัฐอเมริกา และหลังจากนั้นได้แพร่หลายไปทั่วโลก และได้พัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ส่วนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของไทยได้ดำเนินการจัดในระบบโรงเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483 โดยเปิดโรงเรียนอนุบาลละอออุทิศขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2485 ได้เปิดโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมาเป็นโรงเรียนอนุบาลในส่วนภูมิภาคเป็นแห่งแรก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 17 ได้กำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวน 9 ปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่ 7 ได้เข้าเรียน ในโรงเรียนชั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่ 16 หรือเข้าเรียนชั้น ป.1 ถึง ม.3 และมาตรา 18 ได้กำหนดให้ มีการจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานใน โรงเรียนแยกได้ดังนี้ (1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนา เด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือ ระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความ ต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น (2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชนและ โรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น และ (3) ศูนย์ การเรียน ได้แก่ สถานี่เรียนที่เป็นหน่วยงาน การจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน

องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบัน สังคมอื่นๆ เป็นผู้จัด (เรขา ศรีวิชัย, 2554)

ในเวลาต่อมาได้มีการกำหนดนโยบายเรียนฟรี 15 ปี โดยมีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่ โรงเรียนและนักเรียนทุกคนได้รับเงินช่วยเหลือรายปี เป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือเรียน ค่าเครื่องแบบนักเรียนและค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย จากนโยบายของ รัฐบาลจึงทำให้หน่วยงานองค์กรต่างๆ จัดการศึกษาในระดับปฐมวัยมากขึ้นและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นได้รับโอนการศึกษาปฐมวัยมาจากกรมการพัฒนาชุมชน กรมการศาสนา สปช. เทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดตั้งเอง จากผลของการขยายโรงเรียนของรัฐและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ส่งผลให้มีการขาดครูจำนวนมาก และการที่รัฐออกค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้เรียนระดับปฐมวัย ส่งผลให้ผู้เรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนลดลง และจากการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนที่จัดการศึกษาปฐมวัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) พบว่า ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.) จำนวน 2,240 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 88.05 และไม่ได้รับการรับรองจำนวน 304 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.95 จากจำนวนทั้งหมด 2,544 แห่ง จากปัญหาดังกล่าว ทำให้โรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยต้องพิจารณาหาแนวทางทำให้โรงเรียนที่มีประสิทธิผลมากขึ้นเพื่อให้สามารถแข่งขันกับโรงเรียนหรือโรงเรียนประเภทอื่นได้ (เรขา ศรีวิชัย, 2555)

ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ได้กำหนดให้ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบ การศึกษาภาค บัณฑิตอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยเด็กก่อนวัยเรียนนั้น “รัฐต้องดำเนินการ ให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาการก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกายจิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ให้สมกับวัย โดยส่งเสริม และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย” (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 ระบุว่า โรงเรียน หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หน่วยงาน การศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ใน การจัดศึกษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ 2562 ที่ กล่าวว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หมายถึงสถานที่รับดูแล พัฒนา จัดประสบการณ์เรียนรู้และการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ครอบคลุมตั้งแต่ทารกแรกเกิดถึงหกปี หรือก่อนเข้าเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ชื่อ หลากหลายรวมทุกสังกัดในประเทศไทยได้แก่ (1) กระทรวงมหาดไทย: ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น และโรงเรียนอนุบาล (2) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์: สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน (3) กรุงเทพมหานคร: ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน (สำนักพัฒนาสังคม) สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน (สำนักอนามัย) และโรงเรียนอนุบาล (สำนักการศึกษา) (4) กระทรวงสาธารณสุข: ศูนย์เด็กเล็กในโรงพยาบาล (5) กระทรวงศึกษาธิการ: โรงเรียนอนุบาล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) และโรงเรียนอนุบาลเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน) (6) หน่วยงานอื่น ๆ เช่น โรงเรียนอนุบาลสาธิตในมหาวิทยาลัย กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มูลนิธิและองค์กรเอกชน (คณะกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ, 2562) ทั้งนี้การศึกษา ระดับอนุบาลมีทั้งหมด 3 ระดับได้แก่ อนุบาล 1 (3 ขวบ) อนุบาล 2 (4 ขวบ) และอนุบาล 3 (5 ขวบ) โดยโรงเรียนเอกชน (โรงเรียนอนุบาล) มีหน้าที่การดูแลเด็กตั้งแต่ออนุบาล 1 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

2.3.4.2 ความสำคัญของโรงเรียนอนุบาลเอกชน

โรงเรียนอนุบาลเอกชนปลูกฝังสิ่งสำคัญในวัยที่สำคัญ เนื่องจากเด็กวัยนี้สมองมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ มีความสมบูรณ์ เป็นวัยที่พัฒนาการทุกด้านเจริญเติบโตในอัตราสูงที่สุดและเป็นเวลาที่สำคัญที่สุด สำหรับการเรียนรู้ของมนุษย์ คือ แรกเกิดถึง 7 ปี หากส่งเสริมหลังจากนี้ไปถือว่าสาย เพราะสมองมนุษย์ในช่วงวัยนี้ พัฒนาไปถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ เด็กที่มีอายุระหว่าง 3 – 6 ปีเป็นช่วงที่เกิดการเรียนรู้มากที่สุด มีการพัฒนาบุคลิกภาพ สติปัญญา ค่านิยม จริยธรรม เนื่องจากในการพัฒนาคนให้มีศักยภาพนั้น จำเป็นต้องปลูกฝัง และอบรมเลี้ยงดูให้มีความรัก ความอบอุ่น ตั้งแต่อายุในวัยเยาว์ซึ่งโรงเรียนอนุบาลเอกชนเป็นโรงเรียนที่มีความคล่องตัว และรวดเร็วในการตัดสินใจโดยผู้บริหารมีความรู้ พื้นฐาน ทักษะ และประสบการณ์การบริหารเชิงธุรกิจและการศึกษาเป็นอย่างดี ไม่ยึดติดกับ ภาวะเปียบขั้นตอนเหมือนโรงเรียนของรัฐ (สุทธนา อันเกียรติพงษ์ 2552) โรงเรียนอนุบาลเอกชนเป็นหนึ่งในองค์การทางการศึกษาที่ร่วมกับภารกิจการจัดการศึกษาและได้รับการคาดหวังให้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพดี เพื่อการสร้างสรรคและพัฒนาประชากรส่วนหนึ่งของประเทศให้มีความรู้ความสามารถ

การจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชน เป็นการบริการทางการศึกษาขั้นต้นที่มุ่งจัดการศึกษาให้กับ ประชาชนในวัยแรกของชีวิต การศึกษาระดับจึงมีความสำคัญต่อเด็กและครอบครัว โดยเฉพาะในภาวะที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้านส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม ทำให้พ่อแม่มีเวลาดูแลลูกน้อยลง โรงเรียนอนุบาลจึงมีความจำเป็นมากขึ้นในปัจจุบัน และยังเป็นแหล่งให้การอบรม สั่งสอนทั้งความรู้และความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาให้แก่เด็กในช่วงต้นของชีวิต ซึ่งมีความสำคัญ เนื่องจากวัยนี้ เป็นช่วงที่สมองมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ที่มีความสมบูรณ์ เป็นวัยที่มีพัฒนาการทุกด้านเจริญเติบโตในอัตราที่สูง

ที่สุด โดยเฉพาะระบบประสาทและสมองซึ่งเจริญเติบโตได้ถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ ถือได้ว่าเป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้มากที่สุดในชีวิต (สุทธนา ฮั่นเกียรติพงษ์ 2552)

2.4 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์

แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์นี้ได้นำเสนอโดยการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ ความหมายของการพัฒนากลยุทธ์ ความสำคัญของการพัฒนากลยุทธ์ และกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ โดยนำเสนอในแต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์

คำว่า “Strategy” มาจากคำว่า “Strategos” ในภาษากรีก ที่เกิดจากคำว่า “Stratos” ซึ่งหมายถึง “army” หรือ “กองทัพ” ผสมกับคำว่า “agein” ซึ่งหมายถึง “lead” หรือ “นำหน้า” จึงทำให้เกิดการตีความว่าหมายถึง “leading the total organization” หรือ “การนำทางให้องค์กรโดยรวม” ซึ่งมีนัยทั้งเชิงจุดมุ่งหมายและวิธีการว่าต้องการจะทำอะไรให้สำเร็จและทำอย่างไร (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และอื่น ๆ, 2548) เมื่อพิจารณาถึงนิยามของกลยุทธ์และการพัฒนากลยุทธ์ในภาคธุรกิจเอกชน มีนักวิชาการได้แสดงทรรศนะไว้หลายท่าน ดังนี้

Certo and Peter (1993) ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่มั่นใจได้ว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร และนิยามการพัฒนากลยุทธ์หมายถึง กระบวนการที่ต่อเนื่องและมีการทบทวนกระบวนการเวียนไปมาตลอดเวลา เพื่อให้องค์กรโดยรวมสามารถดำรงอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

Wheelen and Hunger (2011) กล่าวว่า คือชุดของการตัดสินใจเชิงบริหาร และการกระทำเชิงบริหาร เพื่อช่วยในการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรในระยะยาว ซึ่งประกอบไปด้วย การสำรวจสภาพปัจจุบัน ทั้งปัจจัยภายนอก และภายใน รวมไปถึง การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการประเมินและควบคุมกลยุทธ์

Wright et al. (1998) ให้นิยามกลยุทธ์ หมายถึง แผนของผู้บริหารระดับสูงที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์กร ส่วนการพัฒนากลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการต่อเนื่องในการกำหนดภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์กรภายใต้บริบทของสิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร การกำหนดกลวิธีที่เหมาะสม การปฏิบัติงานตามกลวิธีที่กำหนดไว้การใช้อำนาจในการควบคุมกลยุทธ์ เพื่อทำให้มั่นใจว่ากลวิธีขององค์กรที่นำมาใช้สามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

พสุ เดชะรินทร์ (2553) กล่าวถึงกลยุทธ์ไว้ว่า ถ้าเปรียบองค์การเป็นเรือลำใหญ่ลำหนึ่ง กลยุทธ์ก็เปรียบเสมือนหางเสือเรือที่ช่วยในการกำหนดและกำกับทิศทางของเรือ รวมทั้งเปรียบเสมือนเครื่องยนต์ที่ช่วยให้การขับเคลื่อนเรือไปถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการจากสภาพแวดล้อมและบริบทการ

ดำเนินงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงขึ้นทุกขณะทำให้ผู้บริหารในองค์กรต่าง ๆ ไม่สามารถบริหารองค์กรโดยขาดทิศทางและแผนงานที่ชัดเจนได้การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเริ่มเข้ามามีบทบาทในองค์กรมากขึ้น

ไพโรจน์ ปิยวงศ์วัฒนา (2545) ให้ความหมายของ การพัฒนากลยุทธ์ หมายถึงการบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลด้วยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงรวมทั้งต้องคำนึงถึง ผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรจากแนวคิดข้างต้นที่กล่าวมา

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่ผ่านการวางแผนอย่างรอบคอบ และมั่นใจได้ว่าจะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรได้ ส่วนการพัฒนากลยุทธ์เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่อง ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายขององค์กรภายใต้บริบทของสภาพแวดล้อม การกำหนดกลวิธี การปฏิบัติงาน และการควบคุมกลยุทธ์ เพื่อให้มั่นใจว่าจะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.4.2 ความสำคัญของการพัฒนากลยุทธ์

การพัฒนากลยุทธ์เป็นวิธีบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้บริหารในยุคปัจจุบันเมื่อสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นผู้บริหารจึงต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อองค์กรได้อย่างเหมาะสม

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2546) กล่าวไว้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์กลายเป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจสมัยใหม่ ดังนั้นผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันสำหรับอนาคตจะต้องเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ดีด้วย นอกจากนี้ (จินตนา บุญบงการ และณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2546) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการพัฒนากลยุทธ์ที่มีต่อองค์กร 4 ประการ ดังนี้

1) กำหนดทิศทางขององค์กร (Set Direction) กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ช่วยให้ผู้บริหารเกิดความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงและมีวิสัยทัศน์ต่ออนาคต ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) สร้างความสอดคล้องในการปฏิบัติ (Harmony) การพัฒนากลยุทธ์ให้ความสนใจกับการกำหนด การประยุกต์ การตรวจสอบ และควบคุมกลยุทธ์ในฐานะที่เป็นระบบหนึ่งซึ่งแนวคิดนี้ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันของสมาชิกในองค์กร ทำให้การจัดสรรทรัพยากรและการดำเนินงานเป็นเอกภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

3) สร้างความพร้อมให้แก่องค์กร (Provide Readiness) การศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนากลยุทธ์ จะช่วยให้ผู้บริหาร และสมาชิกขององค์กรเกิดความเข้าใจในภาพรวมและศักยภาพขององค์กร ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมที่มี

ต่อองค์การ ทำให้้องค์การมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงหรือความท้าทายของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น

4) สร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน (Improve Competitive Efficiency) เนื่องจากการพัฒนากลยุทธ์ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้บริหาร ขณะเดียวกันก็ช่วยพัฒนาศักยภาพแก่สมาชิก ตลอดจนช่วยสร้างความเข้าใจและแนวทางรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและคู่แข่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนากลยุทธ์ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจภาพรวม ความต้องการขององค์การ และความสามารถปัจจุบันขององค์การ จึงทำให้สามารถจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเป้าหมาย ทำให้สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่ม

2.4.3 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์

กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานหลายองค์ประกอบตามทรรศนะของนักวิชาการแต่ละท่าน ดังต่อไปนี้ Wheelen and Hunger (2011) เสนอองค์ประกอบพื้นฐาน ของกระบวนการพัฒนากลยุทธ์จำนวน 4 องค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องดังนี้

1) การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environmental scanning) คือ กระบวนการพัฒนากลยุทธ์เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ ตรวจสอบและประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุปัจจัยเชิงกลยุทธ์ (Strategic factors) ทั้งปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อเป็นตัวกำหนดอนาคตขององค์การ ซึ่งวิธีการตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่นิยมใช้กันมากคือ การวิเคราะห์ SWOT (SWOT analysis) โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยตัวแปร 2 ตัว คือโอกาสและภาวะคุกคาม ซึ่งอยู่ภายนอกองค์การ เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ในระยะสั้น มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีผลกระทบเกี่ยวข้องกับองค์การโดยตรง ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับงาน (ลูกค้า กลุ่มผลประโยชน์ คู่แข่ง ชุมชน ฯลฯ) และปัจจัยทางสังคม (เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมายเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม)

ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยอีก 2 ตัว คือจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์การ ซึ่งได้แก่ โครงสร้าง วัฒนธรรม และทรัพยากรขององค์การซึ่งจุดแข็งที่สำคัญจะกลายเป็นความสามารถหลัก (core competencies) ที่สามารถนำมาใช้สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

2) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy formulation) การกำหนดกลยุทธ์ คือ การจัดทำแผนระยะยาวเพื่อนำมาใช้บริหารงานให้เหมาะสมกับโอกาสและปัญหาอุปสรรคที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

รวมถึงจะต้องสอดคล้องกับจุดแข็งจุดอ่อนขององค์กร โดยมักจะกำหนดเป็นพันธกิจ (Mission) ขององค์กร กำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) การพัฒนากลยุทธ์ (Strategies) และการกำหนดนโยบาย (Policy) เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

การกำหนดกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทำได้โดยใช้ TOWS Matrix จากการศึกษาวิธีการดังกล่าว Koontz and Wehrich (2015) และ พุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) พบว่ามีแนวคิดที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ การประเมินสถานการณ์โดยใช้ TOWS Matrix มีขอบเขตที่กว้าง และให้ความสำคัญกับมุมมองที่ต่างออกไป ตารางการคิดแบบ TOWS นี้ เป็นกรอบการวิเคราะห์การคิดอย่างเป็นระบบที่ช่วยในการจับคู่เอาโอกาสและภาวะคุกคามภายนอกกับจุดอ่อนและจุดแข็งภายในองค์กรเข้าด้วยกันเป็นเรื่องธรรมดาที่บริษัทจะระบุจุดแข็งจุดอ่อนของตนเอง เช่นเดียวกับการระบุโอกาสกับภาวะคุกคามสภาพแวดล้อมจากภายนอก แต่สิ่งที่เรามักจะมองข้ามคือการเชื่อมโยงปัจจัยที่สำคัญเหล่านี้ซึ่งต้องการกลยุทธ์ในการดำเนินการที่แตกต่างกันในการจัดการทางเลือกที่จะนำไปสู่กลยุทธ์อย่างเป็นระบบกลยุทธ์ถูกกำหนดจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก คือ โอกาสและภาวะคุกคาม และสภาพแวดล้อมภายใน คือ จุดแข็งและจุดอ่อน และได้แสดงในภาพที่ 2.4 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แผนภาพ TOWS Matrix สำหรับการกำหนดกลยุทธ์

1. กลยุทธ์ WT เป็นยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายเพื่อลดจุดอ่อนและภาวะคุกคามซึ่งองค์กรอาจต้องดำเนินการ เช่น รวมบริษัทเข้าด้วยกัน ตัดทอนค่าใช้จ่าย หรือสะสางหนี้ชำระ
2. กลยุทธ์ WO เป็นความพยายามที่จะลดจุดอ่อนและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาโดยอาศัยความสามารถหรือสมรรถนะจากภายนอก เช่น เทคโนโลยีหรือคนที่มีความสามารถตามที่ต้องการที่จะช่วยให้บรรลุความสำเร็จจากการใช้ประโยชน์ในโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอก
3. กลยุทธ์ ST อยู่บนพื้นฐานของจุดแข็งองค์กรที่จะจัดการกับภาวะคุกคามภายนอกโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มศักยภาพก่อน แล้วค่อยลดข้อที่เป็นภาวะคุกคามภายหลังซึ่งองค์กรอาจใช้

เทคโนโลยี การเงิน การจัดการ หรือความเข้มแข็งทางการตลาดเพื่อจัดการภาวะคุกคามมาจากคู่แข่ง

4. กลยุทธ์ SO สภาวะการณ์ที่องค์การต้องการจะเกิดขึ้นเมื่อองค์การสามารถใช้จุดแข็งภายในเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาสภายนอก สิ่งนี้คือเป้าหมายของการประกอบการในการเปลี่ยนจุดยืนตามข้อมูลในตาราง หากมีจุดอ่อนองค์การจะต้องพยายามต่อสู้เพื่อเอาชนะให้ได้ ซึ่งจะทำให้เข้มแข็งขึ้น หากเผชิญกับภาวะคุกคามก็จะต้องรับมือให้ได้เพื่อมุ่งจัดการให้เป็นโอกาสสำหรับองค์การ ทางเลือกดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังแผนภาพด้านล่าง ดังนี้

Wheelen and Hunger (2011) ได้นำเอาแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการบริหารเชิงกลยุทธ์ โดยได้อธิบายและยกตัวอย่างการกำหนดกลยุทธ์ในบริษัทธุรกิจแห่งหนึ่งซึ่งเมื่อสรุปแนวคิดแล้วจะเห็นว่าคล้ายคลึงกันมาก และยังได้กล่าวว่าการประเมินสถานการณ์องค์การด้วยการ SWOT Analysis สามารถใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมได้จำนวนมาก การใช้ TOWS Matrix (TOWS เป็นคำเรียกอีกคำหนึ่งของ SWOT) นั้นก็จะช่วยอธิบายถึงวิธีการในการเชื่อมโยงสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งโอกาส ภาวะคุกคามที่องค์การเผชิญอยู่กับจุดแข็ง และจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายในเพื่อนำไปสู่ผลการกำหนดกลยุทธ์ 4 ด้าน ทำให้ได้ใช้การระดมสมองเพื่อกำหนดกลยุทธ์ ที่อาจจะไม่ได้คำนึงถึง และยังผลักดันให้ผู้บริหารฝ่ายกลยุทธ์ได้สร้างสรรค์วิธีการไปสู่ความสำเร็จก้าวหน้าพอ ๆ กับกลยุทธ์การชะลอตัวและยังสามารถนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์ระดับองค์การ และกลยุทธ์ระดับฝ่ายได้อีกด้วย

การคิดชุดของกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับองค์การนั้น Wheelen and Hunger (2011) กล่าวว่าจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการเชื่อมโยงมุมมองทั้ง 4 ด้านเข้าด้วยกัน ดังนี้

กลยุทธ์ SO กำหนดขึ้นโดยการพิจารณาถึงวิธีการที่องค์การจะใช้จุดแข็งภายในเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากโอกาส

กลยุทธ์ ST พิจารณาถึงจุดแข็งขององค์การหรือหน่วยงานเพื่อหาวิธีหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

กลยุทธ์ WO เป็นความพยายามที่จะเอาประโยชน์จากโอกาสโดยการหาทางเอาชนะจุดอ่อน

กลยุทธ์ WT พิจารณาถึงการตั้งรับหรือลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

TOWS Matrix เป็นประโยชน์มากในการกำหนดชุดทางเลือกที่จะใช้เป็นกลยุทธ์สำหรับผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจซึ่งอาจเป็นประเด็นที่ไม่ได้คำนึงถึง นอกจากนี้สามารถใช้กับหน่วยงานในภาพรวมทั้งหมดหรืออาจใช้สำหรับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งในองค์การเท่านั้นอย่างไรก็ดี TOWS Matrix เป็นไม่ได้เป็นเพียงวิธีการเดียวในหลายๆ วิธีการที่จะกำหนดเป็นทางเลือกสำหรับสร้างกลยุทธ์ได้ วิธีการอื่นเป็นการประเมินแต่ละหน่วยงานในองค์การตามกรอบกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้

จากการศึกษาแนวคิดการกำหนดกลยุทธ์โดยใช้ตาราง TOWS Matrix ของนักวิชาการสรุปว่า การเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในเข้าด้วยกันเพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรนั้น เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลที่ครอบคลุมทุกมิติที่ส่งผลทำให้ได้กลยุทธ์ที่ตรงประเด็น ชัดเจนและทำทนายต่อการพัฒนาศักยภาพเชิงรุกขององค์กร

โดยกลยุทธ์ SO นั้นเป็นกลยุทธ์ที่เน้นการใช้จุดแข็งในองค์การร่วมกับโอกาสที่เอื้อจากภายนอก เป็นการคิดในเชิงรุกที่ดึงเอกลักษณ์ความโดดเด่นขององค์การมาใช้ได้อย่างเต็มที่

กลยุทธ์ WO เป็นวิธีการที่จะลดจุดอ่อนภายในองค์การให้หมดไปหรือให้เหลือน้อยที่สุด โดยใช้ข้อได้เปรียบหรือโอกาสจากภายนอกมาช่วยแก้ไข เช่น กำลังคน เทคโนโลยี ฯลฯ

กลยุทธ์ ST เป็นวิธีดำเนินการในลักษณะที่เสริมจุดแข็งภายในก่อนเพื่อป้องกันภาวะคุกคามจากภายนอก

ส่วนยุทธศาสตร์ WT นั้น เป็นกลยุทธ์ที่แสดงถึงความพยายามที่จะลดจุดอ่อนภายในองค์การ ซึ่งเป็นการดำเนินการในเชิงรับและในเวลาเดียวกันจะต้องคิดหาวิธีที่จะหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดจากภายนอกให้ได้ ซึ่งอาจเป็นวิธีการใหม่ๆ เพื่อใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนขององค์การ

1) การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Strategy implementation)

การปฏิบัติตามกลยุทธ์เป็นกระบวนการดำเนินงานโดยนำกลยุทธ์ที่กำหนดไว้มาสู่การปฏิบัติ ด้วยการจัดทำเป็นโปรแกรมการดำเนินงาน การจัดทำงบประมาณ และวิธีการดำเนินงานในขั้นนี้อาจเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างและระบบการจัดการทั้งหมดทั่วทั้งองค์กรก็ได้ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ โดยทั่วไปจะเป็นหน้าที่ของสมาชิกองค์กรในระดับกลางและระดับล่าง โดยที่ผู้บริหารระดับสูงทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ เนื่องจากเป็นแผนปฏิบัติการ การปฏิบัติตามกลยุทธ์จึงเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจประจำวันในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อไปใช้ในการดำเนินงาน

2) การประเมินผลและการควบคุม (Evaluation and control)

การประเมินผลและการควบคุม เป็นการตรวจสอบกิจกรรมและผลการปฏิบัติงานทั้งหมด เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการปฏิบัติงานจริงกับที่ตั้งความมุ่งหวังไว้ บรรลุผลตามเป้าหมายหรือไม่ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินไปแก้ไขต่อไป กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ประการ คือ 1.การตรวจสอบปัจจัยแวดล้อม 2.การจัดทำกลยุทธ์ 3.การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ 4.การประเมินผลและควบคุม

นอกจากนี้ จินตนา บุญงการ และณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2546) ได้กำหนดองค์ประกอบของกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

2.การกำหนดทิศทางองค์กร 3.การกำหนดกลยุทธ์ 4.การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติการควบคุม และ 5.การประเมิน

ในงานวิจัยนี้ใช้กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ตามแนวคิดของ (Wheelen & Hunger, 2011) และ (พฤษดิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552) เฉพาะสองขั้นตอนแรก คือ 1) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม (SWOT) 2) การกำหนดกลยุทธ์โดย TOWS MATRIX

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Blair and Raver (2015) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการกำกับตนเองในเด็กเล็กเพื่อใช้เป็นส่วนประกอบแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียน การกำกับตนเองนั้นช่วยให้เกิดการผูกพัน และสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และช่วยเป็นรากฐานในการปรับตัวให้เข้ากับโรงเรียนได้ ในการศึกษาครั้งการมุ่งสนใจว่าการกำกับตนเองส่งผลต่อความพร้อมในการเข้าเรียนอย่างไร ไม่ได้รวมถึงการสร้างความสามารถที่จะกำกับเหมือนกับงานอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น งานชิ้นนี้มุ่งทบทวนงานวิจัย และทฤษฎีที่บ่งบอกว่า การกำกับตนเอง และ ความพร้อมในการเข้าเรียนนั้นเป็นผลพวงมาจากการปรับเปลี่ยนระดับของพฤติกรรม และระดับทางชีวภาพอันเนื่องมาจากกระบวนการพัฒนา และผลที่ได้ออกมาพบว่า การกำกับตนเองมีผลอย่างมากที่จะลดช่องว่างระหว่างความพร้อมในการเข้าเรียนกับผลการเรียนต่ำอันเนื่องมาจากความยากจน และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลที่ได้ นี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาที่คล้ายคลึงกันนี้ สรุปได้ว่า ผลของการฝึกการกำกับตนเอง ช่วยให้เด็กที่มีความเหลื่อมล้ำทางสังคม และเศรษฐกิจ สามารถปรับตัวเข้ากับโรงเรียน และทำให้ผลการเรียนดีขึ้น.

Scales et al. (2016) ได้ทำการศึกษาเรื่อง มิติของการพัฒนาสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ :กรอบแนวคิด และการวัด (The dimensions of successful young adult development: A conceptual and measurement framework) โดยได้ทำการศึกษาทฤษฎี และตำราเพื่อที่จะหาสิ่งที่จะเป็นแกนของมิติในการพัฒนาสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ นอกจากนี้ยังได้อธิบายตัวชี้วัด และการวัดของแกนมิติเหล่านั้นบางตัว และได้ร่างประเภทของการพัฒนาความสัมพันธ์ และโอกาสสำหรับผู้เยาว์เพื่อใช้ในการเปลี่ยนผ่านช่วงวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสมบูรณ์ ซึ่งได้ค้นพบ 8 ตัวแปรสำคัญดังนี้ 1.สุขภาพจิต และอารมณ์ดี (Psychological and emotional well-being) 2.สุขภาพร่างกายดี (Physical health) 3. มีทักษะชีวิต (Life skills) 4.การพฤติกรรม อยู่ในศีลธรรม (Ethical behavior). 5.มีครอบครัวอบอุ่นและสังคมที่ดี (Healthy family and social relationships) 6.สำเร็จการศึกษา (Educational attainment) 7.วางแผนและเอาใจใส่ในเรื่อง การศึกษา และอาชีพ (Constructive educational and occupational engagement) และ 8. ความเป็นพลเมือง (Civic engagement) และมิติของการพัฒนาสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

และได้ให้ข้อเสนอแนะว่ามีวัยรุ่นเพียงจำนวนเล็กน้อยที่เตรียมตัวเป็นอย่างดีก่อนที่จะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ รุ่นเยาว์ที่ประสบความสำเร็จ เป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้คือ 1.เพื่ออุทิศข้อมูล และเพื่อให้เกิดรวบรวม และสร้างฉันทามติ ในเรื่องมิติการพัฒนาสู่ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 2.เพื่อวางรากฐานในการวิจัยในเรื่องนี้ ในการเป็นการยืนยันเชิงประจักษ์เกี่ยวกับแกนมิติ และตัวชี้วัดการพัฒนาไปสู่มิติของความเป็นอยู่ที่ดี

Layard et al. (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อะไรเป็นตัวแปรสำคัญในการทำนายชีวิตที่ประสบความสำเร็จ บทเรียนชีวิตของโมเดลความเป็น อยู่ที่ดี (WHAT PREDICTS A SUCCESSFUL LIFE? A LIFE-COURSE MODEL OF WELL-BEING) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลให้เด็กที่เจริญเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ ด้วยการใช้โมเดล บทเรียนชีวิต (Life-course Model) ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการคัดกรองสภาพความสำเร็จในสามด้าน ได้แก่ การเงิน(Economics) สังคม (Social) และส่วนตัว (Personal) จากการศึกษาและแปลผลการวิจัยค้นพบว่า ปัจจัยที่สามารถส่งผลถึงผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ และพึงพอใจในชีวิตมากที่สุดคือ 1. สุขภาพจิตในวัยเด็ก 2.พฤติกรรมในวัยเด็ก และตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ สติปัญญาในวัยเด็ก

จุฑาทิพย์ โอบอ้อม และพัชรนันท์ วงษ์วิชัยดุม (2563) ศึกษาเรื่องการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานชาดก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานชาดกเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า 1) ด้านการจดจ่อใส่ใจ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 11.88 คะแนน และหลังการทดลอง เท่ากับ 15.12 คะแนน 2) ด้านการควบคุมตนเองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 6.76 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 10.53 คะแนน 3) ด้านการติดตามประเมินตนเอง มีคะแนน เฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 6.53 คะแนน และหลังการทดลองเท่ากับ 10.53 คะแนน และผลจาก การบันทึกการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่จัดประสบการณ์ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด ประสบการณ์โดยใช้นิทานชาดกเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกำกับตนเองของเด็กปฐมวัยในสัปดาห์ แรกถึงสัปดาห์สุดท้ายมีพฤติกรรมกำกับตนเองที่สูงขึ้นตามลำดับ

อัญชานาพร สอนพร จำเนียร พลหาญและอรุสา พรหมทา (2565) ศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และแนวทางการพัฒนาการ พัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) สร้างรูปแบบการพัฒนาการ พัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ (4) ประเมินรูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า (1) ทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจำนวน 5 องค์ประกอบ 17 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 ทักษะทางสังคมและการปรับตัว มี 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นเอื้อเพื่อแบ่งปัน มี 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 ช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 อดทนแก้ปัญหาต่างๆ มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 การสื่อสารความคิดของตนเองให้บุคคลอื่นเข้าใจ มี 3 ตัวบ่งชี้ (2) รูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแผนภูมิโครงสร้างที่สัมพันธ์กันใน 6 องค์ประกอบ คือ (1) หลักการและเหตุผล (2) วัตถุประสงค์ (3) ทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย (4) แนวทางการพัฒนาการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 7 กิจกรรมขับเคลื่อนและ 1 กิจกรรมสนับสนุน (5) สื่อการเรียนรู้ และ (6) การวัดและประเมินผล และผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษารอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยพหุระยะแบบผสมวิธี (Multiphase Mixed Method Research) ประกอบไปด้วยวิธีการวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการวิจัย

งานวิจัยนี้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปร และร่างกรอบแนวคิดเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปรับปรุงแก้ไขและสร้างเป็นแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิด พร้อมทั้งนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร

1.2 ประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดโดยนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณาประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดคุณสมบัติและจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านปฐมวัย จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านบริหารการศึกษา 2 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านวิจัยจำนวน 2 ท่าน

1.3 ปรับปรุงแก้ไขกรอบแนวคิดจากข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ พัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามตามแนวคิดพื้นฐานแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย ดังนี้

ประชากร ได้แก่โรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับชั้นอนุบาล จำนวน 3,329 โรงเรียน ไม่รวมโรงเรียนนานาชาติ เป็นจำนวนโรงเรียนในปีการศึกษา 2559 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 โรงเรียน ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังต่อไปนี้
ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (Yamane,1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ได้จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 เมื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังวิธีการต่อไปนี้

1) กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนในภูมิภาคต่าง ๆ จำนวน 4 ภาค และ กรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ โดยแบ่งภูมิภาคตามเขตของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย แสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวนประชากร (โรงเรียน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (โรงเรียน)
กรุงเทพมหานคร	529	57
ภาคกลาง	795	85
ภาคใต้	729	78
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	780	84
ภาคเหนือ	496	53
รวม	3,329	357

**สถิติปีการศึกษา 2559 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2) จากนั้นสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มโรงเรียนจำแนกตามภูมิภาค จำนวน 357 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าแผนกปฐมวัย จำนวน 1 คน และครูผู้สอนปฐมวัย จำนวน 1 คน รวมโรงเรียนละ 3 คน รวมจำนวนข้อมูล 1,071 ข้อมูล ได้รับการตอบกลับจำนวน 762 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 71.1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนการตอบ ดังนี้

สภาพปัจจุบัน

- 5 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันมากที่สุด
- 4 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันมาก
- 3 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันปานกลาง
- 2 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันน้อย
- 1 หมายถึง ตรงกับสภาพปัจจุบันน้อยที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์

- 5 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด
- 4 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์มาก
- 3 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง
- 2 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์น้อย
- 1 หมายถึง ตรงกับสภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1) ศึกษากรอบแนวคิด นิยามเชิงปฏิบัติการ และสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2) จัดทำโครงสร้างแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลสภาพทั่วไป และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ

บริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

3) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาและนำกลับมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการบริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องเด็กปฐมวัยและพัฒนาการเด็ก จำนวน 2 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการบริหารการศึกษาจำนวน 2 ท่าน ทำการตรวจสอบความเหมาะสม ความครอบคลุม และความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยใช้สูตรของโรวินेलลี และแฮมเบลตัน (อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี,2552) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum r}{n}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง-1 ถึง +1
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 n หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสม คือค่าดัชนี IOC รายข้อต้องมีค่ามากกว่า 0.80 (อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี,2552) ปรับปรุงภาษาของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

5) ผลการคัดข้อคำถามพบว่า มีค่า 0.83 จำนวน 32 ข้อ มีค่า 1.00 จำนวน 243 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 275 ข้อ จึงใช้เป็นข้อคำถามในฉบับจริง และปรับปรุงถ้อยคำภาษาให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง

6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคคลประเภทเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 3 คน ได้แก่ จำนวน 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 30 ข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับ มีค่าเท่ากับ 0.994

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงโรงเรียนเอกชนเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยแต่ละแห่ง ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดการหรือผู้อำนวยการโรงเรียน และหัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าแผนกปฐมวัย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียนเอกชนและได้แนบซองพร้อมแสตมป์ เพื่อให้ทางโรงเรียนส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ หรือแบบบันทึกออนไลน์
- 2) ผู้วิจัยดำเนินการติดตามแบบสอบถาม ทางโทรศัพท์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและรวบรวมชุดแบบสอบถามเพื่อส่งกลับคืนผู้วิจัย หรือบันทึกแบบสอบถามแบบออนไลน์
- 3) ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 762 ฉบับ จากข้อมูลแบบสอบถามทั้งหมด 1,071 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 71.1

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- 1) สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และร้อยละ
- 2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่วัยรุ่นเยาว์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่วัยรุ่นเยาว์

3.1) วิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่วัยรุ่นเยาว์

วิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่วัยรุ่นเยาว์ โดยการนำข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่วัยรุ่นเยาว์ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2.1 คำนวณหาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่วัยรุ่นเยาว์ จากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยใช้ค่า Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ด้วยคำนวณหาค่าความต้องการจำเป็นจากสูตรนงลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวาณิช (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550)

$$PNI_{\text{modified}} = (I-D)/D$$

PNI_{modified} หมายถึง ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น
 I (Importance) หมายถึง ระดับสภาพที่พึงประสงค์
 D (Degree of Success) หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบัน

3.2) วิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อน จากสภาพแวดล้อมภายใน และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT)

วิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อน (SWOT) จากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
 เกณฑ์การพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม ใช้เกณฑ์และการแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน นำข้อมูลค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.1 จัดกลุ่ม ดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด ได้ระยะห่างมาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นจุดอ่อน และกลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำเป็นจุดแข็ง

วิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT) จากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
 เกณฑ์การพิจารณา โอกาส และภาวะคุกคาม ใช้เกณฑ์และการแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก นำข้อมูลค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.1 มาจัดกลุ่ม ดัชนี PNI_{modified} โดยการนำค่าดัชนี PNI_{modified} สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำที่สุด ได้ระยะห่างมาจัดกลุ่มค่า PNI_{modified} นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง เป็นภาวะคุกคาม และ กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำเป็นโอกาส

3.3) วิเคราะห์ TOWS Matrix

นำข้อมูลผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม จากขั้นตอน 3.2 มาจับคู่ โดยใช้เทคนิค TOWS Matrix โดยเรียงค่าดัชนี PNI_{modified} จากมากไปหาน้อย และจับคู่ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ดังนี้

1) จับคู่จุดแข็ง-โอกาส (SO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) โดยนำจุดแข็งที่มีมาเสริมสร้างและนำโอกาสที่เปิดให้มาทำประโยชน์อย่างเต็มที่

52) จับคู่จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification Strategy) โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็ง หลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม และหาแนวทางดำเนินการที่จะทำให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

3) จับคู่จุดอ่อน-โอกาส (WO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์พลิกตัว (Turnaround Oriented Strategy) โดยแก้ไขจุดอ่อนและนำโอกาสที่เปิดมาทำประโยชน์อย่างเต็มที่

4) จับคู่จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงป้องกัน (Defensive Strategy) โดยพยายามลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงภาวะคุกคามและหาแนวทางการดำเนินการที่จะทำให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

3.4) ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 1)

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.3 วิเคราะห์ และเลือกกลยุทธ์ลำดับตามการบริหารวิชาการ และค่าความต้องการจำเป็นนำมาพัฒนาเป็น (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย กลยุทธ์หลัก จำนวน 3 กลยุทธ์ 6 กลยุทธ์รอง และ 32 วิธีดำเนินการ

3.5) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 19 ท่าน มีรายละเอียดดังนี้ ประกอบด้วย

- 1) ด้านนโยบายการบริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 5 ท่าน
- 2) ด้านการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จำนวน 5 ท่าน
- 3) ด้านเด็กปฐมวัย / พัฒนาการเด็กปฐมวัย จำนวน 6 ท่าน
- 4) ด้านการบริหารวิชาการ และกลยุทธ์ 3 ท่าน

เพื่อประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

เครื่องมือ แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ มี 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ ตอนที่ 2 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณ โดย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3.6) ปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่1)

นำข้อคิดเห็นมาปรับปรุง และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วปรับแก้ไขเป็น(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) ได้กลยุทธ์ที่ปรับปรุงแล้ว 3 กลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์รอง 29 วิธีดำเนินการ

3.7) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2

จัดสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Focus Group) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 10 ท่าน ดังนี้

- 1) กลุ่มนโยบายการบริหารการศึกษาเอกชน จำนวน 2 ท่าน
- 2) กลุ่มการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จำนวน 2 ท่าน
- 3) กลุ่มเด็กปฐมวัย / พัฒนาการเด็กปฐมวัย จำนวน 2 ท่าน
- 4) กลุ่มการบริหารการศึกษา/ผู้เชี่ยวชาญกลยุทธ์ จำนวน 2 ท่าน
- 5) กลุ่มผู้ใช้งานกลยุทธ์/ครูปฐมวัย จำนวน 2 ท่าน

การสนทนากลุ่ม (Focus group)

การสนทนากลุ่ม เพื่อตรวจสอบ (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 10 ท่าน ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus) เพื่อตรวจสอบ (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus) เพื่อตรวจสอบ (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด
- 3) ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus group) ด้วยตนเอง
- 4) ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการตรวจสอบ(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมาสรุปผลจัดทำเป็นกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์

3.8 นำเสนอกลยุทธ์ฉบับสมบูรณ์

ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงนำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับสมบูรณ์

ตารางที่ 3.2 แสดงการออกแบบวิจัยตามวัตถุประสงค์และผลที่ได้

วัตถุประสงค์ (Objective)	ขั้นตอนการวิจัย (Research Procedure)	การออกแบบวิจัย (Research Design)			ผลที่ได้ (Outcome)
		การออกแบบตัวอย่าง (Sampling Design)	การออกแบบ เครื่องมือ (Measurement Design)	การออกแบบการ วิเคราะห์ข้อมูล (Analytical Design)	
		ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล (Population/Sampling/Informant)	เครื่องมือ (Tools)	สถิติ/การวิเคราะห์ (Statistic/Analytic)	
1.ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนและแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชน และแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์				
	ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาเอกสารแนวคิด / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	ทฤษฎี แนวคิด กรอบแนวคิด	ตารางสรุป	วิเคราะห์เนื้อหา	ร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
	ขั้นตอนที่ 1.2 ประเมินกรอบแนวคิดในการวิจัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน	แบบประเมินกรอบแนวคิด	ความถี่/ร้อยละวิเคราะห์เนื้อหา	ผลการประเมินกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
	ขั้นตอนที่ 1.3 ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	-	-	-	กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

วัตถุประสงค์ (Objective)	ขั้นตอนการวิจัย (Research Procedure)	การออกแบบวิจัย (Research Design)			ผลที่ได้ (Outcome)
		การออกแบบตัวอย่าง (Sampling Design)	การออกแบบเครื่องมือ (Measurement Design)	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล (Analytical Design)	
		ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล (Population/Sampling/Informant)	เครื่องมือ (Tools)	สถิติ/การวิเคราะห์ (Statistic/Analytic)	
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ประชากร คือ โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาล จำนวน 3,329 โรงเรียน 2.กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 โรงเรียน 3.ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต/ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูปฐมวัย	แบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จากขั้นตอนที่ 2.1	-	ดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI ^{modified}) พิจารณาจากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นเรียงตามค่าสูง-ต่ำ	ความต้องการจำเป็น และลำดับในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
	ขั้นตอนที่ 3.1 วิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ผลวิเคราะห์ และลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์		เกณฑ์ค่าดัชนีความจำเป็น	จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
	ขั้นตอนที่ 3.2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของสภาพแวดล้อมภายใน วิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามของสภาพแวดล้อมภายนอก				
	ขั้นตอนที่ 3.3 วิเคราะห์ TOWs Matrix	จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ตารางวิเคราะห์ TOWs Matrix	ตารางจับคู่กลยุทธ์	การจับคู่กลยุทธ์ ตาราง TOWs Matrix

วัตถุประสงค์ (Objective)	ขั้นตอนการวิจัย (Research Procedure)	การออกแบบวิจัย (Research Design)			ผลที่ได้ (Outcome)
		การออกแบบตัวอย่าง (Sampling Design)	การออกแบบ เครื่องมือ (Measurement Design)	การออกแบบการ วิเคราะห์ข้อมูล (Analytical Design)	
		ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล (Population/Sampling/Informant)	เครื่องมือ (Tools)	สถิติ/การวิเคราะห์ (Statistic/Analytic)	
	ขั้นตอนที่ 3.4 ร่าง กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จ สำหรับผู้ใหญ่รุ่น เยาว์	การจัดกลุ่มกลยุทธ์ ตาราง TOWS Matrix		กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง วิธีการดำเนินการ	(ร่าง) กลยุทธ์ การบริหาร วิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชน ตามแนวคิด พื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 1)
	ขั้นตอนที่ 3.5 ประเมินความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ รายบุคคล	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 กลุ่ม จำนวน 19 ท่าน ประกอบไปด้วย 1.นักวิชาการทางการศึกษา 3 ท่าน 2.ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนปฐมวัย 5 ท่าน 3.นโยบายการศึกษาเอกชน 5 ท่าน 4. นักวิชาการปฐมวัย 6 ท่าน	แบบประเมินความ เหมาะสม และ ความเป็นไปได้ของ (ร่าง)กลยุทธ์ (ฉบับ ที่1)	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เนื้อหา	ความเหมาะสม และความ เป็นไปได้ของ (ร่าง)กลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) จาก การประเมินโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ รายบุคคล
3.เพื่อพัฒนา กลยุทธ์การบริหาร วิชาการ โรงเรียนอนุบาล เอกชนตาม แนวคิดพื้นฐาน สำหรับ ความสำเร็จของ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ขั้นตอนที่ 3.6 ปรับปรุง(ร่าง)กล ยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จ ของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากผลการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง) กลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) จากการประเมินโดย ผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล			(ร่าง)กลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)
	ขั้นตอนที่ 3.7 ตรวจสอบความ เหมาะสมและความ เป็นไปได้ (ร่าง)กล ยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จ ของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 10 ท่าน มาจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 กลุ่ม ประกอบไปด้วย 1. นักวิชาการทางการศึกษา 2 ท่าน 2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนปฐมวัย 2 ท่าน 3. นโยบายการศึกษาเอกชน 2 ท่าน 4.นักวิชาการปฐมวัย 2 ท่าน 5.ครูผู้สอน ปฐมวัย 2 ท่าน	(ร่าง)กลยุทธ์ (ฉบับ ที่ 2) ใน กระบวนการ สนทนากลุ่ม	วิเคราะห์เนื้อหา	ความเหมาะสม และความ เป็นไปได้ของ (ร่าง)กลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)

วัตถุประสงค์ (Objective)	ขั้นตอนการวิจัย (Research Procedure)	การออกแบบวิจัย (Research Design)			ผลที่ได้ (Outcome)
		การออกแบบตัวอย่าง (Sampling Design)	การออกแบบ เครื่องมือ (Measurement Design)	การออกแบบการ วิเคราะห์ข้อมูล (Analytical Design)	
		ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล (Population/Sampling/informant)	เครื่องมือ (Tools)	สถิติ/การวิเคราะห์ (Statistic/Analytic)	
	ขั้นตอนที่ 3.8 นำเสนอกลยุทธ์ การบริหาร วิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชน ตามแนวคิด พื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของ ผู้ใหญ่วัยเยาว์ ฉบับสมบูรณ์	ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง) กลยุทธ์ (ฉบับที่ 2)	-	วิเคราะห์เนื้อหา	กลยุทธ์การ บริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาล เอกชนตาม แนวคิดพื้นฐาน สำหรับ ความสำเร็จของ ผู้ใหญ่วัยเยาว์ ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยมีกลุ่มประชากรเป็นโรงเรียนเอกชนที่สอนระดับอนุบาลจำนวน 357 แห่ง

การศึกษาวิจัยด้วยระเบียบวิจัยผสมวิธีพหุระยะ (Multi- phase Mixed Method Design) เริ่มด้วยวิจัยเชิงคุณภาพเป็นลำดับแรก ด้วยการศึกษารอบแนวคิดและประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น นำผลการวิเคราะห์ทางสถิติมาดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพตามกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

4.1 ผลการศึกษารอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย

4.1.1 ผลการศึกษาเอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และร่างกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

4.2.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

4.3 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.3.1 ผลวิเคราะห์ และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.3.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 1)

4.3.3 ผลประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

4.3.4 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2)

4.3.5 ผลประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) โดยการสนทนากลุ่ม

4.3.6 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับสมบูรณ์

4.1 ผลการศึกษารอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดจัดทำเป็น (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และ(ร่าง)กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ศึกษาเอกสารทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

1) กรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ใช้แนวคิดของ (Kimbrough & Nunnery, 1988; Sergiovanni, 1987; กมล ภูประเสริฐ, 2545; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553; ปองสิน วิเศษศิริ, 2555; "ราชกิจจานุเบกษา", 2550; รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2550; อุทัย บุญ

ประเสริฐ, 2542) มาศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชน ประกอบไปด้วย

1.1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบไปด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์

1.2) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบไปด้วย กิจกรรมเชิงปฏิบัติและกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

1.3) การประเมินพัฒนาการ ประกอบไปด้วย การประเมินเพื่อพัฒนา และการประเมินเพื่อสรุปผล

2) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ใช้แนวคิดของ Nagaoka et al. (2015) พื้นฐานความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้ช่วงวัยของเด็กปฐมวัย 3 – 5 ปี ประกอบไปด้วย 2 พื้นฐานที่สำคัญคือ

2.1) การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ประกอบด้วย การควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจ

2.2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills) ประกอบด้วย การเข้าใจผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

4.1.2 ความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และ(ร่าง) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

นำ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และ(ร่าง)กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่คัดเลือกโดยเฉพาะเจาะจงจำนวน 6 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ด้านบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนปฐมวัย จำนวน 2 ท่าน 2) ด้านปฐมวัย และด้านพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำนวน 2 ท่าน 3) ด้านการวิจัย/การบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน

การบริหารวิชาการ	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 6)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	6	100	-	-	-	-
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	6	100	-	-	-	-
1.2 การกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์	6	100	-	-	-	-
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้	6	100	-	-	-	-
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ (Action)	6	100	-	-	-	-
2.1.1 กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ (Encountering)	6	100	-	-	-	-
2.1.2 กิจกรรมลงมือทำ (Tinkering)	6	100	-	-	-	-
2.1.3 กิจกรรมเลือก (Choosing)	6	100	-	-	-	-
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน (Practice)	6	100	-	-	-	-
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (Reflection)	6	100	-	-	-	-
2.2.1 กิจกรรมการอธิบาย (Describe)	6	100	-	-	-	-
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน (Evaluate)	6	100	-	-	-	-
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง (Connect)	6	100	-	-	-	-
3.การประเมินพัฒนาการ	6	100	-	-	-	-
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment)	6	100	-	-	-	-
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment)	6	100	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับคำนิยามศัพท์ของกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการประเมินให้กระชับและได้ใจความมากขึ้น

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

พื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 6)					
	เหมาะสม		ควรปรับปรุง		ไม่เหมาะสม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	6	100	-	-	-	-
1.1 การควบคุมอารมณ์ (Emotion Regulation)	6	100	-	-	-	-
1.2 การควบคุมพฤติกรรม (Behavioral Regulation)	6	100	-	-	-	-
1.3 การจดจ่อใส่ใจ (Attention Regulation)	6	100	-	-	-	-
2. ความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills)	6	100	-	-	-	-
2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Relate to other)	6	100	-	-	-	-
2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น (Co-operate with other)	6	100	-	-	-	-
2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น (Form Relationship with other)	6	100	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์พบว่ามี ความเหมาะสม

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าในภาพรวมมีความเหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับเปลี่ยนความหมายของคำให้เหมาะสมกับบริบท และความหมายกระชับชัดเจนมากขึ้น ในคำว่าความร่วมมือกับผู้อื่น และการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น

4.1.3 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย

ผลการศึกษารอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยออกเป็น 2 กรอบแนวคิดได้แก่

- 1) กรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน มี 3 ด้าน ได้แก่

1.1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์

1.2) ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

1.3) ด้านการประเมินพัฒนาการ มี 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

2) กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ประกอบไปด้วย 2 ด้านได้แก่

2.1) ด้านการกำกับตนเอง มี 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ

2.2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล มี 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ หัวข้อการเข้าใจผู้อื่น หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

4.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ให้ข้อมูล		ครูผู้สอนระดับปฐมวัย (N=273)		หัวหน้าแผนกปฐมวัย (N=242)		ผู้อำนวยการ (N=247)		รวม (N=762)	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
สถานภาพ	อายุ								
	20 - 29 ปี	67	24.54	26	10.74	4	1.62	97	12.73
	30 - 39 ปี	85	31.14	55	22.73	36	14.57	176	23.10
	40-49 ปี	94	34.43	105	43.39	60	24.29	259	33.99
	50 ปีขึ้นไป	27	9.89	56	23.14	147	59.51	230	30.18
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	2.56	1	0.41	-	-	8	1.05
	ปริญญาตรี	242	88.64	206	85.12	29	11.74	477	62.60

	ปริญญาโท	24	8.79	34	14.06	175	70.85	233	30.58
	ปริญญาเอก	-	-	1	0.41	43	17.41	44	5.77
ระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบัน	น้อยกว่า 1 ปี	18	6.59	2	0.83	1	0.40	21	2.76
	1-5 ปี	84	30.77	58	23.97	29	11.74	171	22.44
	6-10 ปี	59	21.61	64	26.45	49	19.84	172	22.57
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	112	41.03	118	48.76	168	68.01	398	52.23

จากตารางที่ 4.1 พบว่าจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 762 คน ส่วนใหญ่ มีอายุ 40 -49 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.99 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.60 มีระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบันมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 52.23 รองลงมามีระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบัน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.57 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า

กลุ่มครูผู้สอน จำนวน 273 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 40 - 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.43 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 88.64 มีระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบันมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.03

กลุ่มหัวหน้าแผนกปฐมวัย จำนวน 242 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.39 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 85.12 มีระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบัน 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.76

และกลุ่มผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 247 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.51 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 70.85 มีระยะเวลาในตำแหน่งปัจจุบันมากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.01

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

นำเสนอสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยนำเสนอการวิเคราะห์ในระดับภาพรวม และการวิเคราะห์รายด้าน ดังตารางที่ 4.4 ถึงตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)				ลำดับ	สภาพที่พึงประสงค์ (I)				ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	แปลความ			\bar{X}	S.D.	แปลความ		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.11	0.65	มาก	1	4.58	0.45	มากที่สุด	1		
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	4.12	0.66	มาก	(1)	4.60	0.44	มากที่สุด	(1)		
1.2 กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์	4.09	0.68	มาก	(2)	4.56	0.49	มากที่สุด	(2)		
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.94	0.66	มาก	3	4.51	0.48	มากที่สุด	3		
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.97	0.67	มาก	(1)	4.52	0.46	มากที่สุด	(2)		
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.91	0.68	มาก	(2)	4.50	0.53	มากที่สุด	(1)		
3. การประเมินพัฒนาการ	4.06	0.61	มาก	2	4.53	0.52	มากที่สุด	2		
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	4.06	0.66	มาก	(1)	4.57	0.50	มากที่สุด	(1)		
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	4.05	0.62	มาก	(2)	4.48	0.60	มาก	(2)		
รวม	4.04	0.60	มาก		4.54	0.45	มากที่สุด			

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.60) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.65) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.61) ส่วนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมาย ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.68)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.68)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.62)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม พบว่า

การบริหารวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) และด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย มีรายละเอียดดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.44) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.49)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.46) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.53)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.60)

ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.11	0.65	1	มาก	4.58	0.49	1	มากที่สุด
1.1 การกำกับตนเอง	4.08	0.69	2	มาก	4.57	0.49	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	4.11	0.74	1	มาก	4.58	0.52	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.05	0.75	3	มาก	4.55	0.55	2	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.08	0.74	2	มาก	4.58	0.49	1	มากที่สุด
1.2 ความรู้ทักษะระหว่างบุคคล	4.13	0.67	1	มาก	4.59	0.46	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.04	0.74	3	มาก	4.55	0.52	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.13	0.71	2	มาก	4.59	0.49	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.20	0.70	1	มาก	4.63	0.50	1	มากที่สุด
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.94	0.66	3	มาก	4.51	0.48	3	มากที่สุด
2.1 การกำกับตนเอง	3.96	0.71	1	มาก	4.48	0.50	2	มาก
1) การควบคุมอารมณ์	3.93	0.74	3	มาก	4.51	0.48	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.94	0.81	2	มาก	4.47	0.59	3	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.99	0.83	1	มาก	4.48	0.56	2	มาก

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
2.2 ความรู้ทักษะระหว่างบุคคล	3.95	0.55	2	มาก	4.54	0.59	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.91	0.50	3	มาก	4.52	0.56	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.01	0.71	1	มาก	4.56	0.51	1	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.96	0.85	2	มาก	4.55	0.59	2	มากที่สุด
3.การประเมินพัฒนาการ	4.06	0.61	2	มาก	4.53	0.52	2	มากที่สุด
3.1 การกำกับตนเอง	4.06	0.80	1	มาก	4.53	0.50	1	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.99	0.76	3	มาก	4.51	0.54	2	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.04	0.78	1	มาก	4.53	0.53	1	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.03	0.75	2	มาก	4.51	0.51	2	มากที่สุด
3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.02	0.78	2	มาก	4.51	0.54	2	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	0.76	3	มาก	4.55	0.52	1	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.16	0.78	1	มาก	4.53	0.55	3	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.08	0.77	2	มาก	4.55	0.50	1	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ รายละเอียดแต่ละด้าน มีดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.69) พบว่า หัวข้อการควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.74) ส่วนหัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.71) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.71) พบว่า หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.83) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมาคือ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.81) ส่วนหัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.55) พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.70) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

ด้านการประเมินพัฒนาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.80) พบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75) ส่วนหัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.78) พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.77) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ รายละเอียดแต่ละด้าน มีดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.49) พบว่า หัวข้อการควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.52) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.49) ส่วนหัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.55) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.46) พบว่า หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.49) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.52) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.50) พบว่า หัวข้อการควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ (\bar{X}

= 4.48, S.D. = 0.56) และหัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.48) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.59) พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.51) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.59) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

ด้านการประเมินพัฒนาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) พบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.53) รองลงมา คือ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.51) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากัน

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) พบว่า หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.52) และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ส่วนหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำสุด

ตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.12	0.66	1	มาก	4.60	0.44	1	มากที่สุด
1.1 การกำกับตนเอง	4.09	0.73	2	มาก	4.58	0.54	1	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	4.16	0.79	1	มาก	4.58	0.58	2	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.03	0.83	3	มาก	4.56	0.60	1	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.08	0.83	2	มาก	4.59	0.55	3	มากที่สุด
1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.15	0.70	1	มาก	4.61	0.46	2	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.04	0.77	3	มาก	4.58	0.55	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.17	0.79	2	มาก	4.62	0.53	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.24	0.77	1	มาก	4.65	0.56	1	มากที่สุด
2. การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึง	4.09	0.68	2	มาก	4.56	0.49	2	มากที่สุด

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
ประสงค์								
2.1 การกำกับตนเอง	4.06	0.71	2	มาก	4.55	0.52	1	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	4.06	0.78	3	มาก	4.57	0.57	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.07	0.79	2	มาก	4.54	0.59	3	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.08	0.76	1	มาก	4.57	0.56	1	มากที่สุด
2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.10	0.72	1	มาก	4.56	0.52	2	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.05	0.79	3	มาก	4.52	0.59	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.09	0.77	2	มาก	4.55	0.55	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.16	0.76	1	มาก	4.61	0.56	1	มากที่สุด
รวม	4.11	0.65		มาก	4.58	0.49		มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.68) มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.73) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.77) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.77)

หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.71) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.76) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.79)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.44) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์มากกว่าหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.49) มีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.46) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.54) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.56) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.55)

หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.49) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.52) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.52) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.56) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.59)

ตารางที่ 4.7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.97	0.67	1	มาก	4.52	0.46	1	มากที่สุด
1.1 การกำกับตนเอง	3.96	0.68	2	มาก	4.49	0.48	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.96	0.74	2	มาก	4.53	0.48	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.98	0.69	1	มาก	4.48	0.51	2	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.93	0.68	3	มาก	4.48	0.51	2	มาก
1.2 ความรู้ทักษะระหว่างบุคคล	3.98	0.70	1	มาก	4.54	0.48	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.91	0.74	3	มาก	4.51	0.50	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.06	0.71	1	มาก	4.58	0.50	1	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.99	0.72	2	มาก	4.55	0.50	2	มากที่สุด
2. กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.91	0.68	2	มาก	4.50	0.53	2	มากที่สุด
2.1 การกำกับตนเอง	3.89	0.64	2	มาก	4.47	0.55	2	มาก
1) การควบคุมอารมณ์	3.90	0.72	1	มาก	4.48	0.56	1	มาก
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.90	0.71	1	มาก	4.46	0.58	3	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.88	0.60	3	มาก	4.48	0.59	1	มาก
2.2 ความรู้ทักษะระหว่างบุคคล	3.93	0.70	1	มาก	4.53	0.54	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.90	0.74	3	มาก	4.51	0.57	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.96	0.70	1	มาก	4.53	0.57	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.93	0.73	2	มาก	4.55	0.55	1	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.67) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.68) สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมากเช่นกัน และมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกเรื่องอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.68) พบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.74) ส่วนหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.70) พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.72) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

กิจกรรมสะท้อนคิด จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.64) พบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.71) และหัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ส่วนหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.60) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.70) พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.73) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ รายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.48) พบว่า หัวข้อการควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.48) ส่วนหัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.51) และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.51) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.48) พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

กิจกรรมสะท้อนคิด จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.55) พบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.59) และหัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.56) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ส่วนหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.59) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.54) พบว่า หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.57) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.57) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.97	0.67	1	มาก	4.52	0.46	1	มากที่สุด
1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	4.00	0.74	1	มาก	4.54	0.49	1	มากที่สุด
การกำกับตนเอง	3.99	0.76	2	มาก	4.48	0.52	2	มาก
1) การควบคุมอารมณ์	3.98	0.85	3	มาก	4.50	0.58	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.99	0.81	2	มาก	4.47	0.59	3	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.01	0.80	1	มาก	4.49	0.59	2	มากที่สุด
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.02	0.80	1	มาก	4.59	0.52	1	มากที่สุด

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ
4) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.93	0.85	3	มาก	4.56	0.56	3	มากที่สุด
5) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.15	0.83	1	มาก	4.63	0.55	1	มากที่สุด
6) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	4.00	0.88	2	มาก	4.60	0.59	2	มากที่สุด
1.2 กิจกรรมลงมือทำ	3.96	0.71	4	มาก	4.53	0.49	2	มากที่สุด
การกำกับตนเอง	3.95	0.73	2	มาก	4.51	0.51	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.98	0.81	2	มาก	4.57	0.57	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.98	0.78	2	มาก	4.48	0.57	3	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.90	0.78	1	มาก	4.51	0.57	2	มากที่สุด
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	0.75	1	มาก	4.55	0.51	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.84	0.83	3	มาก	4.50	0.57	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.03	0.80	2	มาก	4.59	0.58	1	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	4.04	0.80	1	มาก	4.59	0.56	1	มากที่สุด
1.3 กิจกรรมการเลือก	3.94	0.70	3	มาก	4.51	0.50	3	มากที่สุด
การกำกับตนเอง	3.90	0.76	2	มาก	4.47	0.56	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.89	0.87	2	มาก	4.50	0.57	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.93	0.79	1	มาก	4.48	0.65	2	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.89	0.78	2	มาก	4.44	0.65	3	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	0.74	1	มาก	4.55	0.51	1	มากที่สุด
4) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.95	0.82	3	มาก	4.52	0.57	3	มากที่สุด
5) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.02	0.79	1	มาก	4.59	0.57	1	มากที่สุด
6) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.96	0.79	2	มาก	4.55	0.55	2	มากที่สุด
1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.97	0.69	2	มาก	4.49	0.53	4	มาก
การกำกับตนเอง	3.98	0.69	1	มาก	4.50	0.55	1	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	4.00	0.78	2	มาก	4.56	0.56	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.02	0.75	1	มาก	4.49	0.62	2	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.92	0.77	3	มาก	4.48	0.64	3	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.96	0.75	2	มาก	4.48	0.58	2	มาก
4) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.92	0.86	3	มาก	4.48	0.61	2	มาก
5) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.02	0.78	1	มาก	4.50	0.63	1	มากที่สุด
6) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.95	0.79	2	มาก	4.47	0.62	3	มาก
รวม	3.97	0.67	1	มาก	4.52	0.46	1	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.69) กิจกรรมลงมือทำ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.71) ส่วนกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. =

0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อย่อยกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.74) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.76) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.88) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.85)

หัวข้อย่อยกิจกรรมลงมือทำ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.71) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.73) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.80) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.83)

หัวข้อย่อยกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.70) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.76) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.79) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.82)

หัวข้อย่อยกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.69) พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.75) โดยด้านการกำกับตนเอง มีองค์ประกอบหัวข้อการควบคุมพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.75) ส่วนหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.77)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.49) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมลงมือทำ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.49) กิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50) ส่วนกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.53) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อย่อยกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.49$) พบว่า ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.52$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.52$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อ การร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.15, S.D. = 0.83$) ส่วนหัวข้อการ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.56$)

หัวข้อย่อยกิจกรรมลงมือทำ ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.49$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะ ระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.51$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.51$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการสร้าง สัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.56$) และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.58$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่ พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.57$)

หัวข้อย่อยกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.50$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะ ระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.51$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.56$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการร่วมมือกับ ผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.59, S.D. = 0.57$) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึก ของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.57$)

หัวข้อย่อยกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.53$) พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.55$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.58$) โดยด้านการกำกับตนเองมีองค์ประกอบหัวข้อการควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย สภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.56$) ส่วนหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึง ประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.64$)

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ด้านการจัด ประสพการณ์เรียนรู้ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การจัดประสพการณ์เรียนรู้	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ
2. กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.91	0.68	2	มาก	4.50	0.53	2	มากที่สุด
2.1 กิจกรรมการอธิบาย	3.87	0.73	3	มาก	4.47	0.60	3	มาก

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ
การกำกับตนเอง	3.83	0.77	2	มาก	4.43	0.63	2	มาก
1) การควบคุมอารมณ์	3.83	0.84	2	มาก	4.43	0.68	2	มาก
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.87	0.80	1	มาก	4.45	0.66	1	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.80	0.82	3	มาก	4.41	0.69	3	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	0.75	1	มาก	4.51	0.61	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.91	0.80	3	มาก	4.50	0.64	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.92	0.80	2	มาก	4.51	0.68	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.93	0.80	1	มาก	4.53	0.63	1	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.91	0.73	2	มาก	4.51	0.57	2	มากที่สุด
การกำกับตนเอง	3.91	0.77	2	มาก	4.50	0.61	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.93	0.83	1	มาก	4.53	0.63	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.91	0.81	2	มาก	4.48	0.67	3	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.89	0.84	3	มาก	4.50	0.65	2	มากที่สุด
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	0.74	1	มาก	4.53	0.58	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.86	0.79	3	มาก	4.51	0.63	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.97	0.78	1	มาก	4.52	0.61	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.92	0.81	2	มาก	4.56	0.62	1	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง	3.95	0.71	1	มาก	4.52	0.54	1	มากที่สุด
การกำกับตนเอง	3.94	0.72	2	มาก	4.49	0.59	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.94	0.79	2	มาก	4.49	0.62	2	มาก
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.93	0.76	3	มาก	4.46	0.66	3	มาก
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.96	0.83	1	มาก	4.52	0.65	1	มากที่สุด
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.95	0.77	1	มาก	4.55	0.56	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.93	0.85	2	มาก	4.53	0.63	3	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.98	0.81	1	มาก	4.56	0.61	1	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.93	0.79	2	มาก	4.55	0.62	2	มากที่สุด
รวม	3.94	0.66		มาก	4.51	0.48		มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า พบว่า กิจกรรมการเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.71) ส่วนกิจกรรมการอธิบาย ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.73) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อย่อยกิจกรรมการอธิบาย ($\bar{X} = 3.87, S.D. = 0.73$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.75$) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.83, S.D. = 0.77$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.80$) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.80$)

หัวข้อย่อยกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.73$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.74$) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.77$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.78$) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.86, S.D. = 0.79$)

หัวข้อย่อยกิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.95, S.D. = 0.71$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.95, S.D. = 0.77$) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.94, S.D. = 0.72$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.98, S.D. = 0.81$) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.85$) และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.79$) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า กิจกรรมการเชื่อมโยง ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.54$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา กิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.57$) ส่วนกิจกรรมการอธิบาย ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.60$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมการอธิบาย ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.60$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.61$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.63$) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.63$) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.64$)

กิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.57$) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.58$) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} =$

4.50, S.D. = 0.61) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.62) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.63)

กิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.54) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.56) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) โดยด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีองค์ประกอบหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.61) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 4.10 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการประเมินพัฒนาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การประเมินพัฒนาการ	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. การประเมินเพื่อพัฒนา	4.06	0.66	1	มาก	4.57	0.50	1	มากที่สุด
1.1 การกำกับตนเอง	4.03	0.75	2	มาก	4.57	0.52	1	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	4.02	0.78	3	มาก	4.56	0.56	3	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.04	0.80	1	มาก	4.60	0.57	1	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.03	0.79	2	มาก	4.57	0.55	2	มากที่สุด
1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.08	0.66	1	มาก	4.57	0.54	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	0.77	3	มาก	4.59	0.57	1	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.16	0.70	1	มาก	4.57	0.59	2	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.06	0.73	2	มาก	4.55	0.59	3	มากที่สุด
2. การประเมินเพื่อสรุปผล	4.05	0.62	2	มาก	4.48	0.60	2	มากที่สุด
2.1 การกำกับตนเอง	4.00	0.64	2	มาก	4.45	0.63	2	มากที่สุด
1) การควบคุมอารมณ์	3.96	0.73	3	มาก	4.45	0.68	1	มากที่สุด
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.03	0.69	1	มาก	4.45	0.68	1	มากที่สุด
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.02	0.67	2	มาก	4.45	0.66	1	มากที่สุด
2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.09	0.68	1	มาก	4.51	0.62	1	มากที่สุด
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	0.75	3	มาก	4.50	0.61	2	มากที่สุด
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.15	0.71	1	มาก	4.49	0.76	3	มากที่สุด
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.10	0.77	2	มาก	4.54	0.63	1	มากที่สุด
รวม	4.06	0.61		มาก	4.53	0.52		มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 สภาพปัจจุบัน การบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่าหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยปัจจุบันสูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75) โดยมีองค์ประกอบหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.73) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มี ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.77) ส่วนหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการประเมินพัฒนาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) พบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.53) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.51) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากัน

2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) พบว่า หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.52) และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} =$

4.55, S.D. = 0.50) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ส่วนหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำสุด

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.54) และด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.52) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากัน โดยมีองค์ประกอบหัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.57) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.57) และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.59) ส่วนหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.55) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.60) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.63) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.61) ส่วนหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

4.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

นำเสนอสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยนำเสนอการวิเคราะห์ในระดับภาพรวมและการวิเคราะห์รายด้าน ดังมีรายละเอียดตั้งแต่ตารางที่ 4.11 – 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)				สภาพที่พึงประสงค์ (I)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. สภาพการเมือง	3.83	0.71	4	มาก	4.38	0.59	4	มาก
2. สภาพเศรษฐกิจ	3.85	0.68	3	มาก	4.41	0.59	2	มาก
3. สภาพสังคม	3.86	0.73	2	มาก	4.41	0.64	2	มาก
4. สภาพเทคโนโลยี	3.89	0.66	1	มาก	4.43	0.56	1	มาก
รวม	3.86	0.62		มาก	4.41	0.52		มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า สภาพเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมาคือ สภาพสังคม ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.73) และเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ ส่วนสภาพการเมือง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า สภาพเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.56) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมาคือ สภาพสังคม ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.64) และ สภาพเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ ส่วนสภาพการเมือง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.59) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.12 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม

	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
สภาพการเมือง	3.83	0.71	(4)	มาก	4.38	0.59	(4)	มาก
การกำกับตนเอง	3.83	0.78	2	มาก	4.38	0.74	2	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.74	1	มาก	4.39	0.68	1	มาก
สภาพเศรษฐกิจ	3.85	0.68	(3)	มาก	4.41	0.59	(2)	มาก
การกำกับตนเอง	3.85	0.78	2	มาก	4.41	0.74	2	มาก

	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.74	1	มาก	4.42	0.68	1	มาก
สภาพสังคม	3.87	0.73	(2)	มาก	4.42	0.64	(2)	มาก
การกำกับตนเอง	3.89	0.78	1	มาก	4.44	0.74	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.88	0.74	2	มาก	4.43	0.68	2	มาก
สภาพเทคโนโลยี	3.93	0.66	(1)	มาก	4.47	0.56	(1)	มาก
การกำกับตนเอง	3.94	0.78	1	มาก	4.47	0.74	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	0.74	2	มาก	4.47	0.68	1	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.71)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.59) จำแนกตามสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.59) จำแนกตามสภาพสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.64) จำแนกตามสภาพเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.56)

ตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพการเมือง

สภาพการเมือง	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.80	0.79	3	มาก	4.35	0.71	3	มาก
การกำกับตนเอง	3.82	0.77	1	มาก	4.37	0.72	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.75	2	มาก	4.34	0.72	2	มาก
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.79	0.84	2	มาก	4.35	0.73	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.81	0.87	1	มาก	4.36	0.74	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.87	2	มาก	4.35	0.77	2	มาก
1.2 กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.80	0.80	1	มาก	4.35	0.74	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.82	0.81	1	มาก	4.37	0.74	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.85	2	มาก	4.33	0.78	2	มาก

สภาพการเมือง	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.82	0.74	2	มาก	4.37	0.62	2	มาก
การกำกับตนเอง	3.83	0.71	1	มาก	4.37	0.68	2	มาก
ความรู้และทักษะระหว่าง	3.82	0.74	2	มาก	4.38	0.67	1	มาก
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.82	0.76	1	มาก	4.37	0.67	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.84	0.79	1	มาก	4.38	0.72	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	0.85	2	มาก	4.37	0.69	2	มาก
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.82	0.83	2	มาก	4.39	0.71	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.86	0.87	1	มาก	4.43	0.72	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.85	2	มาก	4.37	0.74	2	มาก
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.83	0.79	1	มาก	4.36	0.67	3	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.84	0.86	1	มาก	4.37	0.70	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.79	1	มาก	4.37	0.70	1	มาก
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.82	0.80	2	มาก	4.34	0.74	4	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.79	0.84	2	มาก	4.34	0.76	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.83	1	มาก	4.36	0.76	1	มาก
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.81	0.84	4	มาก	4.37	0.73	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.85	0.90	1	มาก	4.39	0.76	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.85	2	มาก	4.36	0.75	2	มาก
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.82	0.77	1	มาก	4.37	0.62	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.81	0.78	2	มาก	4.35	0.67	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	0.74	1	มาก	4.38	0.62	1	มาก
2.2.1 การอธิบาย	3.81	0.77	2	มาก	4.40	0.62	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.80	0.81	2	มาก	4.38	0.63	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	0.79	1	มาก	4.42	0.66	1	มาก
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.84	0.84	1	มาก	4.31	0.70	3	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.83	0.89	2	มาก	4.30	0.73	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	0.84	1	มาก	4.34	0.72	1	มาก
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.79	0.81	3	มาก	4.37	0.63	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.81	0.84	1	มาก	4.37	0.63	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.78	0.85	2	มาก	4.38	0.68	1	มาก
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	0.71	1	มาก	4.42	0.60	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.85	0.74	2	มาก	4.41	0.64	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	0.72	1	มาก	4.44	0.58	1	มาก
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	0.74	1	มาก	4.43	0.58	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.84	0.79	2	มาก	4.38	0.65	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	0.76	1	มาก	4.49	0.59	1	มาก
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	0.72	2	มาก	4.41	0.69	2	มาก

สภาพการเมือง	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ
1) การกำกับตนเอง	3.85	0.76	2	มาก	4.43	0.91	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.88	0.75	1	มาก	4.39	0.63	2	มาก
รวม	3.83	0.71		มาก	4.38	0.59		มาก

จากตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบันของ เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.74) ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์จำแนกตามสภาพการเมืองได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.87) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.87) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.85)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากันกับ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.83) และกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.80) ส่วนกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.84) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย ของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.87) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.85)

กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.86) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.79)

กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.83) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.84) และ

กิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.90) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.85)

หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า กิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.84) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ การอธิบาย ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.77) และกิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมการอธิบาย พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.81)

กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.84) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.89)

กิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.84) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.85)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.79) และหัวข้อการประเมินเพื่อการสรุปผล พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.76)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.60) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.62) และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.35$,

S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามสภาพการเมืองได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.73) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.77) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.78)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.73) และกิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ กิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ

กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.74)

กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.70)

กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.76)

กิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า กิจกรรมการอธิบาย ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.63) ส่วนกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด

กิจกรรมการอธิบาย พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.63)

กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.73)

กิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.63)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.58) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.65) และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.91) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพเศรษฐกิจ

สภาพการเศรษฐกิจ	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.85	0.79	2	มาก	4.41	0.71	2	มาก
การกำกับตนเอง	3.86	0.77	1	มาก	4.41	0.72	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.74	2	มาก	4.41	0.69	1	มาก
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.82	0.78	2	มาก	4.38	0.66	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.86	0.81	1	มาก	4.38	0.67	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.82	2	มาก	4.39	0.71	1	มาก
1.2 กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.87	0.76	1	มาก	4.43	0.67	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.86	0.81	2	มาก	4.44	0.68	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.88	0.78	1	มาก	4.43	0.70	2	มาก
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.83	0.74	3	มาก	4.40	0.62	3	มาก
การกำกับตนเอง	3.82	0.71	2	มาก	4.40	0.63	2	มาก
ความรู้และทักษะระหว่าง	3.85	0.72	1	มาก	4.43	0.61	1	มาก
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.82	0.76	2	มาก	4.37	0.67	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.84	0.76	2	มาก	4.39	0.64	2	มาก

สภาพการเศรษฐกิจ	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	0.71	1	มาก	4.43	0.61	1	มาก
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.82	0.73	1	มาก	4.40	0.65	2	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.79	0.77	2	มาก	4.38	0.66	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.76	1	มาก	4.42	0.68	1	มาก
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.86	0.75	1	มาก	4.40	0.69	2	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.86	0.78	1	มาก	4.38	0.74	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.78	1	มาก	4.41	0.69	1	มาก
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.83	0.73	3	มาก	4.39	0.65	4	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.81	0.8	2	มาก	4.35	0.68	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.75	1	มาก	4.42	0.69	1	มาก
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.86	0.8	1	มาก	4.46	0.67	1	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.88	0.82	1	มาก	4.44	0.70	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.84	2	มาก	4.48	0.69	1	มาก
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.83	0.77	1	มาก	4.42	0.62	1	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.80	0.75	2	มาก	4.41	0.62	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	0.76	1	มาก	4.43	0.64	1	มาก
2.2.1 การอธิบาย	3.84	0.78	2	มาก	4.43	0.62	1	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.78	0.84	2	มาก	4.42	0.64	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.89	0.82	1	มาก	4.46	0.65	1	มาก
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.78	0.76	3	มาก	4.39	0.65	3	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.76	0.78	2	มาก	4.37	0.69	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.80	0.79	1	มาก	4.42	0.67	1	มาก
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.86	0.77	1	มาก	4.43	0.62	1	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.87	0.79	1	มาก	4.45	0.62	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	0.82	2	มาก	4.41	0.66	2	มาก
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	0.71	1	มาก	4.42	0.6	3	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.88	0.72	2	มาก	4.43	0.64	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	0.73	1	มาก	4.43	0.68	1	มาก
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	0.74	1	มาก	4.43	0.58	1	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.89	0.75	1	มาก	4.42	0.62	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.71	2	มาก	4.41	0.63	2	มาก
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	0.72	2	มาก	4.41	0.69	2	มาก
1) การทำกับตนเอง	3.87	0.69	2	มาก	4.43	0.60	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.93	0.74	1	มาก	4.44	0.66	1	มาก
รวม	3.85	0.71		มาก	4.41	0.59		มาก

จากตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกจำแนกตามสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.74) และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์จำแนกตามสภาพเศรษฐกิจได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.82) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.81)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.80) และกิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.73) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.77) กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.78) กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.80) และกิจกรรม

การฝึกฝน พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.82) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า กิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ การอธิบาย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) และกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด การอธิบาย พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.82) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.84) กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.78) และกิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.82)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่าด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.71) และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.69)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.60) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.62) ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามสภาพเศรษฐกิจได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการ

กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.67) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.70)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.65) และกิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.69) ส่วนกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.65) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.66) กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.74) กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.68) และกิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.70)

เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า การอธิบาย ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.62) และกิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ส่วนกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.65) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด การอธิบาย พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.69) และกิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.66)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.58) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.63) และหัวข้อการประเมินเพื่อการสรุป พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.60)

ตารางที่ 4.15 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพสังคม

สภาพสังคม	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.89	0.79	1	มาก	4.43	0.71	1	มาก
การกำกับตนเอง	3.93	0.74	1	มาก	4.45	0.74	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.72	2	มาก	4.41	0.71	2	มาก
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.87	0.76	2	มาก	4.43	0.64	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.91	0.77	1	มาก	4.46	0.65	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.82	2	มาก	4.41	0.69	2	มาก
1.2 กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.91	0.59	1	มาก	4.43	0.59	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.94	0.76	1	มาก	4.44	0.67	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	0.76	2	มาก	4.41	0.68	2	มาก
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.81	0.74	3	มาก	4.37	0.62	3	มาก
การกำกับตนเอง	3.83	0.74	1	มาก	4.41	0.54	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่าง	3.83	0.72	1	มาก	4.41	0.69	1	มาก
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.82	0.76	1	มาก	4.37	0.67	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.89	0.71	1	มาก	4.47	0.76	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	0.76	2	มาก	4.42	0.64	2	มาก
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.87	0.72	2	มาก	4.44	0.62	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.91	0.79	1	มาก	4.50	0.64	1	มากที่สุด
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.74	2	มาก	4.41	0.7	2	มาก
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.92	0.78	1	มาก	4.47	0.63	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.93	0.84	1	มาก	4.48	0.63	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.91	0.78	2	มาก	4.47	0.69	2	มาก
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.83	0.8	4	มาก	4.44	0.66	2	มาก

สภาพสังคม	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
1) การกำกับตนเอง	3.84	0.81	1	มาก	4.48	0.66	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.81	0.84	2	มาก	4.39	0.71	2	มาก
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.84	0.74	3	มาก	4.40	0.67	4	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.86	0.77	1	มาก	4.40	0.68	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.83	0.77	2	มาก	4.40	0.70	1	มาก
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.79	0.77	2	มาก	4.37	0.62	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.77	0.72	2	มาก	4.34	0.72	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.81	0.80	1	มาก	4.40	0.68	1	มาก
2.2.1 การอธิบาย	3.84	0.75	1	มาก	4.39	0.68	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.84	0.79	1	มาก	4.40	0.69	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	0.76	1	มาก	4.38	0.72	2	มาก
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.78	0.77	2	มาก	4.33	0.67	3	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.77	0.83	2	มาก	4.27	0.77	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.78	1	มาก	4.39	0.68	1	มาก
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.74	0.8	3	มาก	4.40	0.69	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.69	0.85	2	มาก	4.35	0.75	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	0.81	1	มาก	4.44	0.7	1	มาก
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	0.71	2	มาก	4.42	0.6	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.90	0.76	2	มาก	4.45	0.68	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	0.72	1	มาก	4.47	0.64	1	มาก
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	0.74	1	มาก	4.43	0.58	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.89	0.91	2	มาก	4.41	0.68	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.95	0.75	1	มาก	4.47	0.69	1	มาก
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	0.72	2	มาก	4.41	0.69	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.90	0.72	2	มาก	4.48	0.64	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.93	0.72	1	มาก	4.46	0.67	2	มาก
รวม	3.87	0.73		มาก	4.42	0.64		มาก

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.71) ส่วนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์จำแนกตามสภาพสังคมได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.59) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.82) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.76)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.72) และกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.74) ส่วนกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.74) กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.84) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.78) กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.84) และกิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า การอธิบาย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.77) ส่วนกิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด การอธิบาย พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.76) กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.83) และกิจกรรม

เชื่อมโยง พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.85)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.75) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.91) และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.72) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.72)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.60) ส่วนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามสภาพสังคมได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.59) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.69) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.68)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับหัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.63) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ กิจกรรม

การพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.62) และกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) ส่วนกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.64) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.70) กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.63) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.69) กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.71) และกิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า กิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด รองลงมา คือ การอธิบาย ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.68) ส่วนกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด การอธิบาย พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.72) กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.77) และกิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.75)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.58) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.68) และหัวข้อการประเมินเพื่อการสรุปผล พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.64) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.67)

ตารางที่ 4.16 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านสภาพเทคโนโลยี

สภาพเทคโนโลยี	สภาพปัจจุบัน (I)				สภาพที่พึงประสงค์ (D)			
	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ	\bar{X}	S.D.	ลำดับ	แปลความ
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.92	0.79	1	มาก	4.44	0.71	1	มาก
การกำกับตนเอง	3.94	0.72	1	มาก	4.45	0.67	1	มาก
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	0.75	2	มาก	4.43	0.65	2	มาก
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.91	0.76	2	มาก	4.44	0.64	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.93	0.78	1	มาก	4.45	0.67	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.89	0.80	2	มาก	4.43	0.66	2	มาก
1.2 กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.92	0.77	1	มาก	4.43	0.65	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.95	0.82	1	มาก	4.44	0.66	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	0.78	2	มาก	4.42	0.67	2	มาก
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.87	0.74	3	มาก	4.42	0.62	2	มาก
การกำกับตนเอง	3.90	0.80	1	มาก	4.45	0.70	2	มาก
ความรู้และทักษะระหว่าง	3.90	0.74	1	มาก	4.46	0.67	1	มาก
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.82	0.76	2	มาก	4.37	0.67	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.89	0.64	1	มาก	4.45	0.69	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	0.77	2	มาก	4.46	0.65	1	มาก
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.88	0.79	2	มาก	4.45	0.65	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.89	0.83	1	มาก	4.42	0.69	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	0.81	2	มาก	4.49	0.67	1	มาก
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.89	0.77	1	มาก	4.43	0.69	4	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.91	0.82	1	มาก	4.44	0.71	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	0.77	2	มาก	4.41	0.71	2	มาก
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.86	0.68	4	มาก	4.47	0.63	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.91	0.71	1	มาก	4.49	0.63	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.81	0.74	2	มาก	4.46	0.68	2	มาก
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.88	0.75	2	มาก	4.45	0.66	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.86	0.80	2	มาก	4.45	0.69	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	0.78	1	มาก	4.46	0.69	1	มาก
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.92	0.77	1	มาก	4.46	0.62	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.90	0.72	2	มาก	4.45	0.60	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	0.73	1	มาก	4.47	0.57	1	มาก
2.2.1 การอธิบาย	3.93	0.74	1	มาก	4.44	0.66	3	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.92	0.77	2	มาก	4.44	0.70	1	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	0.8	1	มาก	4.44	0.66	1	มาก

2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.90	0.73	2	มาก	4.46	0.65	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.89	0.77	2	มาก	4.45	0.67	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	0.74	1	มาก	4.48	0.66	1	มาก
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.93	0.77	1	มาก	4.48	0.62	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.88	0.80	2	มาก	4.47	0.65	2	มาก
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	0.81	1	มาก	4.48	0.64	1	มาก
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	0.71	2	มาก	4.42	0.6	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.98	0.81	1	มาก	4.50	0.54	2	มากที่สุด
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	0.70	2	มาก	4.51	0.58	1	มากที่สุด
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	0.74	1	มาก	4.43	0.58	1	มาก
1) การกำกับตนเอง	3.95	0.75	2	มาก	4.50	0.59	1	มากที่สุด
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.96	0.69	1	มาก	4.49	0.61	2	มาก
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	0.72	2	มาก	4.41	0.69	2	มาก
1) การกำกับตนเอง	4.01	0.71	1	มาก	4.50	0.59	2	มากที่สุด
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	0.72	2	มาก	4.52	0.58	1	มากที่สุด
รวม	3.93	0.66		มาก	4.47	0.56		มาก

จากตารางที่ 4.16 เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.79) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.71) ส่วนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์จำแนกตามสภาพเทคโนโลยีได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.76) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.80) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.82) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.78)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่าหัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.76) เมื่อ

พิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.79) และกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.68) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.83) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.81) กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.82) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.77) กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันเท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.74) และกิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า การอธิบาย ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.74) และกิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.77) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด ส่วนกิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.73) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด การอธิบาย พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.77) กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.77) และกิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.80)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.75) และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.72)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.62) และด้านการประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามสภาพเทคโนโลยีได้ผลการวิเคราะห์ มีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.64) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า หัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.66) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.67)

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ พบว่า กิจกรรมการเลือก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.63) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.65) และกิจกรรมการฝึกฝน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมการลงมือทำ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.69) กิจกรรมการลงมือทำ พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.71) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.71) กิจกรรมการเลือก พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.63) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.68) และกิจกรรมการฝึกฝน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.46$,

S.D. = 0.69) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด พบว่า กิจกรรมเชื่อมโยง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.62) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ กิจกรรมการประเมิน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65) ส่วนการอธิบาย ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมสะท้อนคิด การอธิบาย พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.70) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.66) กิจกรรมการประเมิน พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) และกิจกรรมเชื่อมโยง พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.64) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.65)

ด้านการประเมินพัฒนาการ พบว่า หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.58) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.61) และหัวข้อการประเมินเพื่อการสรุปผล พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.58) มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่า ด้านการกำกับตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

4.3.1 การวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

นำข้อมูลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ โดยการนำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูงที่สุดลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำที่สุดแล้วหารด้วย 2 แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า $PNI_{Modified}$ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูงและกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ กำหนดให้กลุ่มที่ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูงเป็นจุดอ่อน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดหรือลดจุดอ่อน

สำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำเป็นจุดแข็ง เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่เสริมจุดแข็งแล้วนำมาผลมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลในการจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึงประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.11	4.58	0.114	ต่ำ	จุดแข็ง	3
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.94	4.51	0.145	สูง	จุดอ่อน	1
3. การประเมินพัฒนาการ	4.06	4.53	0.116	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ภาพรวมการบริหารวิชาการ	4.04	4.54	0.124	ต่ำ	จุดแข็ง	

จากตารางที่ 4.17 จากการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมการบริหารวิชาการ มีค่าความต้องการจำเป็น 0.124 โดยหัวข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.145$) รองลงมา คือการประเมินพัฒนาการ ($PNI_{Modified} = 0.116$) และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.114$)

การจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวม ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.145 - 0.114) / 2 = 0.016 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.131 – 0.145

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.114 – 0.130

โดยพบว่าเป็นด้านที่มีจุดอ่อน 1 ด้าน คือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ส่วนด้านที่เป็นจุดแข็งมี 3 ด้าน ได้แก่ การบริหารวิชาการในภาพรวม การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการประเมินพัฒนาการ

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตาม องค์ประกอบย่อย

การบริหารวิชาการ	\bar{X} สภาพ ปัจจุบัน	\bar{X} สภาพที่ พึง ประสงค์	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัด กลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.12	4.60	0.117	ต่ำ	จุดแข็ง	3
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์	4.09	4.56	0.115	ต่ำ	จุดแข็ง	4
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้						
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.97	4.52	0.139	สูง	จุดอ่อน	2
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.91	4.50	0.151	สูง	จุดอ่อน	1
3.การประเมินพัฒนาการ						
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	4.06	4.57	0.126	ต่ำ	จุดแข็ง	5
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	4.05	4.48	0.106	ต่ำ	จุดแข็ง	6

จากตารางที่ 4.18 จากการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของ องค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีความต้องการจำเป็นสูง ที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.151$) รองลงมาคือ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($PNI_{Modified} = 0.139$) ส่วนหัวข้อ การประเมินเพื่อสรุปผล มีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.106$)

ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อนจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหาร วิชาการ จำนวน 3 องค์ประกอบ (แถบสีเทา) โดยแต่ละองค์ประกอบมี 2 องค์ประกอบย่อย (แถบสี ขาว) ดังนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และ หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.151 - 0.106) / 2 = 0.0225 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.151 - 0.129$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.128 - 0.106$

พบว่าเป็นด้านที่มีจุดอ่อน 2 หัวข้อ คือ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิง สะท้อนคิด ส่วนด้านที่เป็นจุดแข็งมี 4 หัวข้อ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการ กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมิน เพื่อสรุปผล

ตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามแนวคิด พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	สภาพ ปัจจุบัน \bar{x}	สภาพที่พึง ประสงค์ \bar{x}	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการจัด กลุ่ม		
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1.1 การกำกับตนเอง	4.08	4.57	0.120	ต่ำ	จุดแข็ง	1
1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.13	4.59	0.111	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้						
2.1 การกำกับตนเอง	3.93	4.48	0.143	สูง	จุดอ่อน	2
2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.96	4.54	0.146	สูง	จุดอ่อน	1
3.การประเมินพัฒนาการ						
3.1 การกำกับตนเอง	4.02	4.51	0.122	ต่ำ	จุดแข็ง	1
3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.09	4.54	0.112	ต่ำ	จุดแข็ง	2

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น ในภาพรวม ของการบริหารวิชาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้าน ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูง ที่สุด (PNI_{Modified} = 0.146) ส่วนด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา มีค่าต่ำที่สุด (PNI_{Modified} = 0.111)

ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ จำแนกตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มี 2 องค์ประกอบย่อย (แถบสีขาว) ได้แก่ด้าน การกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลนั้น การจัดกลุ่ม PNI_{Modified} การบริหาร วิชาการจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า PNI_{Modified} ได้ดังนี้

$$(0.151 - 0.106) / 2 = 0.0225 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} สูง เท่ากับ 0.151 – 0.129

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} ต่ำ เท่ากับ 0.128 – 0.106

พบว่าเป็นด้านที่มีจุดอ่อน 2 หัวข้อ คือ 1. ด้านการกำกับตนเอง ในด้านการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ และ 2.ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

เป็นจุดแข็งมี 4 หัวข้อ ได้แก่ 1. ด้านการกำกับตนเอง ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2.ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3. ด้านการกำกับตนเอง ในด้านการประเมินพัฒนาการ และ 4.ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการประเมินพัฒนาการ

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของภาพรวมการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	\bar{X} สภาพ ปัจจุบัน	\bar{X} สภาพที่พึง ประสงค์	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการจัด กลุ่ม		
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	4.11	4.58	0.114	ต่ำ	จุดแข็ง	3
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.05	4.55	0.123	สูง	จุดอ่อน	1
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.08	4.58	0.123	สูง	จุดอ่อน	1
1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.05	4.55	0.123	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.13	4.59	0.111	ต่ำ	จุดแข็ง	2
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	4.20	4.63	0.102	ต่ำ	จุดแข็ง	3
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้						
2.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.93	4.51	0.148	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.94	4.47	0.135	สูง	จุดอ่อน	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.91	4.48	0.146	สูง	จุดอ่อน	2
2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.91	4.52	0.156	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.01	4.56	0.137	สูง	จุดอ่อน	3
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.96	4.55	0.149	สูง	จุดอ่อน	2
3.การประเมินพัฒนาการ						
3.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.99	4.51	0.130	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.04	4.53	0.121	ต่ำ	จุดแข็ง	2
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.03	4.51	0.119	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	4.55	0.129	สูง	จุดอ่อน	1

การบริหารวิชาการ	\bar{X} สภาพ ปัจจุบัน	\bar{X} สภาพที่พึง ประสงค์	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัด กลุ่ม		
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.16	4.53	0.089	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.08	4.55	0.115	ต่ำ	จุดแข็ง	2

จากตารางที่ 4.20 ผลการการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น ของภาพรวม การบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.156$) รองลงมาคือ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.149$) ส่วนหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้น มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.089$)

ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของภาพรวม การบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ (แถบข้อมูลสีขาว) ประกอบไปด้วย หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.156 - 0.089) / 2 = 0.0335$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.156 - 0.124$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.123 - 0.089$

พบว่าเป็นจุดอ่อนมีจำนวน 11 หัวข้อ แบ่งตามด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ และหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น

ด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ และหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและเป็นจุดแข็งจำนวน 7 หัวข้อ แบ่งตามด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น และหัวข้อการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น

ด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ หัวข้อการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	\bar{X}	\bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์	PNI _{Modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร						
1) การกำกับตนเอง	4.09	4.58	0.120	ต่ำ	จุดแข็ง	
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.15	4.61	0.111	ต่ำ	จุดแข็ง	
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์						
1) การกำกับตนเอง	4.06	4.55	0.121	ต่ำ	จุดแข็ง	
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.10	4.56	0.112	ต่ำ	จุดแข็ง	
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้						
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ						
1) การกำกับตนเอง	3.96	4.49	0.134	สูง	จุดอ่อน	
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.98	4.54	0.141	สูง	จุดอ่อน	
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด						
1) การกำกับตนเอง	3.89	4.47	0.149	สูง	จุดอ่อน	
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	4.53	0.156	สูง	จุดอ่อน	
3. การประเมินพัฒนาการ						
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา						
1) การกำกับตนเอง	4.03	4.57	0.134	สูง	จุดอ่อน	
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.08	4.57	0.120	ต่ำ	จุดแข็ง	
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล						
1) การกำกับตนเอง	4.00	4.45	0.113	ต่ำ	จุดแข็ง	
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.09	4.51	0.103	ต่ำ	จุดแข็ง	

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยการ

บริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (แถบข้อมูลสีเขียว) พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.156$) รองลงมาคือ ด้านการกำกับตนเอง บุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.149$) และ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ด้านการประเมินพัฒนาการนั้นมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.103$)

ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดอ่อนของของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (แถบข้อมูลสีเขียว) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อย่อยการบริหารวิชาการได้แก่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด การประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ทำการการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ (แถบข้อมูลสีเขียว) คำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.156 - 0.103) / 2 = 0.0215$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.156 - 0.126$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.125 - 0.103$

พบว่าเป็นจุดอ่อนมีจำนวน 5 รายการ แบ่งได้ดังนี้

เรื่องการกำกับตนเอง ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดเป็นจุดแข็งจำนวน 7 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนด้านพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการบริหารภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ และจำแนกองค์ประกอบย่อยตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	\bar{X} สภาพ ปัจจุบัน	\bar{X} สภาพที่พึง ประสงค์	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการจัด กลุ่ม		
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร						
1.1.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	4.16	4.58	0.101	ต่ำ	จุดแข็ง	3
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.03	4.56	0.132	สูง	จุดอ่อน	1
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.08	4.59	0.125	สูง	จุดอ่อน	2
1.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.04	4.58	0.134	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.17	4.62	0.108	ต่ำ	จุดแข็ง	2
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.24	4.65	0.097	ต่ำ	จุดแข็ง	3
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์						
1.2.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	4.06	4.57	0.126	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.07	4.54	0.115	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.08	4.57	0.120	ต่ำ	จุดแข็ง	2
1.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.05	4.52	0.116	ต่ำ	จุดแข็ง	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.09	4.55	0.112	ต่ำ	จุดแข็ง	2
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.16	4.61	0.108	ต่ำ	จุดแข็ง	3
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้						
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ						
2.1.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.96	4.53	0.144	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.98	4.47	0.126	สูง	จุดอ่อน	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.93	4.48	0.140	สูง	จุดอ่อน	2
2.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.91	4.51	0.156	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.05	4.57	0.128	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.99	4.55	0.140	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2.2 กิจกรรมสะท้อนคิด						

การบริหารวิชาการ	\bar{X} สภาพ ปัจจุบัน	\bar{X} สภาพที่พึง ประสงค์	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการจัด กลุ่ม		
2.2.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.90	4.48	0.149	สูง	จุดอ่อน	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.90	4.46	0.144	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.88	4.47	0.155	สูง	จุดอ่อน	1
2.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.90	4.51	0.156	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.94	4.53	0.144	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.93	4.55	0.158	สูง	จุดอ่อน	2
3.การประเมินพัฒนาการ						
3.1. การประเมินเพื่อพัฒนา						
3.1.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	4.02	4.56	0.134	สูง	จุดอ่อน	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.04	4.60	0.139	สูง	จุดอ่อน	1
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.03	4.57	0.134	สูง	จุดอ่อน	2
3.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	4.59	0.139	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.16	4.57	0.099	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	4.06	4.55	0.121	สูง	จุดอ่อน	2
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล						
3.2.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.96	4.45	0.124	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.03	4.45	0.104	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.02	4.45	0.107	ต่ำ	จุดแข็ง	2
3.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	4.50	0.117	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.15	4.49	0.082	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	4.10	4.54	0.107	ต่ำ	จุดแข็ง	2
รวม			0.114			

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามองค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ และจำแนกตามองค์ประกอบย่อยตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่าความต้องการจำเป็นที่มีค่ามากที่สุดคือ หัวข้อการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ด้านการ

จัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.158$) และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ในด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.097$)

ผลวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ และ จำแนกองค์ประกอบย่อยตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า

การจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ (แถบข้อมูลสีขา) ขององค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ได้แก่ การกำกับตนเองในหัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.158 - 0.097) / 2 = 0.0305 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.156 - 0.129$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.128 - 0.097$

พบว่าเป็นจุดอ่อนมีจำนวน 18 หัวข้อ แบ่งตามด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อ การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ -

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ

ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ และ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

ด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น
 ด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล
 ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ –
 พบจุดแข็ง มีจำนวนทั้งหมด 18 หัวข้อ แบ่งตามด้านได้ดังนี้
 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น และหัวข้อ
 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึง
 ประสงค์
 ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น
 ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น หัวข้อการ
 สร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น
 ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด
 ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น
 ด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา
 ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุม
 พฤติกรรม และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจ
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
 ด้านการประเมินพัฒนาการ หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล
 ด้านการกำกับตนเอง ได้แก่ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ
 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ได้แก่ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับ
 ผู้อื่น

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนด้านพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และจำแนกตามพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	\bar{X} สภาพ ปัจจุบัน	\bar{X} สภาพที่พึง ประสงค์	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการ จัดกลุ่ม		
1.กิจกรรมเชิงปฏิบัติ						
1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	4.00	4.54	0.135	ต่ำ	จุดแข็ง	3
การกำกับตนเอง	3.99	4.48	0.123	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	4.02	4.59	0.142	สูง	จุดอ่อน	1
1.2. กิจกรรมลงมือทำ	3.96	4.53	0.144	สูง	จุดอ่อน	2
การกำกับตนเอง	3.95	4.51	0.142	สูง	จุดอ่อน	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	4.55	0.146	สูง	จุดอ่อน	1
1.3 กิจกรรมการเลือก	3.94	4.51	0.145	สูง	จุดอ่อน	1
การกำกับตนเอง	3.90	4.47	0.146	สูง	จุดอ่อน	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	4.55	0.146	สูง	จุดอ่อน	1
1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.97	4.49	0.131	ต่ำ	จุดแข็ง	4
การกำกับตนเอง	3.98	4.50	0.131	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.96	4.48	0.131	ต่ำ	จุดแข็ง	1
2. กิจกรรมสะท้อนคิด						
2.1 กิจกรรมการอธิบาย	3.87	4.47	0.155	สูง	จุดอ่อน	1
การกำกับตนเอง	3.83	4.43	0.157	สูง	จุดอ่อน	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.91	4.51	0.151	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.91	4.51	0.153	สูง	จุดอ่อน	2
การกำกับตนเอง	3.90	4.50	0.151	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.91	4.53	0.156	สูง	จุดอ่อน	1
2.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง	3.94	4.52	0.144	ต่ำ	จุดแข็ง	3
การกำกับตนเอง	3.94	4.49	0.140	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	4.54	0.149	สูง	จุดอ่อน	1
รวม			0.145			

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น (แถบข้อมูลสีเทา) จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และจำแนกตามพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า กิจกรรมการอธิบาย ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.155$) รองลงมาคือ กิจกรรมการประเมิน ($PNI_{Modified} =$

0.153) และกิจกรรมการฝึกฝน ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.131$)

ผลวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า การจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการบริหารวิชาการตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ (แถบข้อมูลสีเทา) ได้แก่ กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการเชื่อมโยง ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.155 - 0.131) / 2 = 0.0120$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.156 - 0.144$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.143 - 0.131$

พบจุดอ่อน จำนวน 4 หัวข้อ ดังนี้ กิจกรรมลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการประเมิน

พบจุดแข็ง จำนวน 3 หัวข้อ ดังนี้ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการฝึกฝน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น (แถบข้อมูลสีขาว) จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และจำแนกตามพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า การกำกับตนเอง ในกิจกรรมการอธิบาย หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.157$) รองลงมาคือ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในกิจกรรมการประเมิน ($PNI_{Modified} = 0.156$) และการกำกับตนเอง ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.123$)

ผลวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พบว่า การจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ (แถบข้อมูลสีขาว) ของการบริหารวิชาการ ตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ จำแนกตามองค์ประกอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified}$ จัดกลุ่มได้ดังนี้

$(0.157 - 0.123) / 2 = 0.0170$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.157 - 0.141$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.140 - 0.123$

ผลวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

พบจุดอ่อน จำนวน 8 รายการ แบ่งตาม หัวข้อได้ดังนี้

หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติในเรื่อง ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก
ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลง
มือทำ และกิจกรรมการเลือก

หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในเรื่อง ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการอธิบาย

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการ
เชื่อมโยง

พบจุดแข็ง จำนวน 6 รายการ แบ่งตามหัวข้อได้ดังนี้

หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติใน

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการฝึกฝน

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการฝึกฝน

หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดใน

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการประเมิน กิจกรรมการเชื่อมโยง

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการอธิบาย

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน จากการ
วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนด้านพื้นฐานสำหรับ
ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และ
จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	ความต้องการจำเป็น			ผลการ จัดกลุ่ม	การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
	สภาพ ปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึง ประสงค์ \bar{X}	PNIModified			
1.กิจกรรมเชิงปฏิบัติ						
1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่						
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.98	4.50	0.131	ต่ำ	จุดแข็ง	3
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.99	4.47	0.120	ต่ำ	จุดแข็ง	1
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.01	4.49	0.120	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.93	4.56	0.160	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.15	4.63	0.116	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.00	4.60	0.150	สูง	จุดอ่อน	2
1.2. กิจกรรมลงมือทำ						

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	สภาพ ปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึง ประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการ จัดกลุ่ม		
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.98	4.57	0.148	สูง	จุดอ่อน	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.98	4.48	0.126	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.90	4.51	0.156	สูง	จุดอ่อน	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.84	4.50	0.172	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.03	4.59	0.139	ต่ำ	จุดแข็ง	2
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	4.04	4.59	0.136	ต่ำ	จุดแข็ง	3
1.3 กิจกรรมการเลือก						
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.89	4.50	0.157	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.93	4.48	0.140	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.89	4.44	0.141	ต่ำ	จุดแข็ง	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.95	4.52	0.144	สูง	จุดอ่อน	2
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.02	4.59	0.142	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.96	4.55	0.149	สูง	จุดอ่อน	1
1.4 กิจกรรมการฝึกฝน						
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	4.00	4.56	0.140	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.02	4.49	0.117	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.92	4.48	0.143	ต่ำ	จุดแข็ง	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.92	4.48	0.143	ต่ำ	จุดแข็ง	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.02	4.50	0.119	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.95	4.47	0.132	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2. กิจกรรมสะท้อนคิด						
2.1 กิจกรรมการอธิบาย						
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.83	4.43	0.157	สูง	จุดอ่อน	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.87	4.45	0.150	สูง	จุดอ่อน	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.80	4.41	0.161	สูง	จุดอ่อน	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.91	4.50	0.151	สูง	จุดอ่อน	3
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.92	4.51	0.151	สูง	จุดอ่อน	2
3) การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	3.93	4.53	0.153	สูง	จุดอ่อน	1
2.2 กิจกรรมการประเมิน						

การจัดประสบการณ์เรียนรู้	สภาพปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึงประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.93	4.53	0.153	สูง	จุดอ่อน	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.91	4.48	0.146	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.89	4.50	0.157	สูง	จุดอ่อน	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.86	4.51	0.168	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.97	4.52	0.139	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.92	4.56	0.163	สูง	จุดอ่อน	2
2.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง						
การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.94	4.49	0.140	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	3.93	4.46	0.135	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	3.96	4.52	0.141	ต่ำ	จุดแข็ง	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	3.93	4.53	0.153	สูง	จุดอ่อน	2
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	3.98	4.56	0.146	สูง	จุดอ่อน	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	3.93	4.55	0.158	สูง	จุดอ่อน	1
รวม			0.145			

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามองค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ

การจัดกลุ่ม PNI_{Modified} (แถบข้อมูลสีขาว) ขององค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ได้แก่ ด้านการกำกับตนเองในหัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า PNI_{Modified} ได้ดังนี้

$$(0.168 - 0.117) / 2 = 0.0255 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} สูง เท่ากับ 0.168 – 0.144

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} ต่ำ เท่ากับ 0.143 – 0.117

พบว่ามีจุดอ่อนจำนวน 20 กิจกรรม แบ่งตามหัวข้อดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง

หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ในกิจกรรมลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการประเมิน

หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ในกิจกรรมการอธิบาย

หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ในกิจกรรมการลงมือทำ และกิจกรรมการอธิบาย

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ในกิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการเชื่อมโยง

หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง และ พบว่า มีจุดแข็งจำนวน กิจกรรม แบ่งตามหัวข้อดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง

หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการเชื่อมโยง

หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ในกิจกรรมการฝึกฝน

หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการประเมิน

หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น กิจกรรมการลงมือทำ และกิจกรรมการฝึกฝน

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จาก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ	สภาพ	สภาพที่พึง	ความต้องการจำเป็น		การ	ลำดับ
	ปัจจุบัน	ประสงค์	PNI _{Modified}	ผลการจัดกลุ่ม	วิเคราะห์สภาพแวดล้อม	
	\bar{x}	\bar{x}				
1. การประเมินเพื่อพัฒนา						
1.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	4.02	4.56	0.134	สูง	จุดอ่อน	2
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.04	4.60	0.139	สูง	จุดอ่อน	1
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.03	4.57	0.134	สูง	จุดอ่อน	3
1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	4.59	0.139	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.16	4.57	0.099	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.06	4.55	0.121	สูง	จุดอ่อน	2
2. การประเมินเพื่อสรุปผล						
2.1 การกำกับตนเอง						
1) การควบคุมอารมณ์	3.96	4.45	0.124	สูง	จุดอ่อน	1
2) การควบคุมพฤติกรรม	4.03	4.45	0.104	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การจดจ่อใส่ใจ	4.02	4.45	0.107	ต่ำ	จุดแข็ง	2
2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล						
1) การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.03	4.50	0.117	สูง	จุดอ่อน	1
2) การร่วมมือกับผู้อื่น	4.15	4.49	0.082	ต่ำ	จุดแข็ง	3
3) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	4.10	4.54	0.107	ต่ำ	จุดแข็ง	2
รวม	4.06	4.53	0.116			

จากตารางที่ 4.25 การจัดกลุ่ม PNI_{Modified} (แถบข้อมูลสีขาว) ขององค์ประกอบย่อยการบริหารวิชาการ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ได้แก่ ด้านการกำกับตนเองในหัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า PNI_{Modified} ได้ดังนี้

$(0.139 - 0.082) / 2 = 0.0285$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} สูง เท่ากับ $0.139 - 0.111$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{Modified} ต่ำ เท่ากับ $0.111 - 0.082$

พบว่า มีจุดอ่อนจำนวน 7 รายการ ดังนี้

หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ได้แก่หัวข้อการควบคุมอารมณ์ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น หัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ได้แก่ หัวข้อการควบคุมอารมณ์ และหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

และพบว่า มีจุดแข็งจำนวน 4 รายการดังนี้

หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา ได้แก่หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น

หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล ได้แก่ หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม หัวข้อการจดจ่อใส่ใจ หัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่น และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึงประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม		
1. สภาพการเมือง	3.83	4.38	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	2
2. สภาพเศรษฐกิจ	3.85	4.41	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	1
3. สภาพสังคม	3.86	4.41	0.142	สูง	ภาวะคุกคาม	3
4. สภาพเทคโนโลยี	3.89	4.43	0.137	ต่ำ	โอกาส	4
ภาพรวม	3.86	4.41	0.143	สูง	ภาวะคุกคาม	

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม พบว่า ค่าความต้องการจำเป็นเท่ากับ 0.143 สภาพเศรษฐกิจมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.145$) รองลงมาคือสภาพการเมือง ($PNI_{Modified} = 0.144$) ลำดับถัดมาคือสภาพสังคม ($PNI_{Modified} = 0.144$) และสภาพเทคโนโลยีมีค่าความต้องการต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.137$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารวิชาการแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบไปด้วยสภาพการเมือง สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และสภาพเทคโนโลยี จำนวน 4 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.145 - 0.137) / 2 = 0.005$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.145 - 0.142$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.141 - 0.137$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 1 รายการ ได้แก่ สภาพเทคโนโลยี และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 3 รายการ ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สภาพการเมือง และสภาพสังคม และภาพรวมสภาพแวดล้อมภายนอก ถือเป็นภาวะคุกคาม

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากกรณีศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอก สภาพการเมือง

สภาพการเมือง	สภาพ	สภาพที่พึง	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม	ลำดับ
	ปัจจุบัน \bar{X}	ประสงค์ \bar{X}	$PNI_{Modified}$	ผลการจัด กลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.80	4.35	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.82	4.37	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	4
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.34	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.79	4.35	0.148	สูง	ภาวะคุกคาม	1
1) การกำกับตนเอง	3.81	4.36	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.35	0.148	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1.2 การกำหนดมาตรฐานและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.80	4.35	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1) การกำกับตนเอง	3.82	4.37	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.33	0.142	สูง	ภาวะคุกคาม	8
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.82	4.37	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	2
การกำกับตนเอง	3.83	4.37	0.141	ต่ำ	โอกาส	5
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	4.38	0.147	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.82	4.37	0.144	ต่ำ	โอกาส	3
การกำกับตนเอง	3.84	4.38	0.141	ต่ำ	โอกาส	10
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	4.37	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.82	4.39	0.149	สูง	ภาวะคุกคาม	3
1) การกำกับตนเอง	3.86	4.43	0.148	สูง	ภาวะคุกคาม	6
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.37	0.153	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.83	4.36	0.138	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	3.84	4.37	0.138	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	4.37	0.138	ต่ำ	โอกาส	10

สภาพการเมือง	สภาพปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึงประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม		
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.82	4.34	0.136	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.79	4.34	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	8
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.36	0.130	ต่ำ	โอกาส	12
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.81	4.37	0.147	สูง	ภาวะคุกคาม	4
1) การกำกับตนเอง	3.85	4.39	0.140	ต่ำ	โอกาส	9
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.36	0.150	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.82	4.37	0.143	ต่ำ	โอกาส	4
การกำกับตนเอง	3.81	4.35	0.142	สูง	ภาวะคุกคาม	8
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	4.38	0.147	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2.2.1 กิจกรรมการอธิบาย	3.81	4.40	0.155	สูง	ภาวะคุกคาม	1
1) การกำกับตนเอง	3.80	4.38	0.153	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.82	4.42	0.157	สูง	ภาวะคุกคาม	2
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.84	4.31	0.122	ต่ำ	โอกาส	7
1) การกำกับตนเอง	3.83	4.30	0.123	ต่ำ	โอกาส	13
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	4.34	0.121	ต่ำ	โอกาส	14
2.2.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง	3.79	4.37	0.153	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1) การกำกับตนเอง	3.81	4.37	0.147	สูง	ภาวะคุกคาม	7
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.78	4.38	0.159	สูง	ภาวะคุกคาม	1
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	4.42	0.139	ต่ำ	โอกาส	3
การกำกับตนเอง	3.85	4.41	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	4.44	0.138	ต่ำ	โอกาส	6
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	4.43	0.142	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	3.84	4.38	0.141	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	4.49	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	4
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	4.41	0.140	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.85	4.43	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.88	4.39	0.131	ต่ำ	โอกาส	12
รวม	3.83	4.38	0.144			

จากตารางที่ 4.27 พบว่าผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) จากวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอกการเมือง พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified}$) = 0.145 รองลงมาคือด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified}$) = 0.144 และด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความต้องการต่ำที่สุด ($PNI_{Modified}$) = 0.139

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) ประกอบไปด้วยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 3 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.145 - 0.139) / 2 = 0.003 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.145 – 0.143

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.142 – 0.139

พบว่า มีโอกาสอยู่ 1 รายการ ได้แก่ ด้านการประเมินพัฒนาการ และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 2 รายการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified}$) = 0.147 รองลงมาซึ่งมีค่าความต้องการจำเป็นเท่ากันคือ ($PNI_{Modified}$) = 0.145 ได้แก่ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการกำกับตนเองในด้านการประเมินพัฒนาการ ส่วนด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการประเมินพัฒนาการนั้นมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified}$) = 0.138

ผลการวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.147 - 0.138) / 2 = 0.003 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.147 – 0.144

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.143 – 0.138

พบว่า มีโอกาสอยู่ 2 รายการ ได้แก่ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการประเมินพัฒนาการ และด้านการกำกับตนเองในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ ดังนี้ ด้านการกำกับตนเองในด้านการประเมินพัฒนาการ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.148$) รองลงมาคือหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($PNI_{Modified} = 0.145$) และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.140$)

ผลการวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) ประกอบไปด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.148 - 0.140) / 2 = 0.004$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.148 - 0.145$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.144 - 0.140$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 4 รายการ ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 2 รายการ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) พบว่าด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.151$) รองลงมาคือ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($PNI_{Modified} = 0.148$) ส่วนด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.131$)

ผลการวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการ

กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 12 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.151 - 0.131) / 2 = 0.010 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.151 – 0.142

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.141 – 0.131

พบว่า มีโอกาสอยู่ 3 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล และ พบว่ามีภาวะคุกคามอยู่ 9 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และหัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) พบว่า กิจกรรมการอธิบายมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.155$) รองลงมาคือกิจกรรมการเชื่อมโยง ($PNI_{Modified} = 0.153$) และกิจกรรมการประเมินมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.122$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) ประกอบไปด้วยกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 7 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.155 - 0.122) / 2 = 0.0165 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.155 – 0.140

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.139 – 0.122

พบว่า มีโอกาสอยู่ 3 รายการ ได้แก่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก และกิจกรรมการประเมิน

และพบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ ได้แก่ กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบายและกิจกรรมการเชื่อมโยง

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขาว) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเชื่อมโยง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.159$) รองลงมาคือด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการอธิบาย ($PNI_{Modified} = 0.159$) และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในกิจกรรมการประเมินมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.121$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขาว) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 14 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.159 - 0.121) / 2 = 0.019$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.159 - 0.141$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.140 - 0.121$

พบว่ามีโอกาสอยู่ 6 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ใน กิจกรรมลงมือทำ กิจกรรมการฝึกฝน และกิจกรรมการประเมิน

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก และกิจกรรมการประเมิน

และพบว่ามีภาวะคุกคามอยู่ 8 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ใน กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ใน กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจ	สภาพ	สภาพที่พึง	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์	ลำดับ
	ปัจจุบัน \bar{X}	ประสงค์ \bar{X}	$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม	สภาพแวดล้อม	
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.85	4.41	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	2
การกำกับตนเอง	3.86	4.41	0.142	ต่ำ	โอกาส	4
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	4.41	0.148	สูง	ภาวะคุกคาม	3
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.82	4.38	0.147	ต่ำ	โอกาส	2
1) การกำกับตนเอง	3.86	4.38	0.135	ต่ำ	โอกาส	11
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.39	0.158	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.87	4.43	0.145	ต่ำ	โอกาส	3
1) การกำกับตนเอง	3.86	4.44	0.150	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.88	4.43	0.142	ต่ำ	โอกาส	8
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.83	4.40	0.149	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.82	4.40	0.152	สูง	ภาวะคุกคาม	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	4.43	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	2
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.82	4.37	0.144	ต่ำ	โอกาส	4
การกำกับตนเอง	3.84	4.39	0.143	ต่ำ	โอกาส	7
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	4.43	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.82	4.40	0.152	สูง	ภาวะคุกคาม	4
1) การกำกับตนเอง	3.79	4.38	0.156	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.42	0.145	ต่ำ	โอกาส	9
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.86	4.40	0.140	ต่ำ	โอกาส	7
1) การกำกับตนเอง	3.86	4.38	0.135	ต่ำ	โอกาส	14
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.41	0.142	ต่ำ	โอกาส	12
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.83	4.39	0.146	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.81	4.35	0.142	ต่ำ	โอกาส	12
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	4.42	0.151	ต่ำ	โอกาส	6
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.86	4.46	0.155	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1) การกำกับตนเอง	3.88	4.44	0.144	ต่ำ	โอกาส	11
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	4.48	0.167	สูง	ภาวะคุกคาม	2

สภาพเศรษฐกิจ	สภาพ	สภาพที่พึง	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์	ลำดับ
	ปัจจุบัน	ประสงค์	$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม	สภาพแวดล้อม	
	\bar{X}	\bar{X}				
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.83	4.42	0.154	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.80	4.41	0.161	สูง	ภาวะคุกคาม	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	4.43	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2.2.1 กิจกรรมการอธิบาย	3.84	4.43	0.154	สูง	ภาวะคุกคาม	3
1) การกำกับตนเอง	3.78	4.42	0.169	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.89	4.46	0.147	ต่ำ	โอกาส	8
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.78	4.39	0.161	สูง	ภาวะคุกคาม	1
1) การกำกับตนเอง	3.76	4.37	0.162	สูง	ภาวะคุกคาม	4
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.80	4.42	0.163	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.86	4.43	0.148	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	3.87	4.45	0.150	ต่ำ	โอกาส	7
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	4.41	0.145	ต่ำ	โอกาส	10
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	4.42	0.139	ต่ำ	โอกาส	3
การกำกับตนเอง	3.88	4.43	0.142	ต่ำ	โอกาส	4
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	4.43	0.136	ต่ำ	โอกาส	6
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	4.43	0.142	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	3.89	4.42	0.136	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.41	0.142	ต่ำ	โอกาส	8
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	4.41	0.140	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.87	4.43	0.145	ต่ำ	โอกาส	6
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.93	4.44	0.130	ต่ำ	โอกาส	12
รวม	3.85	4.41	0.145			

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) จากวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอกการเมือง พบว่าด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.149$) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.145$) และด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความต้องการต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.139$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) ประกอบไปด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 3 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.149 - 0.139) / 2 = 0.005$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.149 - 0.145$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.144 - 0.139$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 1 รายการ ได้แก่ ด้านการประเมินพัฒนาการ

และพบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 2 รายการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) พบว่า ด้านการกำกับตนเองในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.152$) รองลงมาคือ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.151$) ส่วนด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการประเมินพัฒนาการ นั้นมีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.136$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพ เศรษฐกิจ จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.152 - 0.136) / 2 = 0.008$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.147 - 0.145$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.144 - 0.136$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 3 รายการ ได้แก่ ด้านการกำกับตนเอง ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินพัฒนาการ และในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการประเมินพัฒนาการ

และพบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 3 รายการ ดังนี้ ด้านการกำกับตนเอง ในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} =$

0.154) รองลงมาคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.147$) และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.140$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพเศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) ประกอบไปด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.154 - 0.140) / 2 = 0.007$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.154 - 0.148$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.147 - 0.140$

พบว่ามีโอกาสอยู่ 5 รายการ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

พบว่าภาวะคุกคามอยู่ 1 รายการ ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) พบว่าด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.161$) รองลงมาคือด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.58$) และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.130$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) ประกอบไปด้วย การกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 12 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.161 - 0.130) / 2 = 0.0155$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.161 - 0.147$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.146 – 0.131

พบว่า มีโอกาสอยู่ 7 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

และพบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 5 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) พบว่า กิจกรรมการประเมินมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.61$) รองลงมาคือกิจกรรมการฝึกฝน ($PNI_{Modified} = 0.155$) และกิจกรรมการลงมือทำมีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.140$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) ประกอบไปด้วยกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 7 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.155 - 0.140) / 2 = 0.075 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.155 – 0.149

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.148 – 0.140

พบว่า มีโอกาสอยู่ 3 รายการ ได้แก่กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก และกิจกรรมการเชื่อมโยง

และพบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ ได้แก่ กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบายและกิจกรรมการประเมิน

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อ

กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขา) พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการการอธิบาย มีค่าความต้องการจำเป็น สูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.169$) รองลงมาคือด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการ ฝึกฝน ($PNI_{Modified} = 0.167$) และเรื่องกำกับตนเองในกิจกรรมการลงมือทำมีค่าความต้องการจำเป็น ต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.135$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก สภาพ เศรษฐกิจ จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อย ของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขา) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรม การเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 14 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.169 - 0.135) / 2 = 0.017$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.169 - 0.153$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.152 - 0.135$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 9 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ใน กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการลงมือทำ และกิจกรรมการ เชื่อมโยง

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือ ทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการเชื่อมโยง

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 5 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ใน กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ และกิจกรรมการอธิบาย

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ใน กิจกรรมการฝึกฝน และกิจกรรมการประเมิน

ตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ สภาสังคม

สภาพสังคม	สภาพ ปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึง ประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการ จัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.89	4.43	0.139	ต่ำ	โอกาส	2
การกำกับตนเอง	3.93	4.45	0.132	ต่ำ	โอกาส	6
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.41	0.142	ต่ำ	โอกาส	3
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.87	4.43	0.145	สูง	ภาวะคุกคาม	3
1) การกำกับตนเอง	3.91	4.46	0.141	ต่ำ	โอกาส	7
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	4.41	0.148	สูง	ภาวะคุกคาม	5
1.2 การกำหนดมาตรฐาน และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.91	4.43	0.133	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.94	4.44	0.127	ต่ำ	โอกาส	12
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	4.41	0.140	ต่ำ	โอกาส	8
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.83	4.41	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.83	4.41	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	1
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.83	4.41	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.87	4.45	0.150	สูง	ภาวะคุกคาม	2
การกำกับตนเอง	3.89	4.47	0.149	สูง	ภาวะคุกคาม	3
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.85	4.42	0.148	สูง	ภาวะคุกคาม	5
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.87	4.44	0.147	ต่ำ	โอกาส	3
1) การกำกับตนเอง	3.91	4.50	0.151	ต่ำ	โอกาส	6
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.41	0.142	ต่ำ	โอกาส	10
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.92	4.47	0.140	ต่ำ	โอกาส	7
1) การกำกับตนเอง	3.93	4.48	0.140	ต่ำ	โอกาส	12
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.91	4.47	0.143	ต่ำ	โอกาส	9
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.83	4.44	0.159	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1) การกำกับตนเอง	3.84	4.48	0.167	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.81	4.39	0.152	ต่ำ	โอกาส	5
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.84	4.40	0.146	ต่ำ	โอกาส	4
1) การกำกับตนเอง	3.86	4.40	0.140	ต่ำ	โอกาส	12
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.83	4.40	0.149	ต่ำ	โอกาส	7
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.79	4.37	0.153	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.77	4.34	0.151	สูง	ภาวะคุกคาม	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.81	4.40	0.156	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2.2.1 กิจกรรมการอธิบาย	3.84	4.39	0.143	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.84	4.40	0.146	ต่ำ	โอกาส	8

สภาพสังคม	สภาพปัจจุบัน \bar{x}	สภาพที่พึงประสงค์ \bar{x}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม		
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.84	4.38	0.141	ต่ำ	โอกาส	11
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.78	4.33	0.146	ต่ำ	โอกาส	4
1) การกำกับตนเอง	3.77	4.27	0.133	ต่ำ	โอกาส	14
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.39	0.158	สูง	ภาวะคุกคาม	4
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.74	4.40	0.176	สูง	ภาวะคุกคาม	1
1) การกำกับตนเอง	3.69	4.35	0.179	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.79	4.44	0.172	สูง	ภาวะคุกคาม	2
3. การประเมินพัฒนาการ	3.88	4.42	0.139	ต่ำ	โอกาส	2
การกำกับตนเอง	3.90	4.45	0.141	ต่ำ	โอกาส	4
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	4.47	0.135	ต่ำ	โอกาส	5
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.88	4.43	0.142	ต่ำ	โอกาส	4
1) การกำกับตนเอง	3.89	4.41	0.134	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.95	4.47	0.132	ต่ำ	โอกาส	11
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.87	4.41	0.140	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	3.90	4.48	0.149	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.93	4.46	0.135	ต่ำ	โอกาส	9
รวม	3.87	4.42	0.142			

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) จากวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอกการเมือง พบว่าด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.151$) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุดเท่ากัน ($PNI_{Modified} = 0.139$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) ประกอบไปด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 3 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.151 - 0.139) / 2 = 0.006$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.151 - 0.146$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.145 - 0.139$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 2 รายการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินพัฒนาการ

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 1 รายการ ได้แก่ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) พบว่า ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเท่ากัน ($PNI_{Modified} = 0.151$) รองลงมาคือ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งมีค่าความต้องการจำเป็นเท่ากับ ($PNI_{Modified} = 0.142$) ส่วนด้านการกำกับตนเองในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้นมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.132$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพสังคม จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.151 - 0.132) / 2 = 0.0095 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

$$\text{กลุ่มที่มีค่าดัชนี } PNI_{Modified} \text{ สูง เท่ากับ } 0.151 - 0.143$$

$$\text{กลุ่มที่มีค่าดัชนี } PNI_{Modified} \text{ ต่ำ เท่ากับ } 0.142 - 0.132$$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 4 รายการ ได้แก่ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการประเมินพัฒนาการ

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 2 รายการ ได้แก่ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.153$) รองลงมาคือหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($PNI_{Modified} = 0.150$) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.133$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) ประกอบไปด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของ

หลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.153 - 0.133) / 2 = 0.010 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.143 – 0.144

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.143 – 0.133

พบว่า มีโอกาสอยู่ 3 รายการ ได้แก่ หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 3 รายการ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) พบว่าด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.156$) รองลงมาคือด้านการกำกับตนเองในหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ($PNI_{Modified} = 0.151$) และด้านการกำกับตนเองในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.127$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 12 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.156 - 0.127) / 2 = 0.0145 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.156 – 0.137

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.136 – 0.127

พบว่า มีโอกาสอยู่ 7 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และหัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผลและ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 5 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) พบว่า กิจกรรมการเชื่อมโยงมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.176$) รองลงมาคือกิจกรรมการเลือก ($PNI_{Modified} = 0.159$) และกิจกรรมการลงมือทำมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.140$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพสังคม จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) ประกอบไปด้วย กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 7 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.176 - 0.140) / 2 = 0.018$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.176 - 0.159$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.158 - 0.140$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 5 รายการ ได้แก่กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการประเมิน

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 2 รายการ ได้แก่ กิจกรรมการเลือก และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขาว) พบว่า ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการเชื่อมโยง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.179$) รองลงมาคือด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการ

เชื่อมโยง ($PNI_{Modified} = 0.172$) และด้านการกำกับตนเองในกิจกรรมการประเมินมีค่าความต้องการ
จำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.133$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพ
การเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อย
ของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐาน
สำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขาว) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง
และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการ
เลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง
จำนวน 14 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.179 - 0.133) / 2 = 0.023$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.179 - 0.157$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.156 - 0.133$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 10 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมลงมือทำ กิจกรรมการ
ฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการประเมิน

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมลงมือทำ
กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน และกิจกรรมการอธิบาย

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ใน กิจกรรมการเลือก และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ใน กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการ

เชื่อมโยง

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคาม ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ สภภาพเทคโนโลยี

สภภาพเทคโนโลยี	สภภาพ ปัจจุบัน \bar{X}	สภภาพที่พึง ประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์ สภภาพแวดล้อม	ลำดับ
			PNI _{Modified}	ผลการ จัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.92	4.44	0.133	ต่ำ	โอกาส	2
การกำกับตนเอง	3.94	4.45	0.129	ต่ำ	โอกาส	6
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	4.43	0.136	ต่ำ	โอกาส	3
1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.91	4.44	0.136	ต่ำ	โอกาส	3
1) การกำกับตนเอง	3.93	4.45	0.132	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.89	4.43	0.139	สูง	ภาวะคุกคาม	4
1.2 การกำหนดมาตรฐานและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.92	4.43	0.130	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.95	4.44	0.124	ต่ำ	โอกาส	11
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	4.42	0.133	ต่ำ	โอกาส	9
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.90	4.46	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.90	4.45	0.141	สูง	ภาวะคุกคาม	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	4.46	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	3.88	4.46	0.149	สูง	ภาวะคุกคาม	1
การกำกับตนเอง	3.89	4.45	0.144	สูง	ภาวะคุกคาม	2
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.86	4.46	0.155	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	3.88	4.46	0.149	สูง	ภาวะคุกคาม	2
1) การกำกับตนเอง	3.89	4.42	0.136	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	4.49	0.160	สูง	ภาวะคุกคาม	2
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ	3.89	4.43	0.138	ต่ำ	โอกาส	6
1) การกำกับตนเอง	3.91	4.44	0.136	ต่ำ	โอกาส	10
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.87	4.41	0.140	ต่ำ	โอกาส	9
2.1.3 กิจกรรมการเลือก	3.86	4.48	0.161	สูง	ภาวะคุกคาม	1
1) การกำกับตนเอง	3.91	4.49	0.148	ต่ำ	โอกาส	5
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.81	4.46	0.171	สูง	ภาวะคุกคาม	1
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน	3.88	4.45	0.147	สูง	ภาวะคุกคาม	3
1) การกำกับตนเอง	3.86	4.45	0.153	สูง	ภาวะคุกคาม	3
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.90	4.46	0.144	ต่ำ	โอกาส	7
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	3.92	4.46	0.138	ต่ำ	โอกาส	2
การกำกับตนเอง	3.90	4.45	0.142	สูง	ภาวะคุกคาม	3
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	4.47	0.134	ต่ำ	โอกาส	7
2.2.1 กิจกรรมการอธิบาย	3.93	4.44	0.130	ต่ำ	โอกาส	7
1) การกำกับตนเอง	3.92	4.44	0.133	ต่ำ	โอกาส	12

สภาพเทคโนโลยี	สภาพปัจจุบัน \bar{X}	สภาพที่พึงประสงค์ \bar{X}	ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
			$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม		
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.94	4.44	0.127	ต่ำ	โอกาส	14
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน	3.91	4.47	0.143	ต่ำ	โอกาส	4
1) การกำกับตนเอง	3.89	4.45	0.144	ต่ำ	โอกาส	6
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.92	4.48	0.143	ต่ำ	โอกาส	8
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง	3.93	4.48	0.140	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	3.88	4.47	0.152	สูง	ภาวะคุกคาม	4
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	4.48	0.128	ต่ำ	โอกาส	13
3. การประเมินพัฒนาการ	3.98	4.51	0.133	ต่ำ	โอกาส	2
การกำกับตนเอง	3.98	4.50	0.131	ต่ำ	โอกาส	5
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	4.51	0.136	ต่ำ	โอกาส	3
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา	3.96	4.50	0.136	ต่ำ	โอกาส	3
1) การกำกับตนเอง	3.95	4.50	0.139	ต่ำ	โอกาส	4
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.96	4.49	0.134	ต่ำ	โอกาส	7
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล	3.99	4.51	0.130	ต่ำ	โอกาส	5
1) การกำกับตนเอง	4.01	4.50	0.122	ต่ำ	โอกาส	12
2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	3.97	4.52	0.139	ต่ำ	โอกาส	4
รวม	3.93	4.47	0.137			

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) จากวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายนอกเทคโนโลยี พบว่าด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.144$) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าความต้องการจำเป็นเท่ากัน ($PNI_{Modified} = 0.133$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามการบริหารวิชาการ (ข้อมูลแถบสีเหลืองเข้ม) ประกอบไปด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 3 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.144 - 0.133) / 2 = 0.0055 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.144 - 0.140$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.139 - 0.133$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 2 รายการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินพัฒนาการ

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 1 รายการ ได้แก่ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.144$) รองลงมาคือด้านการกำกับตนเองในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.141$) ส่วนด้านการกำกับตนเองในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้นมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.129$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพเทคโนโลยี จำแนกตามการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีเหลืองอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการ จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.144 - 0.129) / 2 = 0.0075 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.144 - 0.138$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.137 - 0.129$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 4 รายการ ได้แก่ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการประเมินพัฒนาการ

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 2 รายการ ได้แก่ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.149$) รองลงมาคือหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ($PNI_{Modified} = 0.138$) และหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.130$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพเทคโนโลยี จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าเข้ม) ประกอบไปด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิง

ปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 6 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.149 - 0.130) / 2 = 0.0095 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.148 – 0.141

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.140 – 0.130

พบว่า มีโอกาสอยู่ 5 รายการ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 1 รายการ ได้แก่ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) พบว่าด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.155$) รองลงมาคือด้านการกำกับตนเองในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($PNI_{Modified} = 0.144$) และด้านการกำกับตนเองในหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.122$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของการบริหารวิชาการ และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีฟ้าอ่อน) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล จำนวน 12 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.155 - 0.122) / 2 = 0.0165 \text{ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.155 – 0.140

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.139 – 0.122

พบว่า มีโอกาสอยู่ 8 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และหัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) พบว่า กิจกรรมการเลือกมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.161$) รองลงมาคือกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($PNI_{Modified} = 0.149$) และกิจกรรมการอธิบายมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.130$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (ข้อมูลแถบสีเขียว) ประกอบไปด้วย กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 7 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.161 - 0.130) / 2 = 0.0155$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.161 - 0.147$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.146 - 0.130$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 4 รายการ ได้แก่กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ ได้แก่ กิจกรรมการเลือก และกิจกรรมการฝึกฝน

ผลการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขาว) พบว่า ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเลือก มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.171$) รองลงมาคือด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ใน

กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ($PNI_{Modified} = 0.160$) และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในกิจกรรมการอธิบายมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.127$)

ผลวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพการเมือง จำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในรายละเอียดหัวข้อย่อยของหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ และหัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และจำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ข้อมูลแถบสีขาว) ประกอบไปด้วย ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง จำนวน 14 รายการ

ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.171 - 0.127) / 2 = 0.022$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.159 - 0.150$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.149 - 0.127$

พบว่า มีโอกาสอยู่ 10 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ กิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการเลือก กิจกรรมการอธิบาย และกิจกรรมการประเมิน

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการลงมือทำ กิจกรรมการฝึกฝน กิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

และ พบว่า มีภาวะคุกคามอยู่ 4 รายการ แบ่งได้ดังนี้

ด้านการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการฝึกฝน และกิจกรรมการเชื่อมโยง

ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ใน กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ และกิจกรรมการเลือก

ตารางที่ 4.31 สรุปข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	พื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์								เฉลี่ยรวม รายด้าน บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	
		ภาพรวม สภาพปัจจุบัน = 4.04 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.54 PNI _{modified} = 0.124											
		การกำกับตนเอง ความต้องการจำเป็นลำดับ 1				ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ความต้องการจำเป็นลำดับ 2							
		ภาพรวมรายด้าน สภาพปัจจุบัน = 4.01 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.52 PNI _{modified} = 0.127				ภาพรวมรายด้าน สภาพปัจจุบัน = 4.06 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.56 PNI _{modified} = 0.123							
การควบคุม อารมณ์	การควบคุม พฤติกรรม	การจด ใจ ใส่ใจ	สรุป ราย ด้าน	การเข้าใจ ความรู้สึก ของผู้อื่น	การ ร่วมมือ กับผู้อื่น	การสร้าง สัมพันธภาพ กับผู้อื่น	สรุป ราย ด้าน						
1.การพัฒนาหลักสูตร ภาพรวม	D	4.11	4.05	4.08	4.08	4.05	4.13	4.20	4.13	4.11(1)	มาก	3	
	I	4.58	4.55	4.58	4.57	4.55	4.59	4.63	4.59	4.58(1)	มากที่สุด		
	PNI _{modified}	0.114	0.123	0.123	0.120	0.123	0.111	0.102	0.111	0.114			
	(ลำดับ)	3	1	1	(1)	1	2	3	(2)				
1.1 กำหนด จุดมุ่งหมาย	D	4.16	4.03	4.08	4.08	4.04	4.17	4.24	4.14	4.12	มาก		
	I	4.58	4.56	4.59	4.57	4.58	4.62	4.65	4.61	4.60	มากที่สุด		
	PNI _{modified}	0.101	0.132	0.125	0.120	0.134	0.108	0.097	0.114	0.117	-1-		
	(ลำดับ)	3	1	2	(1)	1	2	3	(2)				
	1.2 กำหนด มาตรฐาน คุณลักษณะที่ พึงประสงค์	D	4.06	4.07	4.08	4.06	4.05	4.09	4.16	4.09	4.09	มาก	
		I	4.57	4.54	4.57	4.55	4.52	4.55	4.61	4.56	4.56	มากที่สุด	
		PNI _{modified}	0.126	0.115	0.120	0.121	0.116	0.112	0.108	0.115	0.115	-2-	
		(ลำดับ)	1	3	2	(2)	1	2	3	(1)			
2.การจัดประสบ การณ์เรียนรู้ ภาพรวม	D	3.93	3.94	3.91	3.94	3.91	4.01	3.96	3.95	3.94(3)	มาก	1	
	I	4.51	4.47	4.48	4.48	4.52	4.56	4.55	4.54	4.51(3)	มากที่สุด		
	PNI _{modified}	0.148	0.135	0.146	0.140	0.156	0.137	0.149	0.149	0.145			
	(ลำดับ)	1	3	2	(2)	1	3	2	(1)				
2.1 กิจกรรม เชิงปฏิบัติ	D	3.96	3.98	3.93	3.96	3.91	4.06	3.99	3.98	3.97	มาก		
	I	4.53	4.48	4.48	4.49	4.52	4.58	4.55	4.54	4.52	มากที่สุด		
	PNI _{modified}	0.144	0.126	0.140	0.134	0.156	0.128	0.140	0.141	0.139	-2-		
	(ลำดับ)	1	3	2	(2)	1	3	2	(2)				
	2.2 กิจกรรม เชิงสะท้อนคิด	D	3.90	3.90	3.88	3.89	3.90	3.96	3.93	3.92	3.91	มาก	
		I	4.48	4.46	4.48	4.47	4.51	4.53	4.55	4.53	4.50	มากที่สุด	
		PNI _{modified}	0.149	0.144	0.155	0.149	0.156	0.144	0.158	0.156	0.151	-1-	
		(ลำดับ)	2	3	1	(1)	2	3	1	(1)			
3.การประเมิน พัฒนาการ ภาพรวม	D	3.99	4.04	4.03	4.02	4.03	4.16	4.08	4.09	4.06(2)	มาก	2	
	I	4.51	4.53	4.51	4.51	4.55	4.53	4.55	4.54	4.53(2)	มากที่สุด		
	PNI _{modified}	0.130	0.121	0.119	0.124	0.129	0.089	0.115	0.112	0.116			
	(ลำดับ)	1	2	3	(1)	1	3	2	(2)				
3.1 การ ประเมินเพื่อ พัฒนา	D	4.02	4.04	4.03	4.03	4.03	4.16	4.06	4.08	4.06	มาก		
	I	4.56	4.60	4.57	4.57	4.59	4.57	4.55	4.57	4.57	มากที่สุด		
	PNI _{modified}	0.134	0.139	0.134	0.134	0.139	0.099	0.121	0.120	0.126			
	(ลำดับ)	2	1	2	(1)	1	3	2	(2)	-1-			
	3.2 การ ประเมินเพื่อ สรุปผล	D	3.96	4.03	4.02	4.00	4.03	4.15	4.10	4.09	4.05	มาก	
		I	4.45	4.45	4.45	4.45	4.50	4.49	4.54	4.51	4.48	มากที่สุด	
		PNI _{modified}	0.124	0.104	0.107	0.113	0.117	0.082	0.107	0.103	0.106		
		(ลำดับ)	1	3	2	(1)	1	3	2	(2)	-2-		

D = สภาพปัจจุบัน I = สภาพที่พึงประสงค์ PNI_{modified} = ความต้องการจำเป็น

จากตารางที่ 4.31 เป็นการสรุปข้อมูลจากตารางที่ 4.15 ถึง ตารางที่ 4.23 แล้วนำเสนอเพื่อให้ง่ายต่อการดูภาพรวมของข้อมูลโดยมีข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้ ค่าความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุดคือ

การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ทั้งด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ส่วนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.32 สรุปการวิเคราะห์ SWOT และค่า PNI_{Modified} ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ข้อมูลจากตารางที่ 4.29 ถึงตารางที่ 4.30

การบริหารวิชาการ		สภาพแวดล้อมภายใน	สภาพแวดล้อมภายนอก				แถวที่
			การเมือง 0.144 T	เศรษฐกิจ 0.145 T	สังคม 0.142 O	เทคโนโลยี 0.138 O	
สดมภ์ที่		1	2	3	4	5	(Co, Ro)
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา		0.114 S	0.145 T	0.145 T	0.139 O	0.133 O	1
ภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตร	การกำกับตนเอง	0.120 S	0.144 T	0.142 O	0.132 O	0.129 O	2
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.111 S	0.145 T	0.148 T	0.142 O	0.136 O	3
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร		0.117 S	0.148 T	0.147 O	0.145 T	0.136 O	4
	การกำกับตนเอง	0.120 W	0.144 T	0.135 O	0.141 O	0.132 O	5
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.111 S	0.148 T	0.158 T	0.148 T	0.139 T	6
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์		0.115 S	0.145 T	0.145 O	0.133 O	0.130 O	7
	การกำกับตนเอง	0.121 W	0.144 T	0.150 T	0.127 O	0.124 O	8
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.112 S	0.142 T	0.142 O	0.140 O	0.133 O	9
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้		0.145 W	0.144 T	0.149 T	0.151 T	0.144 T	10
(ภาพรวมของการจัดประสบการณ์ฯ)	การกำกับตนเอง	0.143 W	0.141 O	0.152 T	0.151 T	0.141 T	11
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.146 W	0.147 T	0.151 T	0.151 T	0.144 T	12
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ		0.139 W	0.144 O	0.144 O	0.150 T	0.149 T	13
	การกำกับตนเอง	0.134 S	0.141 O	0.143 O	0.149 T	0.144 T	14
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.141 S	0.144 T	0.151 T	0.148 T	0.155 T	15
2.1.1 กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่	การกำกับตนเอง	0.123 S	0.148 T	0.156 T	0.151 O	0.136 O	17
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.142 W	0.153 T	0.145 O	0.142 O	0.160 T	18
2.1.2 กิจกรรมลงมือทำ		0.144 W	0.138 O	0.140 O	0.140 O	0.138 O	19
	การกำกับตนเอง	0.142 W	0.138 O	0.135 O	0.140 O	0.136 O	20
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.146 W	0.138 O	0.142 O	0.143 O	0.140 O	21
2.1.3 กิจกรรมการ		0.145 W	0.136 O	0.146 O	0.159 T	0.158 T	22
	การกำกับตนเอง	0.146 W	0.145 T	0.142 O	0.167 T	0.148 O	23

การบริหารวิชาการ			สภาพ แวดล้อม ภายใน	สภาพแวดล้อมภายนอก				แถว ที่
				การเมือง 0.144 T	เศรษฐกิจ 0.145 T	สังคม 0.142 O	เทคโนโลยี 0.138 O	
เลือก	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.146 W	0.130 O	0.151 O	0.152 O	0.171 T	24	
	2.1.4	0.131 S	0.147 T	0.155 T	0.146 O	0.147 T	25	
	กิจกรรม	การกำกับตนเอง	0.131 S	0.140 O	0.144 O	0.140 O	0.153 T	26
	ฝึกฝน	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.131 S	0.150 T	0.167 T	0.149 O	0.144 O	27
2.2		0.151 W	0.143 O	0.154 T	0.153 T	0.138 O	28	
กิจกรรม	การกำกับตนเอง	0.149 W	0.142 T	0.161 T	0.151 T	0.142 T	29	
เชิง	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.153 W	0.147 T	0.152 T	0.156 T	0.134 O	30	
สะท้อน	2.2.1	0.155 W	0.155 T	0.154 T	0.143 O	0.130 O	31	
	กิจกรรม	การกำกับตนเอง	0.157 W	0.153 T	0.169 T	0.146 O	0.133 O	32
คิด	การอธิบาย	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.151 W	0.157 T	0.147 O	0.141 O	0.127 O	33
	2.2.2	0.153 W	0.122 O	0.161 T	0.146 O	0.144 T	34	
กิจกรรม	การกำกับตนเอง	0.151 W	0.123 O	0.162 T	0.133 O	0.144 O	35	
	การ	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.156 W	0.121 O	0.163 T	0.158 T	0.143 O	36
ประเมิน	2.2.3	0.144 W	0.153 T	0.148 O	0.176 T	0.140 O	37	
	กิจกรรม	การกำกับตนเอง	0.140 S	0.147 T	0.150 O	0.179 T	0.152 T	38
การ	เชื่อมโยง	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.152 W	0.159 T	0.145 O	0.172 T	0.128 O	39
	3.การประเมินพัฒนาการ (S)		0.116 S	0.139 O	0.139 O	0.139 O	0.139 O	40
ภาพรวมของ การประเมิน พัฒนาการ	การกำกับตนเอง	0.122 S	0.145 T	0.142 O	0.141 O	0.131 O	41	
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.112 S	0.138 O	0.136 O	0.135 O	0.136 O	42	
3.1 การประเมินเพื่อ พัฒนา		0.126 S	0.142 O	0.142 O	0.142 O	0.142 T	43	
	การกำกับตนเอง	0.134 W	0.141 O	0.136 O	0.134 O	0.139 T	44	
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.120 S	0.145 T	0.142 O	0.132 O	0.134 O	45	
3.2 การประเมินเพื่อ สรุปผล		0.106 S	0.140 O	0.140 O	0.140 O	0.140 T	46	
	การกำกับตนเอง	0.113 S	0.151 T	0.145 O	0.149 T	0.122 O	47	
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	0.103 S	0.131 O	0.130 O	0.135 O	0.139 T	48	

จากตารางที่ 4.32 นำข้อมูลการวิเคราะห์ SWOT ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิด จากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก พบข้อมูลที่น่าสนใจในการนำไปพิจารณาประกอบการเขียนกลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์รองได้ดังนี้ กลยุทธ์หลักที่ 1 จุดแข็ง ด้านการ

พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และโอกาส ด้านสภาพสังคม และ สภาพเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 1.1 จุด
แข็งหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และโอกาส ด้านสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยี กล
ยุทธ์รองที่ 1.2 จุดแข็ง หัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และโอกาสด้านการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี กลยุทธ์หลักที่ 2 จุดอ่อนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และภาวะ
คุกคามด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 2.1 จุดอ่อน หัวข้อกิจกรรมเชิง
ปฏิบัติ และภาวะคุกคามด้านสภาพสังคม และเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 2.2 จุดอ่อน หัวข้อกิจกรรม
เชิงสะท้อนคิด และภาวะคุกคามด้านสภาพเศรษฐกิจ และสังคม กลยุทธ์หลักที่ 3 หัวข้อจุดแข็งด้าน
การประเมินพัฒนาการ และโอกาสด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 3.1
จุดแข็ง หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนา และโอกาสด้านสภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม กลยุทธ์
รองที่ 3.2 จุดแข็ง หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล และโอกาสด้านสภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

ตารางที่ 4.33 สรุปการวิเคราะห์ SWOT และค่า $PNI_{Modified}$ ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากสภาพแวดล้อมภายใน ข้อมูลจาก ตารางที่ 4.15 ถึงตารางที่ 4.24

พื้นฐานสำหรับความสำเร็จ		การกำกับตนเอง			ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล				
		การควบคุม อารมณ์	การควบคุม พฤติกรรม	การจดจ่อ ใส่ใจ	การเข้าใจ ความรู้สึก ของผู้อื่น	การ ร่วมมือกับ ผู้อื่น	การสร้าง สัมพันธภาพ กับผู้อื่น		
การบริหารวิชาการ									
1.การพัฒนา หลักสูตร สถานศึกษา 0.114 S	ภาพรวม		0.120 S			0.111 S			
			0.114 S	0.123 W	0.123 W	0.123 W	0.111 S	0.102 S	
	1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา 0.117 S		0.120 W			0.111 S			
			0.101 S	0.132 W	0.125 W	0.134 W	0.108 S	0.097 S	
	1.2 การกำหนดมาตรฐาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 0.115 S		0.121 W			0.112 S			
		0.126 W	0.115 S	0.120 W	0.116 W	0.112 W	0.108 S		
2.การจัด ประสบการณ์ เรียนรู้ 0.145 W	ภาพรวม		0.143 W			0.146 W			
			0.148 W	0.135 W	0.146 W	0.156 W	0.137 W	0.149 W	
	2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ		0.139 W		0.134 S			0.141 S	
	กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่		0.123 S			0.142 W			
			0.135 S	0.131 S	0.120 S	0.120 S	0.160 W	0.116 S	0.150 W
	กิจกรรมลงมือทำ		0.142 W			0.146 W			
			0.144 W	0.148 W	0.126 S	0.156 W	0.172 W	0.139 S	0.136 S
	กิจกรรมการเลือก		0.146 W			0.146 W			
			0.145 W	0.157 W	0.140 S	0.141 S	0.144 W	0.142 S	0.149 W
	กิจกรรมการฝึกฝน		0.131 S			0.131 S			
			0.131 S	0.140 S	0.117 S	0.143 S	0.143 S	0.119 S	0.132 S
	2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด		0.151 W		0.149 W			0.153 W	
	กิจกรรมการอธิบาย		0.157 W			0.151 W			
		0.155 W	0.157 W	0.150 W	0.161 W	0.151 W	0.151 W	0.153 W	
กิจกรรมการประเมิน		0.151 W			0.156 W				
		0.153 W	0.153 W	0.146 W	0.157 W	0.168 W	0.139 S	0.163 W	
กิจกรรมการเชื่อมโยง		0.140 S			0.152 W				
		0.144 W	0.140 S	0.135 S	0.141 S	0.153 W	0.146 W	0.158 W	
3.การ ประเมิน พัฒนาการ 0.116 S	ภาพรวม		0.122 S			0.112 S			
			0.130 W	0.121 S	0.119 S	0.129 W	0.089 S	0.115 S	
	การประเมินเพื่อพัฒนา 0.126 S		0.134 W			0.120 W			
			0.135 W	0.139 W	0.134 W	0.139 W	0.099 S	0.121 W	
	การประเมินเพื่อสรุปผล 0.106 S		0.113 S			0.103 S			
		0.124 W	0.105 S	0.107 S	0.117 W	0.082 S	0.108 S		

จากตารางที่ 4.33 นำข้อมูลการวิเคราะห์ SWOT ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนตามแนวคิด จากสภาพแวดล้อมภายใน พิจารณาข้อมูลที่น่าสนใจในกำหนด รายละเอียดวิธีดำเนินการของกลยุทธ์รองได้ดังนี้ กลยุทธ์รองที่ 1.1 หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของ

หลักสูตรสถานศึกษา เป็นจุดแข็ง แต่มีจุดอ่อนในด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น กลยุทธ์รองที่ 1.2 หัวข้อการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นจุดแข็ง แต่มีจุดอ่อนในด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมอารมณ์ และการจัดจ่อใส่ใจ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และ การร่วมมือกับผู้อื่น กลยุทธ์รองที่ 2.1 หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เป็นจุดอ่อน และยังมีจุดอ่อนในกิจกรรมลงมือทำ ด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมอารมณ์ และการจัดจ่อใส่ใจ ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึก และกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ ในด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น กลยุทธ์รองที่ 2.2 หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เป็นจุดอ่อน และยังมีจุดอ่อนในกิจกรรมการอธิบาย กิจกรรมการประเมิน และกิจกรรมการเชื่อมโยงซึ่ง ทั้งสามกิจกรรมมีจุดอ่อนเหมือนกันคือ ด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจ ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น กลยุทธ์รองที่ 3.1 หัวข้อการประเมินเพื่อพัฒนาเป็นจุดแข็ง แต่มีจุดอ่อนในด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจ ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น กลยุทธ์รองที่ 3.2 หัวข้อการประเมินเพื่อสรุปผล เป็นจุดแข็ง แต่มีจุดอ่อนในด้านการกำกับตนเอง หัวข้อการควบคุมอารมณ์ ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น

4.3.2 ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1

การร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ
ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 มีขั้นตอนดังนี้

1) นำผลวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน
โอกาส และภาวะคุกคาม มาจับคู่กลยุทธ์โดยใช้ TOWs Matrix

2) ร่างกลยุทธ์ฯ จากการจับคู่ TOWs Matrix โดยเรียงความสำคัญจากค่า $PNI_{Modified}$
โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางดังนี้

ตารางที่ 4.34 การวิเคราะห์ TOWs Matrix ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวม

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง - S	จุดอ่อน - W
	S1,1 การพัฒนาหลักสูตรฯ $PNI_{Modified} = 0.114$	W1,10 การจัดประสบการณ์เรียนรู้
	S1,2 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.120$	$PNI_{Modified} = 0.145$
	S1,3 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.111$	W1,11 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.140$
	S1,4 การกำหนดจุดมุ่งหมาย $PNI_{Modified} = 0.117$	W1,12 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล
	S1,5 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.120$	$PNI_{Modified} = 0.149$
	S1,6 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.111$	W1,15 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล
	S1,7 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ $PNI_{Modified} = 0.115$	$PNI_{Modified} = 0.141$
	S1,8 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.121$	W1,18 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล
	S1,9 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.112$	$PNI_{Modified} = 0.142$
	S1,13 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ $PNI_{Modified} = 0.139$	W1,19 กิจกรรมลงมือทำ $PNI_{Modified} = 0.144$
	S1,14 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.134$	
	S1,16 กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ $PNI_{Modified} = 0.139$	
	S1,17 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.123$	
	S1,25 กิจกรรมฝึกฝน $PNI_{Modified} = 0.131$	W1,20 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.142$
	S1,26 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.131$	
	S1,27 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.131$	W1,21 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล
	S1,38 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.140$	$PNI_{Modified} = 0.146$
	S1,40 การประเมินพัฒนาการ $PNI_{Modified} = 0.116$	W1,22 กิจกรรมการเลือก $PNI_{Modified} = 0.145$
	S1,41 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.122$	W1,23 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.146$
	S1,42 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.112$	
	S1,43 การประเมินเพื่อพัฒนา $PNI_{Modified} = 0.126$	W1,24 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล
		$PNI_{Modified} = 0.146$

S1,45 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.120$	W1,28 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด $PNI_{Modified} = 0.151$
S1,46 การประเมินเพื่อสรุปผล $PNI_{Modified} = 0.106$	W1,29 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.149$
S1,47 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.113$	W1,30 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.156$
S1,48 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.103$	W1,31 กิจกรรมการอธิบาย $PNI_{Modified} = 0.155$
	W1,32 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.157$
	W1,33 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.151$
	W1,34 กิจกรรมการประเมิน $PNI_{Modified} = 0.153$
	W1,35 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.151$
	W1,36 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.156$
	W1,37 กิจกรรมการเชื่อมโยง $PNI_{Modified} = 0.144$
	W1,39 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล $PNI_{Modified} = 0.149$
	W1,44 การกำกับตนเอง $PNI_{Modified} = 0.134$

โอกาส - O

SO - กลยุทธ์เชิงรุก

WO - กลยุทธ์เชิงแก้ไข

O1 สภาพเศรษฐกิจ E

 $PNI_{Modified} = 0.145$

การพัฒนาหลักสูตรฯ

O3,4 การกำหนดจุดมุ่งหมาย $PNI_{Modified} = 0.147$

O3,7 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

 $PNI_{Modified} = 0.145$ O3,40 การประเมินพัฒนาการ $PNI_{Modified} = 0.139$ O3,45 การประเมินเพื่อพัฒนา $PNI_{Modified} = 0.142$ O3,46 การประเมินเพื่อสรุปผล $PNI_{Modified} = 0.140$

O1 สภาพสังคม S

 $PNI_{Modified} = 0.139$

1. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรฯ ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการกำกับตนเอง (S1,5-O3,5)

2. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรฯ ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9-O3,9)

3. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนาเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,45-O3,45)

4. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง (S1,47-O3,47)

5. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง (S1,48-O3,48)

6. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรฯ ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อการกำกับตนเอง (S1,8-O4,8)

7. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนา

การจัดประสบการณ์เรียนรู้

1. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงปฏิบัติเพื่อการกำกับตนเอง (S1,13-O3,13)

2. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (S1,20-O3,20)

3. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,21-O3,21)

4. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเอง (S1,23-O3,23)

5. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,24-O3,24)

6. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลด

<p>การพัฒนาหลักสูตรฯ $PNI_{Modified} = 0.139$ O4,7 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ $PNI_{Modified} = 0.145$</p>	<p>หลักสูตรฯ ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9-O4,9)</p>	<p>จุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (S1,20-O4,20)</p>
<p>การจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ O4,16 กิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ $PNI_{Modified} = 0.147$</p>	<p>8. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่เพื่อการกำกับตนเอง (S1,17-O4,17)</p>	<p>7. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,21-O4,21)</p>
<p>O4,25 กิจกรรมฝึกฝน $PNI_{Modified} = 0.146$</p>	<p>9. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อการกำกับตนเอง (S1,26-O4,26)</p>	<p>8. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง (S1,32-O4,32)</p>
<p>O4,40 การประเมินพัฒนาการ $PNI_{Modified} = 0.139$ O4,43 การประเมินเพื่อพัฒนา $PNI_{Modified} = 0.142$</p>	<p>10. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,27-O4,27)</p>	<p>9. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในกิจกรรมการอธิบายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,33-O4,33)</p>
<p>O4,46 การประเมินเพื่อสรุปผล $PNI_{Modified} = 0.140$</p>	<p>11. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนาเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,45-O4,45)</p>	<p>10. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมินเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,35-O4,35)</p>
	<p>11. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง (S1,47-O4,47)</p>	<p>11. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในกิจกรรมการประเมินเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,36-O4,36)</p>

ตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จำแนกเป็น 4 ด้าน

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
<p>การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา</p>	<p>จุดแข็ง โอกาส – SO</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการกำกับตนเอง (S1,5-O3,5) 2. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9-O3,9) 3. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อการกำกับตนเอง (S1,8-O4,8) 4. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9-O4,9) 5. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการกำกับตนเอง (S1,5-O5,5) 6. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,6-O5,6)
	<p>จุดแข็ง ภาวะคุกคาม – ST</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการกำกับตนเอง (S1,5-T2,5) 2. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,6-T2,6) 3. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อการกำกับตนเอง (S1,8-T2,8) 4. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9-T2,9) 5. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,6-T4,6)

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอุบล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>จุดแข็ง โอกาส – SO</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่เพื่อการกำกับตนเอง (S1,17-O4,17) 2. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อการกำกับตนเอง (S1,26-O4,26) 3. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,27-O4,27)
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>จุดแข็ง ภาวะคุกคาม – ST</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ เพื่อการกำกับตนเอง (S1,17-T2,17) 2. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,27-T2,27) 3. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ เพื่อการกำกับตนเอง (S1,17-T3,17) 4. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,27-T3,27) 5. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อการกำกับตนเอง (S1,26-T5,26) 6. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,27-T5,27)
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>จุดอ่อน โอกาส – WO</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (W1,14-O2,14) 2. สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (W1,20-O2,20)

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอุบล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>3. สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,21-O2,21)</p> <p>4. สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,24-O2,24)</p> <p>5. สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมินเพื่อการกำกับตนเอง (W1,35-O2,35)</p> <p>6. สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,36-O2,36)</p> <p>7. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (W1,14-O3,14)</p> <p>8. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (W1,20-O3,20)</p> <p>9. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,21-O3,21)</p> <p>10. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเอง (W1,23-O3,23)</p> <p>11. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,24-O3,24)</p> <p>12. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (W1,20-O4,20)</p>

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอุบล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>13. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,21-O4,21)</p> <p>14. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง (W1,32-O4,32)</p> <p>15. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,33-O4,33)</p> <p>16. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมินเพื่อการกำกับตนเอง (W1,35-O4,35)</p> <p>17. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง (W1,20-O5,20)</p> <p>18. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,30-O5,30)</p> <p>19. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง (W1,32-O5,32)</p> <p>20. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,33-O5,33)</p> <p>21. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมินเพื่อการกำกับตนเอง (W1,35-O5,35)</p> <p>22. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมินเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,36-O5,36)</p>

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอุบล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	23. สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อความรู้และทักษะ ระหว่างบุคคล (W1,39-O5,39)
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>จุดอ่อน ภาวะคุกคาม – WT</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,12-T2,12) 2. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง (W1,32-T2,32) 3. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,33- T2,33) 4. สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,39- T2,39) 5. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อการกำกับตนเอง (W1,11- T3,11) 6. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,12- T3,12) 7. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อการกำกับตนเอง (W1,29-T3,29) 8. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,30- T2,30) 9. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง (W1,32-T3,32) 10. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมิน เพื่อการกำกับตนเอง (W1,35- T3,35) 11. สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมิน เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,36- T3,36)

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอุบล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
การจัดประสบการณ์เรียนรู้	<p>12. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อการกำกับตนเอง (W1,11- T4,11)</p> <p>13. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,12- T4,12)</p> <p>14. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเอง (W1,23- T4,23)</p> <p>15. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อการกำกับตนเอง (W1,29- T4,29)</p> <p>16. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,30- T4,30)</p> <p>17. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อการกำกับตนเอง (W1,38- T4,38)</p> <p>18. สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,39- T4,39)</p> <p>12. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อการกำกับตนเอง (W1,11- T5,11)</p> <p>13. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,12- T5,12)</p> <p>14. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อการกำกับตนเอง (W1,14- T5,14)</p> <p>15. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,15- T5,15)</p> <p>16. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเอง (W1,23- T5,23)</p> <p>17. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,24- T5,24)</p>

การบริหารวิชาการของ โรงเรียนอุบล	การวิเคราะห์ TOWS Matrix
การประเมินพัฒนาการ	<p>จุดแข็ง โอกาส – SO</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,48-O2,48) 2. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนาเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,45-O3,45) 3. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง (S1,47-O3,47) 4. สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,48-O3,48) 5. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนาเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,45-O4,45) 5. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง (S1,47-O4,47) 6. สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,48-O4,48)
การประเมินพัฒนาการ	<p>จุดแข็ง ภาวะคุกคาม – ST</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนา เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,48-T5,48)

ตารางที่ 4.36 ผลการจับคู่กลยุทธ์ TOWs Matrix ระหว่างผลการวิเคราะห์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์กับผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอก		การเมือง	เศรษฐกิจ	สังคม	เทคโนโลยี
การบริหารวิชาการ					
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา		ST	ST	SO	SO
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย		ST	SO	ST	SO
การกำกับตนเอง		WT	WO	WO	WO
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล		ST	ST	ST	ST
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์		ST	SO	SO	SO
การกำกับตนเอง		ST	ST	SO	SO
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล		ST	SO	SO	SO
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้		WT	WT	WT	WT
2.1		WO	WO	WT	WT
กิจกรรม เชิงปฏิบัติ	การกำกับตนเอง	ST	SO	SO	ST
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	SO	ST
	2.1.1	ST	ST	SO	ST
	กิจกรรม	ST	ST	SO	SO
	พบเจอสิ่งใหม่	WT	WO	WO	WT
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WT	WO	WO	WT
	2.1.2	WO	WO	WO	WO
	กิจกรรมลงมือทำ	WO	WO	WO	WO
	การกำกับตนเอง	WO	WO	WO	WO
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WO	WO	WO	WO
2.1.3	WO	WO	WT	WT	
กิจกรรมการเลือก	WT	WO	WT	WO	
การกำกับตนเอง	WT	WO	WT	WO	
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WO	WO	WO	WT	
2.1.4	ST	ST	SO	ST	
กิจกรรมฝึกฝน	ST	SO	SO	ST	
การกำกับตนเอง	ST	SO	SO	ST	
ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	ST	ST	SO	SO	

สถาบันแวดล้อมภายนอก		การเมือง	เศรษฐกิจ	สังคม	เทคโนโลยี
การบริหารวิชาการ					
2.2		WO	WT	WT	WO
กิจกรรม	การกำกับตนเอง	WT	WT	WT	WT
เชิงสะท้อน	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WT	WT	WT	WO
คิด		WT	WT	WO	WO
2.2.1		WT	WT	WO	WO
กิจกรรมการ	การกำกับตนเอง	WT	WT	WO	WO
อธิบาย	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WT	WO	WO	WO
2.2.2		WO	WT	WO	WO
กิจกรรม	การกำกับตนเอง	WO	WT	WO	WO
การประเมิน	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WO	WT	WT	WO
2.2.3		WT	WT	WT	WO
กิจกรรม	การกำกับตนเอง	ST	SO	ST	ST
การเชื่อมโยง	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WT	WO	WT	WO
3.การประเมินพัฒนาการ		SO	SO	SO	SO
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา		SO	SO	SO	ST
	การกำกับตนเอง	WO	WO	WO	WT
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	WT	WO	WO	WO
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล		SO	SO	SO	ST
	การกำกับตนเอง	ST	SO	ST	SO
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	SO	SO	SO	ST

ตารางที่ 4.37 ข้อมูลที่ใช้กำหนด (ร่าง) กลยุทธ์

กลยุทธ์	อ้างอิงข้อมูลตารางที่ 1 ในตารางที่ 4.33					
	ตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล หัวข้อ (การจัดกลุ่ม X) PNIMODIFIED (Column, Row) เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จุดแข็ง S) 0.114 (1,1)					
	Columns	1	2	3	4	5 (Co, Ro)
	1.การพัฒนาหลักสูตร	0.114 S	0.145 T	0.145 T	0.139 O	0.133 O 1
	สภาพแวดล้อมภายใน			สภาพแวดล้อมภายนอก		
กลยุทธ์หลักที่ 1 (SO) พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จุดแข็ง S) 0.114 (1,1)			Social (โอกาส O) 0.139 (4,1) Technology (โอกาส O) 0.133 (5,1)		
กลยุทธ์รองที่ 1.1 (SO) ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายทางสังคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา ใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกในการปรับปรุงจุดมุ่งหมาย	การกำหนดจุดมุ่งหมาย (จุดแข็ง S) 0.117 (1,4)			เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.147 (3,4) เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.136 (5,4)		
	จุดเน้น การกำกับตนเอง (จุดอ่อน W) 0.120 (1,5) - การควบคุมพฤติกรรม (จุดอ่อน W) 0.132 - การจดจ่อใส่ใจ (จุดอ่อน W) 0.125			เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.135 (3,5) เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.132 (5,5)		
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (จุดแข็ง S) 0.111 (1,6) - การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (จุดอ่อน W) 0.134			เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.139 (5,6)		

กลยุทธ์	อ้างอิงข้อมูลตารางที่ 1 ในตารางที่ 4.33						
	ตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล หัวข้อ (การจัดกลุ่ม X) PNIMODIFIED (Column, Row)						
	เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จุดแข็ง S) 0.114 (1,1)						
	Columns		1	2	3	4	5 (Co, Ro)
	1.การพัฒนาหลักสูตร		0.114 S	0.145 T	0.145 T	0.139 O	0.133 O 1
	สภาพแวดล้อมภายใน			สภาพแวดล้อมภายนอก			
กลยุทธ์รองที่ 1.2 (SO) ปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายการศึกษาและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม	การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (จุดแข็ง S) 0.115 (1,7)			เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.145 (3,7) คืออะไร สังคม (โอกาส O) 0.133 (4,7) คืออะไร เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.130 (5,7) คืออะไร			
	จุดเน้น การกำกับตนเอง (จุดแข็ง S) 0.121 (1,8) - การควบคุมอารมณ์ (จุดอ่อน O) 0.126 - การจดจ่อใส่ใจ (จุดอ่อน O) 0.120			สังคม (โอกาส O) 0.127 (4,8) เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.124 (5,8)			
	จุดเน้น ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (จุดแข็ง S) 0.112 (1,9) - การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (จุดอ่อน O) 0.116 - การร่วมมือกับผู้อื่น (จุดอ่อน O) 0.112			เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.142 (3,9) สังคม (โอกาส O) 0.140 (4,9) เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.133 (5,9)			
กลยุทธ์หลักที่ 2 (WT) ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เสริมสร้างพื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	การจัดประสบการณ์เรียนรู้ (จุดอ่อน W) 0.145 (1,10)			การเมือง (ภาวะคุกคาม T) 0.144 (2,10) สังคม (ภาวะคุกคาม T) 0.149 (3,10) เศรษฐกิจ (ภาวะคุกคาม T) 0.151 (4,10) เทคโนโลยี (ภาวะคุกคาม T) 0.144 (5,10)			

กลยุทธ์	อ้างอิงข้อมูลตารางที่ 1 ในตารางที่ 4.33																			
	ตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล หัวข้อ (การจัดกลุ่ม X) PNIMODIFIED (Column, Row)																			
	เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จุดแข็ง S) 0.114 (1,1)																			
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Columns</th> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> <th>(Co, Ro)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.การพัฒนาหลักสูตร</td> <td>0.114 S</td> <td>0.145 T</td> <td>0.145 T</td> <td>0.139 O</td> <td>0.133 O</td> <td>1</td> </tr> </tbody> </table>						Columns	1	2	3	4	5	(Co, Ro)	1.การพัฒนาหลักสูตร	0.114 S	0.145 T	0.145 T	0.139 O	0.133 O	1
Columns	1	2	3	4	5	(Co, Ro)														
1.การพัฒนาหลักสูตร	0.114 S	0.145 T	0.145 T	0.139 O	0.133 O	1														
	สภาพแวดล้อมภายใน			สภาพแวดล้อมภายนอก																
กลยุทธ์รองที่ 2.1 (WO) พัฒนา คุณภาพการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ ในด้าน กิจกรรมเชิง สะท้อนคิด เพื่อ เสริมสร้างพื้นฐาน ความสำเร็จสำหรับ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้ และทักษะระหว่าง บุคคล และการกำกับ ตนเอง ให้สอดคล้อง กับแนวทางตาม พระราชบัญญัติการ พัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562	จุดเน้น กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (จุดอ่อน W) 0.151 (1,28)	เศรษฐกิจ (ภาวะคุกคาม T) 0.158 (3,28) สังคม (ภาวะคุกคาม T) 0.153 (4,28) การเมือง (โอกาส O) 0.143 (2,28) เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.138 (5,28)																		
	- กิจกรรมการอธิบาย (จุดอ่อน W) 0.155 - กิจกรรมการประเมิน (จุดอ่อน W) 0.153 - กิจกรรมการเชื่อมโยง (จุดอ่อน W) 0.144																			
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (จุดอ่อน W) 0.156 (1,30)	เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.134 (5,30)																		
กลยุทธ์รองที่ 2.2 (WO) พัฒนา คุณภาพการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ ในด้าน กิจกรรมเชิง ปฏิบัติ เพื่อ เสริมสร้างพื้นฐาน ความสำเร็จสำหรับ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การ กำกับตนเอง และ ความรู้และทักษะ ระหว่างบุคคลโดย	จุดเน้น กิจกรรมเชิงปฏิบัติ (จุดอ่อน W) 0.139 (1,13)	เศรษฐกิจ (ภาวะคุกคาม T) 0.161 (3,29) สังคม (ภาวะคุกคาม T) 0.151 (4,29) การเมือง (ภาวะคุกคาม T) 0.142 (2,29) เทคโนโลยี (ภาวะคุกคาม T) 0.142 (5,29)																		
	- กิจกรรมการลงมือทำ (จุดอ่อน W) 0.144 - กิจกรรมการเลือก (จุดอ่อน W) 0.145																			
	การกำกับตนเอง (จุดอ่อน W) 0.149 (1,29)	เศรษฐกิจ (ภาวะคุกคาม T) 0.142 (3,13) เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.144 (3,13)																		
การกำกับตนเอง และ ความรู้และทักษะ ระหว่างบุคคลโดย	การกำกับตนเอง (จุดอ่อน W) 0.134 (1,14)	สังคม (โอกาส O) 0.149 (4,14) เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.143 (3,14) การเมือง นโยบาย (โอกาส O) 0.141 (2,14)																		
	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (จุดอ่อน W) 0.141 (1,15)	สังคม (โอกาส O) 0.148 (4,15)																		

กลยุทธ์	อ้างอิงข้อมูลตารางที่ 1 ในตารางที่ 4.33					
	ตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล หัวข้อ (การจัดกลุ่ม X) PNIMODIFIED (Column, Row) เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จุดแข็ง S) 0.114 (1,1)					
	สภาพแวดล้อมภายใน		สภาพแวดล้อมภายนอก			
การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา						
กลยุทธ์หลักที่ 3 (SO) พัฒนาการประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	การประเมินพัฒนาการ (จุดแข็ง S) 0.116 (1,40)		การเมือง นโยบาย (โอกาส O) 0.139 (2,40) เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.139 (3,40) สังคม (โอกาส O) 0.139 (4,40)			
กลยุทธ์รองที่ 3.1 (SO) พัฒนาการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) พื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	การประเมินเพื่อพัฒนา (จุดแข็ง S) 0.126 (1,40)		การเมือง นโยบาย (โอกาส O) 0.142 (2,43) เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.142 (3,43) สังคม (โอกาส O) 0.142 (4,43)			
	การกำกับตนเอง (จุดอ่อน W) 0.134 (1,44) - การควบคุมอารมณ์ (จุดอ่อน W) 0.134 - การควบคุมพฤติกรรม (จุดอ่อน W) 0.139 - การจดจ่อใส่ใจ (จุดอ่อน W) 0.134		เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.136 (3,44) สังคม (โอกาส O) 0.134 (4,44)			
กลยุทธ์รองที่ 3.2 (SO) พัฒนาการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment)	การประเมินเพื่อพัฒนา (จุดแข็ง S) 0.126 (1,40)		เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.142 (2,41) สังคม (โอกาส O) 0.141 (2,42) เทคโนโลยี (โอกาส O) 0.131 (5,43)			
	การกำกับตนเอง (จุดแข็ง S) 0.113 (1,44) - การควบคุมอารมณ์ (จุดอ่อน W) 0.124		เศรษฐกิจ (โอกาส O) 0.136 (3,44) สังคม (โอกาส O) 0.134 (4,44)			

กลยุทธ์	อ้างอิงข้อมูลตารางที่ 1 ในตารางที่ 4.33 ตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล หัวข้อ (การจัดกลุ่ม X) PNIMODIFIED (Column, Row) เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จุดแข็ง S) 0.114 (1,1)						
	Columns	1	2	3	4	5	(Co, Ro)
	1.การพัฒนาหลักสูตร	0.114 S	0.145 T	0.145 T	0.139 O	0.133 O	1
	สภาพแวดล้อมภายใน			สภาพแวดล้อมภายนอก			
พื้นฐานความสำเร็จ สำหรับผู้ใหญ่วัย โดยใช้การมีส่วนร่วม ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (จุดแข็ง) 0.103 (1,46) - การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (จุดอ่อน W) 0.117						

4.3.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่วัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 19 ท่าน มีรายละเอียดดังนี้ ประกอบด้วย

ด้านนโยบายการบริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 5 ท่าน ด้านการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย จำนวน 5 ท่าน ด้านเด็กปฐมวัย / พัฒนาการเด็กปฐมวัย จำนวน 6 ท่าน ด้านการบริหารวิชาการ และกลยุทธ์ 3 ท่านทำการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1 โดยใช้เครื่องมือแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ จากนั้นการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ได้ผลการประเมิน ดังตารางที่ 4.38 นี้

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน
อนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 1)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
กลยุทธ์หลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	4.65	0.81	มากที่สุด	4.59	0.59	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 1.1 ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่น เยาว์ ในการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะ ระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายทางสังคมผู้ มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา ใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการปรับปรุงจุดมุ่งหมาย	4.59	0.81	มากที่สุด	4.47	0.62	มาก
วิธีการดำเนินการ 1.1.1 ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียน และครู ชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องการเสริมสร้างพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในการกำกับ ตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของ นักเรียน	4.71	0.41	มากที่สุด	4.65	0.45	มากที่สุด
1.1.2 แต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย หรือที่ปรึกษา	4.82	0.41	มากที่สุด	4.76	0.41	มากที่สุด
1.1.3 ร่างและพัฒนาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อ เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเองซึ่งเน้นในเรื่องการ ควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจ 2) ความรู้และ ทักษะระหว่างบุคคล โดยเน้นรายละเอียดเพิ่มเติมใน เรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.71	0.41	มากที่สุด	4.65	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1.1.4 ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ร่วมพิจารณา และตรวจสอบผลการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ แล้วนำผลไปปรับปรุงก่อนบรรจุในหลักสูตร	4.82	0.35	มากที่สุด	4.71	0.41	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 1.2 ปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายการศึกษา และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม	4.59	0.81	มากที่สุด	4.47	0.62	มาก
วิธีการดำเนินการ						
1.2.1 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเอง เน้นการควบคุมอารมณ์ และการจดจ่อใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เน้นเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น	4.88	0.35	มากที่สุด	4.47	0.63	มากที่สุด
1.2.2 ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมพิจารณา และตรวจสอบ ผลการปรับปรุงกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ แล้วนำผลการพิจารณา และตรวจสอบไปปรับปรุงก่อนบรรจุในหลักสูตร	4.82	0.35	มากที่สุด	4.53	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1.2.3 สิ้นปีการศึกษา คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้จากการติดตาม ประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และเผยแพร่โดยใช้เทคโนโลยี เพื่อทำให้ง่ายต่อการเข้าถึงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นระบบ Google Document หรือ Microsoft OneDrive เป็นต้น	4.94	0.26	มากที่สุด	4.71	0.59	มากที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	4.76	0.41	มากที่สุด	4.53	0.63	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562	4.76	0.41	มากที่สุด	4.65	0.48	มากที่สุด
วิธีการดำเนินการ 2.1.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อชี้แจงสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	4.82	0.41	มากที่สุด	4.76	0.45	มากที่สุด
2.1.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ทั้งสามกิจกรรม ได้แก่กิจกรรมอธิบาย กิจกรรมประเมิน กิจกรรมเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน	4.94	0.26	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
2.1.3 กระตุ้นให้ครูผู้สอนทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในรูปแบบเชิงรุก (Active Learning) และนำไปทดลองใช้	4.88	0.35	มากที่สุด	4.71	0.48	มากที่สุด
2.1.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนออกแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้เชิงสะท้อนคิด ด้วยการนำเทคโนโลยีบันทึกภาพเคลื่อนไหวขณะทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย	4.82	0.41	มากที่สุด	4.65	0.48	มากที่สุด
2.1.5 ผู้บริหาร นิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูผู้สอน และใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกออนไลน์ และผสมผสาน เพื่อความสะดวกประหยัดเวลา และสามารถบันทึกการประชุมในรูปแบบเสียง และภาพเคลื่อนไหวได้	4.88	0.35	มากที่สุด	4.76	0.45	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้าน <u>กิจกรรมเชิงปฏิบัติ</u> เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา	4.82	0.41	มากที่สุด	4.65	0.48	มากที่สุด
วิธีการดำเนินการ 2.2.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเทียบเคียงเปรียบเทียบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดประสบการณ์เรียนรู้	4.88	0.35	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
2.2.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยเน้นกิจกรรมลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน	4.88	0.35	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด
2.2.3 สนับสนุนครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยจัดหาข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม จัดหาสื่อ และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเชิงปฏิบัติ	4.82	0.41	มากที่สุด	4.71	0.48	มากที่สุด
2.2.4 เร่งรื้อให้ครูผู้สอน ใช้วิธีที่หลากหลายในการทำกิจกรรมการลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก	4.71	0.45	มากที่สุด	4.47	0.63	มาก
2.2.5 ผลักดันให้ครูผู้สอนจัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้เป็นรูปแบบ Project-based Learning ด้วยการร่วมกันกำหนดรูปแบบในโรงเรียน แล้วนำไปใช้	4.65	0.48	มากที่สุด	4.53	0.49	มากที่สุด
2.2.6 เปิดโอกาสให้นักเรียน และผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสะท้อนความรู้สึกลงในการจัดกิจกรรม อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ	4.82	0.41	มากที่สุด	4.53	0.73	มากที่สุด
2.2.7 ติดตาม และประเมินผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยนำผลการจัดประสบการณ์มาสะท้อน และเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูผู้สอน	4.82	0.35	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด
กลยุทธ์หลักที่ 3 พัฒนาการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	<u>4.71</u>	<u>0.80</u>	มากที่สุด	<u>4.71</u>	<u>0.59</u>	มากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
กลยุทธ์รองที่ 3.1 พัฒนาการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.65	0.81	มากที่สุด	4.47	0.73	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ						
3.1.1 ประชุมผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน เพื่อทำความเข้าใจ การประเมิน ให้สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	4.82	0.35	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด
3.1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินผลการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย	4.82	0.35	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด
3.1.3 กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เน้นการกำกับตนเอง ในเรื่อง การควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจ	4.88	0.26	มากที่สุด	4.71	0.45	มากที่สุด
3.1.4 สนับสนุนการประเมินด้วยตนเอง (Self-Assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (Peer-Assessment)	4.65	0.45	มากที่สุด	4.53	0.62	มากที่สุด
3.1.5 สนับสนุนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีช่วยในการประเมิน เช่น หน้าจอสัมผัส ประกอบภาพและเสียง หรือเป็นต้น และช่วยในการจัดเก็บข้อมูล เช่น การสแกนผลการประเมินให้เป็นรูปแบบไฟล์ดิจิทัล เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์และค้นหา	4.71	0.41	มากที่สุด	4.59	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.38 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 (ต่อ)

กลยุทธ์	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
3.1.6 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล	4.76	0.35	มากที่สุด	4.53	0.48	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนาการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.59	0.82	มากที่สุด	4.53	0.63	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ						
3.2.1 ประชุมผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน และผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจ การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อพัฒนาการประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.88	0.26	มากที่สุด	4.76	0.41	มากที่สุด
3.2.2 คณะกรรมการฯ กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุป (Summative Assessment) ในสองด้าน คือ 1) การกำกับตนเอง เน้นในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ 2) ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่อง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	4.82	0.35	มากที่สุด	4.65	0.48	มากที่สุด
3.2.3 สนับสนุนการประเมินจากผู้ปกครอง โดยใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น Google Form, Microsoft Form เป็นต้น	4.71	0.45	มากที่สุด	4.47	0.49	มาก
3.2.4 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล	4.76	0.35	มากที่สุด	4.59	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.36 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 19 คน ทำการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)และวิธีการดำเนินการของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 1 ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.81) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.59) **กลยุทธ์รองที่ 1.1** ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในการกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายทางสังคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา ใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกในการปรับปรุงจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.81) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.62) **วิธีการดำเนินการ** 4 วิธี ได้แก่ 1) ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียนและครูชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในการกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.45) 2) แต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัยหรือที่ปรึกษา มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.41) 3) (ร่าง)และพัฒนาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเอง ซึ่งเน้นในเรื่องการควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยเน้นรายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.45) 4) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ร่วมพิจารณาและตรวจสอบผลการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ แล้วนำผลไปปรับปรุงก่อนบรรจุในหลักสูตร มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.41)

กลยุทธ์หลักที่ 1 **กลยุทธ์รองที่ 1.2** ปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายการศึกษา และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.81) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.62) **วิธีการดำเนินการ** 4 วิธี ได้แก่ 1) คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดมาตรฐานและ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ

- 1) การกำกับตนเอง เน้นการควบคุมอารมณ์ และการจดจ่อใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เน้นเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.63) 2) ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมพิจารณา และตรวจสอบ ผลการปรับปรุงกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ แล้วนำผลการพิจารณา และตรวจสอบไปปรับปรุงก่อนบรรจุในหลักสูตร มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.49) 3) สิ้นปีการศึกษา คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และเผยแพร่โดยใช้เทคโนโลยี เพื่อทำให้ง่ายต่อการเข้าถึงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นระบบ Google Document หรือ Microsoft OneDrive เป็นต้น มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.26) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.59)

กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.63) **กลยุทธ์รองที่ 2.1** ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) **วิธีการดำเนินการ** 5 วิธี ได้แก่ 1) จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อชี้แจง สร้างการรับรู้ และความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.45) 2) จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ทั้งสามกิจกรรม ได้แก่กิจกรรมอธิบาย กิจกรรมประเมิน กิจกรรมเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกรูปแบบปฏิบัติงาน มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.26) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) 3) กระตุ้นให้ครูผู้สอนทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในรูปแบบเชิงรุก (Active Learning) และนำไปทดลองใช้ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.48) 4) สนับสนุนให้ครูผู้สอนออกแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้เชิง

สะท้อนคิด ด้วยการนำเทคโนโลยีบันทึกภาพเคลื่อนไหวขณะทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) 5) ผู้บริหาร นิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการจัดการ ประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูผู้สอนและใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกประชุมในลักษณะออนไลน์ และผสมผสาน เพื่อความสะดวกประหยัดเวลา และสามารถบันทึกการประชุมในรูปแบบเสียง และภาพเคลื่อนไหวได้ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.45)

กลยุทธ์หลักที่ 2 กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับคุณภาพการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ใน ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) **วิธีการดำเนินการ 7 วิธี ได้แก่** 1) จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อทำความเข้าใจ ในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเทียบเคียง เปรียบเทียบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) 2) จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยเน้นกิจกรรมลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่ รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการ ปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) 3) สนับสนุนครูผู้สอนในการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยจัดหาข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม จัดหาสื่อ และ ทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเชิงปฏิบัติ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.48) 4) เร่งเร้าให้ครูผู้สอน ใช้วิธี ที่หลากหลายในการทำกิจกรรมการลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.63) 5) ผลักดันให้ ครูผู้สอนจัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้เป็นรูปแบบ Project-based Learning ด้วยการร่วมกันกำหนด รูปแบบในโรงเรียน แล้วนำไปใช้ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.49) 6) เปิดโอกาสให้นักเรียน และผู้ปกครองได้มี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสะท้อนความรู้สึกลงในการจัดกิจกรรม อย่างเป็นทางการและไม่ อย่างเป็นทางการมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.73) 7) ติดตาม และประเมินผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรม

เชิงปฏิบัติ โดยนำผลการจัดประสบการณ์มาสะท้อน และเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูผู้สอน มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45)

กลยุทธ์หลักที่ 3 พัฒนาการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.80) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.59) **กลยุทธ์รองที่ 3.1** พัฒนาการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลโดยใช้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.81) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.73) **วิธีดำเนินการ 6** วิธี ได้แก่ 1) ประชุมผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนเพื่อทำความเข้าใจ การประเมิน ให้สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) 2) แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินผลการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) 3) กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เน้นการกำกับตนเอง ในเรื่อง การควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.26) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) 4) สนับสนุนการประเมินด้วยตนเอง (Self-Assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (Peer-Assessment) มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.62) 5) สนับสนุนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีช่วยในการประเมิน เช่น หน้าจอสัมผัส ประกอบภาพและเสียง หรือเป็นต้น และช่วยในการจัดเก็บข้อมูล เช่น การสแกนผลการประเมินให้เป็นรูปแบบไฟล์ดิจิทัล เพื่อถ่ายทอดการวิเคราะห์และค้นหา มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.45) 6) คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.48)

กลยุทธ์หลักที่ 3 กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนาการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วน

เกี่ยวข้อง มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.82) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.63) **วิธีดำเนินการ 4** วิธี ได้แก่ 1) ประชุมผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน และผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจ การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อพัฒนาการประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.26) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.41) 2) คณะกรรมการฯ กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุป (Summative Assessment) ในสองด้าน คือ 1) การกำกับตนเอง เน้นในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ 2) ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) 3) สนับสนุนการประเมินจากผู้ปกครอง โดยใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น Google Form, Microsoft Form เป็นต้น มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.49) 4) คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.35) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.48)

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะการพัฒนา(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 1) ดังนี้

1. กลยุทธ์หลัก มีความเหมาะสม พร้อมให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีสภาพเป็น SO สภาพแวดล้อมภายในเป็นจุดแข็ง สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นโอกาส ดังนั้น คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) ต้องเขียนกลยุทธ์เช่น “ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร.....” เป็นต้น

1.2 การประเมินมีสภาพเป็น SO สภาพแวดล้อมภายในเป็นจุดแข็ง สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นโอกาส ดังนั้น คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) เช่น “พัฒนา” เป็นคำสำคัญในการเขียนกลยุทธ์พลิกฟื้น (Turn Around)

2. กลยุทธ์รอง มีความเหมาะสม พร้อมให้ข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีสภาพเป็น SO คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) และคำว่า “ปรับปรุง” เป็นคำสำคัญในการเขียนกลยุทธ์พลิกฟื้น (Turn Around)

2.2 การเขียนกลยุทธ์รอง ควรนำ “เครือข่ายการศึกษาและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม” และควรใส่ในการดำเนินการ

2.3 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสภาพเป็น SO คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) และคำว่า “ปรับปรุง” เป็นคำสำคัญในการเขียนกลยุทธ์พลิกฟื้น (Turn Around)

2.4 รูปแบบการเขียนกลยุทธ์รอง คำที่ขีดเส้นใต้ ควรจะต้องสร้างนิยามศัพท์เฉพาะหากมีความสำคัญกับการวิจัยนี้

2.5 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรระบุว่าหมายถึงใครบ้าง

2.6 การประเมินเพื่อพัฒนา มีสภาพเป็น SO คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy) และคำว่า “พัฒนา” เป็นคำสำคัญในการเขียนกลยุทธ์พลิกฟื้น (Turn Around) และต้องนำความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นจุดแข็ง มาเขียนแทน การกำกับตนเอง ซึ่งเป็นจุดอ่อน

3. วิธีการดำเนินการ ข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรระบุว่าหมายถึงใครบ้าง และให้ระบุนักเรียนหมายถึงนักเรียนอนุบาล

3.2 การนำเทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกในการปรับปรุง

3.3 การเขียนวิธีการดำเนินการ ควรต้องใช้คำตรงกับที่ปรากฏในนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4 การเขียนวิธีการดำเนินการ คำว่า “สนับสนุน” เป็นคำสำคัญสำหรับเขียนกลยุทธ์ การเขียนวิธีการดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร สนับสนุนอย่างไร อาจใช้คำว่า “กระตุ้น” หรือ “จูงใจ” แทนคำว่า “เร่งเร้า”

3.5 การเขียนวิธีการดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจน เช่น การเลือก คืออะไร เป็นข้อความไม่สมบูรณ์

3.6 การประเมินเพื่อพัฒนา มีสภาพเป็น SO คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy)

3.7 การนำเสนอกิจกรรมควรมีการสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองถึงพฤติกรรมของเด็กเพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง

3.8 การเขียนวิธีการดำเนินการคำว่า “สนับสนุน” เป็นคำสำคัญสำหรับเขียนกลยุทธ์ การเขียนวิธีการดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร สนับสนุนอย่างไร

3.9 การเขียนวิธีการดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจน เช่น การประเมิน ใครประเมินตนเองและเพื่อนคือใคร

4.3.4 ปรับปรุง(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2

(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ
ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2 นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 4.3.3
มาพัฒนาเป็น(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ
ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.39 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. เพิ่มคุณค่าหลักสูตร เสริมสร้างพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (จุดแข็ง S)	1.1 ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในการ กำกับตนเอง ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ด้วย พลังเครือข่ายทางสังคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทาง การศึกษา และเทคโนโลยีอำนวยความสะดวก (จุดแข็ง-โอกาส : SO) 1. การกำกับตนเอง (S1,5) 1.1 การควบคุมพฤติกรรม (W) 1.2 การจดจ่อใส่ใจ (W) 2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,6) 2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (W) เศรษฐกิจ (O3,5) เทคโนโลยี (O5,5) เทคโนโลยี (O5,6)	1.1.1 ประชุมผู้บริหาร ผู้แทนพ่อแม่ผู้ปกครอง และครู ชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จ ของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในการกำกับตนเอง และ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล 1.1.2 แต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จ ของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูปฐมวัย พ่อแม่ ผู้ปกครอง นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การศึกษาปฐมวัย 1.1.3 ใช้เทคโนโลยีการจัดเก็บข้อมูลออนไลน์ เช่น Google Drive/ Google Form ช่วยอำนวยความสะดวกในการกรอกและจัดเก็บข้อมูล ใน การร่าง และพัฒนาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่ รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเอง ซึ่ง เน้นในเรื่องการควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อ ใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล จะเน้น รายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องการเข้าใจความรู้สึก ของผู้อื่น 1.1.4 ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ ร่วมพิจารณา และตรวจสอบ ผลการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่ รุ่นเยาว์

ตารางที่ 4.40 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. เพิ่มคุณค่าหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (จุดแข็ง S)	<p>1.2 ปรับปรุงมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยเครือข่ายการศึกษา และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความปลอดภัยและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความปลอดภัยและสังคม</p> <p>(จุดแข็ง-โอกาส : SO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (S1,8)</p> <p>1.1 การควบคุมอารมณ์ (W)</p> <p>1.2 การจดจ่อใส่ใจ (W)</p> <p>2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9)</p> <p>2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (W)</p> <p>2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น (W)</p> <p>สังคม (O4,8)</p> <p>เทคโนโลยี (O5,8)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,9)</p> <p>สังคม (O4,9)</p> <p>เทคโนโลยี (O5,9)</p>	<p>1.2.1 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจัดทำร่างมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเอง เน้นการควบคุมอารมณ์ และการจดจ่อใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เน้นเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น</p> <p>1.2.2 ระดมความคิดเห็นผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมพิจารณา และตรวจสอบ ร่างมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p> <p>1.2.3 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป และเผยแพร่โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อทำให้ง่ายต่อการเข้าถึงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นระบบ Google Drive หรือ Microsoft OneDrive เป็นต้น</p>

ตารางที่ 4.40 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
<p>2. พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p>	<p>2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ใน <u>ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด</u> เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้เทคโนโลยีประยุกต์ให้ช่วยต่อการดำเนินการ</p> <p>(จุดอ่อน-โอกาส : WO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (W1,14)</p> <p>2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,15)</p> <p>สังคม (O4,14)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,14)</p> <p>การเมือง นโยบาย (O2,14)</p> <p>สังคม (O4,15)</p>	<p>2.1.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อชี้แจง สร้างการรับรู้ และความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด</p> <p>2.1.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ทั้งสามกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมอธิบาย กิจกรรมประเมิน กิจกรรมเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน</p> <p>2.1.3 กระตุ้นให้ครูผู้สอนพัฒนาการทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในรูปแบบเชิงรุก (Active Learning) และนำไปทดลองใช้</p> <p>2.1.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนออกแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้เชิงสะท้อนคิด ด้วยการนำเทคโนโลยีบนที่ภาพเคลื่อนไหวขณะทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย</p> <p>2.1.5 ผู้บริหาร นิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูผู้สอนและใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกในการประชุมในลักษณะออนไลน์ และผสมผสานเพื่อความสะดวกประหยัดเวลา และสามารถบันทึกการประชุมในรูปแบบเสียง และภาพเคลื่อนไหวได้</p>

ตารางที่ 4.40 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
<p>2. พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p>	<p>2.2 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทางการศึกษา</p> <p>(จุดอ่อน-โอกาส : WO)</p> <p>1. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,30)</p> <p>2. การกำกับตนเอง (W1,29)</p> <p>เทคโนโลยี (O5,30)</p> <p>เศรษฐกิจ (T3,29)</p> <p>สังคม (T4,29)</p> <p>การเมือง (T2,29)</p> <p>เทคโนโลยี (T5,29)</p>	<p>2.2.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเทียบเคียง เปรียบเทียบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดประสบการณ์เรียนรู้</p> <p>2.2.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติโดยเน้นกิจกรรมลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน</p> <p>2.2.3 สนับสนุนครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยจัดหาข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม จัดหาสื่อ และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเชิงปฏิบัติ</p> <p>2.2.4 เร่งเจ้าหน้าที่ครูผู้สอน ใช้วิธีที่หลากหลายในการทำกิจกรรมการลงมือทำ และการเลือก</p> <p>2.2.5 ผลักดันให้ครูผู้สอนจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เป็นรูปแบบ Project-based Learning ด้วยการร่วมกันกำหนดรูปแบบในโรงเรียน แล้วนำไปใช้</p> <p>2.2.6 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสะท้อนความรู้สึกลงในการจัดกิจกรรม อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ</p> <p>2.2.7 ติดตาม และประเมินผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยนำผลการจัดประสบการณ์มาสะท้อน และเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูผู้สอน</p>

ตารางที่ 4.40 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
<p>3. เพิ่มความหลากหลายในการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p>	<p>3.1 เพิ่มเป้าหมายเชิงพฤติกรรมในการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) บนพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้การประเมินแบบมีส่วนร่วมของครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง นักเรียน และใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ</p> <p>(จุดแข็ง-โอกาส : SO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (W 1,44)</p> <p>1.1 การควบคุมอารมณ์ (W)*</p> <p>1.2 การควบคุมพฤติกรรม (W)*</p> <p>1.3 การจดจ่อใส่ใจ (W)*</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,44)</p> <p>สังคม (O4,44)</p> <p>*รายละเอียดจากตารางที่</p>	<p>3.1.1 ประชุมผู้บริหาร ผู้แทนพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายการประเมินแบบมีส่วนร่วม ให้สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p> <p>3.1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการการประเมินผลการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย</p> <p>3.1.3 กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบมีส่วนร่วม (Formative Assessment) ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เน้นการกำกับตนเอง ในเรื่องการควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจ ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่อง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น</p> <p>3.1.4 สนับสนุนการประเมินด้วยตนเอง (Self-Assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (Peer-Assessment)</p> <p>3.1.5 สนับสนุนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีช่วยในการประเมิน เช่น หน้าจอสัมผัส ประกอบภาพและเสียง หรือเป็นต้น และช่วยในการจัดเก็บข้อมูล เช่น การสแกนผลการประเมินให้เป็นรูปแบบไฟล์ดิจิทัล เพื่อถ่ายทอดการวิเคราะห์และค้นหา</p> <p>3.1.6 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบมีส่วนร่วม (Formative Assessment) ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล</p>

ตารางที่ 4.40 (ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับที่ 2) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
3. เพิ่มความหลากหลายในการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	<p>3.2 เพิ่มเป้าหมายเชิงพฤติกรรมกรรมการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) บนพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้การมีส่วนร่วมของครู พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียน และนำเทคโนโลยีช่วยอำนวยความสะดวกในการประเมินและจัดเก็บ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน</p> <p>(จุดแข็ง-โอกาส : SO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (S1,44)</p> <p>1.1 การควบคุมอารมณ์ (W)</p> <p>2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,46)</p> <p>2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (W)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,44)</p> <p>สังคม (O4,44)</p>	<p>3.2.1 ประชุมผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน และพ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจ การประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อพัฒนาการประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p> <p>3.2.2 คณะกรรมการฯ กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ในสองด้าน คือ 1) การกำกับตนเอง เน้นในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ 2) ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่อง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น</p> <p>3.2.3 สนับสนุนการประเมินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยอบรมให้ความรู้ในใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการประเมิน เช่น Google Form, Microsoft Form</p> <p>3.2.4 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ทำการวิเคราะห์ผลการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ประเมิน ปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล</p>

4.3.5 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2 โดยการสนทนากลุ่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ได้ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 10 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์เป็นฉบับสมบูรณ์ ดังนี้

1. กลยุทธ์หลัก จำนวน 3 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ โดยกลยุทธ์ที่เป็นการเสริมจุดแข็งควรใช้คำที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นกลยุทธ์เชิงรุก เช่นการใช้คำ ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร

2. กลยุทธ์รอง จำนวน 6 กลยุทธ์ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ มีประเด็นแก้ไขโดยควรเขียนกลยุทธ์รองให้เห็นถึงความต้องการในการพัฒนาไปสู่กลยุทธ์หลัก

3. วิธีการดำเนินการ จำนวน 29 ข้อ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ โดยมีประเด็นแก้ไขดังนี้

3.1 คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรระบุว่าจะหมายถึงใครบ้าง และให้ระบุนักเรียนหมายถึงนักเรียนอนุบาล

3.2 การนำเทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกในการปรับปรุง

3.3 การเขียนวิธีการดำเนินการ ควรต้องใช้คำตรงกับที่ปรากฏในนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4 การเขียนวิธีการดำเนินการ คำว่า “สนับสนุน” เป็นคำสำคัญสำหรับเขียนกลยุทธ์ การเขียนวิธีดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร สนับสนุนอย่างไร อาจใช้คำว่า “กระตุ้น” หรือ “จูงใจ” แทนคำว่า “เร่งเร้า”

3.5 การเขียนวิธีการดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจน เช่น การเลือก คืออะไร เป็นข้อความไม่สมบูรณ์

3.6 การประเมินเพื่อพัฒนา มีสภาพเป็น SO คำสำคัญที่ใช้เขียนกลยุทธ์ ต้องเป็นกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy)

3.7 การนำเสนอกิจกรรมควรมีการสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองถึงพฤติกรรมของเด็กเพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง

3.8 การเขียนวิธีการดำเนินการคำว่า “สนับสนุน” เป็นคำสำคัญสำหรับเขียนกลยุทธ์ การเขียนวิธีดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร สนับสนุนอย่างไร

3.9 การเขียนวิธีการดำเนินการต้องเขียนให้ชัดเจน เช่น การประเมิน ใครประเมินตนเอง และเพื่อนคือใคร

4.3.6 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ฉบับสมบูรณ์

นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงและพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหาร
วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับ
สมบูรณ์) แสดงดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.40 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. เพิ่มคุณค่าพัฒนา หลักสูตรเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่น เยาว์ (จุดแข็ง S)	1.1 ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในการ กำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ของนักเรียน โดยเครือข่ายทางสังคมผู้มีส่วนได้ส่วน เสียทางการศึกษา ใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวก ในการปรับปรุงจุดมุ่งหมาย (จุดแข็ง-โอกาส : SO) 1. การกำกับตนเอง (S1,5) 1.1 การควบคุมพฤติกรรม (W) 1.2 การจดจ่อใส่ใจ (W) 2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,6) 2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (W) เศรษฐกิจ (O3,5) เทคโนโลยี (O5,5) เทคโนโลยี (O5,6)	1.1.1 ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียน และ ครู ชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องการเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ใน การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่าง บุคคลของนักเรียน 1.1.2 แต่งตั้ง คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จ ของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การศึกษาปฐมวัยหรือที่ปรึกษา 1.1.3 ร่างและพัฒนาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเอง ซึ่งเน้นในเรื่องการควบคุมพฤติกรรม และการจด จ่อใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดย เน้นรายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องการเข้าใจ ความรู้สึกของผู้อื่น 1.1.4 ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัด ประสบการณ์เรียนรู้ ร่วมพิจารณา และตรวจสอบ ผลการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่ รุ่นเยาว์ แล้วนำผลไปปรับปรุงก่อนบรรจุใน หลักสูตร

ตารางที่ 4.41 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
1. เพิ่มคุณค่าพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (จุดแข็ง S)	<p>1.2 ปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของหลักสูตรเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายการศึกษา และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>(จุดแข็ง-โอกาส : SO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (S1,8)</p> <p>1.1 การควบคุมอารมณ์ (W)</p> <p>1.2 การจดจ่อใส่ใจ (W)</p> <p>2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,9)</p> <p>2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (W)</p> <p>2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น (W)</p> <p>สังคม (O4,8)</p> <p>เทคโนโลยี (O5,8)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,9)</p> <p>สังคม (O4,9)</p> <p>เทคโนโลยี (O5,9)</p>	<p>1.2.1 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้าง พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) การกำกับตนเอง เน้นการควบคุมอารมณ์ และการจดจ่อใส่ใจ 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เน้นเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น</p> <p>1.2.2 ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมพิจารณา และตรวจสอบ ผลการปรับปรุงกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ แล้วนำผลการพิจารณา และตรวจสอบไปปรับปรุงก่อนบรรจุในหลักสูตร</p> <p>1.2.3 สิ้นปีการศึกษา คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้จากการติดตาม ประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และเผยแพร่โดยใช้เทคโนโลยี เพื่อทำให้ง่ายต่อการเข้าถึงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ระบบ Google Document หรือ Microsoft OneDrive เป็นต้น</p>

ตารางที่ 4.41 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
<p>2. พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p>	<p>2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านการแข่งขันสะท้อนคิด เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562</p> <p>(จุดอ่อน-โอกาส : WO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (W1,14)</p> <p>2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,15)</p> <p>สังคม (O4,14)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,14)</p> <p>การเมือง นโยบาย (O2,14)</p> <p>สังคม (O4,15)</p>	<p>2.1.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อชี้แจง สร้างการรับรู้ และความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการแข่งขันสะท้อนคิด</p> <p>2.1.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมแข่งขันสะท้อนคิด ทั้งสามกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมอธิบาย กิจกรรมประเมิน กิจกรรมเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน</p> <p>2.1.3 กระตุ้นให้ครูผู้สอนทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมแข่งขันสะท้อนคิด ในรูปแบบเชิงรุก (Active Learning) และนำไปทดลองใช้</p> <p>2.1.4 สนับสนุนให้ครูผู้สอนออกแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้เชิงสะท้อนคิด ด้วยการนำเทคโนโลยีบนที่ภาพเคลื่อนไหวขณะทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย</p> <p>2.1.5 ผู้บริหาร นิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมแข่งขันสะท้อนคิด โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูผู้สอน และใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกในการประชุมในลักษณะออนไลน์ และผสมผสาน เพื่อความสะดวกประหยัดเวลา และสามารถบันทึกการประชุมในรูปแบบเสียง และภาพเคลื่อนไหวได้</p>

ตารางที่ 4.41 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
<p>2. พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p>	<p>2.2 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา</p> <p>(จุดอ่อน-โอกาส : WO)</p> <p>1. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (W1,30)</p> <p>2. การกำกับตนเอง (W1,29) เทคโนโลยี (O5,30)</p> <p>เศรษฐกิจ (T3,29)</p> <p>สังคม (T4,29)</p> <p>การเมือง (T2,29)</p> <p>เทคโนโลยี (T5,29)</p>	<p>2.2.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเทียบเคียง เปรียบเทียบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดประสบการณ์เรียนรู้</p> <p>2.2.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติโดยเน้นกิจกรรมลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน</p> <p>2.2.3 สนับสนุนครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยจัดหาข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม จัดหาสื่อ และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเชิงปฏิบัติ</p> <p>2.2.4 เร่งเจ้าหน้าที่ครูผู้สอน ใช้วิธีที่หลากหลายในการทำกิจกรรมการลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก</p> <p>2.2.5 ผลักดันให้ครูผู้สอนจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เป็นรูปแบบ Project-based Learning ด้วยการร่วมกันกำหนดรูปแบบในโรงเรียน แล้วนำไปใช้</p> <p>2.2.6 เปิดโอกาสให้นักเรียน และผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสะท้อนความรู้สึกร่วมในการจัดกิจกรรม อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ</p> <p>2.2.7 ติดตาม และประเมินผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยนำผลการจัดประสบการณ์มาสะท้อน และเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูผู้สอน</p>

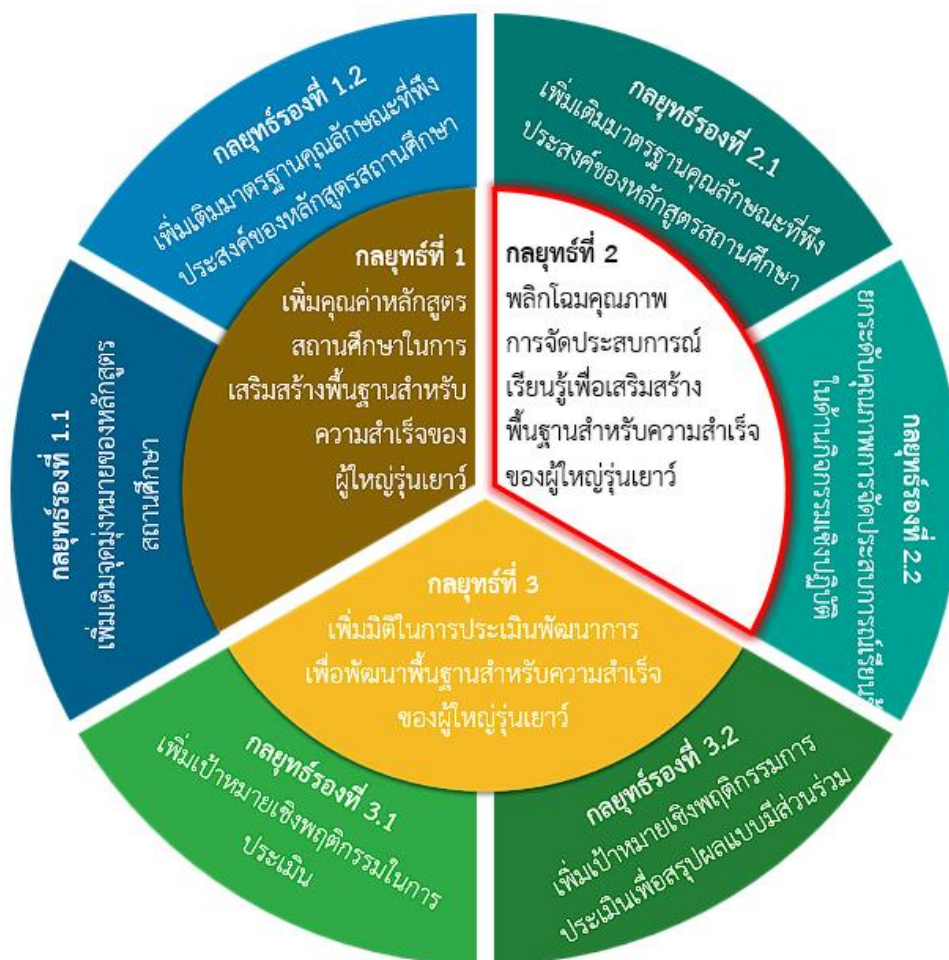
ตารางที่ 4.41 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
<p>3. เพิ่มมิติในการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p>	<p>3.1 เพิ่มเป้าหมายเชิงพฤติกรรมในการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) บนพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้การประเมินแบบมีส่วนร่วมของครู พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน และใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ</p> <p>(จุดแข็ง-โอกาส : SO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (W1,44)</p> <p>1.1 การควบคุมอารมณ์ (W)</p> <p>1.2 การควบคุมพฤติกรรม (W)</p> <p>1.3 การจดจ่อใส่ใจ (W)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,44)</p> <p>สังคม (O4,44)</p>	<p>3.1.1 ประชุมผู้บริหาร พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายการประเมินแบบมีส่วนร่วม ให้สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์</p> <p>3.1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย</p> <p>3.1.3 กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบมีส่วนร่วม (Formative Assessment) ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านการกำกับตนเอง เช่น ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น เช่น....</p> <p>3.1.4 สนับสนุนการประเมินด้วยตนเอง (Self-Assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (Peer-Assessment)</p> <p>3.1.5 ใช้เทคโนโลยีช่วยในการประเมิน เช่น หน้าจอสัมผัส ประกอบภาพและเสียง หรือเป็นต้น และช่วยในการจัดเก็บข้อมูล เช่น การสแกนผลการประเมินให้เป็นรูปแบบไฟล์ดิจิทัล เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์และค้นหา</p> <p>3.1.6 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล</p>

ตารางที่ 4.41 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (ฉบับสมบูรณ์) (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีการดำเนินการ
3. เพิ่มมิติในการประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	<p>3.2 เพิ่มเป้าหมายเชิงพฤติกรรมการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) บนพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้การมีส่วนร่วมของครู พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียน และนำเทคโนโลยีช่วยอำนวยความสะดวกในการประเมินและจัดเก็บ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน</p> <p>(จุดแข็ง-โอกาส : SO)</p> <p>1. การกำกับตนเอง (S1,44)</p> <p>1.1 การควบคุมอารมณ์ (W)</p> <p>2. ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (S1,46)</p> <p>2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (W)</p> <p>เศรษฐกิจ (O3,44)</p> <p>สังคม (O4,44)</p>	<p>3.2.1 ประชุมผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน และผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจ การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อพัฒนาการประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร และมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p> <p>3.2.2 คณะกรรมการประเมินผลฯ กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ในสองด้าน คือ 1) ด้านการกำกับตนเอง เน้นในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ 2) ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น</p> <p>3.2.3 สนับสนุนการประเมินจากผู้ปกครอง โดยใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น Google Form, Microsoft Form เป็นต้น</p> <p>3.2.4 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ทำการวิเคราะห์ผลการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ประเมิน ปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล</p>

จากตารางที่ 4.41 นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์ ฉบับที่ 2 มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์รอง 29 วิธีการดำเนินการ โดยแสดงดังแผนภาพ

ภาพที่ 4.1 แผนภาพกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีพหุระยะ (Multiphase Mixed Method Research) โดยใช้การหาข้อมูลจากเอกสาร การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งออกแบบเป็นขั้นตอนเชิงอธิบาย (Explanatory Sequential Design)

ในบทนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ผลการศึกษารอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่าในภาพรวมมีความเหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับเปลี่ยนคำให้เหมาะสมกับบริบท และความหมายกระชับชัดเจนมากขึ้น สามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยออกเป็น 2 กรอบแนวคิดได้แก่

1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีองค์ประกอบดังนี้

1.1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์

1.2) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบไปด้วย กิจกรรมเชิงปฏิบัติ และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

1.3) การประเมินพัฒนาการ ประกอบไปด้วย การประเมินเพื่อพัฒนา และการประเมินเพื่อสรุปผล

2) พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ และมีองค์ประกอบย่อยรวม 6 ข้อ ได้แก่

2.1) ด้านการกำกับตนเอง ประกอบด้วย การควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจ

2.2) ด้านความรู้และทักษะในเรื่องระหว่างบุคคล ประกอบด้วย การเข้าใจผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

5.1.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพภายใน

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารองลงมาคือการประเมินพัฒนาการและการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาเรียงองค์ประกอบของการบริหารวิชาการมีผลดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นั้น เรื่องความรู้และทักษะระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และเรื่องการกำกับตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีผลดังนี้

1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เรื่องการกำกับตนเอง พบว่า การควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในเรื่องความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและ การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์ ในเรื่องการกำกับตนเอง พบว่า การจดจ่อใส่ใจมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด และ การควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในเรื่องความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.2 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า กิจกรรมเชิงปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ในภาพรวมของการจัดประสบการณ์เรียนรู้จำแนก

ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นั้น เรื่องความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเรื่องการทำกับตนเองเล็กน้อย เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยมีผลดังนี้

1) กิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในด้านการกำกับตนเอง พบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการจดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในด้านการกำกับตนเอง พบว่า การควบคุมอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรมนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน และการจดจ่อใส่ใจค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.3 การประเมินพัฒนาการ พบว่าการประเมินเพื่อพัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ในภาพรวมของการประเมินพัฒนาการ จำแนกตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า การกำกับตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และ ความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของการประเมินพัฒนาการ มีผลดังนี้

1) การประเมินเพื่อพัฒนา ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) การประเมินเพื่อสรุปผล ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการและการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของแต่ละด้านมีผลดังนี้

2.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่าการกำหนดจุดมุ่งหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในภาพรวมของการ

พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้น ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการกำกับตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านมีผลดังนี้

1) ด้านย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ในด้านการกำกับตนเอง พบว่าการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) ด้านย่อยของการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ในด้านการกำกับตนเองพบว่าการจัดจ่อใส่ใจและการควบคุมอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2.2 การประเมินพัฒนาการ พบว่าการประเมินเพื่อพัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ในภาพรวมของการประเมินพัฒนาการนั้น พบว่าด้านการกำกับตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

1) ด้านย่อยการประเมินเพื่อพัฒนา ในด้านการกำกับตนเองพบว่าการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2) ด้านย่อยของการประเมินเพื่อสรุปผล ในด้านการกำกับตนเองพบว่าการควบคุมพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2.3 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า กิจกรรมเชิงปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในภาพรวมของนั้นด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการกำกับตนเอง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

1) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในด้านการกำกับตนเองพบว่าการควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่าการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในด้านการกำกับตนเอง พบว่าการควบคุมอารมณ์และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน และการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ย

ต่ำที่สุด ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า การสร้างสัมพันธภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

5.1.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพภายนอก

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า สภาพเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมาคือ สภาพสังคมและเศรษฐกิจตามลำดับ และสภาพการเมืองมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของแต่ละด้านมีผล ดังนี้

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

1.2 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

1.3 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหารวิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ และด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

1.4 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

จำแนกตามสภาพเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหาร วิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ และด้านการ จัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด

2. สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า สภาพเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึง ประสงค์สูงสุด รองลงมาคือ สภาพสังคมและสภาพเศรษฐกิจตามลำดับ และสภาพการเมืองมีค ่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2.1 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหาร วิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการมี ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้และด้านการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหาร วิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการประเมินพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2.3 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหาร วิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ และด้าน การจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด

2.4 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตาม แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามสภาพเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการบริหาร วิชาการตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และด้านการประเมินพัฒนาการตามลำดับ

5.1.3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

5.1.3.1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยภาพรวมของการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุดคือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ รองลงมาคือการประเมินพัฒนาการและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของแต่ละด้าน มีผลดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่าหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะพึงประสงค์มีค่าต่ำที่สุด ในภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้น ด้านการกำกับตนเองมีค่าสูงที่สุด และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล มีค่าต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านมีผลดังนี้

1.1 หัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ในด้านการกำกับตนเองพบว่าหัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการควบคุมอารมณ์มีค่าต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่าหัวข้อการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีค่าต่ำที่สุด

1.2 หัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ในด้านการกำกับตนเองพบว่าหัวข้อการควบคุมอารมณ์ มีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด

2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติมีค่าต่ำที่สุด ในภาพรวมของนั้น ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าสูงกว่าการกำกับตนเอง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในด้านการกำกับตนเอง พบว่า หัวข้อการควบคุมอารมณ์มีค่าสูงที่สุด หัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุด และส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำสุด

2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในด้านการกำกับตนเอง พบว่า หัวข้อการจดจ่อใส่ใจนั้น มีค่าสูงสุด และหัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุด ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า การสร้างสัมพันธภาพมีค่าสูงสุด และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด

3. การประเมินพัฒนาการ พบว่า การประเมินเพื่อพัฒนามีค่าสูงที่สุด ส่วนการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าต่ำที่สุด ในภาพรวมของการประเมินพัฒนาการนั้น พบว่า ด้านการกำกับตนเองมีค่าสูงที่สุด ส่วนด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายงานองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา ในด้านการกำกับตนเองพบว่า หัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการควบคุมอารมณ์และหัวข้อการจดจ่อใส่ใจมีค่าเท่ากัน ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่ามากที่สุด และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด

3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล ในด้านการกำกับตนเอง พบว่า หัวข้อการควบคุมอารมณ์มีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุด ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล พบว่า หัวข้อการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด และหัวข้อการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด

5.1.3.2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

จุดแข็ง-โอกาส

1) สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อการกำกับตนเอง หัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และด้านการกำกับตนเอง

2) สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อด้านการกำกับตนเอง และหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม

1) สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อ ด้านการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในหัวข้อการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อด้านการกำกับตนเอง

และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

2) สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในหัวข้อการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้

จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม

1) สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ เพื่อการกำกับตนเอง กิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

2) สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมพบเจอสิ่งใหม่ เพื่อการกำกับตนเอง กิจกรรมฝึกฝนเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

3) สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมฝึกฝนเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

จุดอ่อน-โอกาส

1) สภาพการเมืองเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเลือกเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการประเมินเพื่อการกำกับตนเอง และในกิจกรรมลงมือทำเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

2) สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

3) สภาพสังคมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการประเมินเพื่อการกำกับตนเอง

4) สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมลงมือทำเพื่อการกำกับตนเอง หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการ

อธิบายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการประเมินเพื่อการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการประเมินเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม

1) สภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาพรวม เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

2) สภาพเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อการกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการอธิบายเพื่อการกำกับตนเอง ในกิจกรรมการประเมิน เพื่อการกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

3) สภาพสังคมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเอง ในกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเชื่อมโยงเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

4) สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดอ่อนด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในกิจกรรมการเลือกเพื่อการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

3. การประเมินพัฒนาการ

จุดแข็ง-โอกาส

1) สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

2) สภาพเศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนาเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

5) สภาพสังคมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการประเมินพัฒนาการ ในการประเมินเพื่อพัฒนาเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในการประเมินเพื่อสรุปผลเพื่อการกำกับตนเอง และเพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม

สภาพเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการประเมินพัฒนาการในการประเมินเพื่อพัฒนา เพื่อความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

สามารถสรุปผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นจุดแข็ง ซึ่งสังคมและเทคโนโลยีเป็นโอกาส (SO) แต่การเมืองและเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคาม (ST)
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้เป็นจุดอ่อน ซึ่งการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคาม (WT)
3. การประเมินพัฒนาการเป็นจุดแข็ง ซึ่งการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีเป็นโอกาส (SO)

5.1.3.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบไปด้วยกลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 6 กลยุทธ์ วิธีดำเนินการ 29 วิธีนำเสนอโดยการเรียงลำดับตามกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการ 3 ด้านคือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดประสบการณ์เรียนรู้และการประเมินพัฒนาการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 เพิ่มคุณค่าหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กลยุทธ์รองที่ 1.1 เพิ่มเติมจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ของนักเรียน ด้วยพลังเครือข่ายทางสังคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษา และใช้ระบบฐานข้อมูลออนไลน์อำนวยความสะดวก

วิธีดำเนินการ

1.1.1 ประชุมผู้บริหาร ผู้แทนพ่อแม่ผู้ปกครอง และครู ชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล

1.1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครู ปรถมวัย พ่อแม่ผู้ปกครอง นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปรถมวัย

1.1.3 ใช้เทคโนโลยีการจัดเก็บข้อมูลออนไลน์ เช่น Google Drive/ Google Form ช่วยอำนวยความสะดวกในการกรอกและจัดเก็บข้อมูล ในการร่าง และพัฒนาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) ด้านการกำกับตนเอง ซึ่งเน้นในเรื่องการควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ้อใส่ใจ 2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล จะเน้นรายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

1.1.4 ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ร่วมพิจารณา และตรวจสอบผลการปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กลยุทธ์รองที่ 1.2 เพิ่มเติมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรเสริมหลักสูตรสถานศึกษาในการสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยเครือข่ายการศึกษา และใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

วิธีดำเนินการ

1.2.1 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฯ จัดทำร่างมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งสองด้านคือ 1) ด้านการกำกับตนเอง เน้นการควบคุมอารมณ์ และการจัดจ้อใส่ใจ 2) ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เน้นเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น

1.2.2 ระดมความคิดเห็นผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานร่วมพิจารณาตรวจสอบร่างมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ และนำไปใช้

1.2.3 คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฯ ประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลไปปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป และเผยแพร่โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อทำให้ง่ายต่อการเข้าถึงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่นระบบ Google Drive หรือ Microsoft OneDrive เป็นต้น

กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กลยุทธ์รองที่ 2.1 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้เทคโนโลยีประยุกต์ให้ง่ายต่อการดำเนินการ

วิธีดำเนินการ

2.1.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อชี้แจง สร้างการรับรู้ และความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด

2.1.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ทั้งสามกิจกรรม ได้แก่กิจกรรมอธิบาย กิจกรรมประเมิน กิจกรรมเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และด้านการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน

2.1.3 ให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดในรูปแบบเชิงรุก (Active Learning) ด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และนำไปทดลองใช้ โดยมีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง

2.1.4 ให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้เชิงสะท้อนคิด (คำขยาย) โดยบันทึกภาพเคลื่อนไหวขณะทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ใช้เทคโนโลยีบันทึกภาพเคลื่อนไหวบันทึกขณะทำกิจกรรมสะท้อนคิด แล้วนำไปให้นักเรียนกลุ่มอื่นรับชม ให้ได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย

2.1.5 ผู้บริหาร นิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูผู้สอน และใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกประชุมในลักษณะออนไลน์ และผสมผสาน เพื่อความสะดวกประหยัดเวลา และสามารถบันทึกการประชุมในรูปแบบเสียง และภาพเคลื่อนไหวได้

กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทางการศึกษา

วิธีดำเนินการ

2.2.1 จัดประชุมผู้บริหาร และครูผู้สอน เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อเทียบเคียง เปรียบเทียบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดประสบการณ์เรียนรู้

2.2.2 จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความสามารถในการจัดประสบการณ์เรียนรู้หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติโดยเน้นกิจกรรมลงมือทำ และกิจกรรมการเลือก เพื่อเสริมสร้าง

พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และด้านการกำกับตนเอง ทั้งในการพัฒนาระหว่างการปฏิบัติงานและนอกการปฏิบัติงาน

2.2.3 ให้ครูผู้สอนจัดประสบการณ์เรียนรู้หัวข้อกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยจัดหาข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม จัดหาสื่อ และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเชิงปฏิบัติ

2.2.4 ให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการลงมือทำและกิจกรรมการเลือก โดยใช้วิธีการที่หลากหลายที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล และศักยภาพของนักเรียน

2.2.5 ให้ครูผู้สอนจัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้เป็นรูปแบบ Project-based Learning ด้วยการร่วมกันกำหนดรูปแบบในโรงเรียน แล้วนำไปใช้

2.2.6 เปิดโอกาสให้นักเรียน และผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสะท้อนความรู้สึกในการจัดกิจกรรม อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.2.7 ติดตาม และประเมินผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมเชิงปฏิบัติ โดยนำผลการจัดประสบการณ์มาสะท้อน และเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างครูผู้สอน

กลยุทธ์หลักที่ 3 เพิ่มมิติในการประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กลยุทธ์รองที่ 3.1 เพิ่มเป้าหมายเชิงพฤติกรรมในการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Assessment) บนพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการกำกับตนเอง และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล โดยใช้การประเมินแบบมีส่วนร่วมของครู พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน และใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

3.1.1 ประชุมผู้บริหาร พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายการประเมินแบบมีส่วนร่วม ให้สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

3.1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครอง นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาปฐมวัย

3.1.3 กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบมีส่วนร่วม (Formative Assessment) ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านการกำกับตนเอง ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

3.1.4 สนับสนุนการประเมินด้วยตนเอง (Self-Assessment) และการประเมินโดยเพื่อน (Peer-Assessment)

3.1.5 ใช้เทคโนโลยีช่วยในการประเมิน เช่นหน้าจอสัมผัส ประกอบภาพและเสียง หรือเป็นต้น และช่วยในการจัดเก็บข้อมูล เช่นการสแกนผลการประเมินให้เป็นรูปแบบไฟล์ดิจิทัล เพื่อถ่ายทอดการวิเคราะห์และสืบค้น

3.1.6 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบมีส่วนร่วม ทำการวิเคราะห์ และปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล

กลยุทธ์รองที่ 3.2 เพิ่มเป้าหมายเชิงพฤติกรรมกรรมการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) บนพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยมีการมีส่วนร่วมของครู พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียน และนำเทคโนโลยีช่วยอำนวยความสะดวกในการประเมินและจัดเก็บให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน

วิธีดำเนินการ

3.2.1 ประชุมผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน และพ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจ การประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อพัฒนาการประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร และมาตรฐาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.2.2 คณะกรรมการประเมินผลฯ กำหนดแนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ในสองด้าน คือ 1) ด้านการกำกับตนเอง เน้นในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ 2) ด้านความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล เน้นในเรื่องการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

3.2.3 สนับสนุนการประเมินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยอบรมให้ความรู้ในใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการประเมิน เช่น Google Form, Microsoft Form

3.2.4 คณะกรรมการฯ กำกับ ติดตาม ผลการใช้แนวทาง รูปแบบ และเครื่องมือการประเมินเพื่อสรุปผลแบบมีส่วนร่วม (Summative Assessment) ทำการวิเคราะห์ผลการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ประเมิน ปรับปรุง แล้วจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการศึกษากรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีรายละเอียดการอภิปราย ดังนี้

กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ประกอบด้วย แนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ได้แก่

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและกำหนด

มาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมเชิงปฏิบัติและกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด และ 3) การประเมินพัฒนาการ ประกอบไปด้วยการประเมินเพื่อพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปผล แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ได้แก่

- 1) ด้านการกำกับตนเอง ประกอบด้วย การควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจ และ
- 2) ด้านความรู้และทักษะในเรื่องระหว่างบุคคล ประกอบด้วย การเข้าใจผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น โดยแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในผลการศึกษาสอดคล้องกับสุพรรณษา ใจอารีย์และคณะ (2561) ที่กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลว่า ประกอบไปด้วย 1) ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการจัดให้เด็กได้ปฏิบัติ ลงมือเล่นและเน้นให้เด็กได้สะท้อนความคิดเสริมการเรียนรู้ตามพัฒนาการครบทุกด้าน 3) ด้านการวัดและประเมินพัฒนาการ ทั้งประเมินเพื่อพัฒนาและสรุปผลพัฒนาการ รวมถึงการนิเทศกำกับและติดตามผลการประเมินพัฒนาการผู้เรียน และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่ได้กำหนดหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ประกอบด้วยการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย การจัดประสบการณ์เรียนรู้แก่ผู้เรียนที่เน้นการลงมือปฏิบัติ การเล่นและการทำงานของสมองที่สะท้อนการคิดเพื่อพัฒนาการตามวัยของผู้เรียนและการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่มีจุดประสงค์การประเมินความก้าวหน้าของเด็ก (Formative Evaluation) หรือการประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) หรือการประเมินเพื่อเรียน (Assessment for Learning) เป็นการประเมินระหว่างการจัดประสบการณ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กในระหว่างทำกิจกรรมประจำวัน/กิจวัตรประจำวันปกติอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูลแล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของเด็ก และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอน การประเมินพัฒนาการกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้สอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กันหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใด การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ก็ขาดประสิทธิภาพ เป็นการประเมินผลเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ควรส่งเสริม ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินพัฒนาการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลของประเด็นที่กำหนด สิ่งที่สำคัญที่สุดในการประเมินความก้าวหน้า คือ การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กในลักษณะการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ทำให้การเรียนรู้ของเด็กเพิ่มพูนปรับเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้เด็กสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ และการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) หรือการประเมินเพื่อตัดสินผลพัฒนาการ (Summative Assessment) เป็นการประเมินสรุปพัฒนาการเพื่อตัดสินพัฒนาการของเด็กว่า มีความพร้อมตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยหรือไม่

เพื่อเป็นการเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นั้น สอดคล้องกับ Nagaoka et al. (2015) ได้เสนอแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์นั้น จำแนกองค์ประกอบได้เป็นปัจจัยหลักและพื้นฐาน 4 ประการที่ส่งผลถึงความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยขั้นตอนการพัฒนาปัจจัยหลักและพื้นฐาน 4 ประการ จะแบ่งตามช่วงวัย โดยเด็กระดับปฐมวัย (Early childhood) 3-5 ปี นั้น ต้องได้รับการพัฒนาและปลูกฝังเรื่องการกำกับตนเอง (Self-regulation) และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) โดยการกำกับตนเอง เป็นการตระหนักรู้เรื่องของตนเอง ตลอดจนคนรอบข้างและสามารถจัดการอารมณ์และพฤติกรรมตนเองเพื่อที่จะยับยั้งเข้าสู่จุดหมายได้ และการกำกับตนเองเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถในการคิดเชิงบริหาร (Executive function) ซึ่งเป็นความสามารถของสมองในการควบคุมและกำกับความสามารถพื้นฐานและพฤติกรรมอื่นๆ ของแต่ละบุคคล และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีทักษะสื่อสารที่ดี สามารถเข้าสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข รวมถึงสามารถร่วมมือให้ความช่วยเหลือและปรับตัวในการทำกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ได้ แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในช่วงเด็กปฐมวัย จึงเน้นให้พัฒนาการกำกับตนเองและความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ซึ่งเป็น noncognitive skill เป็นแกนในการพัฒนาของช่วงวัยนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ Lima, Rodger, & Brown (2010) ได้เสนอผลวิจัยว่า ความสามารถในการกำกับตนเองในช่วงปฐมวัยมีความสำคัญต่อความพร้อมในการเรียนรู้และเกี่ยวข้องกันอย่างมากกับความสำเร็จในการเรียนในอนาคต หากเด็กที่พัฒนาการคิดเชิงบริหารมาดีจะมีความสามารถในการกำกับเป้าหมายตนเองได้ และสอดคล้องกับ Luchters, & Fisher (2017) ให้ผลการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในเด็กระดับปฐมวัยว่า หากพัฒนาและเตรียมให้เด็กปฐมวัยมีความรู้และทักษะระหว่างบุคคลที่ดีก็จะส่งผลดีต่อพฤติกรรมและผลการเรียนของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีรายละเอียดการอภิปราย ดังนี้

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมา คือ การประเมินพัฒนาการ และการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีสภาพปัจจุบันค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจเนื่องมาจากความเกี่ยวข้องกันระหว่างมาตรฐานผู้เรียนในหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2560 ในมาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ในตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

มาตรฐานที่ 5 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม ในตัวบ่งชี้ที่ 5.3 มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และมาตรฐานที่ 8 อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นกับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในด้านของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลในตัวแปรย่อย 3 ตัว ได้แก่การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่นและการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นนั้น ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนมีความเข้าใจในเนื้อหาแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ส่วนหนึ่งผ่านทางหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ.2560 สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2560) ได้จัดการอบรมและขยายผลการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 ในการส่งเสริมกับครูผู้สอนระดับปฐมวัยจากโรงเรียนเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรระดับอนุบาลและพัฒนาครูให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ สามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ส่งผลให้การสนับสนุนและนำแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ไปปฏิบัติเป็นไปได้อย่างมากขึ้น ส่วนด้านการประเมินพัฒนาการและด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่าครูระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยแล้ว ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องการจัดประสบการณ์แก่เด็กและเรื่องการพัฒนาการของเด็กอย่างรอบด้าน สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัย โดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำบทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้ ต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเองและผู้สอนกับเด็กร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการเด็กให้ครอบคลุมทุกด้านและบทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก คอยสังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล ซึ่งก็คือ การประเมินพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการและการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 นั้น ทุกโรงเรียนต้องดำเนินการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพบริบทในท้องถิ่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อที่กำหนดเป้าหมายและกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ใน

การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย สำนึกความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศไทยในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจึงมีค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด เมื่อพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเป็นไปตามมาตรฐานแล้ว ผลลัพธ์ของพัฒนาการเด็กจะเป็นไปตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้นั้น ต้องมีการประเมินพัฒนาการเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาให้ครบทุกด้าน โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการเด็กต้องนำมาจัดทำสารสนเทศหรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ด้านการประเมินพัฒนาการจึงมีสภาพที่พึงประสงค์เป็นลำดับที่สองรองลงมา ทั้งนี้ ต้องนำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กมาพิจารณาปรับปรุงวางแผน การจัดกิจกรรมหรือจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องซึ่งมีค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์เป็นลำดับที่สามท้ายในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่เห็นว่าสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 รวมทั้งกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2552-2561) แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (พ.ศ.2560-2564) นำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสำคัญในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้มีการพัฒนาการศึกษาปฐมวัยอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยได้แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และให้สถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามจุดหมายหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนควรดำเนินการเชิงรุกร่วมกับครูในการนำกลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในกิจกรรมสะท้อนคิด เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยภาพรวมมีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด

2) ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนควรกำกับการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เรื่องการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการร่วมมือกับผู้อื่น ตามลำดับ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมาก แต่พบว่าการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงที่สุด

3) ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลควรสรรหาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับบริบทโรงเรียน รวมถึงครูผู้สอนควรสำรวจวิธีการใช้เทคโนโลยีในการสอน เช่นการใช้แอปพลิเคชันการศึกษา เว็บไซต์เรียนออนไลน์ หรือเครื่องมือดิจิทัลเพื่อเสริมการเรียนรู้และทำให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจมากขึ้น สำหรับนักเรียน เนื่องจากผลวิจัยพบว่า สภาพเทคโนโลยีเป็นโอกาส ในภาพรวม

4) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรพัฒนานโยบายที่ส่งเสริมและปรับปรุงการพัฒนากำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลของเด็กปฐมวัย เพื่อให้โรงเรียนเอกชนสามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ดีขึ้น และสร้างจุดแข็งในการดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เนื่องจากงานวิจัยพบว่าสภาพการเมืองเป็นภาวะคุกคาม

5) ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนควรจัดประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจ สร้างความตระหนักและความสำคัญของแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์แก่ครูทั้งโรงเรียน รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครอง โดยร่วมกันศึกษาวิธีการดำเนินงานอย่างถ่องแท้ และนำไปใช้อย่างจริงจัง เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเด็กนักเรียนระดับอนุบาลให้มีทักษะสำคัญที่เป็นพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ทั้งในด้านการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล เนื่องจากผลวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีกลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์หลักที่ 1 เพิ่มคุณค่าหลักสูตรสถานศึกษาในการเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมคุณภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ กลยุทธ์หลักที่ 3 เพิ่มมิติในการประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยมีกลยุทธ์รองรวม 6 กลยุทธ์ และมีวิธีดำเนินการ 29 วิธี

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษา เรื่องรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาพื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อออกแบบ และกำหนด รายละเอียดและขั้นตอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้สะดวกต่อการนำไปใช้มากขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็น ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าสูงที่สุด

2) บทบาทของครูในการพัฒนาทักษะการควบคุมตนเองและทักษะระหว่างบุคคล โดยการวิจัยสามารถสำรวจบทบาทของครูในการพัฒนาทักษะเหล่านี้ในเด็กปฐมวัย ศึกษาวิธีการที่ครูใช้จนประสบความสำเร็จ ผลกระทบของการฝึกอบรมครูต่อการพัฒนาทักษะเหล่านี้ หรือบทบาทของความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนในการส่งเสริมทักษะการควบคุมตนเองและทักษะระหว่างบุคคล

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมความถี่ความต้องการจำเป็น ในภาพรวมการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าสูงที่สุด และครูมีบทบาทสำคัญในการจัดประสบการณ์เรียนรู้

3) ควรศึกษา ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการประเมินพัฒนาการพื้นฐานสำหรับความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ และผลของการมีส่วนร่วมของพวกเขาในการศึกษาของเด็กๆนี้ อาจนำไปสู่กลยุทธ์ในการพัฒนาการสื่อสารและความร่วมมือของผู้ปกครอง

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ด้านประเมินพัฒนาการเป็นจุดแข็ง และสภาพสังคมเป็นโอกาส

4) ควรศึกษา เรื่องนวัตกรรมการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเพื่อพัฒนาพื้นฐานความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้พบกลยุทธ์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนแล้ว หากสามารถพัฒนานวัตกรรมการบริหารวิชาการที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ทั้ง 3 กลยุทธ์จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกลยุทธ์บริหารวิชาการไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและส่งผลการพัฒนาพื้นฐานความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

- Barkley, R. A. (2004). Attention-deficit/hyperactivity disorder and self-regulation: taking an evolutionary perspective on executive functioning.
- Belsky, J., Steinberg, L., & Draper, P. (1991). Childhood experience, interpersonal development, and reproductive strategy: and evolutionary theory of socialization. *Child Development*, 62(4), 647-670.
<http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=mdc&AN=1935336&site=ehost-live&scope=site>
- Blair, C., & Raver, C. C. (2015). School Readiness and Self-Regulation: A Developmental Psychobiological Approach [Article]. *Annual Review of Psychology*, 66(1), 711-731. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010814-015221>
- Brian D. Ostafin, Michael D. Robinson, & Brian P. Meier. (2015). *Handbook of Mindfulness and Self-Regulation* (1st ed. 2015 ed.). New York, NY : Springer New York : Imprint: Springer, 2015.
- Certo, S. C., & Peter, J. P. (1993). *Strategic Management: a focus on process*. Richard d Irwin.
- Council, N. R. (2011). *Assessing 21st century skills: Summary of a workshop*. National Academies Press.
- Duckworth, A. L., & Yeager, D. S. (2015). Measurement Matters: Assessing Personal Qualities Other Than Cognitive Ability for Educational Purposes. *Educational Researcher*, 44(4), 237-251. <https://doi.org/10.3102/0013189x15584327>
- Guirdham, M. (1995). *Interpersonal skills at work* (2nd ed.). Prentice Hall.
- Kimbrough, R. B., & Nunnery, M. Y. (1988). *Educational administration: An introduction*. Macmillan New York, NY.
- Koontz, H., & Weihrich, H. (2015). *Essentials of Management: An International, Innovation, and Leadership Perspective*. McGraw-Hill Education.
- Layard, R., Clark, A. E., Cornaglia, F., Powdthavee, N., & Vernoit, J. (2014). What predicts a successful life? A life-course model of well-being. *The Economic Journal*, 124(580).

- Lima, S. M., Rodger, S., & Brown, T. (2010). Assessments of learning-related skills and interpersonal skills constructs within early childhood environments in Singapore [Article]. *Infant & Child Development*, 19(4), 366-384.
<https://doi.org/10.1002/icd.673>
- McClelland, M. M., & Cameron, C. E. (2012). Self-Regulation in Early Childhood: Improving Conceptual Clarity and Developing Ecologically Valid Measures [Article]. *Child development perspectives*, 6(2), 136-142.
<https://doi.org/10.1111/j.1750-8606.2011.00191.x>
- Moilanen, K. L. (2007). The adolescent self-regulatory inventory: The development and validation of a questionnaire of short-term and long-term self-regulation. *Journal of Youth and Adolescence*, 36(6), 835-848.
- Morrison, G., Woika, M. J., & Breffni, L. (2009). Early childhood education. *Ohio: Charles Merrill*.
- Morrison, G. S. (2013). *Fundamentals of early childhood education*. Pearson Higher Ed.
- Nagaoka, Jenny Farrington, Camille A. Ehrlich, Stacy B. Heath, Ryan D., & University of Chicago Consortium on Chicago School Research. (2015). *Foundations for Young Adult Success: A Developmental Framework. Concept Paper for Research and Practice* (978-0-9909563-4-1).
<http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eric&AN=ED559970&site=eds-live>
- National Association for the Education of Young Children. (2019). Early Learning Program Accreditation Standards and Assessment Items. Retrieved from https://www.naeyc.org/sites/default/files/globally-shared/downloads/PDFs/accreditation/early-learning/standards_assessment_2019.pdf
- Scales, P. C., Benson, P. L., Oesterle, S., Hill, K. G., Hawkins, J. D., & Pashak, T. J. (2016). The dimensions of successful young adult development: A conceptual and measurement framework. *Applied Developmental Science*, 20(3), 150-174.
<https://doi.org/10.1080/10888691.2015.1082429>
- Sergiovanni, T. J. (1987). *The principalship: A reflective practice perspective*. ERIC.
- Tran, T. D., Luchters, S., & Fisher, J. (2017). Early childhood development: impact of

national human development, family poverty, parenting practices and access to early childhood education [Article]. *Child: Care, Health & Development*, 43(3), 415-426. <https://doi.org/10.1111/cch.12395>

Wheelen, T. L., & Hunger, J. D. (2011). *Concepts in strategic management and business policy*. Pearson Education India.

Williams, M., & Shellenberger, S. (1994). The alert program for self-regulation. *Sensory Integration Special Interest Section Newsletter*, 17(3), 1-3.

Wright, P. L., Kroll, M. J., & Parnell, J. A. (1998). *Strategic management : concepts* (4th ed.). Prentice Hall.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*.

กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา [Non-fiction]. กรุงเทพฯ : เมธีทิปส์, 2545.

พิมพ์ครั้งที่ 2.

<http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b1617188&site=eds-live>

กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา: กรุงเทพฯ : เมธีทิปส์, & 2., พ. กระทรวงศึกษาธิการ, ส., สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา,. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560.

จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทรานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา = *Theory and practice in education institution*. บั๊ค พอยท์.

จินตนา บุญบงการ และณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2546). การจัดการเชิงกลยุทธ์. ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารงานวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). แนวคิดและหลักการจัดทำแผนกลยุทธ์ (*Strategic Planning*) การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก. พรักหวานกราฟฟิค.

พสุ เดชะรินทร์. (2553). การวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ศาสตร์. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพโรจน์ ปิยวงศ์วัฒนา. (2545). การจัดการเชิงกลยุทธ์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม. สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชกิจจานุเบกษา 29 § ตอนที่ 24 ก (2550).

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. มหาวิทยาลัยทักษิณ

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และอื่น ๆ. (2548). การวางแผนกลยุทธ์ : ศิลปะการกำหนดแผนองค์กรสู่ความ
เป็นเลิศ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2546). การวางแผนเชิงกลยุทธ์. อมรินทร์พริ้นติ้ง.

สมาน อัสวภูมิ. (2551). การบริหารสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). หจก.
อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2560). สถิติการศึกษาประจำปี 2559 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2542). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการโรงเรียน. สามเจริญพานิช.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินกรอบแนวคิด / เครื่องมือ

1. ดร.ปาริชาติ ปรียาโชติ

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชน และปฐมวัย

ปริญญาเอก บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

รางวัลเจ้าฟ้ามหาจักรี พ.ศ.2560

คณะกรรมการการศึกษาคณะ ปสภข (ประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน)

คณะอนุกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัยและการศึกษาเอกชน
สมาชิกวุฒิสภา

ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนปรียาโชติ นครสวรรค์ โรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาล - มัธยมศึกษา
ตอนต้น

2. ดร.นิตย์ โรจน์รัตนวานิชย์

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านบริหารการศึกษา และการบริหารโรงเรียนเอกชนปฐมวัย

ปริญญาเอก บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้บริหารโรงเรียนมินเดอ์พัฒนาศึกษา โรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาล - ประถมศึกษา

3. ดร.อัญจลา จารุมลิตินท

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านปฐมวัยและพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ปริญญาตรี ครุศาสตร์ เอกปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาโท-เอก บริหารการศึกษา Illinois USA UNIVERSITY

คณะกรรมการบริหารสมาคมอนุบาลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนทับทอง โรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ 6

4. ผศ.ดร.เทิน สีนวน

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านปฐมวัยและพัฒนาการเด็ก

ปริญญาเอก ปร.ด.หลักสูตรและการสอน สถาบัน: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

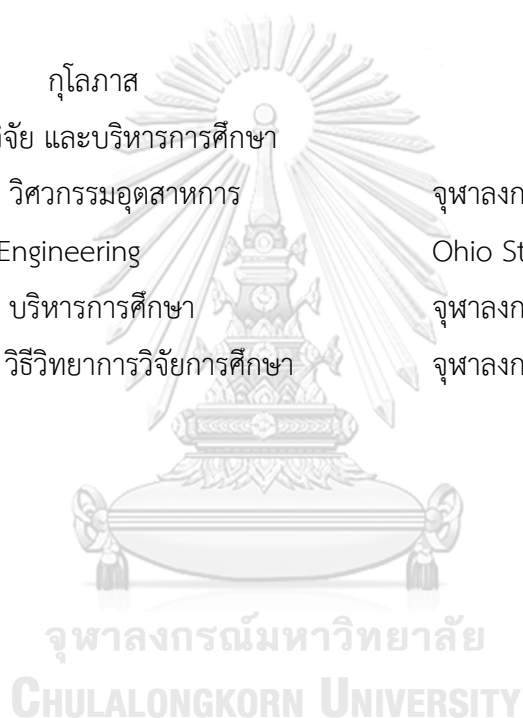
ปริญญาโท ค.ม. การศึกษาปฐมวัย สถาบัน: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาตรี ค.บ. การศึกษาปฐมวัย สถาบัน: สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร

ประธานหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

5. รศ.ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย
 ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวิจัย และบริหารการศึกษา
 ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต, การศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร, ไทย
 ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต, ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ไทย
 ปริญญาเอก ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ไทย
 สูงกว่าปริญญาเอก Post Doctoral Study, Educational Administration and
 Leadership Development University of Canberra, Australia

6. รศ.ดร.ธีรภัทร กุโลภาส
 ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวิจัย และบริหารการศึกษา
 ปริญญาตรี วศ.บ. วิศวกรรมอุตสาหกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2537
 M.S. Industrial Engineering Ohio State University 2541
 ปริญญาโท ค.ม. บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2551
 ปริญญาเอก ค.ด. วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2556

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ฯ ฉบับที่ 1

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนโยบายการศึกษาเอกชน

1.ผอ.ปรานีย์ คุณธรรมดี

ตำแหน่ง ผอ.นโยบาย และแผน สช.

2.ผอ.เยาวภา จงพัฒนกิจ

ตำแหน่ง นักวิชาการชำนาญการพิเศษ สช.

3.ดร.ณัฐวุฒิ ภารพบ

ตำแหน่ง คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

4.ผศ.ดร.ศุภเสฏฐ์ คุณากุล

ตำแหน่ง นายกสมาคม ปสภ. / คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

5.ผศ.ดร.มรกต วัฒนศักดิ์

ตำแหน่ง เลขาธิการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ปสภ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารโรงเรียนเอกชนปฐมวัย

6.อาจารย์วราภรณ์ ททรัพย์สมบูรณ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รร.กรุงเทพคริสเตียน

7.ดร.ปาริชาติ ปรียาโชติ

ตำแหน่ง ผู้รับใบอนุญาต รร.ปรียาโชติ

8.อ.สุพรรณิ วรรณเพชร

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ รร.มารีย์วิทย์

9.ดร.ชนนิกานต์ เอี่ยมลออ

ตำแหน่ง ผู้จัดการ รร.อินทโมลีประทาน

10.อาจารย์วาสนา ว่านเครือ

ตำแหน่ง ผอ.รร.อนุบาลคุณากร ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารการศึกษา/กลยุทธ์

- 11.ดร.สุวิทย์ มูลคำ
ตำแหน่ง นักวิชาการทางการการศึกษา
- 12.รศ.เอกชัย กี่สุนพันธ์
ตำแหน่ง นักวิชาการทางการการศึกษา
- 13.ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก
ตำแหน่ง นักวิชาการทางการการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษาปฐมวัย/พัฒนาการ

- 14.อาจารย์ดร.เบญจนวรรณ ศรีมารุต
ตำแหน่ง อ.สาขาบริหารการศึกษา ป.โท ปฐมวัย ม.ราชภัฏพระนคร
- 15.ผศ.ดร.ปณัฐชนัน จารุชัยนิวัฒน์
ตำแหน่ง ประธานสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาฯ
- 16.อาจารย์ ดร.พรชูลี ลังกา
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
- 17.ผศ.ดร.กุลกนิษฐ์ ทองเงา
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาปฐมวัย ม.เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 18.อาจารย์ปองรัก รังษิงค์
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 19.ผศ.พัชรินทร์ จันทร์ส่องแสง
ตำแหน่ง อาจารย์สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมการสนทนากลุ่ม ร่างกลยุทธ์ ฉบับที่ 2

กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ระดับนโยบายการศึกษาเอกชน

1.ดร.ปาริชาติ ปรียาโชติ

ตำแหน่ง คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.ดร.บัณฑิต ศรีพุทธานุกูล

ตำแหน่ง อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้บริหารโรงเรียนปทุมวิชัย

3.ดร.สุนิสา สก๊อต

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลรักภาษา

4.ดร.ชนนิกานต์ เอี่ยมลออ

ตำแหน่ง ผู้จัดการโรงเรียนอินทโมลีประทาน

กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นักวิชาการการศึกษา

5.ดร.สุวิทย์ มูลคำ

ตำแหน่ง นักวิชาการทางการการศึกษา

6.ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก

ตำแหน่ง นักวิชาการทางการการศึกษา

กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญด้านปทุมวิชัย

7.ผศ.พรรัก อินทามระ

ตำแหน่ง อาจารย์สาขาปทุมวิชัย คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

8.ดร.ปิยาภรณ์ กังสดาร

ตำแหน่ง อาจารย์สาขาปทุมวิชัย มหาวิทยาลัยหอการค้า

กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ครูปทุมวิชัย

9.นางนิภาลัย ลูกศร

ตำแหน่ง ครูปทุมวิชัย โรงเรียนอนุบาลน้องหญิง

10.นางสุวรรณา มะลิวัลย์

ตำแหน่ง ครูปทุมวิชัย โรงเรียนปิยมิตรวิทยา

แบบประเมินกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิด พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
PRIVATE KINDERGARTEN SCHOOLS ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES BASED ON THE CONCEPT OF FOUNDATIONS FOR YOUNG ADULT SUCCESS

คำชี้แจง

- แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
- แบบประเมินฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมินกรอบแนวคิด

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเอกสารหมายเลข 1 (สรุปเนื้อหางานวิจัย) และเอกสารหมายเลข 2 (นิยามศัพท์) ประกอบการพิจารณา และจะนำข้อมูลที่ได้รับ ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป จึงขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายมงคล ตีระดิเรก

นิสิตปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: mongkol.tee@student.chula.ac.th โทร 081-289-5547

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมินกรอบแนวคิด

ชื่อ นามสกุล

เบอร์โทรที่สามารถติดต่อได้.....

วุฒิการศึกษาสูงสุด.....สาขาวิชา

ตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย

ในทัศนะของท่าน ท่านคิดว่ากรอบแนวการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชน และแนวคิดพื้นฐาน
 สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ที่ได้กำหนดขึ้น มีความเหมาะสมหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ตรงช่องที่ตรง
 กับความเห็นของท่าน ดังนี้

2.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.1.1 กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการอนุบาลเอกชนในภาพรวม

การบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. การพัฒนาหลักสูตร			
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้			
3. การประเมินพัฒนาการ			

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

2.1.2 องค์ประกอบย่อยของกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน

การบริหารวิชาการ	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. การพัฒนาหลักสูตร			
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมาย			
1.2 การกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์			
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้			
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ (Action)			
2.1.1 กิจกรรมได้พบเจอสิ่งใหม่ (Encountering)			
2.1.2 กิจกรรมลงมือทำ (Tinkering)			
2.1.3 กิจกรรมเลือก (Choosing)			
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน (Practice)			
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (Reflection)			
2.2.1 กิจกรรมการได้อธิบาย (Describe)			
2.2.2 กิจกรรมการได้ประเมิน (Evaluate)			
2.2.3 กิจกรรมเชื่อมโยง (Connect)			
3. การประเมินพัฒนาการ			
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment)			
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment)			

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย

2.2.1 กรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัยภาพรวม

พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในเด็กปฐมวัย	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. การกำกับตนเอง (Self-Regulation)			
2. ความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills)			

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

2.2.2 องค์ประกอบย่อยของกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย

พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในเด็กปฐมวัย	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ข้อเสนอแนะ
1. การกำกับตนเอง (Self-Regulation)			
1.1 การควบคุมอารมณ์ (Emotion Regulation)			
1.2 การควบคุมพฤติกรรม (Behavioral Regulation)			
1.3 การจดจ่อใส่ใจ (Attention Regulation)			
2. ความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills)			
2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Relate to other)			
2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น (Co-operate with other)			
2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น (Form Relationship with other)			

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(1) ผลการหาค่าความเที่ยงเครื่องมือวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.994	372

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1.แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ผลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ SWOT Analysis และพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2.แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวน 19 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ ของสภาพแวดล้อมภายนอก ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

3.ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามใช้เพื่องานวิจัยเท่านั้น โดยเป็นการวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อแบบสอบถามรายบุคคล หรือสถานศึกษา ขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงและให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการวิจัย และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในภาพรวมต่อไป

4.ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความอนุเคราะห์ และการเสียสละอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ กรุณาส่งแบบสอบถามคืนโดยใส่ซองที่ได้เตรียมไว้ให้ ภายในวันที่ 23 เมษายน 2564

นายมงคล ทีระดิเรก

นิสิตปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: mongkol.tee@student.chula.ac.th โทร 081-2895547

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความเป็นจริง

1. อายุ (เศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)

- (1) 20 – 29 ปี (2) 30 – 39 ปี (3) 40 – 49 (4) 50 ปีขึ้นไป

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

- (1) ครูผู้สอนระดับปฐมวัย
 (2) หัวหน้าแผนกปฐมวัย
 (3) ผู้อำนวยการ

3. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง

- (1) 1 – 5 ปี
 (2) 5 – 10 ปี
 (3) มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

- (1) ต่ำกว่า ป.ตรี
 (2) ปริญญาตรี
 (3) ปริญญาโท
 (4) ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับคะแนน ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านต่อสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง มีสภาพเป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ ในระดับมากที่สุด	(81% -100%)
4	หมายถึง มีสภาพเป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก	(61% -80%)
3	หมายถึง มีสภาพเป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง	(41% -60%)
2	หมายถึง มีสภาพเป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย	(21% -40%)
1	หมายถึง มีสภาพเป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด	(0% -20%)

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม สภาพภายใน

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร											
1.	โรงเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย										
	ด้านการกำกับตนเอง อยู่ในระดับใด										
	1.1 การควบคุมอารมณ์	✓	4	3	2	1	✓	4	3	2	1
	1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	✓	✓	4	3	2	1
	1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	✓	2	1	✓	4	3	2	1

จากตัวอย่าง แปลความหมายได้ดังนี้

ข้อ 1.1 สภาพปัจจุบัน (5) หมายถึง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ปัจจุบันโรงเรียน มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการกำกับตนเอง ในเรื่อง การควบคุมอารมณ์อยู่แล้ว ในระดับมากที่สุด และ สภาพที่พึงประสงค์ (5) หมายถึงท่านเห็นด้วย และให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ข้อ 1.2 สภาพปัจจุบัน (1) หมายถึง ด้านการพัฒนาหลักสูตร ปัจจุบันโรงเรียน ไม่ได้กำหนดหรือมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการกำกับตนเอง ในเรื่อง การควบคุมพฤติกรรม ในระดับน้อยที่สุด ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ (5) หมายถึงท่านมีความคิดเห็นว่าควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ในระดับมากที่สุด

ข้อ 1.3 สภาพปัจจุบัน (3) หมายถึงปัจจุบันโรงเรียน ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการกำกับตนเอง ในเรื่อง การจดจ่อใส่ใจ ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ (5) หมายถึงท่านมีความคิดเห็นว่าควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากกว่าเดิม ในระดับมากที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม สภาพภายนอก

18.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	✓	1	5	4	✓	2
18.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	✓	✓	4	3	2	1

จากตัวอย่าง แปลความหมายได้ดังนี้

18.1.1 การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ กิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในส่วนกิจกรรมย่อย การพบเจอสิ่งใหม่ ในด้านการกำกับตนเอง สภาพปัจจุบัน (2) (ระดับน้อย 21-40%) หมายถึง สภาพการเมืองในปัจจุบันนั้น ไม่ได้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนี้ (กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ในด้านการกำกับตนเอง) มากเท่าที่ควร และ สภาพที่พึงประสงค์ (3) (ระดับปานกลาง 41-60%) หมายถึงท่านมีความคิดเห็นว่า สภาพการเมืองควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมนี้มากขึ้นอีกเล็กน้อย แต่ไม่ได้ต้องการให้สภาพการเมืองสนับสนุนกิจกรรมด้านนี้ในระดับสูงสุด

18.1.2 การดำเนินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ กิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในส่วนกิจกรรมย่อย การพบเจอสิ่งใหม่ ในด้านของความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล สภาพปัจจุบัน (1) (ระดับน้อยที่สุด <20%) หมายถึง สภาพการเมืองในปัจจุบันนั้น ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนี้ (กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ในด้านของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล) เลย และ สภาพที่พึงประสงค์ (5) (ระดับมากที่สุด 81-100%) หมายถึงท่านมีความคิดเห็นว่า สภาพการเมืองควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมนี้ในระดับมากที่สุด

รวมข้อ 18.1.1 และ 18.1.2 จึงแปลความหมายได้ว่า

การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ในส่วนการจัดกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่นั้น สภาพการเมืองในปัจจุบันนั้นส่งผลกระทบต่อ การจัดกิจกรรมนี้น้อยถึงน้อยที่สุด โดยผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่า สภาพการเมืองควรส่งเสริม กิจกรรมนี้ ในส่วนการกำกับตนเองมากขึ้นอีกเล็กน้อย และควรสนับสนุนในส่วนของความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมากที่สุด ผ่านกิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่

*หมายเหตุ สภาพการเมือง คือ สภาพนโยบายจากรัฐที่เกี่ยวข้องถึงโรงเรียน และกิจกรรมที่จัดภายใต้สภาพกฎหมาย และนโยบายในปัจจุบัน

นียมศัพท์เฉพาะ

คำศัพท์	ความหมาย
แนวคิดการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน	
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	การกำหนดจุดมุ่งหมาย และการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อวางแผนให้เด็กปฐมวัยเกิดคุณลักษณะตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
1.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย
1.2 การกำหนดมาตรฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์	การกำหนดพฤติกรรมหรือความสามารถตามวัยที่คาดหวังให้มีตามคุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ และประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย
2.การจัดประสบการณ์เรียนรู้	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้การพัฒนาประสบการณ์ (Developmental Experiences) ซึ่งมี 2 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมเชิงปฏิบัติ (Action) และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (Reflection)
2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ (Action)	เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็ก ได้รับการพัฒนาพื้นฐาน 4 ประการ (4 Foundations) โดยในช่วงปฐมวัยนี้ การลงมือปฏิบัติ ที่ส่งเสริมคุณลักษณะการกำกับตนเอง และความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล ประกอบไปด้วย การพบเจอสิ่งใหม่ (Encounter), การลงมือทำ (Tinker) การเลือก (Choosing) และการฝึกฝน (Practice)
2.1.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ (Encounter)	กิจกรรมที่ให้เด็กได้ พบผู้คนใหม่ๆ พบไอเดียนใหม่ๆ กฎเกณฑ์ใหม่ๆ สถานที่ใหม่ๆ แบบอย่างชัดเจน ของมีคุณภาพสูง และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
2.1.2 กิจกรรมการลงมือทำ (Tinker)	กิจกรรมที่ให้เด็กปฐมวัยได้ ค้นพบ, ออกแบบ, ไขปัญหา, สร้าง, ทดลอง, เล่น, จินตนาการ, ทดสอบ และ/หรือ มีส่วนร่วมกับเด็กคนอื่น
2.1.3 กิจกรรมการเลือก (Choosing)	กิจกรรมที่ให้เด็กปฐมวัยได้เลือก และตัดสินใจด้วยตนเอง
2.1.4 กิจกรรมการฝึกฝน (Practice)	กิจกรรมที่ให้เด็กปฐมวัยได้ฝึกฝน และทำซ้ำๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะให้เชี่ยวชาญ

คำศัพท์	ความหมาย
2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด (Reflection)	กิจกรรมที่เด็กได้แปลความหมาย ได้ทำความเข้าใจ จากแนวคิดที่ซับซ้อน จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากประสบการณ์ที่ได้รับ จากปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมถึงการรวบรวมข้อมูลใหม่เข้ามาผสมผสานกับกับความเข้าใจเกี่ยวกับโลกที่พวกเขามี ผ่านประสบการณ์ที่รับจากการพัฒนาประสบการณ์เพื่อสร้างพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยในช่วงปฐมวัย ประกอบไปด้วย กิจกรรมการอธิบาย (Describe) กิจกรรมการประเมิน (Evaluate) และกิจกรรมเชื่อมโยง (Connect)
2.2.1 กิจกรรมการอธิบาย (Describe)	กิจกรรมที่มอบโอกาสให้เด็กได้พูด ในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ ความรู้สึก ประสบการณ์ หรือพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ การที่เด็กได้ใช้คำพูดมาอธิบาย ประสบการณ์นั้นจะช่วยให้เขาได้ตรวจสอบ แยกแยะ และตัดสินใจว่าประสบการณ์ใดที่ เหมาะสมและมีความหมายสำหรับตนเอง
2.2.2 กิจกรรมการประเมิน (Evaluate)	กิจกรรมที่มอบโอกาสให้เด็กได้ประเมินสิ่งที่เกี่ยวกับตนเอง สิ่งของ ไม่ว่าจะ เป็นชีวิตความเป็นอยู่ ความรู้สึก และประสบการณ์ หรือกิจกรรมช่วยให้เด็กเป็น เจ้าของประสบการณ์นั้น ด้วยการตีความของตนเอง
2.2.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง (Connect)	กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ เด็กปฐมวัย สามารถเชื่อมโยงของสองสิ่งเข้าด้วยกัน โดยหา ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงระหว่างของขึ้นใหม่ที่ไมู้จักกับความรู้และประสบการณ์ที่มี หรือไม่มีก็สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งๆ นั้นขึ้นมาใหม่ เด็กปฐมวัยจะได้รับ ความก้าวหน้าครั้งใหญ่ในการที่สามารถเก็บข้อมูลความสัมพันธ์นี้เข้าสู่ความทรงจำ
3.การประเมินพัฒนาการ	การสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินการพัฒนาคุณลักษณะ ความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย
3.1 การประเมินเพื่อพัฒนา (Formative Assessment)	การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนา คุณลักษณะความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย และพัฒนาการจัด ประสบการณ์เรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะของความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ของเด็กปฐมวัย
3.2 การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment)	การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินคุณลักษณะความสำเร็จ สำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ของเด็กปฐมวัย

คำศัพท์	ความหมาย
แนวคิดความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	
1.ความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	ความสามารถในการเลือก และตัดสินใจเกี่ยวกับทุกอย่างในชีวิตที่ผ่านการสั่งสม และหลอมรวมจากประสบการณ์ตลอดช่วงชีวิต ทำให้มีความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการกระทำสิ่งต่างๆ จนประสบผลสำเร็จ ประกอบไปด้วย พลัง (Agency) อัตลักษณ์เชิงบูรณาการ (Integrated Identity) และสมรรถนะ (Competencies)
1.1 พลัง (Agency)	ความสามารถในการเลือก และตัดสินใจเกี่ยวกับทุกอย่างในชีวิต โดยอาศัย แรงผลักดัน ความตั้งใจ ความคิดไตร่ตรองเพื่อที่จะประมวลวิถีปฏิบัติ และปรับ ทิศทางที่จำเป็น สามารถตัดสินใจเลือก โดยที่ไม่ต้องรอให้เหตุการณ์ผ่านไปเอง
1.2 อัตลักษณ์เชิงบูรณาการ (Integrated Identity)	คุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ที่ผ่านการสั่งสม และหลอมรวมจากประสบการณ์มา ตลอดช่วงชีวิต เป็นตัวกำหนดกรอบในการตัดสินใจในทุก ๆ เรื่องตลอดจนเป็น รากฐานที่มั่นคง เป็นแนวทางในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ตลอดชีวิต
1.3 สมรรถนะ (Competencies)	ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ความถนัด และมีประสิทธิภาพ สามารถทำงาน ซ้ำซ้อน ยุ่งยากได้สำเร็จ หรือประสบความสำเร็จในเรื่องที่เฉพาะทางได้
2.พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์	การพัฒนาประสบการณ์ และทักษะในชีวิตเพื่อทำให้เกิดพื้นฐานที่สำคัญในการต่อยอดไปสู่ การเป็นผู้ที่มี พลัง อัตลักษณ์เชิงบูรณาการ และสมรรถนะ อันเป็น องค์ประกอบของความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยพื้นฐานที่สำคัญนี้มี 4 ประการ (4 foundations component) ประกอบไปด้วย การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ความรู้และทักษะ (Knowledge and Skills) ความคิด (Mind Set) และค่านิยม (Value) การพัฒนาพื้นฐานนี้แบ่งออกเป็นช่วงวัย ตั้งแต่ เด็กปฐมวัย 3-5 ปี วัยเด็ก 6-10 ปี วัยรุ่นตอนต้น 11-14 ปี วัยรุ่น 15-18 ปี และผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 19-22 ปี
3.พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย	การพัฒนาประสบการณ์ และทักษะในชีวิตเพื่อทำให้เกิดพื้นฐานที่สำคัญในการต่อยอดไปสู่ความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในเด็กปฐมวัยนั้น เน้นการพัฒนา พื้นฐาน จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การกำกับตนเอง (Self-Regulation) และความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skills)
3.1 การกำกับตนเอง (Self-Regulation)	การตระหนักรู้เรื่องของตนเอง ตลอดจนครอบข้าง และสามารถจัดการอารมณ์ และพฤติกรรมตนเองเพื่อที่จะมุ่งเข้าสู่จุดหมายได้ โดยสำหรับเด็กปฐมวัยนี้ เน้นใน

คำศัพท์	ความหมาย
	3 ด้าน ได้แก่ การควบคุมอารมณ์ (Emotion regulation) การควบคุมพฤติกรรม (Behavioral regulation) และการจัดจ้อใส่ใจ (Attention regulation)
3.1.1 การควบคุมอารมณ์ (Emotion regulation)	ความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ตระหนักรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในภาวะอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร สามารถปรับสภาพอารมณ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และควบคุมอารมณ์ได้เหมาะสม
3.1.2 การควบคุมพฤติกรรม (Behavioral regulation)	ความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมของตนเอง ตระหนักรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในสถานะการณ์อะไร สามารถปรับสภาพพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และควบคุมการแสดงออก ทางพฤติกรรมได้เหมาะสม
3.1.3 การจัดจ้อใส่ใจ (Attention regulation)	หมายถึง ความสามารถในการรักษาความตื่นตัว รักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางรักษาความสนใจให้อยู่ในทิศทางที่ควรเพื่อให้ตนเองบรรลุสิ่งที่ต้องการจะทำให้สำเร็จด้วยความจ้อจ้อ มีสติรู้ตัวต่อเนื่องในระยะเวลาที่เหมาะสม ตามสมควรของวัยและความยากง่ายต่อภารกิจนั้นๆ
3.2 ความรู้ และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Knowledge and Skill)	ความรู้ และทักษะจำเป็นที่จะทำให้เด็กปฐมวัย มีความสามารถในเรื่องระหว่างบุคคล ได้แก่ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (relate to other) การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with other) และ การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น (form relationships with other)
3.2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (relate to other)	การที่เด็กปฐมวัยสามารถยอมรับความเหมือน ความแตกต่าง เข้าใจอารมณ์ เข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่น
3.2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น (cooperate with other)	การที่เด็กปฐมวัยสามารถร่วมมือกับผู้อื่น ผ่านการเล่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม
3.2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น (form relationships with other)	การที่เด็กปฐมวัย สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร											
1.	โรงเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ด้านการกำกับตนเอง อยู่ในระดับใด										
	1.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.	โรงเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล อยู่ในระดับใด										
	2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	2.3 การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.	โรงเรียน กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็ก ปฐมวัย ด้านการกำกับตนเอง อยู่ในระดับใด										
	3.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.	โรงเรียน กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็ก ปฐมวัย ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล อยู่ในระดับใด										
	4.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4.3 การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการจัดประสบการณ์											
5.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ในด้าน กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่ ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด										
	5.1 ด้านการกำกับตนเอง										
	5.1.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5.1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5.1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล										
	5.2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5.2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	5.2.3 การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
6.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ในด้าน กิจกรรมการลงมือทำ ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด										
	6.1 ด้านการกำกับตนเอง										
	6.1.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6.1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6.1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล										
	6.2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6.2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	6.2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ในด้าน กิจกรรมการเลือกตั้งต่อไปนี้อยู่ในระดับใด										
	7.1 ด้านการกำกับตนเอง										
	7.1.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7.1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7.1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล										
	7.2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7.2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	7.2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ในด้าน กิจกรรมการฝึกฝน ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด										
	8.1 ด้านการกำกับตนเอง										
	8.1.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล										
	8.2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	8.2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย ในด้าน กิจกรรมการได้อธิบาย ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด										
	9.1 ด้านการกำกับตนเอง										
	9.1.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	9.1.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	9.1.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	9.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล										
	9.2.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	9.2.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	9.2.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
10.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย											
	ในด้าน กิจกรรมการได้ประเมิน ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	10.1 ด้านการกำกับตนเอง											
	10.1.1	การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	10.1.2	การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	10.1.3	การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	10.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล											
	10.2.1	การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	10.2.2	การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	10.2.3	การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11.	โรงเรียนจัด กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย											
	ในด้าน กิจกรรมการได้เชื่อมโยง ดังต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	11.1 ด้านการกำกับตนเอง											
	11.1.1	การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	11.1.2	การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	11.1.3	การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	11.2 ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล											
	11.2.1	การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	11.2.2	การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	11.2.3	การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการประเมินพัฒนาการ												
12	โรงเรียนได้ ประเมินเพื่อพัฒนา ในการส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย											
	ด้านการกำกับตนเอง อยู่ในระดับใด											
	12.1	การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	12.2	การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	12.3	การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13.	โรงเรียนได้ ประเมินเพื่อพัฒนา ในการส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย											
	ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล อยู่ในระดับใด											
	13.1	การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	13.2	การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	13.3	การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14.	โรงเรียนได้ ประเมินเพื่อสรุปผล ในการส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในเด็กปฐมวัย											
	ด้านการกำกับตนเอง อยู่ในระดับใด											
	14.1	การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	14.2	การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	14.3	การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15	โรงเรียนได้ ประเมินเพื่อสรุปผล ในการส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล อยู่ในระดับใด											
	15.1 การเข้าใจความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	15.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	15.3 การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ ของสภาพแวดล้อมภายนอก ในการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน
ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สภาพการเมือง หมายถึง กฎหมาย นโยบาย ข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ จากรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน										
16.	สภาพการเมือง เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็น การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	16.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	16.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17.	สภาพการเมือง เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็น การกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	17.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	17.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18.	สภาพการเมืองเอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	18.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่										
	18.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.2 กิจกรรมการลงมือทำ										
	18.2.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.3 กิจกรรมการเลือก										
	18.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.4 กิจกรรมการฝึกฝน										
	18.4.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	18.4.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
19.	สภาพการเมืองเอื้อต่อการดำเนินงานด้าน การจัดการประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อส่งเสริมพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด											
	19.1 กิจกรรมการได้อธิบาย											
	19.1.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	19.1.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	19.2 กิจกรรมการได้ประเมิน											
	19.2.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	19.2.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	19.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง											
	19.3.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19.3.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
20.	สภาพการเมือง เอื้อต่อการดำเนินงาน การประเมินพัฒนาการ ในด้านของการประเมินเพื่อพัฒนา เพื่อส่งเสริมพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด											
	20.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	20.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
21.	สภาพการเมือง เอื้อต่อการดำเนินงาน การประเมินพัฒนาการ ในด้านของ การประเมินเพื่อสรุปผล เพื่อส่งเสริมพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด											
	21.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	21.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
สภาพเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงาน อัตราดอกเบี้ย ภาวะการจ้างงานและค่าแรง												
22.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็น การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อ ส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด											
	22.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	22.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นของ กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด											
	23.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	23.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด											
	26.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่											
	24.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	24.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	26.2 กิจกรรมการลงมือทำ											
	26.2.1	การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26.2.2	ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	26.3 กิจกรรมการเลือก										
	26.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	26.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	26.4 กิจกรรมการฝึกฝน										
	26.4.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	26.4.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงานด้าน <u>การจัดประสบการณ์เรียนรู้</u> ใน <u>กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด</u> เพื่อส่งเสริมพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	27.1 กิจกรรมการได้อธิบาย										
	27.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	27.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	27.2 กิจกรรมการได้ประเมิน										
	27.2.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	27.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	27.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง										
	27.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	27.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงาน <u>การประเมินพัฒนาการ</u> ในด้านของ <u>การประเมินเพื่อพัฒนา</u> เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ <u>ด้านการกำกับตนเอง</u> อยู่ในระดับใด										
	28.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	28.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	28.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
26.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงาน <u>การประเมินพัฒนาการ</u> ในด้านของ <u>การประเมินเพื่อพัฒนา</u> เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	29.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	29.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	29.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27.	สภาพเศรษฐกิจ เอื้อต่อการดำเนินงาน <u>การประเมินพัฒนาการ</u> ในด้านของ <u>การประเมินเพื่อสรุปผล</u> เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	27.1 การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	30.2 การควบคุมพฤติกรรม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	30.3 การจดจ่อใส่ใจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	สภาพสังคม หมายถึง โครงสร้างจำนวนประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณี, พฤติกรรม และการประกอบอาชีพของชุมชน										
28.	สภาพสังคม เอื้อต่อการดำเนินงาน <u>ด้านการพัฒนาหลักสูตร</u> ในประเด็น <u>การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u> เพื่อส่งเสริม พื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	32.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	32.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29.	สภาพสังคม เพื่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นของ กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	33.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	33.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30.	สภาพสังคม เพื่อการดำเนินงาน ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	34.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่										
	34.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.2 กิจกรรมการลงมือทำ										
	34.2.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.3 กิจกรรมการเลือก										
	34.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.4 กิจกรรมการฝึกฝน										
	34.4.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	34.4.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
31.	สภาพสังคม เพื่อการดำเนินงานด้าน การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับ ความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	35.1 กิจกรรมการได้อธิบาย										
	35.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	35.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	35.2 กิจกรรมการได้ประเมิน										
	35.2.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	35.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	35.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง										
	35.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	35.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32.	สภาพสังคม เพื่อการดำเนินงาน การประเมินพัฒนาการ ในด้านของ การประเมินเพื่อพัฒนา เพื่อส่งเสริมพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	36.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	36.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33.	สภาพสังคม เพื่อการดำเนินงาน การประเมินพัฒนาการ ในด้านของ การประเมินเพื่อสรุปผล เพื่อส่งเสริมพื้นฐาน สำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										

ข้อ ที่	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	37.1 การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	37.2 การร่วมมือกับผู้อื่น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
สภาพเทคโนโลยี หมายถึง ความรู้ วิทยาการ อุปกรณ์ นวัตกรรม เครื่องมือ และเทคนิค											
34.	สภาพเทคโนโลยี เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็น การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	40.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	40.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35.	สภาพเทคโนโลยี เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นของ กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	41.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	41.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36.	สภาพเทคโนโลยี เอื้อต่อการดำเนินงาน ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	42.1 กิจกรรมการพบเจอสิ่งใหม่										
	42.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	42.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	42.2 กิจกรรมการลงมือทำ										
	42.2.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	42.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	42.3 กิจกรรมการเลือก										
	42.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	4.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	42.4 กิจกรรมการฝึกฝน										
	42.4.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	42.4.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
37.	สภาพเทคโนโลยี เอื้อต่อการดำเนินงานด้าน การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ใน กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด เพื่อส่งเสริมพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ อยู่ในระดับใด										
	43.1 กิจกรรมการได้อธิบาย										
	43.1.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	43.1.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	43.2 กิจกรรมการได้ประเมิน										
	43.2.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	43.2.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	43.3 กิจกรรมการเชื่อมโยง										
	43.3.1 การกำกับตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	43.3.2 ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว 64.6/1563

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

22 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายมงคล ตีระดิเรก นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์” โดยมี อาจารย์ ดร.แอนจิรา ศิริภิรมย์ และ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับ ผู้อำนวยการ, หัวหน้าแผนกปฐมวัย และครูผู้สอนระดับปฐมวัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565 ต่อ 6734

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 081-2895547 email: mongkol.tee@student.chula.ac.th

ที่ อว ๖๔.๖/๑๓๓๔

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน ดร.สุวิทย์ มูลคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายมงคล ตีระติเรก นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์” โดยมี อาจารย์ ดร.แอนจิรา ศิริภิรมย์ และ ศาสตราจารย์ ดร.พทุทธ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันพุธที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐น. ณ ห้องประชุม ZOOM Online Meeting ID: 867 158 9873 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันและเวลาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘๑๒๘๔๕๕๔๗ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ mongkol.tera@windowslive.com

ที่ อว ๖๔.๖/๑๓๔๓

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group)

เรียน ดร.ปิยาภรณ์ กังสตา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายมงคล ตีระดิเรก นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์” โดยมี อาจารย์ ดร.แอนจิรา ศิริภิมย์ และ ศาสตราจารย์ ดร.พลุฑ์ ศิริบรรณพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐น. ณ ห้องประชุม ZOOM Online Meeting ID: 867 158 9873 ทั้งนี้สัณิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus group) ในวันที่และเวลาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๘๑๒๘๕๕๕๔๗ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ mongkol.tera@windowlive.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มงคล ตีระดิเรก
วัน เดือน ปี เกิด	5 เมษายน 2523
สถานที่เกิด	พะเยา
วุฒิการศึกษา	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (เหมืองแร่) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	160 หมู่ 4 ตำบลป่าตึง อ.แม่จัน จ.เชียงราย
ผลงานตีพิมพ์	The Current state, Desirable State and Needs of Developing an Academic Management for Private Kindergarten School Based on The Concept of Foundations for Young Adults Success

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY